

2/3

L.

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

"
ארכיון
93

12/1992 - 4/1993

מס' תיק מקורי

מחלקה

 ע"י הסדיני לראש הממשלה - ארצות-הברית.
7691/2-N
 R00036pi
 תאריך היפסה: 08/12/2020 2-111-3-3-8

1
2
3
4
1080
13

שגרירות ישראל - זושינגטון

סופס מברק

57
63

בלחס/מיידי

תאריך: 9 אפריל 1993

אל: תפוצת תקשורת

מאת: תקשורת זושינגטון

הנדון: ארה"ב ותהליך השלום

מצ"ב הסור של ספן רוזנפלד (9.4 WP) העוסק במדיניות ארה"ב במזה"ת. רוזנפלד מבקר את מדיניות הנשיא קלינטון ומשווה אותה למדיניות הנשיא בוש: בעוד בוש נקס בגישה שווה לישראל ולכל מדינות ערב הרי שקלינטון אינו נוקס בגישה שכזו ויחסיו עם המדינות השונות אינם שווים. רוזנפלד מזהיר ביחוד מנסייתו של קלינטון להתמקד כרגע בתהליך השלום עם סוריה ולהשאיר את הפלשתינאים מבודדים.

2/10/4

תקשורת

(25) שהח (2) ששה"ח (1) דהמ (1) מנכל (1) ממנכל (1) מצפא (2) רכיב (1)
הסברה (2) ר/מרכז (1) ממד (4) רס (1) אמן (4) אומן (1) סייבל (1) משפט (1)

אנל (1)

Wide of the Mark in the Middle East

In no place is Bill Clinton diverging more from George Bush's foreign policy than in the Middle East. Perhaps this will work out well in the end, but at the moment it looks as though Clinton, who has said he believes he has "a real shot" at peace, has not begun hitting the target.

To judge by results, Bush had the right formula: Be demanding but fair on both Israel and the Arabs, and intervene assertively to move things along on all fronts. This is how he and his secretary of state, James Baker, created constituencies for negotiation in all the key places and moved on to launch broad Arab-Israeli peace talks.

In style, Clinton has, as he promised he would, replaced Bush's steely (and to many Israelis, unnerving), evenhanded detachment from Israel with a public embrace. For the moment, this has calmed the alarm that Israelis feel whenever the United States closes in to shape their fate. Clinton's rhetoric is warm, he stresses the elements of cooperation in the relationship, and aid flows freely even in these austere times.

This week Clinton even repulsed an appeal by visiting Egyptian President Hosni Mubarak to seek a further "small step" from Israel on the boiling (for Arabs) issue of allowing the "immediate" repatriation of Palestinian deportees that the United Nations has ordered. Israel has already done "enough" to draw the Palestinians back to the peace table in Washington on April 20, Clinton said. The much-battered Mubarak was left to put a brave face on this rebuff to America's first friend in the Arab world.

In the substance of his diplomacy, Clinton seems to be stepping back from the Bush attempt to engage across the whole Arab-Israeli spectrum. Instead, he is moving toward an emphasis on a Syria-first strategy, leaving the Palestinians to be isolated by their own splits and furies.

Syria-first proceeds from a hardheaded reading—Rabin's reading—that Syria has lost its global patron, the Soviet Union, and has seen the shrinkage of its principal Arab rival, Iraq, and is ready for an American-expedited peace-for-territory swap on the model that Egypt and Israel fashioned 15 years ago.

Rabin has, with some boldness, started preparing the Israeli public to work with Damascus. He prefers his old partner in Israeli-Syrian disengagement in the 1970s, Syrian president Hafez Assad, to the divided and undisciplined Palestinians. Rabin is under voter pressure for not delivering a quick agreement on Palestinian autonomy, and he could expect to profit from an early negotiation with Syria.

Meanwhile, Israel can always argue—this is the Middle East way—that turning to Syria and playing hard to get with the Palestinians is the best way to bring the Palestinians around.

You can see why Rabin and Clinton would

be inclined to go down this road, especially if, as seems conceivable, Assad is prepared to cut a deal that leaves Palestinians in the lurch. Why should Israel be more solicitous of the Palestinians' interests than are their Arab brothers in Damascus?

It is a fair question, and there is a sobering answer: Because Israel has far more at stake in accommodating the Palestinians than Syria does. For the Syrians the Palestinians are a pest. For the Israelis they are literally the bane of their existence. However tattered their policy and status at any given moment, Palestinians represent in Arab politics an overwhelming symbol of loss to Western intrusion. Whether Palestinians can find their political way may be problematic. That Israel has a surpassing interest in their political progress is not.

Rabin looks at the favorable strategic circumstances, at Palestinian violence and

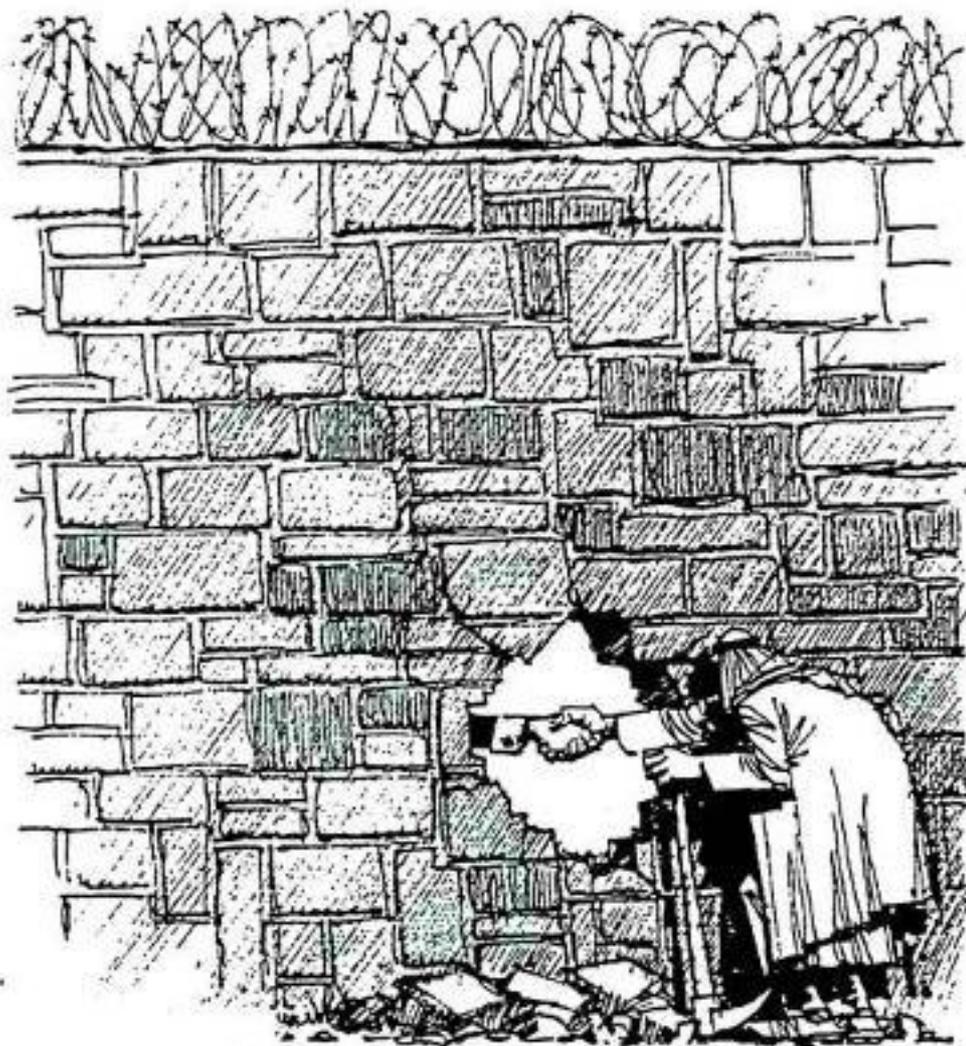
division and at the gathering political clouds at home on his right. He is sorely tempted to go for the deal with Syria, as Menachem Begin went for the deal with Egypt, and to slow the dealing with the Palestinians. As short-term policy it is defensible.

But the United States has its own responsibilities as Israel's abiding friend and also as leading arbiter of Middle East stability. It should be using the strategic advantages to address the whole Mideast problem and not just part of it. It should be giving Israel the full and tough support that will enable it to take the further risks of engagement with the Palestinians. It should be extending, to coexistence- and democracy-minded Palestinians, respect for their political rights.

It has taken 15 years since Egypt and Israel made peace to get into position for a second slice. The opening is there if Clinton will help Rabin seize it.

WP
9/4

63 1080 313

BY CONRAD FOR THE LOS ANGELES TIMES

*Clinton is moving toward a Syria-first strategy,
leaving the Palestinians to be isolated.*

Handwritten notes in the top left corner, including a signature and the date 9.4.93.

Handwritten date 22/4/93 in the top center.

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

April 7, 1993
Q.P.M.020

Dear Sam,

This year's "Salute to Israel Parade" celebrates the forty-fifth anniversary of the establishment of the State of Israel. It was a year of change, a year of reborn faith and hope, a year of struggle against blind terrorism, a year of peace making.

Indeed, we should be proud of ourselves, and of our achievements. Never has the State of Israel met so many challenges in such a short period of time; we have changed our national priorities, we have devoted ourselves to the absorption of almost half a million Jews from the former Soviet Union, who came to Israel in the past years, thousands of Jews rescued from Ethiopia and from other places in the world. We are on a new path of economic growth, and the creation of jobs for hundreds of thousands of young Israelis and new immigrants.

On the other hand, we have not forgotten our humanitarian message: We have contributed our share in Yugoslavia, Somalia and other stricken areas in the world, and we have maintained our high moral standards in our daily struggle against fanaticism, terrorism and intolerance.

The parade symbolizes the deep bond which exists between Israel and the Jewish community of the diaspora. It is this bond that unites us as a people.

As we enter a new era, we take pride in our past achievements and strive toward a better tomorrow. The continued ingathering of our brethren and the prospects for peace present us with opportunities that could only have been dreamed of in the past. With God's help, let us all join in ushering in a period of hope, prosperity and peace.

Best wishes,

Y. Rabin
Yitzhak Rabin

Mr. Sam Domb
Executive Director
Salute to Israel Parade
515 West 42nd Street
New York, NY. 10036

POLICYWATCH

Analysis of Near East policy from the scholars and associates of THE WASHINGTON INSTITUTE

Peace Watch Number Fifty-One

April 1, 1993

President Mubarak Comes to Washington

By Robert Satloff

Egyptian President Husni Mubarak, who arrives in Washington this weekend, carries a full brief for his talks with President Clinton.

* Mubarak is the first Arab leader to meet with the new U.S. president, who is viewed with skepticism throughout much of the Arab world because he evinces more instinctive support for Israel than did his predecessor, George Bush. Because Egypt presents the best case for the argument that U.S. Middle East policy is not a "zero sum" game between Arabs and Israelis, Mubarak can play the vital role of interpreting Arab politics to Clinton and Clinton foreign policy to the Arabs. This is (or, at least, should be) a central element of his visit.

* Mubarak is the leader of America's foremost Arab ally; as such, he will seek to confirm a post-Cold War "strategic relationship" between Washington and Cairo that he hopes will mirror the reinvigorated "strategic partnership" endorsed two weeks ago by Clinton and Israeli Prime Minister Yitzhak Rabin. This will include not only political and strategic coordination in a number of areas (e.g., terrorism, proliferation, regional security) but a renewed commitment of U.S. economic assistance as well.

* Mubarak is the leader of the Arab state upon which America's standing in the Middle East rests most heavily; as such, he will capitalize on Washington's desire for Egyptian domestic stability to gain support for tough measures against militant extremists threatening Egypt's economic and political security. Because an Islamist takeover in Egypt would have near-cataclysmic implications for Western interests in the Middle East and beyond (as Charles Krauthammer recently noted, perhaps second in magnitude only to the demise of reformers in Russia), Mubarak should find a friendly ear when he lobbies for indulgence in fighting domestic foes with means that might normally run afoul of the Administration's commitment to human rights. This will also involve lobbying the Americans to ease pressure from international lending agencies at a time when extremist violence has cut Egypt's vital revenue from tourism in half.

* He is the leader of the Arab state sounding the clarion call against Iran's effort to export subversion and radicalism throughout the Islamic world, and thus his suggestions for containing and, perhaps, confronting Iran will be given a careful hearing. Similarly, Mubarak has recently echoed Israeli allegations that radical extremists are supported and funded through a network of Islamic fundamentalists based in the United States and he is likely to urge his hosts to heighten vigilance against anti-Egyptian operatives inside the U.S.

* He is the leader of the Arab military power that offered the swiftest and surest support for U.S. efforts to rollback Iraqi aggression. As such, how the Clinton team articulates to Mubarak its revised policy toward Iraq -- what remains from Bush policy, what is stiffer, and what (if anything) is weaker -- will have reverberations throughout the Arab world.

* He is the leader of the Arab state with the greatest ability to influence renegade Libya. Thus, his role in garnering Arab support for a U.S. effort to tighten sanctions, and perhaps impose an oil embargo, on Tripoli for failing to extradite the suspects in the Pan Am 103 bombing will be critical.

Egypt's peace process burden

If that agenda were not enough, Mubarak also bears the burden of the peace process on his shoulders. Meeting in Damascus earlier this week, foreign ministers of the Arab "ring" states in peace

POLICYWATCH

talks with Israel opted to postpone a planned decision on the resumption of negotiations until after Mubarak's discussions in Washington. Evidently Mubarak's task is to win from the Clinton Administration firm commitments regarding Israeli concessions to the Palestinians; with those concessions in hand, the theory goes, the Palestinian delegation could then face its West Bank and Gaza constituency with a decision to return to the bargaining table.

For Mubarak, this is not an enviable task. Given the explosive situation inside Israel, with the Rabin Government having resorted to sealing off the West Bank in response to the brutal killing of policemen deep inside pre-1967 Israel, the Israeli public is in no mood to offer inducements to Palestinians to re-join the peace talks. While Rabin is ready to approve a series of measures to reward Palestinians once a firm decision on resumption has been taken -- ranging from quality-of-life improvements in the territories to the return of a number of past deportees expelled since 1967 to, most importantly, an improved autonomy offer inside the negotiations -- the goal of those concessions is progress inside the talks, not just enticing the Palestinians back to the table. Ironically, while Mubarak is likely to register significant and mutually satisfactory progress on each of the bilateral and regional agenda items outlined above, should he focus too much attention on his responsibility to gain Israeli concessions and come up short, he may tarnish an otherwise successful visit.

Palestinian strategy

Getting to the table is, in the end, a decision the Palestinians themselves need to make. Prominent Palestinians in Washington last week for discussions with U.S. officials signalled their optimism that a positive response to the invitation to resume talks on April-20 is forthcoming; moreover, some gentle words from Yassir Arafat following his recent talks in Cairo, coming on the heels of several incendiary outbursts, were encouraging. But when viewed in a larger framework, there remains a reasonable chance that Arafat and the Tunis-PLO may still say "no" to the U.S.-Russian invitation.

* First, the non-decision in Damascus last weekend relieved Arafat of a sense of urgency about returning to the peace talks. By not pressing ahead, the Syrians signalled their unwillingness to "go it alone" and court accusations that a Sadat-like separate peace was in the offing. The Arab states may, in effect, have given Arafat a veto on the process.

* Second, Rabin's own sense of urgency has itself bolstered Arafat's freedom to maneuver. Put simply, Arafat is in a stronger position today than he was at the start of the Madrid process, whereas Rabin is in a weaker position today than when he first took office. From Arafat's standpoint, time appears to be moving in his direction, and there has not been much of a price to pay for urging his Fatah supporters in the territories to escalate the level of violence. He may even entertain dreams of a desperate Rabin approving an enhanced PLO role in the negotiation as a way to jump start the talks.

* Third, Arafat may believe that holding the peace process hostage would, ironically, raise his currency with Washington, perhaps even leading to the resumption of a U.S.-PLO dialogue as the price for the resumption of peace talks. On this score, there is no sign that resuming the dialogue is in the cards; indeed, in terms of the escalating violence, American, Israeli and Egyptian assessments agree that Arafat is part of the problem, not part of the diplomatic solution.

A focus on Syria?

Given the difficulties in inducing a direct change in Palestinian policy, Mubarak instead might urge his American interlocutors to push elsewhere: Syria. One way to deprive Arafat of his veto over the peace process would be a forthright Syrian commitment to resume talks on April 20, a step of brinkmanship that would change the Palestinian calculus and put pressure on the Palestinians to act. The Egyptian president has held talks this past week with President Assad and Chairman Arafat; while both might see the tactical benefit in Rabin's domestic difficulties, only one -- Assad -- may truly envision a strategic settlement with Rabin and should be pressed to take risks to achieve it. Beyond dealing with Egypt's domestic difficulties, that message may be high on Mubarak's Washington agenda, too.

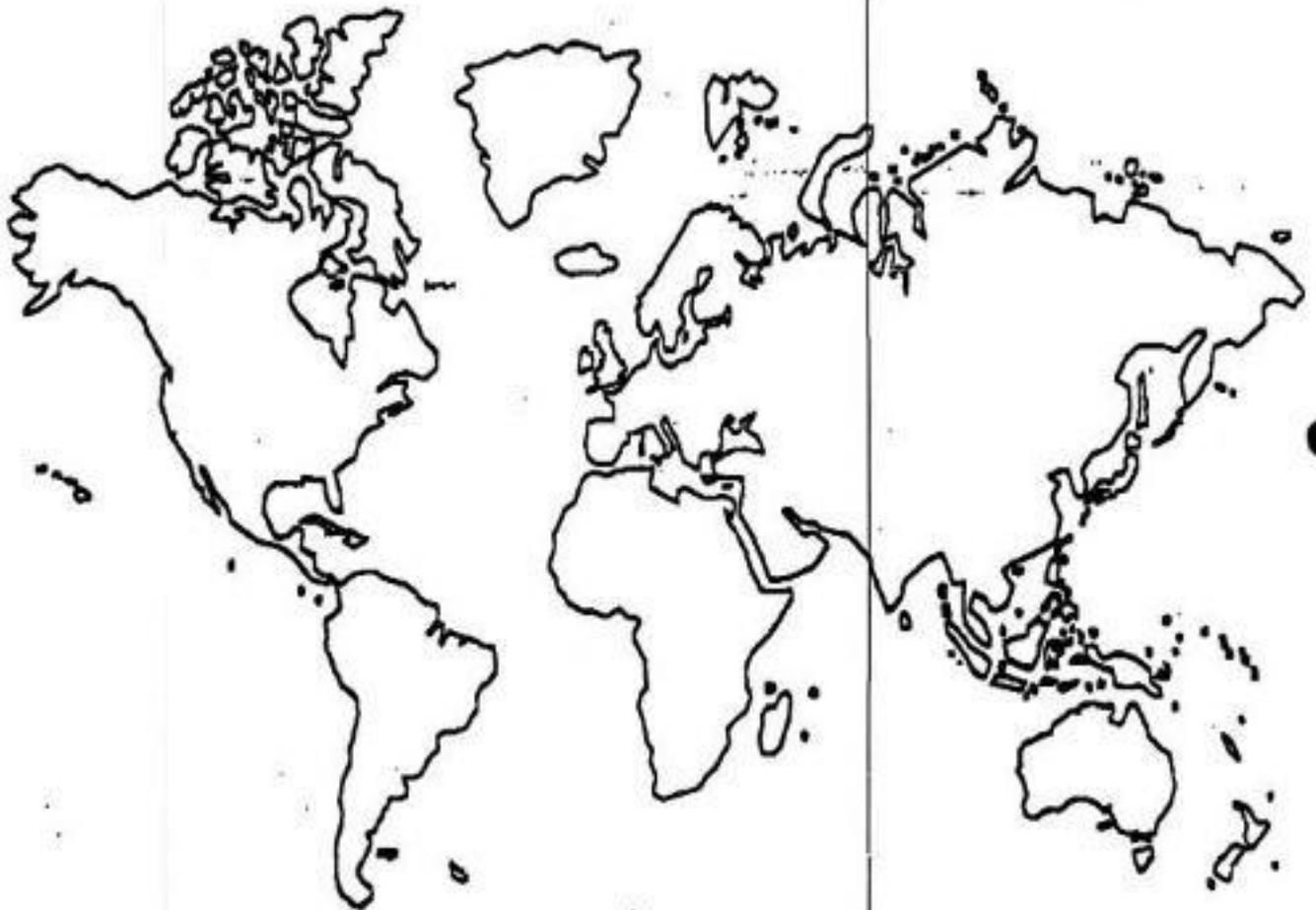
Dr. Robert Satloff is acting executive director of The Washington Institute.

1993 National Trade Estimate Report on

FOREIGN TRADE BARRIERS

Office of the United States Trade Representative

25 4/8

Mar. 21. 1993 7:32PM AKIN GUMF 201 887 4298

No. 3980 2. 4. P. 3/18

ISRAEL

In 1992, the U.S. trade surplus with Israel was \$262 million, or \$97 million less than that in 1991. U.S. merchandise exports to Israel were \$4.1 billion, up \$218 million, or 5.7 percent, from 1991. Israel was the United States' twenty-second largest export market in 1992. U.S. imports from Israel totaled \$3.8 billion in 1992, or 9 percent more than those in 1991.

The stock of U.S. foreign direct investment in Israel was \$718 million in 1991, \$38 million less than that in 1990. U.S. direct investment in Israel is concentrated largely in manufacturing.

The U.S.-Israel Free Trade Area Agreement

The U.S.-Israel Free Trade Area (FTA) Agreement took effect on September 1, 1985. The agreement eliminates many trade barriers between the United States and Israel and includes the gradual phase-out of duties on U.S. and Israeli products in accordance with FTA-established schedules. In 1993, Israeli duties on all but 273 products (the so-called "C-List") will have either been eliminated or reduced to 10 percent of the MFN rate. All remaining duties are to be eliminated on January 1, 1995.

The FTA also provides a consultative mechanism between the parties. The Joint Committee created to supervise the agreement's implementation has proven to be a useful tool for addressing issues that arise under the FTA.

Overall, the FTA has had the effect of liberalizing and expanding trade between the United States and Israel. Problems which remain are being pursued in the bilateral FTA framework and through multilateral negotiations in the GATT.

I. IMPORT POLICIES

In 1991, at U.S. urging, the Government of Israel amended its practice of using a system known as "TAMA" to raise artificially the declared value of an import for purposes of calculating purchase taxes. This causes higher taxes on imports than are applied to domestic products. Most registered importers now have the option of declaring the actual wholesale value of their products. Although the new arrangement has been in force for over two years, to date not a single importer has opted for the new system. Israeli officials attribute this reluctance to estimation by importers that the former TAMA rates are more advantageous to them, while importers cite a variety of problems with the optional system, including the inability to modify prices once they have been declared.

Mar. 31, 1993 7:02PM AKIN GUMP 202 987 4286

No. 3980 2. P. 4/18

118
Israel

1251

Israel also maintains a confidential schedule for determining the wholesale value of domestically produced products for the purposes of calculating purchase taxes. Indications are that in many cases this schedule compounds the effect of the TAMA applied to imports, providing domestic products with significantly lower purchase taxes than would be applied to comparable imported products.

As the new "Optional TAMA" has not operated as anticipated, the U.S. will continue to seek equivalent tax treatment in future Joint Committee meetings.

4/8

Customs Procedures

In addition to the TAMA system, Israel maintains a customs practice known as "harama", meaning uplift. For purposes of computing customs duties, the Israeli Customs Service uplifts the value of virtually all products which exclusive agents import into Israel by some 2 to 8 percent and the value of other products up to 10 percent. This has the effect of increasing the duties which must be paid on imports, thereby making them more expensive in the Israeli market.

The United States views this practice as possibly inconsistent with GATT Article VII. This article states "the value for customs purposes of imported merchandise should be based on the actual value of the imported merchandise . . . and should not be based on the value of merchandise of national origin or on arbitrary or fictitious values".

The United States believes that the practice of "harama" lessens the value of duty reductions stemming from the FTA (much as TAMA did). Through the FTA's Joint Committee, the United States has encouraged Israel to bring its customs practice into conformity with the GATT. At the March 1992 FTA Joint Committee Israel stated that Israel would accede to the GATT Customs Valuation Code by 1995.

Wharfage and Port Fees

The Customs authorities charge importers 1.5 percent of c.i.f. cost of imports into Israel for use of the ports and stevedores, whereas exporters face no charges. In effect, imports are subsidizing exports.

The United States has repeatedly expressed its concerns that this appears to be a discriminatory fee system, and is thus inconsistent with the FTA. The U.S. has pressed Israel to promptly eliminate the discrimination. In mid-1992, Israel initiated a review of its port fee system.

Agriculture

Israel's agricultural import restrictions are extensive. These include quotas, licensing restrictions, variable levies, and outright prohibitions on a range of agricultural goods. Agricultural non-tariff measures (such as quotas and bans) are not covered by the FTA.

Mar. 31. 1993 7:02PM AKIN GUM? 202 867 4288

No. 3980 2. P. 5/18

Israel

Special agriculture consultations are held on a regular basis under the auspices of the Joint Committee. During these consultations the Government of Israel has agreed to provide improved access to the Israeli market for several U.S. agricultural exports.

Consultations in previous years clarified Israeli import licensing provisions. The Israeli side promised to improve transparency both in licensing and in the calculation of variable levies, but progress to date has been unsatisfactory. The lack of consistency in treatment of imports remains a serious impediment to expansion of agricultural trade. U.S. farm exports could increase greatly with a freer trade regime.

2. STANDARDS, TESTING, LABELING, AND CERTIFICATION

Israel requires that many household products be sold in standard metric sizes. This requirement discriminates against U.S. producers, who frequently produce products in non-metric packages. The U.S. has strongly protested against these discriminatory standards, and has advised Israel that it considers them to be inconsistent with Israel's obligations under the FTA. Israel has under consideration a relaxation of this requirement, but it remains in effect for a large number of products.

Until 1990 many Israeli standards were voluntary for domestic products but mandatory for imports. After intensive negotiations, the Israelis agreed to harmonize requirements, either by dropping the standards or by making them mandatory for all products sold in Israel. However, a special government committee recently reported that enforcement of mandatory standards on domestic producers was spotty, allowing them to continue to avoid the costly regulations. The Ministry of Industry and Trade states that it is working to develop an enforcement system.

In March 1992, weight standards on chocolate and instant coffee were canceled. At special agricultural consultations held in September 1992, Israel informed the U.S. delegation that it was in the process of canceling weights and measures standards on about a dozen other items.

In areas other than consumer goods, Israeli product standards are also sometimes constructed to favor domestic producers over importers. Standards-related problems continue on refrigerators, carpets and plywood. Israel's restrictive standard on plywood, which requires a certain number of plys common in European but not U.S. plywood, has virtually eliminated U.S. plywood exports to Israel. Israel has committed to relax this standard by 1995.

Israel joined the GATT Standards Code in 1991. This should help buttress the FTA requirement that imported products must receive national treatment in Israel. In early January 1992 the Israeli government announced plans to revamp the existing standards code. The first standards slated for elimination included soap, putty for glass windows, and glass jars. However, hundreds of standards designed to protect domestic producers rather than the well-being of consumers remain in place.

Mar. 31. 1993 7:03PM AXIN GUMP 202 887 4288

63

Israel

1251

3. EXPORT SUBSIDIES

As part of the FTA, Israel entered into a bilateral subsidies code commitment with the United States. Israel agreed to eliminate the subsidy element of four major Israeli export enhancement programs and not institute new export subsidies.

For some time the United States has been concerned that the Israeli Exchange Rate Risk Insurance Scheme (EIS) has not covered its costs. Seeking in part to address U.S. concerns, in 1989 Israel raised the premiums for this program and capped the amount of compensation that any one exporter could receive. However, it will not be possible for several years to determine whether these steps will permit full recovery of the program's long term operating costs and losses.

6/8

01 APR '93 14:24 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM
Mar. 31. 1993 7:03PM AKIN GUMP 202 987 4286 UNITED STATES
TRADE REPRESENTATIVE
EXECUTIVE OFFICE OF THE PRESIDENT
WASHINGTON
20506

No. 3980 7/18

1251

7/8

EMBARGOED UNTIL 2:30 P.M.
Wednesday, March 31, 1993

CONTACT: 93-18
Anne Luzzatto
Dianne Wildman
Pat Norman
202-395-3230

USTR Kantor Releases 1991 Inventory of Foreign Trade Barriers

United States Trade Representative Mickey Kantor today released the eighth annual U.S. report on foreign trade barriers. He said "this report helps us gather together information on various trade barriers in a comprehensive inventory, thus facilitating the establishment of our trade priorities and allocation of resources".

The 1991 National Trade Estimate Report on Foreign Trade Barriers (NTE) catalogues and describes a wide range of trade barriers erected by trading partners of the United States. It lists barriers that are both consistent and inconsistent with international trade rules and describes actions to remove them. Examples of the barriers described include restrictive import policies, export subsidies, deficiencies in intellectual property protection and investment and services restrictions.

"This report will facilitate the achievement of the Administration's overall trade policy objective which is to expand trade through market opening measures backed by the rigorous enforcement of U.S. laws," Kantor said. "We believe that

Mar. 31. 1993

7:03PM

AKIN GTMP 202 887 4298

No. 5980 P. 8/18

of our trading partners should be comparably open to those in the United States. This requires that we strengthen the multilateral trading system, firmly negotiate the opening of foreign markets, eliminate foreign countries' trade-distorting practices, enhance intellectual property protection and remove barriers to investment".

1251 J/S

The report was prepared by the Office of the U.S. Trade Representative with contributions from other government agencies, members of private sector advisory committees, and U.S. embassies overseas. It is required annually by the Trade and Tariff Act of 1984, as amended in 1988.

The report (Document #041-001-00393-2) may be purchased at the U.S. Government Printing Office, 710 North Capitol Street, N.W., Washington, D.C., telephone: 202-512-0123. It may also be mail ordered by calling the GPO at (202) 783-3238.

[Note to editors and reporters: one free copy of the 1993 National Trade Estimate Report is available to news organizations from the USTR Office of Public Affairs.]

אוריאל

אאאא, חוזם: 43218

אל: רהמש/1503

מ-: וושינגטון, נר: 1126, תא: 300393, זח: 1542, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

א ל: ממנכ"ל

ד ע: לש' רה"מ, לש' שה"ח, תפוצות

מאת: השגריר, וושינגטון

2/14

הנדון: הבית הלבן והקהילה היהודית

1. שורה של אירועים והתפתחויות בתקופה האחרונה מצביעים על שינוי אפשרי בחדשים היחסים המוכר מן השנים האחרונות בין הבית הלבן והקהילה היהודית המאורגנת והבלתי מאורגנת.

2. סימנים לכך הופיעו בתקופת המעבר כאשר אנשי קלינטון נפגשו עם קבוצות פעילים יהודיים שחלקם היו "פנים חדשות" בפורום מעין זה, וחלקם יצגו את הממסד שבדמות ועידת הנשיאים, איפא"ק והליגה נגד ההשמצה.

3. בתקופת ביקורו של רה"מ כאן, וללא קשר לביקור, הוזמנו כ- 125 פעילים יהודיים לבית הלבן לקבלת תדרוך ממזכיר המדינה על יחסי ארה"ב- ישראל ומדיניות ארה"ב במזה"ת. ברשימה נכללו שוב כמה מפעילי הממסד אבל גם רבים מתומכיו ומידידיו היהודיים של הנשיא.

4. הרכב משתתפים זה והאופן בו אורגן האירוע, גרמו לאי-נוחות בקרב אנשי מועדון הנשיאים ואיפא"ק הדואגים לפגיעה באפקטיביות של צנורות הקשר המקובלים כינם לבין הבית הלבן.

5. במקביל לכל זאת פועל גוף בשם "THE CLINTON GORE JEWISH LEADERSHIP COUNCIL", גוף זה התארגן במהלך מסע הבחירות של קלינטון ובראשו עומד דונלד ר. מינץ עו"ד מניו-אורלינס, המתוכנן לרוץ לראשות העיר. לגוף זה אין תשתית ארגונית ובמוקדו ניצבים גב' שרה הרמן וכמה מעוזריו היהודיים האחרים של הנשיא קלינטון.

6. גוף זה אינו ממצה את רשימת תומכיו ומקורביו של הנשיא, שכן אינו כולל כמה מהתורמים העיקריים במסע הבחירות שלו.

7. אנו מסמנים התפתחויות אלה לצורך המשך מעקב שכן ברור לנו שמדובר

בתהליכים ההולכים ומתהווים ולא בדפוסים שכבר התגבשו.

רבינוביץ

תפוצה: שדח, סשהח, @רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, תפוצות,
ר/מרכז, ממד, @רם), @אמן)

סססס

מורה
✓

אאאא, חוזם: 43332
אל: רדמש/1507
מ-: וושינגטון, נר: 1139, תא: 300393, זח: 1804, דח: מ, סג: שמ,
כבכב
שמור/מידי
30 מרץ 93

אל: מנהל מצפ"א

ל.י.ו

דע: ממנכ"ל

מאת: תקשורת, וושינגטון

הנדון: סיוע חוץ - סנטור ליהי

להלן מכתבים -:

נראה כי הבוקר, עוד לפני תחילת השימועים, כינס במשרדו סנטור ליהי מספר כתבים ותדרכם בנושא סיוע החוץ. בניגוד לדבריו של הסנטור בשימועים (תמליל בנפרד) שהיו כלליים ולא אזכרו במישרין מדינות, בתדרוך היה הסנטור יותר ספציפי, ולהלן עיקרי דבריו (עפ"י שני כתבים שנכחו):-

* ישנן מדינות שבמשך שנים רבות קבלו מארה"ב סיוע ותמיכה בצרכיהן הכלכליים והבטחוניים. ישראל ומצריים - הן המובילות ברשימת מקבלות הסיוע.

עתה, אני מצפה מאותן מדינות ידידותיות להן עזרנו במשך שנים שהן בתורן תתוכנה בצרכיהם הכלכליים והבטחוניים של ארה"ב.

* ארה"ה עומדת בפני האתגר (אולי) הגדול ביותר שלה מאז סיום המלחמה הקרה: תמיכה ברוסיה. על ידידותיה של ארה"ב, שבמשך שנים נהנו מסיוע נדיב, להירתם לעזרתה של ארה"ב ולסייע לה לעמוד בפני אתגר זה ע"י הסכמה לקיצוץ בסיוע שלהן.

* משלם המיסים האמריקני משלם מדי שנה 700 דולר סיוע לכל אזרח ישראלי, ורק 3.5 דולר לכל אזרח רוסי. השאיפה שלנו צריכה להיות שהסיוע לכל אזרח רוסי יגיע ל-5 דולר לשנה, והחפרש צריך לבוא ממצריים וישראל.

* הממשל הודיע (לקונגרס) ואישר פומבית שבכוונתו לשמור על רמות הסיוע לישראל ולמצריים. במקרה כזה, אנו בקונגרס ניאלץ TO GO ALONG. לפיכך, אני מקווה שמצריים וישראל מיזמתן תתנדבנה לקצץ בבקשות הסיוע שלהן.

* אני מוצא עצמי מסויג יותר ויותר לחמוך בבקשות הסיוע של מדינות שאינן נענות לצרכים הבטחוניים והכלכליים של ארה"ב, לאחר שארה"ב נענתה במשך עשורים שלמים לצורכי הבטחון והכלכלה שלהן.

עד כאן.

רות ירון

תפוצה: שדח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצטא, ערן, רביב,
מעט, הסברה, אוצר

סססס

א/כפב

אאאא, חוזם: 34845
אל: רהמש/1189
מ-: רהמש, נר: 41, תא: 240393, זח: 1652, דח: מ, סג: סב,
בבכ
סודי ביותר/מידי

ירושלים, 24 במרץ התשנ"ג
ב בניסן 1993

מכתב מוברק

אל: הציר/ווישינגטון

דע: מצפ"א
מאת: איתן הבר

הנדון: הכללת ארגון החמא"ס ברשימת הארגונים הטרוריסטים בשנתון מחמ"ד
העוסק בטרור

1. לאחרונה קבלנו את תגובת מחמ"ד למכתבו של סנטור גרסלי על החמא"ס,
שהפנית למנהל מצפ"א.

2. מתוך עיון בתגובת מחמ"ד נראה לנו כי קיימת בעיה מבחינתנו באשר
להגדרות של מחמ"ד בנושא החמא"ס. מחמ"ד רוצה לאזכר פעילות החמא"ס במסגרת
הפרק הדין באינתיפאדה; זאת כחלק מהדו"ח השנתי על הטרור.

3. מכאן עלול להשתמע כי החמא"ס הוא תופעה של האינתיפאדה ובעקיפין שאנו
אשמים בהיווצרותה.

4. לדעתי הפרטית, מתחייבת פנייתך לסנטור גרסלי ולגורמי מחמ"ד. יש לעמוד
על כך כי בדו"ח מחמ"ד האמור להתפרסם השנה, החמא"ס יוצג בפני עצמו כארגון
טרור קיצוני איסלאמי בעל מסונפות בתו"ל ולא בהקשר של אינתיפאדה.

ב ב ר כ ה,

איתן הבר

תפוצה: @ (רהמ), מצפא, @ (ראשהממשלה)

סכסכ

אורי
2

אאאא, חוזם: 33428
אל: רהמש/1148
מ-: ווש, נר: 2065, תא: 230393, זח: 1430, דח: מ, סג: סו,
בבבב
סודי/מיירי

א ל: אליקים רובינשטיין - מזכיר הממשלה,
מנהל מצפ"א - נביל למדן

מאת: הציר, וושינגטון

הנדון: תחושות אמריקניות

אורי ניר מעיתון הארץ, כתב לפני ימים אחדים כאילו הפגישה עם צוות השלום שקיימתם בשבוע שעבר זכתה לבקורת מצד המשתתפים האמריקנים. מכיון שנכחתי באותה פגישה ולא שמעתי או חשתי באוירת ביקורת, פניתי לעיתונאי שהסכים שהמילה ביקורת, ובודאי ביקורת חריפה, היתה מוגזמת, אך חזר ואמר שבבדיקה נוספת אמר לו מתדרך מטעם הממשל (וכך גם כתב בעיתון הארץ מהיום) ש'הממשל מתוסכל מנוקשותה של תכנית האוטונומיה הישראלית בכמה תחומים ומאי נכונותה המוחלטת של ישראל להתייחס לתכנית האוטונומיה הפלשתינאית. המקורות אישרו כי תסכול זה הובע בשבוע שעבר בפני נציגים ישראלים ובהם רובינשטיין'.

שוחחתי היום עם אחד מאנשי צוות השלום האמריקני, שיש לי יסוד להניח שהוא היה המתדרך שממנו שמע ניר. האיש אישר שראה את ניר אתמול בתוך קבוצה של עיתונאים אחרים. אמר שהוא מאד מאוכזב מן השמיעה וההבנה של עיתונאים ישראלים. סיפר שאמר בפרוש שאינו יכול להכנס לדיון בתכנים של השיחה שנתקיימה והוסיף שלו עצמו ולאמריקנים אין בעיה עם העמדה הישראלית, שהפלשתינאים הם אלה שמבקרים את המודל הישראלי וכי האמריקאים תופסים את תפקידם כמי שצריך לעזור לכל אחד מן הצדדים להפוך את המודל שלו ליותר אטרקטיבי. האיש הוסיף ואמר: 'כל המשתתפים בצד האמריקני עמדו משתאים (WERE SIMPLY AMAZED) נוכח איכותה של השיחה שהתקיימה. הפגישה כפי שהתנהלה, הרצינות, הנכונות להקשיב ולקלוט משני הצדדים, הפכו אותה לאחת הפגישות הטובות ביותר אי-פעם בשאלת המסלול הפלשתינאי'.

עד כאן להעמדת הדברים בפרופורציות הנכונות.

שילה

2/13
2

תפוצה: שדח, ששהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא, @ (מזכיר הומושלח)

סססס

אנונימי

אאאא, חוזם: 33571
אל: רהמש/1143
מ-: וושינגטון, נר: 870, תא: 230393, חז: 1816, דח: מ, סג: שט,
כבב
שמור/מידי

א ל: מצפ"א, הסברה, מט"ד

ד ע: קונכלי'ם

מאת: הסברה וושינגטון

מברק זה נכתב במשותף ע"י הקונכ"לים הקונסולים ונציגי המשרד שהוזמנו לועידת אייפאק ונערך ע"י הח"מ.

הנדון: ועידת אייפאק

1. ועידת אייפאק נפתחה (21.3.93) בנאום רוה"מ שהתקבל בכרכה רכה ונתפש כפיוס בינו ובין הארגון. לאחריו דיברו השגריר ורוברט מייקל מנהיג המיעוט שהצביע על הקשר בין המשך התמיכה הצבאית והכלכלית בישראל לבין התמיכה הפוליטית בתקציב הבטחון של ארה"ב, הסתייג מהתכנית הכלכלית והקיצוצים בתקציב הבטחון דברים דומים אמר למשתתפים גם הילי ברבור יו"ר ה-RAC.

2. התקיימה סידרת סדנאות בנושאים הבאים:

א. בניית קואליציות מולטי אתניות ורב חברתיות - דיברו נציגים היספנים, מתנועת העבודה וחבר קונגרס מדינתי על החשיבות שבבנית קואליציה להשגת תוצאות אלקטורליות. מורשה שחור מפלורידה ציין בארוע אחר את הערך עבור השחורים של החיאת הברית עם היהודים אך הבהיר שהדבר ייחייב את השחורים בנקיטת צעדים.

ב. הפונדמנטליזם - דובר על הסכנה הגוברת של הפונדמנטליזם האיסלמי ואיראן כאיום משותף על ארה"ב וישראל.

ג. קשרים תרבותיים - הודגש ענין הנשיא ורעיתו בתוכניות כמו HIPPY וחשיבות תוכניות כאלו לשיפור תדמיתה של ישראל בארה"ב. כמו גם תוכניות לפיתוח איזורים צחיחים (כמו שת"פ טקסס-ישראל)

ד. עמדות סטודנטים - מסקנת סקר בנושא שהוצג היא שהסטודנטים עדיין ליברלים, יש חרדות באשר לאפשרויות להשגת עבודה. הנושאים המרכזיים על סדר היום: איידס ואיכות הסביבה.

ה. הקשר עם הכנסיות - יכוסה ע"י אבי גרנות צויין שנציג השגרירות הנוצרית הבינ"ל השמיע נאום מילטנטי נגד כל ויתור לערבים.

ו. סיוע החוץ ומשמעותו - הוצגו סוגיות בסיוע החוץ והוסבר הצורך להסביר חשיבות הסיוע מבחינת ארה"ב לקהלים השונים במדינה.

ז. פעילות למול התקשורת - דברו שני אנשי תקשורת ושני אנשי מימסד יהודי. ניסו להבהיר חשיבות התקשורת כמעבירת מסר פוליטי ולפיכך של הפעילות היהודית למול התקשורת. חולק מדריך להתמודדות עם התקשורת.

ח. תהליך השלום - הוצג נושא תהליך השלום ע"י הציר המדיני כמה מראשי הקהילה היהודית בארה"ב. בשלב השאלות היו מספר התקפות (מימין) על התהליך.

ט. השקעות - הוצג נושא ההשקעות בישראל כמו גם במניות ישראליות בוול סטריט.

י. איומים משותפים - הוצג מודל האיום העתידי על ישראל ממרחקים גדולים והמענה הישראלי והאמריקני האפשרי, תהליך השלום הוצג ע"י ציר ההסברה כמענה האמיתי לאיומים.

3. בערב התקיימה הרצאתו של טום דייך על מצב אייפאק. דייך (דווח במלואה בנפרד) דיבר בטונים זוהרים על מצב יחסי ארה"ב - ישראל אבל הזהיר שקיימת אפשרות להרעה בעתיד. קרא לערנות ודיבר על חיוניות תהליך השלום בשימור אוירה זו. מקום מרכזי בדבריו חפש נושא סיוע החוץ.

ב-22 התקיימו מפגשים איזוריים לדיון בטכניקות של לובי כהכנה למסע לקונגרס ללובי שיתקיים ב- 23.3.93

הוצגה זווית הראיה של הקונגרס בנושא החוץ בעתיד. המורשה פרנק ממסצ'וסטס אמר כי להערכתו הקונגרס מבחין בין סיוע החוץ למדינות שונות ואי הפופולריות של סיוע החוץ בכלל אינה גולשת לכל האיזורים. תהיה לדעתו תמיכה בסיוע לישראל ומצרים.

קרא למשתתפים לתת תמיכה בסיוע לאפריקה כחלק מיצירת הקואליציה עם השחורים ולחיזוק הבסיס המוסרי של תפישת סיוע החוץ. במפגש של נציגי קליפורניה הינחו אנשי אייפאק את הלוביסטים שלא לאמר דבר שלילי על מצרים בגבעה ולפעול לחזק את הסיוע למדינה זו. הובהר כי הטכניקה של הצגת חשיבות סיוע החוץ צריכה לכלול בחשבון את סדר היום הפנימי ומה הוא עושה לחשבון הנפש הלאומי בארה"ב. חולק דף המציג הרווח של כל מדינה מהסיוע. הובהר שיתכן כי סיוע גדול לרוסיה יבוא על חשבון הסיוע לישראל, הוצגו השאלות הצפויות מחברי הקונגרס וחשובות אפשריות.

5. כא"צ דיברו יו"ר שתי המפלגות (דווח בנפרד) שניהם זכו למחיאות כפיים אולם באורח ברור ומשמעותי היתה האהדה לדמוקרטים גדולה יותר.

6. סדנאות אהח"צ של ה- 22:

א. שת"פ בין ישראל ל- STATES - הוצגו אפשרויות לשת"פ כזה והתנאים להצלחתו. הובהר הצורך בבניית שת"פ כזה רק אם יש לו מבנה יציב ובר-קיימא.

ב. קידום סדר היום הישראלי ברמת המדינה - הוצגו אפשרויות בנושא.

ג. דע מה שתשיב - פורום של סטודנטים בו ניתנו הצעות לתשובות לשאלות בנושא הישראלי.

7. בא"ע של ה- 22 דיברו מיקולסקי וניקלס. ובא"צ של ה- 23 מזכיר כריסטופר (דווחו בנספד).

8. הערות הערכה -

א. הארוע מתקיים בתחושה של הישג גדול לארגון שנותן לעצמו קרדיט על בחירת נשיא פרו ישראלי, חברי קונגרס אוהדים למרות היותם חדשים, הצלחתו בגיוס הערבויות והאווירה הכוללת הטובה ביחסי ישראל ארה"ב כרגע. בא"ע הרשמית של הועידה השתתפו למעלה מ 45 סנטורים כ 85 חברי קונגרס ונציגים דיפלומטים זרים. רבים מאד מהמושלים והסנטורים לשעבר והשואפים לרוץ בעתיד הסתובבו במסדרונות לראות ולהראות וע"כ רבה גאות הארגון. הדוברים והפוליטיקאים השונים עשה כל מאמץ להשמיע ולהראות פרו ישראלים

ב. דגש חזק בכל דיוני הועידה היה על נושא סיוע החוץ, יותר מאי פעם בעבר, אולי לנוכח החשש מהאווירה הציבורית העויינת לנושא זה בעת מיתון כלכלי. נעשה מאמץ לגבש תכנים וטכניקות של לובי שיכול למנוע קיצוץ בסיוע. מודגשים היתרונות שיצמחו לאינטרסים האמריקנים במזה"ת ולתהליך השלום.

ג. ישראל מוצגת ונתפשת אצל הנציגים כגורם רווי בעיות וקשים. הפעולה למענה יסודה בתחושות עליונות ותמלה עליה ולא דווקא מתוך תחושת גאווה בהישיגיה. תופעה זו בלטה באורח בוטה ומקומם בסרט וידאו קצר שהוצג למשתתפים בתחילת הכנס.

ד. בולטת נוכחותם של 1200 סטודנטים וברובם מהאוניברסיטאות הטובות בארה"ב כנציגים בכנס - למעשה 50 אחוז מהמשתתפים. זו ראייה נוספת לכח המשיכה של אייפאק, ישראל והפעילות הפרו-ישראלית. עבור היהדות האמריקנית.

ה. אנו חשים כי קיימת התרוצצות פנימית אידיאולוגית באיפאק כאשר קבוצות קטנות אבל רעשניות מנסות לקדם מגמות של אקטיביזם פוליטי בעיקר מימין אך גם משמאל. אלו באו לביטוי גם במאבק על כניסת שלום עכשיו לוועידת הנשיאים. יש השלמה תמיכה מלאה בתהליך המדיני אבל לצידה אי נחת רעשנית אצל חלק מהאפשרות של ויתורים ישראלים שיתלוו אליו. יתכן שהדבר משקף את טיב הקהל ושנים של פעילות ע"פ קו מסויים.

נמרוד ברקן.

תפוצה: שוח, כשהח, @ (רהמ), מונכל, ממונכל, מצב, מצפא, רביב,
הסברה, גנור, ערן, קשתום, תרבות, כנסיות,
ר/מרכז, מומד, @ (רם), @ (אמן)

סכסס

אנונימי

אאאא, חוזם: 30349
אל: רהמש/ 1037
מ-: המשדר, תא: 220393, זח: 1134, דח: מ, סג: סו,
כבב
מסמך: 550151
סודי/מייד

21 במרץ 1993
910.00

אל : רושינגטון - ציר
דע : ניו יורק - קונכ'ל

מאת : ס/מנהל מעפ'א

הנדון: דיאלוג ארה"ב - אש"פ

לבקשתך חזרנו ובדקנו הנתונים היכולים לרמז על האפשרות לכונן מחדש
הדיאלוג האמריקאי - אש"פ. להלן התמונה המצטיירת עד כה.

1. דג'רג'יאן במסיבת עיתונאים (4.3) ובשימועים שערך בכית הנבחרים
בשבוע שעבר (7.3, 9.3) וכן המזכיר כריסטופר במסיבת עיתונאים שבה
הכריז על חידוש התהליך התיחסו אך ורק למגעים שהיו לאחרונה בין נציגי
ארה"ב לחמאס חוזר לחמאס. השנים הגדירו מגעים אלו לצרכי 'איסוף
מידע' בלבד.

2. כאשר נתבקשו הבלגים והבריטים להסביר את העלאת דרג הקשרים עם אש"פ
טרחו גם 'לנדב' אמירה שמהלך זה זכה לעידוד מצד האמריקאים וזאת מתוך
מטרה שאש"פ לא יחבל בתהליך. צעדם של הבריטים והבלגים הגם שאינו
מתואם ולא משקף מדיניות כלל אירופית (EC) מיצג נאמנה מגמה מדינית
מסורתית מצד שני המדינות הללו כמו גם מדינות אירופאיות אחרות (צרפת
ואיטליה למשל) לנסות ולקיים ערוצי הדברות מדינית עם אש"פ. מכל מקום
לאמירה של הבריטים והבלגים על 'עידוד אמריקאי' להעלאת דרג המגעים עם
אש"פ אין כמובן כל אישור או סימוכין מהצד האמריקאי.

2/13
23

3. במהלך PHOTO-OP (9.3) נשאל כריסטופר האם בכוונת ארה"ב ללכת
בעקבות הבריטים והאירופאים ולחדש הדיאלוג עם אש"פ. על כך הוא השיב
בשלילה והוסיף שארה"ב 'תמשיך במדיניותה הנוכחית', 'AT LEAST FOR
'THE TIME BEING', דהיינו השעיית הדיאלוג עם אש"פ כל עוד לא יתנער
מפעולות טרור. באירוע זה פלט כריסטופר גם את האמירה הבאה:
'THE EFFORTS THAT WE HAVE MADE TO HAVE MEETINGS WITH MR.ARAFAT
(כך! מ.פ.) I THINK, RESULTED IN OUR DISAPPOINTMENT AT THEIR

FAILURE TO ASSIST US ON TERRORISM MATTERS'.

אמירה זו על פניה מצטיירת כ'פליטת פה' או לחילופין כשבוש אך יכול להיות שהיא מסגירה 'משהו' שהתרחש 'מאתורי הקלעים'. למחרת נתבקש כריסטופר להבהיר אמירה זו והוא אמר שהכוונה היתה לאכזבה שהאמריקאים נחלו בשנים עברו (BACK YEARS AGO) מכשלונו של אש'פ לסייע בידי ארה'ב במאבקה בטרור.

4. התמונה הכוללת המצטיירת היא שאין לנו בעת כל תימוכין להתקרבות מדינית בין ארה'ב לאש'פ ובכלל זה ראיות לכוונה לחדש הדיאלוג ביניהן. אדרבא, נראה שאופן טיפולה של ארה'ב בפרשת המגורשים הותירה בקרב הפלסטינים (ולפי דיווח מלונדון גם אצל אלו שבתונים) תחושה קשה של העדפת אינטרסיה של ישראל ותשומת לב יתרה לרגישויותיה הפוליטיות.

5. עם זאת ראוי לזכור כי ההחלטה לכונן מחדש דיאלוג בין ארה'ב לאש'פ היא פוליטית ומה שנראה היום כ'טריפה גמורה' יכול, מסיבות שימצאו נוחות או מתאימות לממשל, להיות 'כשר למהדרין' בתוך פרק זמן קצר ביותר. על פי הניסיון מדצמבר 1988, פרק הזמן שיעמוד לרשותנו יכול שיהיה קצר אף מכדי היכולת לסכל הדיאלוג (גם באמצעות הקונגרס) מה עוד שהכנסת, כידוע, תיקנה את החקיקה בכל הנוגע למגעים עם אש'פ ובזה גם השמיטה כמה טיעונים שיכולנו לטעון בענין זה.

6. אנו מכל מקום נקפיד לבחון כל התבטאות בנושא שהרי גם לנו ברור שבמאמץ של המזכיר כריסטופר 'להוביל' את הפלסטינים חזרה לשולחן המו'מ הוא ידרש להפגין מחוות כלפיהם וביטוי הבנה למצוקותיהם ולצרכיהם וה'דיאלוג' יכול בהחלט לשמש כ'מטבע עובר לסוחר' במערכת הפיתויים והלחצים שהמימשל עשוי להפעיל כדי לראות את כל הצדדים למו'מ מתיצבים בושינגטון למועד.

הוכן ע'י משה פוקס (15 במרץ 93)

עד כאן.

21 מרץ 1993

חפוצה: שדח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/טרכז, גנור, @ (ר'אגת), @ (רם), @ (אמן), ממד, מצפא, מזתים, סייבל

סססס

ארה"ב כספק נשק ראשי למז"ת

בשלהי כהונתו של בוש וערב הבחירות אימץ לעצמו הממשל היוצא מדיניות של מכירת נשק המונחבת מהמצוקה הכלכלית וצמצום האבטלה בתעשיות הבטחוניות. גם קלינטון תמך בנישה זו, ראשונה בסוגה מאז ארה"ב החלה מספקת נשק למדינות המז"ת. מכירות שיא של נשק אמריקאי, בעיקר למדינות המפרץ, מאז מלחמת עירק מצביעות שמוקד מחלוקת זה בין שתי המדינות לא יעלם בזמן ממשלו של קלינטון. צמצום ניכר הצפוי בתקציבי הרכש של צבא ארה"ב בחמש השנים הבאות (מ-90 ל-40 ביליון דולר) יחזק הטגמה ויהפוך את יצוא הנשק האמריקאי לשווקים הבינ"ל בבחינת צו קיוס לתעשיות הבטחוניות האמריקאיות. לא במקרה הניסיון לארגן את חמשת הספקיות העיקריות למז"ת של נשק קונבנציונלי ובלתי קונבנציונלי ולתאם את מדיניות המכירות שלהן לא הניב תוצאות.

לאחר שקלינטון עדין כמועמד לנשיאות, נתן ברכתו לעיסקת 72 מטוסי F/15 המשיך ממשלו של בוש בקו של מכירות נשק מוגברות למז"ת. בתחילת ינואר העביר הממשל הודעה לקונגרס על עיסקת נשק בשווי של 4.5 ביליון דולר שבמרכזה כ-250 טנקי מערכה מדגם "אברטס". בעיקבות מכירה זו התעורר החשש שהטנקים האמריקאים יבואו על מקומם של טנקים חדישים ומשופרים מדגם T-72 שנרכשו מיוגוסלביה שימכרו למדינה שלישית כמו סוריה. ששה סנטורים פנו במכתב למזכיר המדינה היוצא איגלברגר, וביקשו לתבוע מכווית שלא להעביר טנקים אלו למדינות העמות במז"ת. בשיחה שקיים הנספח הצבאי בווינגטון עם אנשי הפנטגון (2.2) נאמר לו שאין זה סביר שארה"ב תתנה העסקה בהתחייבות כווייתית שלא למכור הטנקים לגורם כלשהוא. על המשך הטגמה של מכירות נשק מוגברות למז"ת ניתן ללמוד

מ"רשימת יעבץ" (רצ"ב) שהוגש לממשל הנוכחי ע"י ממשל בוש. מסמך זה
מחזיק את רשימת עיסקות הנשק עם מדינות שונות אותן מתכוון הממשל
לבצע. אין הרשימה מעידה בהכרח על ביצוע עיסקות אלו אך היא מעידה על
הכוונה הנמשכת והולכת לחרבות במכירות נשק למדינות המפרץ ולמצרים
בהיקפים חסרי תקדים.

500591

סיוע

כללי

המסבר הכלכלי והחברתי (בין היתר קריסת השירותים החברתיים בתחומי הביטוח הרפואי, החינוך והשיכון) עשוי להקשות על ממשל קלינטון לשמור על תוכנית סיוע החוץ ברמתו הנוכחית. קשה לתאר מצב, מבחינה ציבורית ופוליטית, שבו מקוצצים תקציבי פנים ובטחון ואילו סיוע החוץ נותר מוגן בהיקפו ומשורין בהרכבו. למרות המימדים הצנועים יחסית של סיוע החוץ העומד על כ-15 ביליון דולר (המהווה פחות מאחוז אחד מכלל תקציב ארה"ב), לציבור האמריקאי ולמרבית חברי הקונגרס קצוץ סיוע החוץ מהווה סמל ומטרה נוחה. יתר על כן, על המשאבים הקטנים וחולכיים של סיוע החוץ מתרבים "לקוחות" ו"נזקקים" חדשים, ראש וראשון להם רוסיה, חב"ס ומזא"ר. נוסף כי בין חברי הקונגרס המופקדים על סיוע החוץ ישנה נטייה לבצע רפורמות בו על רקע השינויים הגלובליים והצרכים מבית, תוך חסרת שיטת השיריונים. בהקשר זה ראוי לציין כי מסורתית חוק חסיוד אינו זוכה לפופולריות ובמיוחד אינו זוכה לניבוי בקרב ציבור בוחרים (CONSTITUENCY).

רפורמה בסיוע החוץ

נושא הדגל השנה בקונגרס במערכה על רפורמות בחוק סיוע החוץ של ארה"ב הוא הסנטור פטריק לייחי (דמוקרט, ורמונט). לייחי טוען שהצידוק לסיוע חוץ והמתכונות למתן המענקים אבד עליהם הכלח עם היעלמותה של חסכנה הקומוניסטית. הנחת היסוד שהיתה טמונה במתן סיוע, כי שיפור כלכלי יסייע לבליטת הקומוניזם, חלפה מן עולם. הסנטור לייחי בשורה של נאומים בסנט וראיונות לכלי התקשורת מבחיר שיש להביא לשינוי מהותי במטרות בעדיפויות ובאמצעים של מתן סיוע החוץ כולל שינויים בדפוסי הפעולה של סוכנות הסיוע ה-A.I.D. לדעת לייחי לא ניתן יהיה להעביר השנה את חוק הסיוע במתכונת של "עסקים כרגיל" וכי חוק הסיוע לשנת התקציב 1993 עבר אך ורק כשל חצורף לאשר הערכבויות לישראל. בפגישה עם עיתונאים הבחיר לייחי שכל תוכניות סיוע חוץ לרבות הסיוע לישראל ולמצרים יבדקו מחדש ובדקדקנות לרבות "השיריונים".

בשיחת פרידה עם השגריר שובל (4.2) הצביע לייחי גם על הצורך לבחון את מרכיבי הסיוע האזרחי (ESF) והצבאי (FMF) והיחס ביניהם. הרפורמות בהן מדובר כוללות בנוסף לכך גם:

א. העברת הדגש מסיוע דו צדדי להענקת סיוע לתוכניות אזוריות ורב צדדיות.

ב. תקצוב תכניות סיוע בנושאים גלובליים כמו הגנת איכות הסביבה.

סיוע האמריקאי לישראל

סיוע החוץ לישראל בחיקף מלא של 3 ביליון דולר (1.2 סיוע כלכלי + 1.8 סיוע צבאי) אושר לשנת התקציב 1993 ולא נראה שצפויים קיצוצים או שינויים בחבילת הסיוע במהלך השנה. מדיווחי השגרירות בווישינגטון עולה כי ממשל קלינטון יגיש רשמית לקונגרס את הצעת התקציב הפדרלית לשנת התקציב 1994 רק ב-23 במרס ש.ז., אולם אין מניעה שלפני כן כבר יתנחל מסע הדלפות לגבי מכלול מרכיבי התקציב בנושאי פנים הגנה וחוץ.

חממל עדיין לא גיבש תוכניותיו לסיוע החוץ אבל כבר עתה רווחות בועדת החוץ ובוועדת ההקצבות ההנחות הבאות:

1. סיוע החוץ יתבסס על תקציב 93 בתוספת שיעור האינפלציה דבר שיעמיד את היקפו על סך כ-21.8 ביליון דולר.

2. מסה"כ סיוע החוץ צפוי קיצוץ אוטומטי בסך 3% על סמך התחייבות קלינטון לחסכון בהוצאות ניהוליות. קיצוץ כזה לא ישפיע על תוכניות הסיוע כשלעצמן אלא בהוצאות התפעוליות של סוכנויות הסיוע.

אאאא, חוזם: 26069

אל: רהמש/903

מ:- וושינגטון, נר: 691, תא: 170393, זח: 1736, דח: מ, סג: בל,

בבבב

9,811613

בלמס/מיירי

אל: שר האוצר.

שר החוץ.

שר המסחר והתעשייה.

שר המדע והטכנולוגיה.

מנכ"ל אוצר.

מנכ"ל תמ"ס.

יועץ כלכלי לרוה"מ.

מדען ראשי תמ"ס.

מצפ"א.

מאה: כלכלית וושינגטון.

הנדון: נציבות לתעשיות עתירות ידע.

בעת פגישה הנשיא קלינטון עם רוה"מ, הכריז הנשיא על הקמת נציבות לתעשיות עתירות ידע. HIGH TECH COMMISSION. הנשיא כמו כן החליט שכראש הנציבות מטעמו יעמוד מזכיר המסחר מר רון בראון.
מנוסח הודעת הבית הלבן נראה שהנציבות תעסוק ב 4 תחומי פעולה עיקריים.
א. עידוד שיתוף פעולה בין חברות עתירות ידע בישראל ובארה"ב.
ב. החלפת מידע וידע בין מרכזי מחקר ואונברסיטאות בארה"ב ובארץ.
ג. עידוד ושיתוף פעולה בין המדינות בתחום הטכנולוגיות החקלאיות.
ד. עידוד וסיוע בהסבת טכנולוגיות צבאיות לשימושים אזרחיים.
לנוחיותכם צרפתי גם את הנוסח אשר הוכן בבית הלבן לנשיא.

1. ENCOURAGING HIGH - TECH INDUSTRIES IN THE U.S AND ISRAEL TO LINE UP IN JOINT PROJECTS THAT WILL BENEFIT BOTH COUNTRIES.
2. FOSTERING SCIENTIFIC EXCHANGES BETWEEN U.S AND ISRAEL UNIVERSITIES AND RESEARCH INSTITUTIONS.
3. PROMOTING DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL AND ENVIROMENTAL TECHNOLOGIES.
4. ASSISTING IN THE ADAPTAION OF MILITARY TECHNOLOGY FOR CIVILIAN PRODUCTION.

כתוצאה מיציאתו המוקדמת של רוה"מ לארץ בוטלה הפגישה עם מזכיר המסחר. על מנת לקדם את הנושא ולהכנס לעבודת מטה מסודרת נפגשתי עם דיק מורניגסטאר (MORNING STAR) האמור לרכז את הנושא במשרד המסחר האמריקאי. הקמת הנציבות מחייבת עבודת מטה בממשל האמריקאי על מנת לתאם בין כל הסוכנויות. מאחר וברגע זה מעבר להצהרות לאיש אין מושג כיצד להתמודד עם הרעיון, כל מחשבה יצרנית מצדנו עשויה להתקבל בברכה.

הבעיות העומדות כרגע על הפרק הן:

1. הקמת גוף על להתייעצות והחלטה בין שתי הממשלות אשר יקבל את החלטות המעשיות של הנציבות.
2. הגדרת היחסים בין הקרנות הקיימות (הקרן התעשיתית, חקלאית ומרעית) עם הגוף החדש.
3. סמכויות ותחומי פעולה של הגוף החדש.
4. מערכת היחסים בין הנציבות והיהדות המקומית. (היו פעילים מאד בהקמת הנציבות)
- בעקבות שיחותי עם המקומיים להלן טיוטא ראשונית במסגרת הנ"ל.
 1. הנציבות תעסוק בעידוד הפעילות הנ"ל הן ע"י עריכת סקרים מקצועיים והן ע"י הרחבת בסיס המקורות של הקרנות.
 2. כל אחת מהקרנות תמשיך לפעול במתכונת הקיימת, ותסייענה לנציבות בגיבוש מדיניות המחקר והפיתוח ע"י שימוש במערכות הקיימות.
 3. בראש הנציבות תהיה מועצת מנהלים BOARD OF GOVERNORS בסדר גודל של כ 8 חברים, ארבעה אנשים מכל מדינה.
 4. למועצת המנהלים תהיה מועצה מייעצת אשר תורכב מכ 21 איש.
 5. מועצת המנהלים תפגש פעמים בשנה לדיונים והחלטות והמועצה המייעצת פעם בשנה לגיבוש רעיונות ומחשבות בתחומי המחקר והפיתוח.
 6. מועצת המנהלים תפעל להגדלת המקורות הכספיים הן ע"י הגדלה תקציבית והן ע"י הנפקת אג"ח.
 7. המועצה תיזום מחקר וסקרים לעידוד פעילויות חדשות ובעיקר בתחומי ההסבה של טכנולוגיות בטחוניות.
 8. הנציבות תתחיל בפעילותה מיד ותיצור את התשתית למחקר ופיתוח עתידי בין המדינות השונות במזרח התיכון לאחר החתימה על הסכם השלום. עד כאן באשר לרעיונות ראשוניים באשר לגוף המשותף. באשר לכוחותינו בארץ יש הכרח בגיבוש תפיסה כוללת באשר לפעילות של המשרדים השונים מול גוף זה. אשמח לשמוע הערותיכם והארותיכם בהקדם.

אמנון נויבך.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, ערן, כלכליתב',
אוצר, תמס, @ (שרהמדע), @ (ראשהממשלה)

0000

NATIONAL SECURITY COUNCIL
WASHINGTON, D.C. 20505

*10/16 7:10
P. 2/1/93*

DIRECTORATE FOR
NEAR EAST AND SOUTH ASIAN AFFAIRS

(UNCLAS FAX: 202-395-1177)

DATE: 3-15-93

FAX NO. 466-9551

TO: Eitan Haber

PHONE: _____

FROM: Martin Indyk

PHONE: _____

SUBJECT: Pres. Clinton's remarks

COMMENTS: _____

REMARKS OF PRESIDENT WILLIAM J. CLINTON
ON HIS MEETING WITH ISRAELI PRIME MINISTER RABIN
March 15, 1993

It is a great pleasure for me to welcome Prime Minister Rabin back to Washington. Since we first met here last August much has changed. But one thing that I can say definitively will never change is the unique bond that unites the United States and Israel.

It is a bond that goes back to the founding of the State of Israel and beyond, to ancient times and scriptures when our common culture was first formed.

It is a bond that is also based on shared democratic values and ideals. Israel's democracy serves as an example for the many people around the world who aspire to develop democratic societies.

Our relationship is also based on our common interest in a more stable and peaceful Middle East. A Middle East that will finally accord to Israel the recognition and acceptance that its people have yearned for and have too long been denied. A Middle East that will know greater democracy for all its peoples.

I believe strongly in the benefit to American interests from strengthened relations with Israel. Since the day I took office Secretary Christopher and I have worked for that goal. Prime Minister Rabin's visit today is another significant step in this direction.

Our talks today have been extensive. We have begun a dialogue intended to raise our relationship to a new level of strategic partnership: partners in the pursuit of peace; partners in the pursuit of security.

We focussed today on our common objective of turning 1993 into a year of peacemaking in the Middle East. Prime Minister Rabin has made it clear to me today that pursuing peace with security is his highest mission. I have pledged that my administration will do what is necessary to help the parties achieve this worthy goal. I will be meeting with President Mubarak next month and we look forward to the resumption of bilateral negotiations on April 20. We are looking for some early results.

At the same time Prime Minister Rabin and I agree that our common objective should be a lasting peace -- just and comprehensive, but also real. It must involve full normalization: diplomatic relations, open borders, commerce, tourism -- the human bonds

that are both the fruits and the best guarantees of peace.

And Israel's security must be assured. The Israeli people cannot be expected to make peace unless they feel secure and they cannot be expected to feel secure unless they come to know real peace.

Those, like Prime Minister Rabin, who genuinely seek peace in the Middle East will find in me and my administration a full partner. But those who seek to subvert the peace process will find zero tolerance here for their deplorable acts of violence.

Prime Minister Rabin has told me that he is prepared to take risks for peace. I have told him that our role is to help minimize those risks. We can do that by further reinforcing our commitment to maintaining Israel's qualitative military edge and by helping Israel deal with the new threats of ballistic missiles and weapons of mass destruction.

Another way we can strengthen Israel and the U.S. too, is to combine the skills of its people with those of our own. In this regard, I am pleased to announce today the establishment of the U.S.-Israel Science and Technology Commission. Chaired on the American side by the Secretary of Commerce, Ron Brown, the Commission will enhance cooperation to create technology-based jobs for the 21st century in both Israel and the United States. Our economies would also benefit from a lifting of the Arab boycott. There is no justification for this kind of discrimination against American companies. It is time for further steps to be taken.

Prime Minister Rabin, this year will be a year of enhanced relations between our two countries. It should also be a year of peace in the Middle East. We have an historic opportunity. We stand here together, resolved not to let the opportunity pass.

איות

17088: חוזם: אאאא
אל: רהמש/592
מ-: המשרד, תא: 110393, זח: 1421, דח: ב, סג: שמ,
כבב
539184
שמור/בהול לבקר
10.301

אל: ואשינגטון
לונדון - עבור ס/השר
דע: הפוצת מאיה

השגריר - הציר

סיור מזכיר המדינה באיזור.

להלן NON PAPER שר' /אגף מז'ת האוסטרי קיבל משגארה'ב ושמוסר
לי (10) בעת ביקורי בוינה. מניח שהאמריקנים מסרו הנייר גם
בכירות אירופיות אחרות.

--TO EMPHASIZE THE IMPORTANCE HIS ADMINISTRATION ACCORDS THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS, PRESIDENT CLINTON SENT SECRETARY CHRISTOPHER TO THE REGION FEBRUARY 18-25 ON HIS FIRST OVERSEAS TRIP AS SECRETARY OF STATE. THE SECRETARY VISITED EGYPT, JORDAN, SYRIA, SAUDI ARABIA, KUWAIT, CYPRUS, LEBANON AND ISRAEL. FOLLOWING THIS, THE SECRETARY MET RUSSIAN FM KOZYREV IN GENEVA, AND WITH OUR EUROPEAN ALLIES IN BRUSSELS.

--THE SECRETARY HAD SEVERAL GOALS FOR THE TRIP TO THE MIDDLE EAST:

. O FIRST, TO DEMONSTRATE PRESIDENT CLINTON'S CONVICTION THAT THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS PRESENTS AN OPPORTUNITY FOR PROGRESS, PERHAPS A BREAKTHROUGH, IN THE PERIOD AHEAD.

. O SECOND, TO PRESENT U.S. VIEWS ON OTHER POLICY OBJECTIVES, INCLUDING:

-CONCERN ABOUT HUMAN RIGHTS, THE ARAB ECONOMIC BOYCOTT, AND PROMOTING U.S. COMMERCIAL SALES.

-REASSURANCE TO ALLIES THAT WE WOULD EXPECT IRAQ'S FULL COMPLIANCE WITH ALL UN SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS.
-RECOGNITION OF THE IMPORTANCE WE ATTACH TO LEBANON'S MAKING PROGRESS TOWARD FULL INDEPENDENCE.

--THE SECRETARY ALSO FOCUSED ON ESTABLISHING PERSONAL RELATIONSHIPS WITH THE KEY LEADERS IN THE REGION AND ASSESSING THE STATE OF PLAY IN THE PEACE TALKS SO AS TO HELP REVITALIZE THE NEGOTIATING PROGRESS.

DISCUSSIONS WITH ARAB LEADERS

-- THE SECRETARY'S MEETING WITH ARAB LEADERS -- PRESIDENT MUBARAK OF EGYPT, KING HUSSEIN OF JORDAN, PRESIDENT ASSAD OF SYRIA, KING FAHD OF SAUDI ARABIA, EMIR AL SABAH OF KUWAIT AND PRESIDENT HARAWI AND PRIME MINISTER HARIRI OF LEBANON -- WENT VERY WELL. THERE WERE FULL AND FRANK DISCUSSIONS OF THE RANGE OF SUBSTANTIVE ISSUES.

--THE LEADERS OF THE STATES INVOLVED IN THE BILATERAL PEACE TALKS EMPHASIZED TO THE SECRETARY THEIR COMMITMENT TO THE PEACE PROCESS AND INTENSE INTEREST IN RETURNING TO NEGOTIATIONS AS SOON AS POSSIBLE.

--SIGNIFICANTLY, EACH OF THE PARTIES ALSO SAID THIS PUBLICLY DURING THE SECRETARY'S VISIT, EMPHASIZING THAT THEY FAVORED AN EARLY RESUMPTION OF THE BILATERAL NEGOTIATIONS.

--THE SECRETARY ALSO DELIVERED LETTERS FROM PRESIDENT CLINTON TO EACH OF THE LEADERS. IN HIS MEETING, THE SECRETARY EMPHASIZED THE KEY ELEMENTS OF THE PRESIDENT'S POLICY:

. O THE UNITED STATES REMAINS COMMITTED TO THE PROCESS OF PEACE MAKING LAUNCHED AT MADRID, INCLUDING THE TERMS OF REFERENCE FOR THE NEGOTIATIONS.

. O U.S. POLICY REMAINS DIRECTED AT ACHIEVING A COMPREHENSIVE ARAB-ISRAELI PEACE SETTLEMENT THROUGH DIRECT NEGOTIATIONS BASED ON UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 242 AND 338.

. O THE UNITED STATES IS PREPARED TO PLAY A VERY ACTIVE ROLE AS FULL PARTNER IN THE TALKS TO HELP OVERCOME AND BRIDGE SUBSTANTIVE DIFFERENCES, IF THE PARTIES, FOR THEIR PART, ARE PREPARED TO COME TO THE TABLE AND ENGAGE SERIOUSLY IN THE NEGOTIATIONS. IN EXPLAINING THIS ENHANCED U.S. ACTIVISM, THE SECRETARY STRESSED THAT THE U.S. WOULD NOT REPLACE THE ROLES REQUIRED OF THE PARTIES THEMSELVES, BUT RATHER ASSIST THEM MORE VIGOROUSLY IN DEALING WITH THE DIFFERENCES THAT EMERGED IN THE TALKS.

. O AS A 'FULL PARTNER', THE SECRETARY EMPHASIZED THE U.S. INTENDS A MORE ACTIVE ROLE IN OFFERING IDEAS, PROPOSING SOLUTIONS TO PROBLEMS. THE U.S. WILL WORK AS AN HONEST BROKER, FACILITATOR AND INTERMEDIARY; HOWEVER, WE WILL NOT PLAY THE ROLE OF ARBITER OR MEDIATOR' OR SIT IN

THE ROOM WITH THE NEGOTIATING PARTIES, UNLESS ALL PARTIES WANT US TO DO SO.

--THE ARAB RESPONSES WERE OVERWHELMINGLY POSITIVE. THEY APPRECIATED THE CONTINUITY IN U.S. POLICY; THEY WERE BUOYED BY THE WILLINGNESS OF THE U.S. TO PLAY A MORE ACTIVE ROLE; THEY INDICATED THEIR UNDERSTANDING THAT SUCH A ROLE WOULD NOT SUBSTITUTE FOR THE DIRECT TALKS BETWEEN THEMSELVES AND THE ISRAELIS; AND THEY MADE CLEAR THE THE DEPORTATIONS ISSUE, WHILE IMPORTANT, SHOULD NOT BECOME THE LITMUS TEST FOR WHETHER NEGOTIATIONS RESUME.

DISCUSSIONS WITH ISRAELIS AND PALESTINIANS

--THE SECRETARY'S TALKS IN ISRAEL BENEFITTED FROM PRECIOUS ENGAGEMENT WITH PM RABIN IN ARRANGING THE PROCESS FOR DEALING WITH THE PALESTINIAN DEPORTATION ISSUE.

--THE SECRETARY MET WITH PRIME MINISTER RABIN THREE TIMES DURING HIS VISIT TO ISRAEL, AND WITH THE PALESTINIAN PEACE TEAM LEADERS, INCLUDING FEISAL HUSSEINI, TWICE IN JERUSALEM. HE FOUND A WILLINGNESS BY BOTH PARTIES TO DEAL WITH THE DEPORTATION ISSUE. THE ISRAELIS WERE WILLING TO DISCUSS WHAT IT WOULD TAKE TO BRING THE PALESTINIANS BACK TO THE TABLE, AND THE PALESTINIANS INDICATED SOME FLEXIBILITY IN THEIR CONDITIONS FOR RETURNING TO THE TALKS.

--AFTER INTENSIVE EXCHANGES WITH BOTH SIDES, THE SECRETARY LEFT ISRAEL ENCOURAGED BY HIS DISCUSSIONS AND PERSUADED THAT THERE WAS BROAD AGREEMENT IN PRINCIPLE ON THE STEPS THAT WERE NEEDED TO RESTART THE NEGOTIATIONS.

--IN GENEVA, HE DISCUSSED THESE ISSUES WITH RUSSIAN FOREIGN MINISTER KOZYREV. THE CO-SPONSORS AGREED ON THE DESIRABILITY OF BUILDING ON THE MOMENTUM OF THE TRIP BY ANNOUNCING THEIR INTENTION OF INVITING THE PARTIES TO A NINTH ROUND OF BILATERAL NEGOTIATIONS IN APRIL IN WASHINGTON.

OTHER ISSUES

--THE SECRETARY ALSO MADE POINTS IN ALL STOPS ABOUT OTHER ISSUES, INCLUDING HUMAN RIGHTS. IRAQ, LEBANON, COMMERCIAL ISSUES AND ENDING THE SECONDARY AND TERTIARY ASPECTS OF THE ARAB ECONOMIC BOYCOTT NOW.

--ON HUMAN RIGHTS, HE MADE CLEAR THAT THE CLINTON ADMINISTRATION ATTACHES GREAT IMPORTANCE TO SEEING POSITIVE CHANGE IN THE REGION AND BROADER POLITICAL PARTICIPATION.

--ON IRAQ, THE SECRETARY MADE A STATEMENT IN KUWAIT THAT PUT THE ADMINISTRATION SQUARELY BEHIND THE NEED FOR IRAQ'S FULL COMPLIANCE WITH ALL INSC RESOLUTIONS.

--ON LEBANON, THE SECRETARY'S VISIT WAS ITSELF A STATEMENT THAT SIGNALLED SUPPORT TO A GOVERNMENT THAT HAS TAKEN SOME POSITIVE FIRST STEPS ON EXTENDING CENTRAL GOVERNMENT AUTHORITY AND ON ECONOMIC REFORM.

ACCOMPLISHMENTS

--THE TRIP PRODUCED A NUMBER OF SIGNIFICANT ACCOMPLISHMENTS:

--OVERALL, THE SECRETARY WAS PLEASED AT BEING ABLE TO ESTABLISH EXCELLENT WORKING RELATIONSHIPS WITH THE REGIONAL PARTIES.

--THE SECRETARY HEARD A STRONG COMMITMENT TO PEACE AND A DESIRE TO SEE AN EARLY RESUMPTION OF THE TALKS FROM ALL HIS INTERLOCUTORS, ARAB AND ISRAELI.

--THE SECRETARY WORKED HARD WITH PALESTINIANS AND ISRAELIS TO ADDRESS PALESTINIAN CONCERNS REGARDING THE DEPORTEES AND HELPED MOVE THAT ISSUE FORWARD.

--BASED ON ALL THIS, HE AND FOREIGN MINISTER KOZYREV FELT IT WAS APPROPRIATE TO ANNOUNCE THEIR INTENTION AS CO-SPONSERS TO ISSUE INVITATIONS TO A NINTH ROUND OF BILATERAL TALKS IN APRIL.

--THE PARTIES ARE NOW FOCUSSED ON RESUMING THE NEGOTIATIONS, AND UNDERSTAND IT IS NOW TIME TO DELVE INTO SUBSTANCE. THE SECRETARY MADE CLEAR THE U.S. WILL BE THERE, AS AN ACTIVE AND FULL PARTNER, TO ASSIST THEM TO REACH AGREEMENTS. THE OBJECTIVE NOW MUST BE TO MAKE REAL AND EARLY PROGRESS ONCE THE TALKS RESUME.

--THE SECRETARY ALSO DISCUSSED AND LAID OUT THE ADMINISTRATION'S CONCERNS IN THE VITAL AREAS OF HUMAN RIGHTS, IRAQ, LEBANON AND COMMERCIAL RELATIONS AND THE ARAB ECONOMIC BOYCOTT.

עד כאן .

מנכ"ל

11 במרץ 1993

גנור, @ר'אגת, @רם, @אמן, ממד, מצפא,
סמנכלמזח, סביר, אירוסה, @ראשהממשלה)

סססס

אויס
↓

אאאא, חוזם: 16053
אל: רהמש/570
מ-: ווש, נר: 2047, תא: 100393, זח: 1620, דח: ב, סג: סו,
כבכ
סודי / בהול לבוקר

אל : ממנכ"ל, משה'ח

דע : לשכת רה"מ, לשכת שה'ח
ציר כלכלי - כאן (הועבר)

מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

- מ כ ת ב מ ו ב ר ק -

הנדון: מפגישות נשיא איפ"ק, גרוסמן, עם הסנטור לייחי והקונגרסמן אוכי ב
- 9/3/93 בנושא סיוע חוץ.

הסנטור לייחי - 'לא יעשה השנה קיצוץ בסיוע לישראל אלא אם יהיה קיצוץ
ACROSS THE BOARD אולם יש להעריך לקראת קיצוץ ודאי בשנה הבאה. ('95-FY).
הביע דאגה מהכסף שתוציא ישראל השנה על התחלופות.

הקונגרסמן אוכי - התרגז על כתבת ה-N.Y.T מה - 9/3 שכיסתה השימועים עם
דג'רג'יאן ולדבריו הוא לא הובן כראוי.

א. אינו מטמין שחסיוע לישראל יקוצץ. האוירה סביב הקיצוצים תלוייה בעצם
במצב הכלכלי בארה"ב. אם המצב יהיה טוב, אנשים 'יבכו ויצעקו' אולם לא
יקרה דבר. אם המצב יחמיר, תהיה דרישה לקיצוצים.

ב. חזר על הצעתו שישראל תתנדב לקצץ ביוזמתה 2 אחוז מהסיוע אולם הוסיף כי
אינו סבור שמישהו כלל יקשיב לו.

ג. הביע דאגה מכך שטמ' ישראל לא מבצעת רפורמות כלכליות ואם הן לא
תבוצענה עתה, רה"מ רבין יהיה עסוק מאוחר יותר בתהליך השלום, והן לא
תבוצענה בכלל.

סודי חושש כי בעוד 4-5 שנים ישראל תקלע שוב לאותו מצב כלכלי בו היתה
שרויה ב- 1985 אולם 'ארה"ב לא תהיה שם כדי לסייע לה שכן לא יהיו לה
האמצעים לעשות זאת.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה: שדה, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (ראשדוממשלה)

סססס

מחשבת המכתב התוכן 2

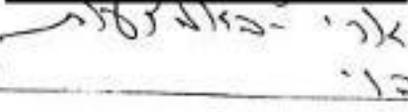
א/ח/ק

תקשורת
Facsimile

טל

Date:	תאריך:
10/3/93	
No.:	מסר- (נר):

To: א.י. האב יאן בנק

Alt: אולג גורט בן-ארי - בוא צליל

Sender: אב. טוקר - (להלן) דפ"ר 2

מספר העמודים כולל המכסה: 5

אזהרה - טחום - עזרה חלום האלמנטים

להלן אנחנו אזהרת אלמנטים נוספת
 בנאומה, אבד לנוטא ה mistreatment
 בו הם לא מקבלים איסוף הם לתאוריים
 א האבד כתב אישום.
 אורק קאובתם א האמת הראשונה. בקורא
 אם תואו אהב א האמת החוזרת
 באמת הולכה.

אב. טוקר - (להלן) דפ"ר 2

Our com. numbers:

מספרי התקשרות שלנו:

א.י. שוקת - מנהל מו"ת 2
 טלפון: 02-303637/981
 ועזרה כהן - מו"ת 2
 טלפון: 02-393357
 טלפון אבן יקרה: 6211004

פיקס אבן יקרה - 6211004

א/ח/ק

3/15/93
73
2 USA SA/N
3/15/93

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 042

The Embassy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs and has the honor to refer to its note No. 80654 of 11 February 1993, responding to the Embassy's notes Nos. 029 and 031 of 4 and 5 February 1993 respectively, and concerning the arrests and interrogations by authorities of the Government of Israel of the following three American citizens:

Mohammad Tawfik Omar, bearer of U.S. Passport No. 012582238;

Mohammad Hilmi Jarad, bearer of U.S. Passport No. Z6041444;

Mohammad Abdelhamid Salah, bearer of U.S. Passport No. 024296248.

The Embassy remains concerned about the issues of access and mistreatment of these Americans, as well as the prolonged detention of Mr. Jarad and Mr. Salah without formal charges.

While the Embassy appreciates the explanation provided by the Ministry with respect to the issue of access, we do not agree that timely notification or access was provided in these cases, and hope that this situation can be rectified in the future.

The Embassy remains troubled by allegations of mistreatment of these three Americans and we have asked for an investigation into these allegations. We continue to await a full report.

With respect to the Ministry's point in its note No. 80654 regarding the absence of comments from the prisoners concerning the conditions of detention and interrogation at the February 2 remand hearing, the Embassy understands that the prisoners were specifically instructed at the hearings not to discuss the circumstances of their interrogations.

At the February 2 remand hearing Mr. Salah was requested by the military judge to speak on the issue of the Hebrew language statement Mr. Salah claimed to have signed without understanding its contents; however, the prosecutor refused to let Mr. Salah speak, indicating to the judge that Mr. Salah was under a special order prohibiting him from talking to anyone and that the court would have to be cleared.

When the judge later brought Mr. Salah and the prosecutor privately into his chambers, with the U.S. Vice-Consul present, the judge informed Mr. Salah that he could talk about anything except his interrogation and the charges.

In our note No. 31, the Embassy asked for an investigation into the specific allegations of mistreatment concerning Mr. Omar's interrogation. Mr. Salah has made allegations of mistreatment very similar to those made to the U.S. Consul by Mr. Omar. These include confinement in a punishment cell known as the "refrigerator" and threatened beatings for failure to sign a Hebrew language statement. Mr. Salah stated that during his initial interrogation he was forced to stand naked in front of his interrogator and threatened with a beating if he failed to sign a statement.

Once again, the Embassy must strongly protest the interrogation and conditions of detention of all three Americans. The Embassy again requests a full investigation into the interrogation and methods used by Israeli officials to extract signed statements in these cases. The judicial instruction that prohibited these Americans from discussing either the interrogation or conditions of their detention in court is another reason for a full investigation.

Finally, the Embassy cannot accept that two of these Americans, Mr. Jarad and Mr. Salah, continue to be held on suspicion of committing security offenses without formal charges being brought against them. If the Government of Israel has reason to believe

that they have committed crimes, formal charges should be brought against them and a public trial held.

The Government of the United States will continue to monitor these cases closely. We hope the Government of Israel will accede to our request to :

- 1) provide meaningful immediate access in the future in all cases involving U.S. citizens;
- 2) investigate allegations of mistreatment in these cases; and
- 3) charge formally or release the two remaining prisoners, Mr. Jarad and Mr. Salah.

The Embassy avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs the assurance of its highest consideration.

Embassy of the United States of America
Tel Aviv, Israel March 4, 1993

1 MAR 93 1006055

סודי

אאא, חוזם: 16053

אל: בסחון/1152

מ-: נוש, נר: 2047, תא: 100393, חז: 1620, ד: ב, ג: 10, 10, בבב

אל ראש התמשלה

סודי / בהול לבוקר

אל : ממכיל, משהייח

דע : לשכת רה"מ, לשכת שה"מ
ציר כלכלי - כאן (הועבר)

מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

- מ כ ת ב מ ו ב ר ק -

אכהב
בהול
2261-2

הנדון: מפגישות נשיא איפ"ק, גרוסטן, עם הסנסור ליידי והקונגרסמן אובי ב
- 9/3/93 בנושא סיוע חוץ.

הסנסור ליידי - ילא יעשה השנה קיצוץ בסיוע לישראל אלא אם יהיה קיצוץ
ACROSS THE BOARD אולם יש להערך לקראת קיצוץ ודאי בשנה הבאה. ('95-FY).
הביע דאגה מהכסף שתוציא ישראל השנה על התחלואות.

הקונגרסמן אובי - התרגז על כתבת ה- N.Y.T. מה - 9/3 שכיסתה השימועים עם
דג'רג'יאן ולדבריו הוא לא הובן כראוי.

א. אינו מאמין שהסיוע לישראל יקוצץ. האוירה סביב הקיצוצים תלוייה בעצם
במצב הכלכלי בארה"ב. אם המצב יהיה טוב, אנשים ייבכו ויצעקו יי אולם לא
יקרה דבר. אם המצב יחמיר, תהיה דרישה לקיצוצים.

ב. חזר על הצעתו שישראל תחנוד לקצץ ביוזמתה 2 אחוז מהסיוע אולם הוסיף כי
אינו סבור שמישהו כלל יקשיב לו.

ג. הביע דאגה מכך שממ' ישראל לא מבצעת רפורמות כלכליות ואם הן לא
תבוצענה עתה, רה"מ רבין יהיה עסוק מאוחר יותר בתהליך השלום, והן לא
תבוצענה בכלל.

אובי חושש כי בעוד 4-5 שנים ישראל תקלע שוב לאותו מצב כלכלי בו היתה
שרויה ב- 1985 אולם י'ארה"ב לא תהיה שם כדי לסייע לה שכן לא יהיו לה
האמצעים לעשות זאת. י'

יהודית ורנאי דרנגר.

אובי

אאאא, חוזם: 13906

אל: רהמש/508

מ-: ווש, נר: 2037, תא: 090393, זח: 1500, דח: ב, סג: סו,

בבבב

סודי/בהול לבוקר

מכתב מוברק

א ל: ממנכ"ל-משה'ח- למכותבים בלבד

ד ע: לשכת שה'ח, לשכת רה'מ- למכותבים בלבד
ציר כלכלי-כאן

מאת: ק. לקונגרס

הנדון: פגישה השגריר עם הקונגרסמן אובי

1. ב-4/3 נפגש השגריר רבינוביצ(לבקשתנו) עם הקונגרסמן אובי. מטרת הפגישה הייתה לעדכן את אובי על ביקור כריסטופר בארץ ולמסד בקשר החדש בין השגריר לאובי. מצידם נכחו עוזריו: טריפיל, מייק מריק וג'ו קרפה. מצידנו בינה והח'מ.

2. הערה: בעת המתינונו לפגישה סיפר פיל כי בתדריך סגור שהתקיים באותו שבוע למספר מחוקקים הביע כריסטופר שביעות רצונו ושבחיו מהביקור במזה'ת בכלל ציין לשבח את ישראל במיוחד ושתה'פ שלה.

3. השגריר פתח וסיפר כי ביקור כריסטופר בארץ היה מוצלח. בסופו של הביקור התקיים תדרוך משותף לעיתונאים שערכו 'שני פקידים בכירימ', (השגריר ודג'רג'יאנ). התדרוך היה למעשה סימפטום ליחסים החיוביים בין 2 המדינות ולנקודת התחלה טובה מאד. כריסטופר רצה לראות גם את ישראל והצליח לסייר מעט. אובי שאל בפליאה האם היה זה ביקורו הראשון של כריסטופר בארץ. השגריר השיב שלמעשה כן, משום שכריסטופר שזה בארץ בעבר רק מספר שעות. השגריר תיאר מהלך הביקור ופגישותיו של כריסטופר בישראל בלבנון ובסוריה. ציין כי אין זה מפתיע שכריסטופר והממשל בחרו דווקא לטפל תחילה בתהליך השלום הישראלי-ערבי שכן, זוהי השקעה כדאית בעלת סיכויים להצלחה. אובי הביע תקווה, שאכן תחול התקדמות כלשהי במזה'ת לפני שהמצב ברוסיה יתפוצץ.

2/10/3

וכדבריו- BEFORE RUSSIA BLOWS, AND RUSSIA WILL BLOW

לילצין אין שליטה על הממשלה ואיגו משתלט על האינפלציה והמצב הפנימי. השגריר ג'כ הביע חששו, שהמצב הנוכחי ברוסיה לא יחזיק מעמד והמצב יחזור

לאוטוריקה לאומנית רוסית אשר עלולה להשפיע על המזה'ת.

4. מכאן עבר אובי לדון בנושא סיוע החוץ. להלן פירוט כמעט מילולי של דבריו:

'כאשר שה'ח נפגש עימי בחודש שעבר, אמרתי לו שיהיה קשה להעביר השנה את חוק סיוע החוץ. לא נוכל לסמוך על קולות רפובליקנים ונצטרך לגייס את הדמוקרטים השמרנים כך, שיצביעו בעד. יהיה זה מעשה נכון ובאינטרס הישראלי אם תתנדבו לקצוץ מיוזמתכם של סכום מינורי בסך שני אחוזים שכבר עשיתם בעבר (התכוון להחזר של ה-51 מיליון דולר י.ד). הייתי הבוקר (כלומר ב-4 למרס) בא'ב עם עתונאים אשר שאלו אותי על קיצוץ בסיוע החוץ ועל המקבלות העיקריות של הסיוע. אם הצעתי לא תתבצע (כלומר קיצוץ מתוך התנדבות-י.ד) תהיינה 'צעקות' רבות, ותחזור ותשאל השאלה מדוע לא נעשה קיצוץ מלא בחוק הסיוע ומדוע בכלל על ארה'ב להעניק סיוע חוצ'. עד כאן דברי אובי.

השגריר התייחס בתגובה, לידיעות על ביטול המימון של תחנת המסטר בערכה VOA והעריך כי מדובר ב-60 מליון דולר שהוא סכום השקול ל-2 אחוזים שהציע אובי. אובי השיב כי אין מימון זה מופיע בחוק סיוע החוץ ולכן זה לא יעזור לו. אובי המשיך בדבריו:

IT WILL DIFUSE THE ENTIRE ISSUE

אולי לא תרוויחו הרבה אם תתנדבו לקצץ מרצון. אולם אם לא תעשו זאת, זה יגרום יותר נזק. ככול שנוכל להעביר את חוק סיוע החוץ יותר בשקט כך ייטב'. השגריר הבטיח להעביר דברי אובי לרה'מ ושה'ח.

5. אובי חזר לנושאי המזה'ת ושאל השגריר על אופן תפקודו של ערפאת מאז התאונה ומה יקרה אם ימות. לאיר שהשגריר התייחס לטעויותיו של ערפאת כמו למשל פגישתו עם סאדם, סיפר אובי על שתי פגישותיו עם ערפאת והעלה זכרונות גם מפגישותיו בסוריה. פגישת היכרות זו התקיימה באוירה מאד נינוחה וידידותית (למרות המסר בנושא סיוע חוצ) ובמיוחד על רקע היכרותינו רבה השנים את אובי.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

1/2 יוני

9.3.93

יגאל און

להלן פרוט "6 נקודות התבנה", אשר עלו במגעיו של ש"ח כריסטופר עם נציגי ה"פנים":-

- א. פרסום הודעה אמריקנית, לפיה פעולות הגרוש אינן חוקיות.
- ב. הבטחה מחייבת של ישראל שלא להשתמש בנשק הגרוש בעתיד.
- ג. התחייבות ישראלית להאיץ את תהליך החזרת המגורשים עפ"י החלטה 799.
- ד. השבת מספר משמעותי של מגורשים ותיקים, שגורשו מאז '67.
- ה. נכונות להסכים לחבילת מחוות בתחום זכויות האדם.
- ו. התחייבות אמריקנית לחזור ולהביע את עמדת היסוד האמריקנית: החלטות 242 ו-338 ו"שטחים תמורת שלום" (לשיטת הפלסטינים: כולל ירושלים המזרחית) כבסיס לשיתות השלום.

א. ג. א. מ.

2/1

04/03/1993

23:25:57

אניכי

002940

אאאא, חוזם: 8090
אל: בטחון/556
מ-: וושינגטון, נר: 198, תא: 040393, חז: 1558, ב: 10, שם, בבב

אל ראש הממשלה

למושל

שמור/בהול

112 X

אל: מנהל מצפ"א
דע: לשי שה"ח, לשי רה"מ, לשי שר האוצר
מאת: לשי השגריר, וושינגטון

הנדון: סיוע החוץ

בעקבות דברים שצוטטו מפי השגריר הארופ בענין הסיוע התקשר אלי מקור בכיר במחמ"ד וציין שהדברים לא נאמרו תחת הנחייה כלשהי. הוסיף שבודקים ההתבטאות ועוד יטובו אלינו.

לידיעתכם.

לשי שגריר

0000

2/5/3

מחוננים שיכולים לחיות עם התהליך, אך ברור להם, לאמריקנים שאין זה כך. בפגישה הרביעית הודיעו אנשי שיחם שהם מייצגים את החמאס, הודעה שגורה את הפסקת השיחות.

ה. מעורבות ארה"ב בתהליך.

לשאלתנו למשמעות המושג FULL PARTNER שטבעו האמריקנים, ציטט את כריסטופר שאמר שארה"ב לא תבוא במקום המו"מ הישיר, האמריקנים לא יהיו בחדר-הדיונים, אך הם חושבים על גישור והעלאת רעיונות ובקצרה הם מוקשים להיות יותר PRO-ACTIVE. מידת מעורבותם תלויה בהסכמתנו. אם נסכים הם מתכוונים להכין, למשל, יותר NON-PAPERS ויבחנו עם הצדדים רעיונות במהלך הסיבוב ולא רק ימתינו לדיווחים בסיומו. במידה ולא נסכים, אזי משמעות המושג FULL PARTNER תהיה שונה מהתיאור לעיל.

ו. סיוע חוץ למצרים.

כריסטופר אמר לישראלים ולמצרים שאינם רוצים לגעת בחבילת סיוע החוץ בשנה הקרובה. כריסטופר הבהיר לצדדים שמדובר על השנה, אך יש לחצים ויצטרכו לדון בעתיד בנושא סיוע-חוץ. איש שיחנו הוסיף כי אין לפרש את הדברים שנאמרו כאיום.

ז. חרם ערבי.

סיפר שכריסטופר איננו מאושר, בלשון המעטה, מהתנהגותה של כווית בנושא החרם.

שילה / שטיין

0000

2/2

1/13 *אונג*

שגרירות ישראל - וושינגטון
סופס מברק

1040 - אשפה
40 - אשפה

בלמס/מידי

תאריך: 4 מרץ 1993

אל: תפוצת תקשורת

מאת: תקשורת - וושינגטון

הנדון: מזכיר ההגנה

מצ"ב כתבת פרופיל של ה-WP MAGAZIN (בוב וודוורד 21/2) אודות מזכיר
ההגנה, לס אספין.

תקשורת

(1) רכיב	(2) סצפא	(1) סטנכל	(1) סנכל	(1) רהס	(1) טשה'ח	(2) טוח	(2)
(1) רס	(4) מסד	(1) סרכז	סנכל	סנכל	(2) חסברח	סנכל	
			(1) סייבל	(1) ארטן	(4) אסן		

WP Magazine

21/2

2/13
1040
40

The Secretary

ON HIS 10TH DAY as secretary of defense, Les Aspin is buzzed through the automatic security lock on the door to his private third-floor Pentagon office. He takes a seat in a stuffed chair in a sunny corner of the vast room—25 feet by 53 feet—which is fresh, clean and uncluttered.

What do you believe? he is asked in the course of a long interview. *What matters to you? What's at the core?*

"I don't know that that's answerable," he says, trying to push the questions away.

He is told that some who know him best and longest find that his compulsive proclivity for rumination and analysis leaves them wondering about his fundamental values. Their comments are summarized for him.

From one close associate: "At the core he believes the right solution can be discovered by intellect and reason, tempered by political reality." And this: Over many years, "I have never heard him say a sentence that begins, 'My philosophy is . . .'"

From another close associate, in an admiring tone: Les Aspin is "one of the world's great incrementalists" who will debate and rethink problems for years. And this: "Les does not necessarily have the courage of his convictions. He has the courage of his conclusions."

Why do you do what you do? Aspin is asked this time.

His reply is Aspin-esque as he again slips by the question of personal values. "The method of how you get there would be very much dependent upon the analysis that gets you there. I mean, I do have a very strong faith in the ability of analysis to answer certain kinds of questions."

It is perfectly quiet in the room. Aspin slouches un-comfortably in his chair. His face shows no emotion, and the glare off his glasses masks any expression in his

No one doubts that defense chief Les Aspin is a brilliant thinker, an astute analyst and an expert in military affairs. But people in the Pentagon do have a few questions: Is he tough enough? Can he lead? And what exactly does he believe in?

By Bob
Woodward

eyes. Finally he nods, realizing this question calls for more than rational analysis.

He unfolds from his slouch, snaps his head forward and sits on the edge of his chair. "I'm trying to get the wording right here." He pauses, and begins waving both arms for emphasis. "The United States having a strong military is a fundamentally important issue. And that there are bad guys in the world, and not every person is open to reason or argument. And that some people are inherently evil."

His voice is raspy from a cold, but he lurches on. He invokes the notions of American democracy, ideals, the national interest and the American Way of Life. Talking about these high-sounding values, which he certainly believes in, still seems to make him uneasy.

"There are bad guys. That the world is full of people like . . ." Then he pauses again to make an important analytical correction. "The world has people who are evil. It's not full of them. But there are people out there that the only way you deal with them is through military force."

Again he pauses, breathes a sigh of relief, and returns to comfortable terrain. "Now, what constitutes military force is open to analysis."

IN PICKING LES ASPIN, 54, as his secretary of defense, President Bill Clinton had to fill a deep void in his own background. With no military service, and no Washington or national security policy-

Of Analysis

1/13

making experience. Clinton has come into office as perhaps the least experienced commander in chief in more than 60 years.

Aspin, on the other hand, knows as much about military and defense issues as anyone in the country. He was a Democratic congressman from Wisconsin for 22 years and served as chairman of the House Armed Services Committee for the last seven. He has lived and breathed defense since he worked as a "whiz kid" in the Pentagon's systems analysis unit in the mid-1960s. The systems analysis method breaks down complex problems in a multi-step process, often applying mathematical models, to arrive at ultra-logical solutions.

Aspin's most salient characteristic is a lively, ardent intellect. He loves ideas, plans, strategies and ceaseless talk about all of them. Aspin has near-perfect academic credentials: Phi Beta Kappa from Yale, a master's from Oxford, a PhD from MIT's prestigious economics program. A key member of the national security priesthood and a candidate for the next generation of Wise Men, he has studied, heard testimony on, attended a multi-day conference on, or sincerely puzzled over just about every major military issue.

His style is not domineering or arrogant. He has none of the classic Washington power swagger of those at the top. His shirt collar often does not fit. He rubs his face and his eyes incessantly during hearings and discussions. As recently as last year, colleagues on his House committee had to suggest gently that he not pick his nose during public hearings.

After Aspin suffered an embarrassing budget defeat in his committee, he and key associates concluded that his operation lacked two elements: a soft, human touch, and a hardball, political thrust.

In many critical ways, Aspin's intellectual journey—from opposing the Vietnam War to supporting the Persian Gulf War—has set the pace for "New Democrats" on national security issues. For the champion of New Democrats, Clinton—a man who himself loves four-point plans and policy seminars, a man who called a chart presented at his December economic summit "very moving"—Aspin seems the perfect counterpart at Defense. Not a week goes by that Les Aspin doesn't find a chart, or some equivalent, very moving.

If Aspin did not exist, Bill Clinton would have had to invent him.

WITH SUCH CREDENTIALS, why then are some key military officers, defense experts and others in Pentagon offices on the prestigious E-Ring with windows to the outside world privately shaking their heads? Why could one four-star general upon hearing of Aspin's appointment only muster a one-word response: "Help?"

Something about Les Aspin evokes a visceral doubt among some of the brass and the defense cognoscenti. Another four-star officer recently summed it up: "Is he tough enough, and can he lead?" Others worry that he might try to reorganize the Pentagon into the world's largest think tank, and turn daily business into an endless symposium suited to his cerebral disposition.

To perhaps the most authoritarian organization in the nation, Aspin brings a decidedly nonauthoritarian personality. He has never run anything larger than the 80-person staff of the Armed Services Committee. And, according to aides, he can't bring himself to fire anyone, preferring to ignore or bypass those who are of no use to him.

"Have we ever fired anyone?" Aspin says, repeating the question, his mind rifling through the past. He pauses for a long, long time and can't come up with a name. "Well, we shuffle people around." Later, an aide manages to come up with the name of one person who was fired long ago.

Despite a gregarious exterior, Aspin is often characterized as a solitary, even remote figure who clearly does not care for confrontation. He keeps people at a distance and would rather work than socialize. Everyone agrees he's his own chief of staff. He's the center; all the spokes come to him. According to one senior staffer, Aspin is "the sole integrator."

Rep. John M. Spratt, a moderate South Carolina Democrat and key Aspin ally on the House committee for 10 years, said, "Les's biggest challenge as secretary will be dissociating himself from his past when he was a gadfly and picked on petty issues." Spratt recalled once visiting troops in Lebanon and returning to tell Aspin that those in the military service were more afraid of him than of the terrorists. "Les has got to make the men and women in uniform feel he cares about them."

When told of Spratt's concern, Aspin says, "Why would that be a problem?"

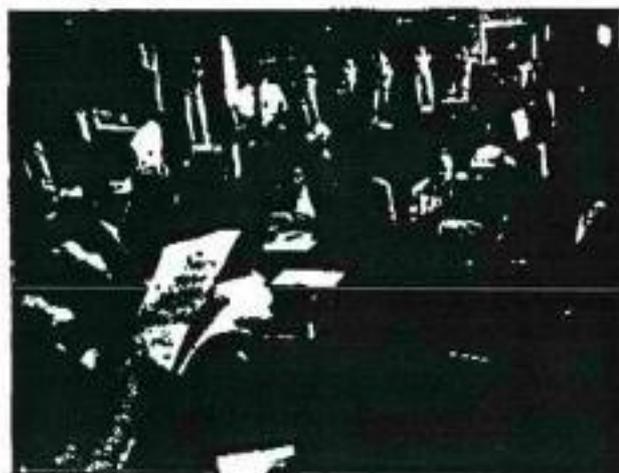
It is pointed out to him that a lot of those in the military think that he doesn't like them. "Well, that's not true," he responds.

Asked what he might do about the problem, he says, "I think just do the job and it'll be clear."

The defense secretaryship has become increasingly important in an era when U.S. military action abroad has accelerated—Panama (1989), Iraq (1990-), Somalia (1992-), perhaps Bosnia or somewhere else in the near future—and Aspin's tendency to see both sides and the myriad nuances of an issue raises a question about his ability to act swiftly in a crisis. Aspin eventually will be called on to provide the president with timely, unambiguous recommendations on whether to use force.

"Systems analysis is not the best place to learn how

An Armed Services chairman, meeting with the press in 1990.

you decide when it is the proper time to apply and not to apply force," said a former secretary of defense. "That's the main job when a secretary serves his president."

Are 11 terms in Congress suitable training? "My God, no," said the former secretary.

One former Democratic House Armed Services Committee colleague said, "Aspin has a 40-point IQ gap with the average [House] member. So he can . . . appear too cute. He doesn't settle on his own logic for a while, and he frightens lots of people before he lands on his own, final position. His style is to intellectually wander about, and that makes people nervous."

Contrasting Aspin with Secretary of State Warren Christopher, this congressman said, "[Christopher] doesn't let you know what he's thinking by design; Aspin doesn't let you know because he hasn't decided."

Leadership often amounts to making decisions with significantly less than 100 percent of the desirable information; 40 or 30 percent or less may be all that is available. Aspin likes to shoot for 100 percent as he wobbles toward the decision finish line. The starkest skeptics fear that Clinton has sent Hamlet, the Prince of Reconsideration, to the Pentagon.

THE HOUSE ARMED SERVICES COMMITTEE, Les Aspin's platform for the past two decades, is not as important as it sounds. Most members are there because they have large military bases, support activities or defense contractors in their districts. Their interests are parochial, their instincts protective. Real power lies elsewhere: The House Appropriations Committee sets final expenditures; the Senate has confirmation power over appointments; and the president and executive branch decide when and how to use military force.

Nevertheless, in the 1970s, Aspin built a reputation as a defense watchdog with regular weekend press releases exposing Pentagon mismanagement and spending abuses. The anti-military reputation he acquired among the services lingers even today.

As chairman, Aspin transformed the House committee, guiding it into the most serious policy debates. But according to dozens of Aspin's colleagues, staffers and Pentagon officials, his impact on the Pentagon was minimal.

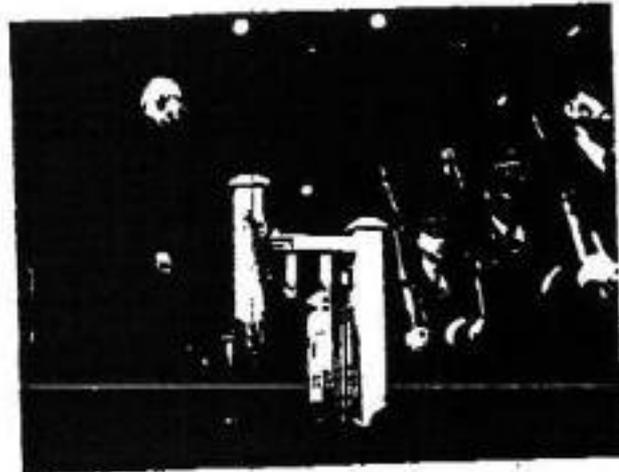
There is no major Aspin military reform bill or Aspin Act, no Aspin doctrine for geopolitical strategy or the use of military force. His committees and subcommittees made no investigative breakthroughs on Pentagon spending or management. Aspin has not authored a book or a major article.

During a moment of candor in early 1990, he confided that his House committee did not really try to help the secretary of defense. "We don't help him," he said emphatically. "We kibitz."

One notable achievement was Aspin's early leadership among Democrats at the time of the gulf war. His public stand led the way for bipartisan support of U.S. military action.

On the whole, one former senior Pentagon official said, "what he did accomplish is stay atop that rocky ship called the House Armed Services Committee. He kept it from becoming loony tunes, which it could have become many, many times."

ASPIN'S FATHER, Leslie Sr., was born in England, immigrated to Canada and fought in France during World War I as a sergeant with the Canadian Expeditionary Force. He settled in Wisconsin, became a certified public accountant, rose to partner in a major Milwaukee accounting firm and eventually became treasurer of a large food company. But Les Sr. never earned a college degree, a missing credential that Aspin sensed

As the new defense secretary, reviewing the troops February 1.

4/13 1040
48

Asked how he hopes to keep the Pentagon brass in line, Aspin says it is not necessary to fire a symbolic shot at the generals. "I think that it will come up naturally," he says. "Someone will make a big mistake."

had blocked his father from realizing his full potential.

Marie Orth Aspin, Aspin's mother, came from a well-established Milwaukee family. Her father was a judge and she had attended the University of Wisconsin Law School for two years before dropping out in the Depression so that, according to family members, a man could take the position in the class to earn a living for his family.

Les Aspin has always said it was a waste of great talent and that she too was thwarted in her ambitions. His mother became a legal secretary to a judge on the Wisconsin Supreme Court. She is now 83, recently suffered a stroke and lives in a Wisconsin nursing home.

Aspin was born July 21, 1938, in Milwaukee. He and his only sibling, James, who is three years younger, were true children of the Midwest, raised in a highly stable, upper-middle-class family. They lived in a classic red-brick, three-bedroom home in Shorewood, a well-to-do village—five miles from downtown Milwaukee—known for its superior public schools. Aspin Sr. served on the school board.

At Shorewood High School, Aspin was a straight-A student. Friends remember him as bright, but not nerdy or bookish. He spent his junior year abroad on a scholarship at the college preparatory school for Magdalen College, Oxford, where he became something of an Anglophile. He aspired to attend a top American college and needed leadership credentials to match his grades. But the Shorewood

continued on page 20

PHOTOGRAPH BY DAVID BURBETT / CONTACT

3/12

FEBRUARY 21, 1991 11

class, retiring a yacht club trophy when her, said that Aspin "didn't openly want to systems analysis, where Aspin worked as an Army captain fulfilling his military

ASPIN

continued from page 11

student council elections were held while he was abroad. As he would throughout his life, he demonstrated that he should not be underestimated even if he is in a weak or difficult position. He decided to run for the student council presidency in absentia, with a close friend and his brother, Jim, managing the unusual campaign. Aspin won from 4,000 miles away, beating the most popular jock in the class.

Summers were spent at Lake Beulah, a small lake in southern Wisconsin 40 miles from Shorewood, where his mother's family had a cottage. Aspin studied sailing and skippered a 16-foot boat in the cub class, retiring a yacht club trophy when he won three years in a row. He rose to the top not so much on natural talent as on extra effort. He read books on the sport and took his brother out for rigorous practice sails.

Lake Beulah remains a refuge. In the 1970s he bought his own place there, making it his only home in his congressional district. He visits regularly and keeps his cottage open from May to Labor Day. His 20-foot wooden sailboat, named "Potomac Fever," is tied up at his own dock in the summer.

When Aspin was a freshman in high school, he had one of the greatest scares of his life: His father suffered a severe skull fracture from a headfirst fall down the basement stairs. He was hospitalized for a long time and almost died. Eventually, however, he recovered fully.

One friend said, "It was the only time as a child that Les felt threatened by outside circumstances."

ASPIN WENT TO YALE, WHERE HE ROSE to the highest ranks of his class: Phi Beta Kappa, *somus cum laude* and "Scholar of the House," a special program of independent study for a handful of top students who are not required to attend classes but must write a long thesis. Aspin wrote about the formation of political parties in late-17th-century Britain.

Robert Pitts, a roommate of Aspin's, said he never thought of Aspin as a future defense secretary. "Maybe a college professor," he said, echoing the comments of many of Aspin's Yale friends.

Aspin joined the Army Reserve Officer Training Corps program at Yale in part because his uncle Franklin Orth was then deputy assistant secretary of the Army in charge of reserves for the Eisenhower administration. Aspin received the Distinguished Military Student Award, given not for military bearing, spit-shined shoes and marching ability, but for outstanding academic achievement among ROTC students.

His last year at Yale, Aspin was one of 15 seniors selected for the Book and Snake society, one of Yale's secretive elite clubs.

Porter J. Goss, a member of Aspin's Book and Snake class of 1960 and now a Republican congressman from Florida, said of Aspin, "What he cares about is discussing his ideas. If you can blow a hole in it, you'll get his respect. And if you can make him work hard to defend it, you'll get his respect too. That's what makes him tick . . . Les's bag is dealing with problems." Aspin, he said, likes to listen and debate and is willing to shift positions. "I don't think Les's strong suit has ever been consistency."

Peter Dietrich, another society member, said that Aspin "didn't openly want to talk about himself. He wanted to talk about issues."

With his background, Aspin seemed a very strong candidate for a Rhodes scholarship. He applied and was a finalist, but was not selected. Aspin has attributed his rejection to a shortage of athletic achievement, often an important criterion in the Rhodes selection process.

Aspin again knew how to make the most of the situation at hand. He applied to Oxford on his own and was accepted. He earned his MA in economics there. (A vast number of newspaper and biographical accounts inaccurately credit Aspin with being a Rhodes scholar.) He returned to the United States and entered MIT's celebrated economics doctorate program, getting his PhD in 1965. His thesis was on the National Labor Relations Act.

"I was rather irritated with him," said Charis Kindeberger, now a professor emerita at MIT. "He was going to write his thesis under me, but he decided that was going to be too difficult, so he switched to labor economics . . . He decided that international trade [Kindeberger's field] would take too much time and slow him down."

"He's more a politician than a scholar," Kindeberger said. "He took the degree, I don't think his thesis was published or even noticed . . . It was not the kind of thing MIT would throw its hat in the air about."

SYSTEMS ANALYSIS IS A LARGE, POINTY finger in the eye of the military services. It uses a logical, theoretical and time-consuming method to determine the military's needs. For example, instead of accepting uncritically the existing numbers of Navy aircraft carriers, Air Force wings or Army divisions, analysis first attempts to establish the nation's larger foreign policy objectives, the security threats to those objectives, the best strategy to deal with the threats—and then to determine the necessary forces.

"Goddam it, I want more Rhodes scholars in there," Robert S. McNamara, then secretary of defense, says he told Alan C. Enthoven, his director of Pentagon systems analysis in the mid-1960s. McNamara is the father of the Pentagon systems analysis process that has already played a significant role in Aspin's development and is likely to play a large and controversial role in his time as Pentagon chief.

"I already have 10," Enthoven replied.

McNamara wanted more "whiz kids." So Enthoven, himself a Rhodes scholar with an economics PhD from MIT, pursued additional young stars. He met Aspin at MIT one day, recognized his analytic and strategic mind, and brought him to systems analysis, where Aspin worked as an Army captain, fulfilling his military obligation.

Aspin staked out characteristically middle ground on the war at the time. "He was not out with his draft card and Zippo lighter," a close friend said, "but I can't say that Les was pro-war . . . He was an intense skeptic, and asked all kinds of penetrating questions . . . He was turning against it not in a moral sense, but in a practical sense."

Today Aspin agrees, saying he turned against the war because "the goal wasn't worth the resources that it would require to do it."

After completing his two years of Army service in 1968, Aspin returned to manage the Wisconsin presidential primary campaign of President Johnson, the chief Vietnam hawk. Johnson withdrew from the race before the primary was held. Without missing a step, Aspin launched his own political career, running unsuccessfully that fall for the Democratic nomination for Wisconsin state treasurer.

During this period, Aspin got married. He and his wife never had children. They divorced after several years—largely, friends say, because of his workaholic tendencies.

In January 1969, Aspin went into a holding pattern, joining the faculty of Marquette University in Milwaukee. Then, in 1970, he ran for the First District congressional seat, opposing the Vietnam War, and won with 61 percent of the vote.

Aspin came to Washington as one of 435 representatives, relegated to junior status and low visibility. Again he seized the initiative; from his seat on the House Armed Services Committee, he began churning out well-timed press releases on egregious Pentagon expenditures. Although Aspin gained many headlines, there was a frivolous cast to some of his exposés and he earned a reputation as a gadfly. But he made a name for himself.

In the 1980s, *continued on page 22*

ASPIN

continued from page 20

the age of Reagan, Aspin again found a way to place himself in a visible position. Instead of just denouncing President Reagan's controversial MX missile as many Democrats were, Aspin decided to negotiate over it. He lent his support to the MX in exchange for the administration's backing for another smaller, more mobile missile. Aspin basked in the endless strategic and budget debates and the attention they brought. His mind instantly grasped the abstractions of the eerie doomsday calculations in hypothetical thermonuclear war. Liberal Democrats saw Aspin's MX support as both opportunism and betrayal. His early career had led them to believe he was one of them. Aspin was beginning to stake out a pro-defense, centrist position for his party.

In 1985, Aspin had risen to seventh in seniority among the 29 Democrats on the committee. The chairman was octogenarian Mel Price, who had debilitating arthritis and was widely seen as ineffective. Price had the backing of party leaders who hoped to protect the seniority system. Aspin decided to run for chairman, knowing that a group of younger committee Democrats wanted energetic leadership and wanted to participate, if only marginally, in the national defense debate.

Aspin won. This coup has been interpreted by many as a reflection of the disorder among the House Democrats, or as a classic struggle between left and right. It was probably more of a generational shift, much like Clinton's 1992 presidential victory. As one Aspin associate said recently, "If [House Speaker] Tip O'Neill had put up someone with a detectable pulse, [Aspin] wouldn't have won."

DURING HIS EARLY DAYS AS ARMED Services chairman, Aspin assigned Lou Finch, a staffer, to work on a disagreement with a key Republican senator. Finch devised a compromise that he thought would satisfy both Aspin and the senator, and took it to his boss.

"What the hell do you want to do that for?" Aspin barked. "We want a fight!" The news media covered fights, not amicable agreements, Aspin explained. He wanted coverage, even if he lost the fight. Being the noisemaker, the showboater, was still what mattered to Aspin.

By early 1987, the Reagan administration was bogged down by the Iran-contra scandal and it looked to anti-contra Democrats as if the administration might be heading for the rocks. Aspin's conservative stands—his support for the MX missile and Reagan's aid to the Nicaraguan contras—put him in jeopardy. The House

6/13

1040

40

5/12

Democrats initially voted 130 to 124 to take away his chairmanship.

According to Democratic Rep. Dave McCurdy of Oklahoma, a key member of Aspin's kitchen cabinet on the committee, "Les Aspin then demonstrated real maturity when he got his butt kicked. That was real humiliating. But he took it, sat down, studied the criticism, absorbed the criticism, looked at it, helped develop a strategy to win back the chairmanship, and then got back on the horse."

John Spratt, another kitchen cabinet member, said that in the initial vote, "we realized we had been deceived, and in our vote count we put someone down [for Aspin] if they gave the faintest expression of support."

Aspin, McCurdy, Spratt and several others then got a computerized spreadsheet and went to work on the House Democrats systematically, making the arguments for Aspin and presenting vivid documentation of the conservative voting records of the competition.

Members were not counted as favoring Aspin unless they had expressed support directly to two people; a second source was required.

Before the final vote in the Democratic caucus two weeks later, Spratt said, "we thought we'd win by 18." Aspin won by 17.

Although Aspin won in large part because there was no strong alternative candidate, he insisted publicly that he had received the message and would be more responsive to the wishes of the majority of the party.

IT WAS IN 1989 THAT ASPIN LEARNED the difference between attention and power.

He visited the Soviet Union for two weeks that January and turned the trip into a Les Aspin seminar, picking the brains of everyone he could, including the chief of the Soviet general staff, Marshal Sergei Akhromeyev.

"I like to look at a guy and ask some questions," Aspin said at the time. "Do I have to deal with this guy? Where's the power? Does he have it?" Though the Soviet political situation was very uncertain, Aspin concluded that Akhromeyev had real power.

After the trip, Aspin realized that Soviet leader Mikhail Gorbachev's reforms would inevitably lead to a major draw-down of Soviet forces.

To Aspin's credit, he was one of the first in Congress to see that the Soviet empire was crumbling, and he wanted to demonstrate that the Bush administration didn't realize it. So when the Soviets asked if he wanted Marshal Akhromeyev, a small intense man, to testify before his committee, Aspin jumped at the chance. "Boy, do I," he said. "I want him in full

dress uniform. Shows up better on TV. Without it, he will look like just another little guy."

Akhromeyev testified, and suddenly the monolithic Soviet military machine assumed a human face, with a twinkle in its eye and an infectious air of practicality.

Despite the diminishing Soviet threat, Aspin saw the inherent uncertainty and decided that the United States could not quickly come up with the type of hyper-rational defense strategy that the systems analyst in his soul would have preferred. Secretary of Defense Dick Cheney's proposed defense budget, he reasoned, made as much sense as any. Aspin could tell Cheney's budget had been heavily influenced by the Pentagon's Office of Program Analysis and Evaluation, the new name for the systems analysis shop, and Aspin knew the wis kids down there had no misplaced loyalty. They worked with logic; they would call them as they saw them. Besides, if Aspin and the Democrats signed on to Cheney's large budget and it failed to pass Congress, the defeat would still be mostly Cheney's.

Aspin also saw that Cheney's plan did propose some real cuts and thought Congress would do well to endorse it. "I know the image of Congress is pork, and I wanted to show that this was not so," Aspin said at the time.

So Aspin told Cheney that together they could win final passage of Cheney's budget without any peaky modifications, additions or deletions of billions. Cheney and Aspin divided up the committee members, planning a true bipartisan effort; Aspin would lean on Democrats, Cheney on Republicans. They had a pat hand.

The one problem Aspin saw was the high number of committee members whose districts made weapons that the Cheney budget aimed to terminate, most notably the Navy F-14 fighter and the V-22 Osprey, a half-airplane, half-helicopter transport for Marines. Aspin pleaded with committee members to support Cheney.

In the final vote, however, Aspin couldn't carry a majority of his own committee. He watched as Democrats Pat Schroeder and Ron Dellums—two committee members he had hoped to have on board—cast the deciding votes against the Cheney budget. Aspin wanted to strangle them. Billions of dollars of expenditures were added. It was one of the worst times of his life, he told others.

Aspin's relationship with Cheney went into a nosedive. Cheney told key associates in the Pentagon that Aspin was a real disappointment, ineffective as chairman. "I don't think Aspin had control over the debate more than he controls his committee," Cheney said privately.

To make matters worse, Aspin received a public spanking on the House

floor that year from Democrats and Republicans, who gleefully added their pet projects to the defense budget in what amounted to a "Let's Humiliate Les Show." Overall, the changes the House made didn't amount to much, but the message to Aspin was clear.

He had put-out papers, reports, analyses and press statements galore, but his intellectual prowess had not translated into political power. The House of Representatives, legislature of the people, had no real direction or voice on defense matters, as Aspin had envisioned. He felt as if he had failed.

The year concluded on a particularly sour note. When President Bush ordered the invasion of Panama in December 1989 and Chairman Aspin was awakened with the news, the call came not from Bush or Cheney or the chairman of the Joint Chiefs of Staff, but from an assistant secretary of defense, low in the pecking order. Aspin was getting no respect.

"The year 1989," a top aide said, "was a very bad year for Les Aspin."

LES ASPIN WAS STRETCHED OUT IN THE private cabin that was once John F. Kennedy's on the old Air Force One. It was in early February 1990, and he was returning from a European conference.

He expounded on his theory of power. "Power and the perception of power derive from each other," he said, molding the air awkwardly and forcefully with his hands, which flew about the cabin as if unattached to his ungainly arms. His neck and head peeped out, turtlelike, from his hunched shoulders. Lose a key vote and you lose perceived power, he explained. That leads to less real power, which in turn further diminishes perceived power. And so forth.

Puffy-eyed, almost teary, he shook his head and body, drooping all over his seat as he relived the anguish of that outright failure in his committee.

The defeat led Aspin and some key associates into a gut-wrenching examination of his operation. They concluded that it lacked two elements: a soft, human touch, and a hardball, political thrust.

They reorganized his congressional and committee staffs into four parts, with a director overseeing each: the Wisconsin district; the Armed Services Committee; defense policy (Aspin's first love); and "member services"—dealing with the 51 other members on the committee.

A new collegial and consultative discipline was imposed. One Aspin associate, following up on Aspin's theories about power, described the new order: "Les became the collegial chairman, under the model and theory, if you're willing to share power, it will multiply. If you try to restrict power, it will diminish." Aspin released no

7/13
1040
40

6/12

8/13

10/10
40

paper or committee report without first actively seeking out the views of hundreds of others—House members and other national security experts.

A typical line from a 1992 solicitation: "I hope you'll have a chance to look this paper over. I offer it as the first cut on a very difficult piece of work we need to think through together."

Thank-you notes were written and sent. Personal, private, year-end messages (of at least three sentences) from Aspin to the staff were dictated by an aide, typed, and then signed by Aspin. As part of the program, McCurdy supplied a staff member to Aspin to help arrange receptions, send out holiday cards and take care of other courtesies.

On the hardball side, Aspin established an old politics method of control over the committee membership. He invited Democrats from his committee to join his "team." Membership had strict rules. Not every vote was a "team vote," but when Aspin designated an upcoming vote as such, each member had to toe the line or have a very good reason for voting against him. Most important, a team member who had to disobey Aspin—for local constituent reasons or strong reasons of conscience—had to signal his intentions in advance. Aspin's staff would check twice, in order to obtain a perfect

vote count. There would not be any more embarrassing public losses of control.

In return, Aspin's staff would accommodate a team member as much as possible on the annual defense bill, ensuring funding for bases, key defense industries and other major military activities in the member's district.

A key figure was Larry K. Smith, a former top aide to Colorado Sen. Gary Hart and coauthor with Hart of a book on military reform. Serving as Aspin's counselor and director of the member services team, Smith would individually visit each Democrat and half a dozen moderate Republicans on the committee. Smith described his role as "ombudsman plus."

Rep. Spratt recently described the process: "Smith would come to the office. He was very solicitous." Smith, an energetic intellectual with penetrating eyes, had lists of the member's needs and wishes. "He would say: Here are the pressure points on the bill . . . He would try to accommodate people to the point of reaching a secure majority" of all committee members. That would be 60 to 65 percent of the 52 members. "Smith would say, 'If you do this for you, we need you on the whole bill.'"

"If you had something in the package, you were expected to vote for it all," Spratt said.

With a secure majority, Aspin could ensure that any add-ons from non-team members were voted down.

"Smith did a masterful job," Spratt said. "If it's Machiavellian, it's in the best sense." Spratt maintained that this procedure was "not carried to the point of prostitution. Les bent his principles only occasionally."

The treatment worked particularly well with the junior committee members in their second or third terms—relative newcomers who often feel bewildered by the powerlessness of House membership.

Rep. John Tanner, a Tennessee Democrat, said, "I was included from Day 1 as to what my concerns were and was fairly heard." Tanner had been on the committee just several months, he said, when Aspin accepted an invitation to visit a naval air station in his district. "We talked about what my needs were, what my ideas were in terms of the district, but also about the military in toto, about how my concerns fit into an overall game plan."

During all this, as Tanner gently put it, "I told him that I was a member of his committee and he could count on my vote unless I came to him beforehand with a problem I couldn't reconcile."

Late in 1989, Rep. Gene Taylor, a Democrat from Mississippi, then the very lowest ranking House member after hav-

J. LINDSAY

11⁵ COLD! COLD! COLD!

7/10

9/13

1040

40

ing filed a seat in a special election, joined the committee and immediately needed \$90 million for an ammunition plant in his district.

Smith was at his door. "Larry was good enough to say, 'You got a potential problem' . . . In very short order," Taylor said, Smith and Aspin "got it authorized. Les saw to it . . . It made me a believer."

Just before Aspin left the House chairmanship, he and member services solved another problem in Taylor's district. A shipbuilding facility there was going to have to lay off 3,000 workers unless the schedule for an amphibious assault ship could be moved up. "Through the good work of Les Aspin, we were able to get it funded," Taylor said.

Taylor said he especially appreciated the flexibility in the team membership rules, which allowed him to give advance notice if he couldn't vote with Aspin. "I really respect that," he said. "I served in the Mississippi state Senate, which was almost a totalitarian situation."

Smith kept lists of favors granted and favors sought by the various members. Committee members and staff began to call Smith the "porkmeister," or worse. Smith, who takes issue with the label, said the operation was just a logical and necessary method of political discipline that benefited the majority.

Aspin's team also followed through on its resolution to play hardball, as Rep. Albert G. Bustamante, a Texas Democrat who is no longer in Congress, learned the hard way. In 1990, Bustamante, a team member, voted for some add-ons without signaling his intentions. Soon Bustamante wanted to add some \$20 million for executive aircraft to the defense bill, an expenditure important to his district. But Aspin and the "member services team" just couldn't find the money. The next year Bustamante tried again; again Aspin couldn't locate the funds.

"It was a constructive parable," one Aspin aide explained. "We had stopped doing business with Albert Bustamante. We always welcomed him back in, but the message was: THE RULE HAS TO APPLY."

"We always loved him," the aide said. "And it's not personal. It's just business."

Temperamentally and intellectually, Aspin was not comfortable with this approach. According to Spratt and other members, Aspin delegated the management of this process to Smith and committee staff director Rudy de Leon, who became his enforcers.

ON AUGUST 2, 1990, IRAQI LEADER Saddam Hussein sent his invasion force into Kuwait. That same day Aspin attended a closed-door briefing by Cheney

and Gen. Colin Powell, chairman of the Joint Chiefs of Staff. The two Pentagon leaders had a plan for the "force of the future"—a 25 percent cut in the size of the military over the next five years.

Powell had quietly developed the plan around a concept of a "base force," a level below which the United States could not safely or prudently cut. Powell set the level largely by his own intuition and "subjective analysis." He realized the defense budget had to be cut sharply, and a 25 percent reduction in military manpower over five years "felt" about right.

Nothing drives Aspin crazier than using "subjective analysis" to make important decisions. He has heavily criticized the "base force," and, by implication, Powell. Last year, Aspin said in one of his papers that the base force is a "defense budget by subtraction—simply buying less of the same old Cold War forces." Aspin has called for "a new bottom-up basis for our military forces," essentially a systems-analysis approach.

Despite Aspin's efforts, Powell's "base force" became in 1990, and remains, the center of defense policy debate. Adopted by Bush and the Congress, it is the force Aspin has inherited.

The gulf crisis of 1990-91 became an ideal laboratory for Aspin. He didn't have to make the real decision, and he had

8/15

more than four months to develop his own personal position.

He applied the Aspin method in full force, and in the view of many, he came of age. He read, studied and opened a series of extraordinary public hearings in December 1990 in the midst of the crisis. Former generals, colonels, ambassadors, military historians and analysts, and Cheney and Powell all testified. Aspin released three long papers: one on the impact of the economic sanctions against Iraq; the second on diplomatic efforts to resolve the crisis; the third on the military option.

The last essentially forecast a quick, low-casualty war, ending in a sweeping, enveloping ground attack. Aspin said there was a high likelihood of 500 to 1,000 American deaths; there were in fact fewer than 150. He also stated without qualification that he thought war was justified.

He examined the long-term implications for the Middle East from political stability to oil production. He anticipated all outcomes but the one that the Bush administration also failed to foresee: a meddlesome Saddam remaining in power after suffering a crushing military defeat.

Aspin acknowledged in one paper that he had "private conversations with former and active defense officials." In fact, he relied on vital back-channel information provided by Bush administration insiders. So his conclusions were less a triumph of public testimony and rigorous analysis than they seemed.

During the first months of the gulf crisis in 1990, retired Air Force Lt. Gen. Brent Scowcroft, Bush's national security adviser and a longtime Aspin friend, privately provided Aspin with information showing how an overwhelming, coordinated phased air and ground attack would virtually guarantee success. At one point, some of the details of the air targets in Iraq were explained to Aspin, making it clear that Saddam's military would be devastated.

In publicly supporting the congressional resolution authorizing Bush to go to war, Aspin parted company with Democratic House and Senate leaders. And he was not tentative about this decision. He came out forcefully for the war option, declaring that Saddam's aggression, his threat to Middle East oil production and the possibility that he might have nuclear weapons made it an unavoidable conclusion. In Aspin's universe, here was evil.

In mid-December 1990, three weeks before the vote in Congress, Aspin had a secret breakfast at the Metropolitan Club with White House Counsel C. Boyden Gray. Aspin told Gray he could all but guarantee enough votes in the House to support the war resolution. The House approved the resolution 250 to 183 the next month, and some credit Aspin's high-

profile stance with attracting many centrist Democrats. In contrast, the resolution passed the Senate only 52 to 47. The gulf war was made possible in part by a new political consensus that included moderate, interventionist Democrats best typified by Aspin.

IN THE FALL OF 1991, BEFORE THE FIELD of Democratic presidential candidates had taken shape, Aspin felt the party, more than ever, had to shake its anti-defense reputation. The eventual nominee would need a well-thought-out party policy on defense that included some original ideas. Prepackaged positions could be made available to serve as what one Aspin aide called a "cocoon" for the nominee—a protective covering and responsible coloration on defense.

Aspin's initial vehicle for helping was his old favorite: a series of meetings. In keeping with his new emphasis on sharing power, these "mixed tables," as his committee staffers called the sessions, brought together a cross section of members of Congress, party operatives, pollsters, academics and the formerly powerful who were now think-tank defense experts. One night a week over a three-week stretch at the Grand Hyatt Hotel, Aspin heard their thoughts on defense strategies that would be not only theoretically sound but also politically viable. Then, in the following weeks, he put the mixed tables on wheels, holding meetings in Chicago and Los Angeles.

Aspin reveled in these seminars, as he also got to present his own ideas. "It was a seminar and he was the professor," said Lawrence Korb, a former assistant defense secretary now at the Brookings Institution, who attended one Washington meeting. Aspin further solidified his reputation as one of the party's premier defense thinkers, and he was soon being touted as a possible defense secretary in a Democratic administration.

Aspin had the great graduate seminar on defense all cranked up and waiting for Clinton.

But the 1992 presidential campaign didn't turn on national security issues, and there was little defense debate among the candidates. Clinton's chief task was to appear knowledgeable and make sure he didn't draw attention to his inexperience with a memorable blunder.

During the campaign, Aspin met with Clinton twice to advise him on defense issues. They focused on the basic national security commandments—respect for the United Nations, human rights and arms control. After Clinton's victory, one Aspin associate said that, on defense issues, "Aspin filled the vacuum that is the mind of President-elect Clinton."

When the Clinton campaign team de-

bated whether some retired generals and admirals should endorse Clinton publicly to demonstrate that he had military backing, Aspin argued against it. He thought it would be "wrong" and would set a bad precedent. He feared that the retirees were merely bucking for jobs or influence in a future Clinton administration. He felt that since the officer corps is largely Republican, no matter how many retired officers Clinton might sign up, the Republicans would find many more.

Despite Aspin's advice, Clinton decided to go ahead with his plan. Aspin then helped secure the endorsement of retired Adm. William J. Crowe Jr., former chairman of the Joint Chiefs of Staff. In the presidential debates, Clinton repeatedly cited Crowe's endorsement to defuse questions about his defense inexperience.

On September 21, Aspin gave a mid-campaign speech that laid out his theory on the use of military force. Aides said that Aspin had worked hard on the speech drafts, polishing and reworking them up to the last minute as if he were unveiling something new. But in the end, he stayed in the middle, saying, "I think we are still going to have to decide the use of force case by case."

After that speech, Aspin went into what one close associate calls "the longest silence of his professional life." He sensed that he could not continue to campaign for the secretary of defense post. Also, suddenly he had to focus on his congressional race, which had narrowed dangerously. A self-financed Republican challenger attempted to pick up on what was thought to be a poisonous anti-incumbent mood and flooded the airwaves with "Lifestyles of the Rich and Famous" television commercials that portrayed Aspin on junkets to the Caribbean and living at the public trough. But in the end Aspin won with 58 percent of the vote.

Aspin has a reputation for integrity, but in 1991 his questionable use of military aircraft received attention. On a 1990 trip to Texas, for example, he had visited two military bases but also used the trip for two campaign fund-raisers and two speeches for honoraria. He also came under fire for his chairmanship of the Aspin Procurement Institute, a nonprofit, tax-exempt organization set up in 1987 to help win defense contracts for Wisconsin companies. Aspin was stung by these criticisms, associates said, and he became extremely defensive, claiming that, as a busy House chairman, he was entitled to VIP treatment. The normally accessible congressman retreated, answering questions about these issues only through his press secretary.

"I WAS NEVER ACTUALLY ASKED TO BE secretary of defense," Aspin says.

On Thursday, December 17, several

11/13
1040
40

newspapers ran stories saying that Aspin would be picked for Defense. Up to that point, Aspin says, "nobody ever talked to me about whether or not I wanted to do the job or whether I would do the job."

Next, Aspin says, "Warren Christopher [then Clinton's transition chief] called and said, 'Would you like to come down [to Little Rock] for a discussion with Bill Clinton?' So I said sure. And so on Friday I went down, had lunch with Warren Christopher. Had a two-hour meeting with Clinton."

Clinton and Aspin covered all the issues. "It was the usual kind of interview," Aspin says. "We talked about the politics of the thing . . . We talked about what people would be opposed to the nomination, people who didn't want Ron Dellums to be chairman of the Armed Services Committee." Dellums, the liberal black California Democratic congressman, was next in line for the chairmanship, and a number of people were concerned that he was too anti-defense and might want to cut the budget severely.

Aspin says he told Clinton that Dellums was not a problem. "Ron Dellums has always been extraordinarily fair," Aspin says. "He's the fairest of the subcommittee chairmen and does not use power to thwart the will of the majority."

In the meeting, Clinton did not offer Aspin the job.

"The next day was Saturday," Aspin says. "Warren Christopher called again and said, 'Well, we'd like to continue the next step in this process. Clinton said you guys had a good meeting. I said, 'Yeah, I thought we did; I enjoyed it very much.'"

Aspin spent the weekend with the transition lawyers, answering questions and providing documents for their background check. "They were under some kind of pressure to finish it by a certain time on Monday," Aspin says.

"So I went and played squash on Monday," Aspin continues. Then he returned to his office. "This was about 7 o'clock at night. There's still staff kicking around. You know how it is."

(Aspin's staff knows. He demands workdays that often end at 9 p.m. or later, and weekend work is routine.)

"The phone rings," Aspin says, "and it's Warren Christopher again. And I get on the phone and he says, 'Governor Clinton would like to talk to you.'"

According to Aspin, President-elect Clinton, calling from Little Rock, said, "You may think that we want you to be secretary of defense because you're the best person for the job. We just want you to know that you're part of our affirmative action program to make Ron Dellums the head of the Armed Services Committee."

Aspin says Clinton continued: "Now we're having a little press conference here

10/12

...TOW, and I want you to come down to the press conference... But don't worry. If you can't make it, we'll just find ourselves another secretary of defense."

Aspin laughs recounting the story. "I said, Well, I'll come down to the press conference." No one said any more, neither Christopher nor Clinton.

"The next day it was foggy," Aspin says. "It was socked in. When my plane arrived, we circled for I don't know how many times." The pilot finally came on and said, "We'll circle for two more minutes and if we can't [land], we'll be diverted to Memphis."

Aspin says, "So that was going to be the end. And [suddenly] it opened up and then we went. But I almost watched the press conference from Memphis."

SO WHAT KIND OF A DEFENSE IS THE nation likely to get under Aspin?

In a moment of candid self-assessment several years ago, Aspin said he knows the defense analysts, the academics, the Congress, the journalists who cover the issues—everyone but the uniformed services.

Now the uniformed services will be nearly everything for him—how they are used, how they perform, how much they cost and whether he has them under control. Said one former defense official, "It is slowly sinking in that the uniforms are now his."

Aspin and a handful of key aides he has brought to the Pentagon from the House committee often see the military as overly traditional and inflexible. At times some of them express an attitude bordering on scorn. Just before Aspin took over last month, one of his associates said, "The Army: It's as if they have two boxes that have to be checked before someone is promoted. One, politically inastute. Two, public relations moron. If those boxes are checked positively, promote to general."

When Aspin would visit military installations as House committee chairman, he was no tire kicker, and did not regularly drop by the mess hall to ask the troops about food and morale. He prefers to spend his time with defense "thinkers"—retired senior officers such as Scowcroft, former JCS chairman Crowe or Adm. Bobby Inman, who served as deputy CIA director.

In fact, one of the people he admires most is the ultimate defense analyst, Robert S. McNamara. He says that McNamara was the first secretary who fully grasped the reins of Pentagon power and forced rational, step-by-step planning on the Army, Navy, Marines and Air Force.

When asked if his appointment represents a return of McNamara, Aspin replies, "It's going to be different." He has studied McNamara, he says, analyzed and com-

pared him with other secretaries and has many stories from his own days as an Army captain while McNamara was practicing what Aspin calls "top-down management."

"I'll give you an example," Aspin says enthusiastically. "When I was in systems analysis, we had a study going on about the Army. Somebody had said, 'We've got too many backup and support troops for the number of front-line troops.' So a thick study was done—Aspin holds his hands about a foot apart to illustrate its size—and sent to McNamara, who forwarded it to the Army.

"The Army said, Oh, no, no, no; this is all wrong," Aspin recalls. "And so they sent back a big study, and said not only was there not too many backup, they didn't have enough backup. And so we went over their study again and sent them back another big fat study."

The war of the studies continued for months. "In the end, we didn't eliminate hardly any," Aspin says.

"So now we fast-forward," he says, to when James Schlesinger is secretary under Presidents Nixon and Ford from 1973 to '75. "So old Schlesinger, he calls the Army, and he says, Tell you what, for every backup troop you guys get out, I'll give you another one in the foxhole. They came not only with everything that we had back in our study 10 years before—every single saving—but they had others that we didn't think of."

It's a matter of creating incentives and getting cooperation, Aspin says.

So how is he going to manage? "Sometimes an incentive system is the best, and sometimes a direct order is the best," Aspin says, obviously delighting in both the war of the studies and beating the services at their own game. But he indicates with a smile that he'll have to analyze each case as it comes.

Asked how he intends to keep the brass in line, Aspin says it is not necessary to fire a symbolic shot at the general. "I think that it will come up naturally," he says. "Someone will make a big mistake. You don't have to force the issue. You don't have to go looking for it."

Aspin has pondered many times how a secretary of defense gets his hands around the thing called the Pentagon and the 1.8 million men and women in military service. Who do you listen to? Everyone has an agenda. Everyone has a primary allegiance to one of the services or his favorite weapons system or some old doctrine or his career or his boss's career. The Pentagon is one giant stew of special interests.

And the military is protective and secretive. Rudy de Leon, the former director of Aspin's committee staff and now his special assistant, once said that the Air Force generals, for example, all stand

together and adhere to the service line on any matter, erecting a kind of "blue curtain" barrier to any outsider.

"You don't penetrate the curtain with a single action," de Leon said. "But you create a process."

It took Aspin years to create anything approaching an effective process as House Armed Services Committee chairman. At the Pentagon he won't have that kind of time.

"Decisions will come at him in a different way than ever before in his career," said one senior Pentagon official working for Aspin. "He'll have to check a box and often he'll have only 24 hours or less to decide."

Said one ranking former Pentagon official, "Aspin had an easy life in Congress. He picked his issues. As secretary of defense he will not have the luxury of picking his issues."

A senior Democratic congressman who worked closely for many years with Aspin on the House committee said last month that Aspin's chief task as defense secretary will be managing the "downsizing" of the military force and handling the gay and women-in-combat issues. "These internal matters are just not his thing," the Democrat said. "He wants to understand the bigger strategic things intellectually."

This Democrat said that Aspin doesn't communicate well and has a tendency in discussions to leave people with the impression he agrees with them. "He leans forward, arms folded and arching up his neck and shoulders, head down, nodding up and down, up and down, going uh-huh, uh-huh, and it looks like and sounds like yes, but it's just Lee's way of trailing."

This tendency to nod along, even in the midst of a heated debate, can be deadly with the senior officers, who will push their own views as long as they think an issue is not settled.

Nothing better illustrates both this problem and Aspin's style than the handling of the gay issue by the incoming Clinton administration.

After Clinton was elected and before Aspin was chosen for Defense, Clinton met with Powell in late November. Powell later told associates that he felt he had successfully persuaded Clinton how best to deal with his campaign promise to lift the ban on gays in the military.

"Powell believes he extracted a promise from Clinton to take the homosexual issue out of the White House," one Powell associate said in December, "and dump it on the new secretary of defense."

Powell thought Clinton had agreed to delay the matter—not issue an executive order as he had promised during the campaign—and to have a bipartisan commission launch an orderly study, followed by

12/13
1040
40

11/12

orderly implementation, all outside the White House.

"Powell absolutely believes it should not be a White House issue and it would divert [Clinton] unnecessarily during his first six to 12 months," this associate said in December. Though Powell opposes lifting the ban, he told others that with some time and flexibility he saw some rich opportunities for compromise if the Pentagon and military could work it out fully removed from the hot political spotlight of the White House.

Aspin gave Clinton the same advice. When it later became clear to Powell that Clinton was going to take at least partial action on the gay issue right away, Powell felt "annoyed," one associate said. Powell could not believe Clinton was going to expend so much political capital on an issue that was potentially manageable, the associate said.

In essence, the White House was trying to have it both ways by ordering some changes immediately and delaying others. Aspin wrote a confidential memo to Clinton recommending a two-step strategy. The memo leaked, and Aspin appeared on "Face the Nation" January 24 to attempt an explanation.

It was textbook Aspin. Was he negotiating with the military or was it a done deal? he was asked. Aspin came down squarely on both sides of the issue. He said, "Our strategy here is to discuss the issue of how do you implement the president's proposal . . . Just put the whether question in abeyance for a while . . . If we can't work it out, we will disagree and the thing won't happen."

So President Clinton wasn't going to keep his campaign promise?

"I think that Bill Clinton is going to go ahead and do it," Aspin finally said.

But Aspin drummed on a more important theme. He said that Congress could overturn a presidential action, and he reiterated it six times. He also said that the courts would certainly intervene soon and decide the issue on constitutional grounds.

Professor Aspin was giving a gentle lecture on how the three branches of government work, but he also was intentionally reminding Congress of its power, if not inviting it to get involved. In the end, he was seeking cooperation, and telling President Clinton that top-down management wouldn't work on this issue, at this time.

For years, Aspin has said it is necessary to ask three questions about any major political fight in Washington, no matter how important or fleeting. Those three questions are, according to Aspin: "One, what is the fight really about? Two, who will win and who will lose? Three, what are the true implications?"

He is asked to address those questions on the gay issue.

"This is what makes it so damn hard," Aspin says. "The fight is about what kind of a country this is. And what do you mean by America. Do you mean by America a kind of tolerant America, an America open to different lifestyles?" Or, he says, do you mean a one-dimensional, traditional, family-centered view of America?

"I'm trying to implement Bill Clinton's strategy," Aspin says. "I think it is probably the right position to be at . . . What we are trying to do is eliminate the discrimination while not affirming a belief in that [gay] lifestyle."

He continues, "I think you only have winners if you settle it." For the time being, "everyone is going to be a loser."

And the true implications?
"I don't know," he says. "I don't know yet."

WHAT DOES THE CLINTON CAMPAIGN motto, "It's the economy, stupid," mean to the secretary of defense in 1993?

"It means that the focus ought to be in this four-year period on revitalizing the American economy," Aspin says. "I think that's what they voted for Bill Clinton to do—not to solve the problems in Bosnia and Iraq and Somalia. That doesn't mean you ignore those, but the focus of the government and the focus of the effort is clearly on American domestic health."

Clinton and Aspin have both called for greater cuts in military spending than proposed by Bush and Cheney. They have created a large political expectation that they will be able to save tens of billions, money that can go to deficit reduction or domestic programs.

It is not generally recognized that defense budgets have actually been declining since the spending burst of the early Reagan years. Big savings probably can't be realized, especially in the near term, without dramatic and radical decisions. The only way to save large amounts of money right away is to cut personnel. In an unstable world, Clinton and Aspin probably will not want to do this. And the last thing the new Clinton administration needs is a wave of charges from Republicans, retired military officers or others that it is cutting too much and creating a "hollow force" similar to the one of the late 1970s post-Vietnam era.

At the same time, if the domestic and economic agendas come to dominate the Clinton administration, Aspin may have to cut sharply and forge a new consensus around a definition of national security that envisions the United States as something less than the sole superpower and dominant force in world affairs.

Doing that may present Clinton and Aspin with a political problem far graver than gays in the military.

IN FEBRUARY 1961, LES ASPIN, A 22-YEAR-old graduate student at Oxford, was summoned back to Milwaukee. His father and namesake had died suddenly of a heart attack at age 68. At the grave site, in grief and remembrance, Aspin pondered his loss.

His father had been good and decent—totally accepting, tolerant, encouraging of every step his son had taken. He came to the basketball games and school plays like most parents, but he also slipped out of work in the afternoon for the ball games, a school assembly or nearly anything going on in his son's life. He was never critical, never hinted at what he expected of his son. There was not much discourse, and in the few words and in all the silences, the man had not defined where the achievement bar was located for his son.

That day at the grave site 32 years ago, Aspin made a vow. He said to himself that, some day, he would return to the grave. The desire to please was so intense that, he pledged, he could only come back when he had done something that would make his father truly proud.

Over the past three decades, Aspin has told the story to only a very few people, and he does not like to discuss it, let alone dwell on it. Whenever he would accomplish something, he would say to himself: Now I'm going back. Then in weeks or months, he would say: This is all right, but I ought to be able to do better than this.

In the interview on his 10th day as secretary of defense, Aspin is asked about this secret. He is aware of the deep paradox, the immense freedom and immense burden provided by his father's unconditional support.

"I've never gone back," Aspin says. Even though he passed through Milwaukee all the time to visit his mother or en route to his nearby congressional district for 22 years, never once has he been back to his father's grave. Not going has provided a structure to his own life; perhaps it helps to account for the continuous drive.

He puzzles aloud, "Why that would be, when as a matter of fact I know to myself that anything I did my dad would be very proud of?"

"So it's me setting the bar, not him," he adds.

Surely, it is suggested, now he can go to the grave site, now that he is one of the most powerful men in America, if not the world.

"I don't know," he answers, raising his head, showing some emotion. His fingers shake ever so slightly as he pokes them through his thinning white hair. ■

Bob Woodward is an assistant managing editor of *The Washington Post* and author of *The Commanders*. Researcher David Greenberg contributed to this article.

3/13
40
10

12/

דח'קות: מדי	טובים מברק קשר ניו-יורק	דד: 1 מיון: 3
סיוג: כלמ"ס תזוח:	אל: תפוצת תקשורת ארה"ב, מזכ"א	
מס מדיק 1041	במחון - יועץ שהב"ס לתקשורת, דו"צ, אמ"כ/קשי"ח (ים' תעבירונוא)	דע:
	מאת: תרונות, ניו יורק	

Gore, Adding Efficiency Study to His Portfolio, Has Carved Out a Significant Role for Himself

4-3

By MICHAEL K. FREBY
AND BARBARA ROSEWICK

Staff Reporters of THE WALL STREET JOURNAL

WASHINGTON—As vice presidents go, Albert Gore has himself a nice chunk of turf.

... The vice president's sphere expanded yesterday with the announcement that he will lead the latest White House effort to answer the call for change in Washington: a task force that will supposedly examine each federal agency for ways to cut spending and improve services. The "total quality management" effort is an idea borrowed from industry and already tried successfully in states such as Texas.

Albert Gore

The assignment comes atop his role in Clinton administration policies on the environment and technology, areas that he dominates and that are largely staffed by people he recommended. He also plays a substantial role in foreign affairs; one of his aides, for example, is a key White

House point man on the Bosnia crisis. ... The vice president's high-visibility role is no accident, but rather part of a calculated White House effort. Every vice president has had to grapple with the frustrations of being second banana to the president; Mr. Gore has the added challenge of operating in the shadow of Hillary Rodham Clinton as well. But after press stories depicted Mr. Gore as having little influence and being distraught over his reduced role, the White House has launched a concerted effort to convince everyone that, yes, Al Gore is an important player in this administration.

Public relations efforts aside, the evidence suggests that Mr. Gore has indeed managed to carve out a significant chunk of turf for himself. "In the areas of environment and technology, the vice president has been specifically charged with those responsibilities," says Thomas

Wall St. Journal

(1) רביב (2) מנפא (1) סנסכל (1) סנסכל (2) דהם (1) ספח (2) ספח (2)
 (1) דס (4) מטרבז (1) מטרבז (2) סנסכל (2) סנסכל (2)
 (1) סנסכל (1) סנסכל (1) סנסכל (1) סנסכל (1) סנסכל (1) סנסכל (1)

בטיין / קס

(3)

"Mack" McLarty, the White House chief of staff. In addition, he says, Mr. Gore is "just an excellent source of counsel in several different ways and areas."

Those areas aren't the ones that are emerging as the defining issues of the Clinton presidency - taxes, deficit reduction, health care - which remain the domain of Mr. Clinton himself and, in the case of health care, of Mrs. Clinton. Instead, they are second-tier issues, but ones over which Mr. Gore has been given an unusual degree of control for a vice president.

For example, White House officials say the vice president was personally respon-

sible for the approximately \$1 billion in new-technology initiatives included in President Clinton's economic-stimulus plan. The first draft of the stimulus package didn't contain any new investment in technology, but Mr. Gore prevailed over deficit hawks, such as Leon Panetta, budget director, and his deputy, Alice Rivlin.

Going through budget accounts line-by-line, the vice president argued that the money, which includes more research grants for university scientists and U.S. businesses and funds for energy-efficiency programs, would pay long-term dividends while giving Mr. Clinton's plan a futuristic spin.

At the same time, Mr. Gore argued to make sure his pet projects were funded. He added an extra \$111 million for developing a superfast computer network, a project he promoted for years in the Senate. And he insisted that the president's national service proposal, which would allow youths to work off college loans, include an environmental corps to perform such tasks as cleaning river banks, fixing urban parks and building nature trails.

Mr. Gore led the way in pressing for an energy tax to take the form of a levy on the heat-content of different forms of

energy. He pushed for such other proposals as raising grazing fees and phasing out low-cost sales of timber from federal lands, as well as for some smaller environment-related proposals.

Foreign-Policy Role

In foreign policy, the most striking indicator of Mr. Gore's importance is the role played by his top foreign-policy adviser, Leon Fuerth. Mr. Fuerth is a full member of the so-called Deputies Committee, the interagency group that manages major foreign-policy issues and crises, and he heads an interagency task force on sanctions on Serbia - a key element of the Clinton strategy for settling the bloody war in the former Yugoslavia. By contrast, former Vice President Dan Quayle had a separate national-security staff that was largely shut out of Bush administration decision-making.

Mr. Gore himself, Mr. McLarty says, was a potent voice lobbying for the airlift to Bosnia. "He felt that it was the right approach, that it would help de-logjam some of the blockades on the ground," the chief of staff says.

1041

26/3

The vice president was also chosen to meet last weekend with Bosnian President Alija Izetbegovic. His task was a sensitive one: to tell the Muslim leader that, despite Mr. Clinton's tough campaign talk, the U.S. would not intervene militarily to rescue the Bosnians. The official explanation for the meeting was that Mr. Gore had a "pre-existing relationship" with the Bosnian leader. Privately, officials say, they wanted the meeting to receive less publicity than if Mr. Izetbegovic had met

with Mr. Clinton, in order to shield the president from any possible recriminations; at the same time, with Mr. Gore delivering the message, there was no question of its authority.

Mr. Gore attends the president's morning intelligence briefing as well as Mr. Clinton's meetings with foreign leaders. And he has made his own foreign-affairs priorities clear to the staff: technology, the environment and nonproliferation.

Different Perspective

Several factors have helped Mr. Gore carve out his niche in the administration. One is that he has the Washington-insider perspective that Mr. Clinton himself and several members of his team lack. In addition, the president has little interest in the details of environmental and technology policy, making it easy for him to code those areas to Mr. Gore. The vice president also has made an important ally in Mr. McLarty, going out of his way to help the former Arkansas business executive and his wife adjust to their move here.

Of course, there's also the highly visible social time spent with the Clintons themselves. The first couple dined at the Gores' Arlington, Va., home with Prince Charles last month; just last week, the Clintons and Gores took in the show at the Birchmere, a popular local folk-bluegrass club.

In White House meetings, Mr. Gore is

forceful in his arguments on "his" issues, but often will remain quiet during more general policy debates. And while his aides are pleased at White House efforts to portray him as an important force in administration councils, they don't want to be seen as too obviously touting his role; they, and Mr. Gore himself, are keenly aware that his status could swiftly plummet if Mr. Clinton views him as competing for attention.

Self-deprecation may be the best defense. Tuesday night, in a phone conversation broadcast on NBC-TV's "Late Night with David Letterman," the host asked Mr. Gore how he should be addressed. Said the vice president: "Your Adequacy" is OK."

- Carla Anne Robbins contributed to this article.

3

1041
3/3

04/03/1993

09:05:15

1-25 93 A002354

6135:חוזם, אאא

אל:נסחון/417

מ-:ווש, נר:2015, תא:030393, חז:2000, דח:מ, 20:10, בבב

אל ראש הממשלה

סודי/ מידי

א ל: ממנכ"ל - משה'ח - למכותב בלבד

ד ע: לש' רה"מ ושהביט - למכותבים בלבד

מאת:ק. לקונגרס

מכתב מוברק

הנדון: סיוע חוץ לישראל - הסנסור ליייה

1. התקשר סנסור ידידותי וסיפר כי אתמול (2/3/93) בישיבה השבועית של הקוקוס הדמוקרטי הסואס הציע ליייה קיצוץ של 10 אחוז ACCROSS THE BOARD ON ALL THE LARGE PROGRAMES לשאלתי מה היתה התגובה של הנוכחים, השיב הסנסור כי באופן כללי היה שקט ואיש לא הגיב להוציא בודד/בודדים שאני יכולה לתאר לעצמי מי הם. לדבריו בשלב זה יש לקחת כל הצהרה כזו ברצינות רבה.

2. בהקשר זה תשומת ליבכם לדברי ליייה (מועברים בנפרד) בשימועים שקיים אתמול 2/3/93 בנושא הרפורמות בסיוע חוץ:-

- שאל מהיכן ניתן לקצץ כדי להשיג מימון לסיוע לברה"מ לשעבר. אם לא מההקצבות למדינות ק"ד?

- ליייה אמר כי איננו מתלהב מה'שריונימ' של ESF ו-FMF המונעים גמישות מהנשיא (הערה: ליייה לא השמיע טיעון זה כאשר הנושא היה רפובליקני י.ד.). משום כך, הוסיף ליייה, קיימת הצעה אלטרנטיבית (לא פירש) TO 10 PERCENT UNILATERALLY REDUCE EARMARKS BY

3. בהמשך לדברי הסנסור הידידותי בדבר הצעתו של ליייה לקצץ ב-10 אחוז, נדמה לי לאחר קריאה חוזרת של דברי ליייה בשימועים כי הצעת ליייה היא (וכנראה כך היתה גם בישיבת הקוקוס הדמוקרטי) להעניק לנשיא סמכות (גמישות) לקצץ 10 אחוז מהתכניות 'המשוריינות'. מאחר ועיקר 'השריונימ' נוגעים לישראל ומצרים, הסכנה מבחינתן גדולה יותר.

יהודית ורנאי-דרגנר

0000

1
אורי
↓

אאא, חוזם: 5983
אל: רהמש/175
מ:- ווש, נר: 2012, תא: 030393, זח: 1520, דח: ב, סג: סו,
בבב
סודי / בחול לבוקר

אל: משהב'ט / מלמ'ב - בטחון העבירונא

דע: רוה'מ / מזכ'צ
אמ'נ / רמ'ח קש'ח - בטחון העבירונא
ניו יורק / רמ'נ - בטחון העבירונא

מאת: נ.צ. רושינגטון / אלוף גיורא רום

הנדון: בזק (נכון ל - 031400 שעוננו)

1. התקשר אלי גנרל אואנס, ראש מודיעין הארמי.

2. מסר לי שמדובר בנושא הסובב סביב האקרדיטציה.

3. לדבריו:

א. יתכנו אי סדרים בניירת שעסקה בנושא. ישנם טפסים ומסמכים שיתכן ועברו מהמשלחת בנ'י ישירות לחברות ולא דרך הארמי.

ב. מתוך מה שאנשיו אמרו לו הוא מכין שנציגותנו בחברות שם, הגם שמתקיימים מזה למעלה משנתיים, לא היתה צריכה להיות מאושרת מלכתחילה.

ג. נמסר לנו בינואר שאין סיבה להארכת הקרידטציה.

ד. אינם מתכוונים להוציא אנשינו משם ' ע'י הפיסתם באזניים ' ועובדתית, הקפואו את הנושא עד לבדיקה יסודית יותר של העובדות.

ה. מחר (יום חמישי בבוקר כאן) מתקיימת הפגישה שניזומה ע'י משי'נ עם אנשי הבטחון שלהם, פגישה שתוקדש להבהרת עובדות יותר מאשר לקבלת החלטות.

(מברק נפרד המתאר את הטיפול בהארכת הקרידטציה ישלח בנפרד).

הערכה.

4. הדרך בה ביטא עצמו נתנה לי מקום לתחושה ש'רב הנסתר על הניגלה

1. יתכן, יחד עם זאת, שזו מעין פרשה פנימית שלהם (אפשרות) ולא משהו שאנחנו פעלנו שלא כשורה.

5. אישית, אני מוטרד מכך שבמקום להשאר במגע עם גורמי האקדמיטציה הרשמיים עברו הדיונים לרשויות הבטחון. גם אם מבחינתם ראש הישיבה שלהם מתר יהיה איש בטחון, יש בעייה שאנחנו מקיימים את הפגישה על מישור זה של היחסים.

סיכום.

6. הפגישה מתר תתנהל כראשות קב"ט משי"נ. נציג הנספחות יהיה שם אך ורק להאזנה, או לכל היותר לציון פרטים אודות התהליך הסורמלי שנטלנו בו חלק עד עתה.

7. אני מציע לכם פעם נוספת לשקול על איזה מישור אתם רוצים שהנושא יתנהל כאן בארה"ב.

8. הסכתי את השומת ליבו לאג'נדה של חודש מרץ כאן בושינגטון.

ג'ורא רוס, אלוף
נספח צה"ל וושינגטון

תפוצה: @ (נבו/ממרהמ)

סכסס

אנוכי

אאא, חוזם: 5984

אל: דהמש/176

מ:- וויש, נר: 2013, תא: 030393, זח: 1530, דח: ב, סג: סו,

בבב

סודי / בהול לבוקר

אל: משהב'ט / מלמ'ב - בטחון העבירונא

דע: רוה'מ / מזכ'צ

אמ'נ / רמ'ח קש'ח - בטחון העבירונא

ניו יורק / רמ'נ - בטחון העבירונא

מאת: נ.צ. וושינגטון / אלוף גיורא רום

הנדון: תהליך האקרדיטציה - גירסת נספחות האויר

1. מצ'ב תאור התהליך מנקודת המבט של נספחות האויר, המופקדת על טיפול בבקשות האקרדיטציה ובבקשות להארכתן.

2. בחודש נובמבר 92 נשלחו בקשות הארכה שנתיות עבור קציני הקישור בלוויית מספר מבקרים קבועים ממש'נ.

הבקשה הוחזרה אלינו עם הסבר שהם לא מוכנים לתת אישור גורף למספר מפעלים (קודם לכן האקרדיטציה היתה למספר מפעלים העובדים בנושא האפצ'י). הגשנו הבקשות מיד עם מפעל אחד לכל קצין (מקדונל דאגלאס מרטין מרייטה וג'נרל אלקטריק).

הבקשות הוחזרו שוב בטענה שביקשנו להכנס למפעלים תחת כותרת עסקה צבאית שלמעשה כבר הסתיימה.

דיברנו בנושא מספר פעמים עם גורמי קש'ח הארמי. בסוף חודש דצמבר או בתחילת חודש ינואר קיבלנו תשובה:

'אנחנו בודקים את העניין ונחזיר לכם תשובה'.
התשובה הגיעה ב- 1/3 במכתב הידוע.

לאורך כל הטיפול סברנו כאן כי מדובר בשהיית קצינים על סמך עסקה צבאית (עסקת האפצ'י), כמקובל בעסקות מול חיל האויר האמריקאי.

אי לכך טענו בפני גורמי הקש'ח (מר מייק שרופשייר ומר קן ריימר) כי אמנם המטוסים נמסרו אך עדיין יש הרבה נושאים לוגיסטיים בטיפול. בנוסף אף הצענו להם לבדוק עם ח'א האמריקאי את הנושא.

בשום שלב לא נרמזנו אפילו על הכוונה להוציא את הקצינים ממשרדיהם כי אם להיפך. הבנו מהארמי שהכוונה היא לפתור את הנושא לשביעות רצון כל הצדדים.

עד כאן.

גירוא רום, אלוף
נספח צה"ל וושינגטון

תפוצה: (נבו/ממרהמ)

סססס

א.נ.ק.

אאאא, חוזם: 6135
אל: רהמש/193
מ-: ווש, נר: 2015, תא: 030393, זח: 2000, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי/ מיידי

א ל: ממנכ"ל - משה'ח - למכותב בלבד
ד ע: לש' רה"מ ושהב"ט - למכותבים בלבד
מאת: ק. לקונגרס

מכתב מוברק
=====

הנדון: סיוע חוץ לישראל - הסנטור ליידי

1. התקשר סנטור ידיותי וסיפר כי אחמול (2/3/93) בישיבה השבועית של הקוקוס הדמוקרטי הסנאט הציע ליידי קיצוץ של 10 אחוז ACCROSS THE BOARD ON ALL THE LARGE PROGRAMES ואת מתארת לעצמך למה התכוונן ' ציין הסנטור. לשאלתי מה היתה התגובה של הנוכחים, השיב הסנטור כי באופן כללי היה שקט ואיש לא הגיב להוציא בורד/בורדים שאני יכולה לתאר לעצמי מי הם. לדבריו בשלב זה יש לקחת כל הצהרה כזו ברצינות רבה.

2. בהקשר זה תשומת ליבכם לדברי ליידי (מועברים בנפרד) בשימועים שקיים אחמול 2/3/93 בנושא הרפורמות בסיוע חוץ:-

- שאל מהיכן ניתן לקצץ כדי להשיג מימון לסיוע לברה"מ לשעבר. אם לא מההקצבות למדינות ק'ד?

- ליידי אמר כי איננו מתלהב מה'שריונימ' של ESF ו-FMF המונעים גמישות מהנשיא (הערה: ליידי לא השמיע טיעון זה כאשר הנשיא היה רפובליקני י.ד.). משום כך, הוסיף ליידי, קיימת הצעה אלטרנטיבית (לא פירש) TO 10 PERCENT UNILATERALLY REDUCE EARMARKS BY

3. בהמשך לדברי הסנטור הידיותי בדבר הצעתו של ליידי לקצץ ב-10 אחוז, נדמה לי לאחר קריאה חוזרת של דברי ליידי בשימועים כי הצעת ליידי היא (וכנראה כך היתה גם בישיבת הקוקוס הדמוקרטי) להעניק לנשיא סמכות (גמישות) לקצץ 10 אחוז מהתכניות ' המשוריינות'. מאחר ועיקר ' השריונימ' נוגעים לישראל ומצרים, הסכנה מבחינתן גדולה יותר.

יהודית ורנאי-דרגנר

תפוצה: שדח, סשהח, @ (רדמ), מנכל, ממנכל, מצפא, @ (ראשוחממשלה)

סססס

אילן

ירושלים, ט' באדר תשנ"ג
2 במרץ 1993

3-124-93

- שמור -

אל: מנכ"ל משרד ראש הממשלה

הנדון: דיווח משיחה עם אלן פארקר

- 1. נפגשתי עם אלן פארקר (קונסול לכלכלה בשגרירות ארה"ב) בתאריך 2.3.93.
- 2. העלה הנושאים הבאים:

- 2.1 ביקש הסבר לנאמר בעתון על התחייבות רה"מ לדיווח על הוצאות בשטחים. הבהרתי לו כי לדעתי מדובר על הדיווח שהוסכם בהסכם הערביות (אין שני דיווחים). כמו כן סיפר כי הוא מתעתד להיפגש עם החש"כל בנושא. הצעתי כי יפגש עם הממונה על התקציבים כאחראי על הדיווח. בנוסף הוא ציין כי יש שוני בין הכתוב בעתון (יר"ש ועזה) לבין ההגדרה בהסכם (לפני 6/67). עניתי כי אני מניח שהנושא יטופל במסגרת ה-J.E.D.G ואין לי כוונה להיכנס כעת לדיון בנושא.
- 2.2 קצב ההפרטה: סיפרתי לו על התגבור התקציבי לרשות החברות ועל הכוונה לשינוי החוק.
- 2.3 הגנה על תוצרת הארץ: הבהרתי כי אין שינוי לעומת המוצב הקיים והבעיה היחידה היא לשנות את חוק חובת המכרזים ע"מ שיאפשר, על פי החלטות ממשלה, העדפה של עד 15%. ובכל מקרה הכל לפי אמנות והסכמים בינ"ל.
- 2.4 פיצויים לקבלנים אמריקאים: סיפרתי לו כי אנו עומדים לקיים פגישה בנושא.

ב ב ר כ ה
אילן פלס

העתק: איתן הבר - לשכת רה"מ
איציק אורן - היועץ המדיני לרה"מ
אהרון פונל - מנכ"ל משרד האוצר
דוד ברודט - הממונה על התקציבים
ראובן קוקולביץ - החש"כל

אונג
↓

אאא, חוזם: 2605
אל: רהמש/65
מ-: ווש, נר: 2005, תא: 010393, זח: 1920, דח: ב, סג: סו,
בבב
סודי/בהול לבוקר

אל: משהב'ט / מקש'ח

דע: משהב'ט/מלמ'ב
ח'א/רט'ט, רוה'מ/מזכ'צ, אמ'נ/קש'ח/רע'נ ר', מש'נ/
מש'נ 1 א'/אילן אילת
כאן: שגריר

מאת: נ.נ.צ וושינגטון/אלוף גיורא רום

סמוכין: 717

הנדון: אי הארכת האמנה לק. קישור אפצ'י

1. הבוקר בשעה 1000 לערך קיבלנו הודעה מקש'ח דבא'א כי הם אינם יכולים להאריך את האמנתם של קציני הקישור שלנו בחברות מקדונל דגלאס, מרטין מרייטה וג'נרל אלקטריק.

2. כשעה אחר כך הגיע מכתב רשמי בפקס המפרט שהואיל ועסקת 18 המסוקים הסתיימה אין יותר הצדקה להמשך שהותם.

3. מספר דקות אחר כך קיבלנו דיווחים מקציני הקישור במקדונל דאגלאס ומרטין מרייטה שאנשי הבטחון של המפעלים נכנסו לחדריהם והחלו למיין את הספרות והחומר הנמצא שם.

4. הסיבה שנמסרה כאן לעוזר נספח אויר ע'י קש'ח צבא'א בתגובה לשאלתו על 'פשר הזריזות' - 'הם מעוניינים לסייע בהובלת החומר חזרה לארצ'.

6. שוחחתי על כך עם גנרל אונס, ראש מודיעין הארמי. לדבריו, נמסר לו ביום שישי האחרון כי אין הצדקה יותר להמשיך ההאמנה אולם הוא 'לא ידע באילו פעולות עומדים לנקוט'. הבטיח לי ללמוד את הפרטים ולחזור אלי מחר בבוקר.

7. אני שולח למקש'ח את נוסח מכתב הפסקת האקרדיטציה שהגיע לנספחות
הבוקר ברץ מיוחד כשעה לאחר הגעת הפקס. (הערה- נוסח המכתב הועבר למקש'ח
בנסרדבנר 16 לבטחונג).

8. נעדכנכם מחר.

יש

תמוצה: @ (נבו/ממרהמ)

סססס

2014

- ס ו ד י -

נקודות מפגישת רה"מ - הארופ - 22.2.93

1. לדעת השגריר עיקר הלחץ שלא לחדש את השיחות הוא מהפלסטינים ואש"פ. אסד ושרעה בעצם הביעו נכונות לשוב לשיחות. האמריקאים באמצעות הקונכ"לית בירושלים משוחחים עם הפלסטינים. בשטחים יש הקשה ולא ידוע מה שומעים מטוניס.

2. כדי לתת לפלסטינים חבל חזרה לשיחות, טוב יהיה אם יצהיר רה"מ בדבר עקביות החלטת המחשלה עם החלטה 799, וכי הגירוש אינו העונש המועדף לטירור, או אולי לומר שאם הפלסטינים מעוניינים בשלום, לא יהיו גירושים. (מסר הצעת נוסח בכתב).

3. לבקשת הארופ מנה רה"מ שלשה נושאים עיקריים שעשוי להעלות עם המזכיר:

א. הדרך בה הוא רואה האפשרויות לחידוש המו"מ.

ב. תאור עמדתנו מבחינה סובטנטטיבית - היכן אנו עומדים.

ג. בהמשך להצהרות המזכיר בדמשק לגבי "שותף מלא" - למה הכוונה?

רה"מ ישמח לשמוע רשמי המזכיר מפגישותיו, ככל שירצה לתאר, במיוחד לגבי הסעיף הראשון (הסיכוי לחידוש השיחות).

4. הארופ מניח שהמזכיר ירצה לדון על התפיסה האומרת שמאחר והמסלול הפלסטיני מתסכל, תתרכז ישראל במסלול הסורי. רה"מ הסביר לגבי העדר מנהיגות פלסטינית, הצורך למצוא באמצעות מו"מ מהי העמדה הסורית והאם אכן יסכימו הסורים להתקדם וכמה.

1/10/93

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

FAX: 972-2-303367

TEL: 02-303365 / 528842

TELEX: 25223

DATE: תאריך: 22/2/93
מספר (77):
No.

Number of pages: 3
עמודים

TO: 730 [redacted] אל: 730 [redacted]
ATT: מכתב/החלטה/מכתב לראש לידני: מכתב/החלטה/מכתב לראש
SENDER: קשר אמריקני שולחן:

1/3

1067 - 111
1057 - 111/1057

22.2.93

2/3

מכתב מוגבר

שמור/ בחול לבוקר

אל: הציר - וושי, קונב"ל - ניו יורק,
דע: מנכ"ל רח"מ, מזכ"צ, יח' 730

הנדון: בקור רוה"מ בארמ"ב - מארס '93

א. קבענו כאן, על דעת איתמר, שמיכאל שילח ירכז בלעדית את לו"ז הביקור כולו, כדי למנוע טעויות ותקלות. כל הנחלים יזרמו אל הים הזה ...

ב. לחץ התחייבויות שלנו מכאן שיש לרשום בלו"ז:

יום ראשון 14.3 ארוחת בוקר עם מזרחנים בבית הקונב"ל, ניו-יורק

יום שני 15.3 ארוחת ערב של מזכיר החגנה

יום שלישי 16.3 ארוחת ערב אצל השגריר בושינגטון

יום רביעי 17.3 ארוחת ערב במועצה ליחסי חוץ, ניו-יורק

יום חמישי 18.3 ארוחת-בוקר לאנשי-עסקים (פרטים יבואו לפני הצהריים: מועדון הנשיאים לקראת צהריים: הרצאה לסטודנטים וק"פ (צהריים) ב"שיבה יוניברסיטי" (תיאום דיוויד זייסמן) ערב: ארוחת ערב אצל אדגר ברונפמן

יום שישי 19.3 פסקגולה

יום ראשון 20.3 צהריים : איפא"ק

ג. מציעים לבדוק האפשרויות הבאות בושינגטון:

1. ארוחת בוקר במלון עם " צוות השלום ותבטחון" - אד דג', לואיס, אינדיק, רוס, קרצר, מילר ואחרים.

2. פגישה עם תצוות הכלכלי של מימשל קלינטון.

3. כמובן, ארוחת-בוקר עם פרשנים ובעלי-טורים.

4. ביקור וחנחת זר בארלינגטון (מבקשים חוות דעתכם)

3/3

גני-יורק:

1. פגישה משותפת (ארוחה) לבונדס ומגבית, כמחוות-תודה של רוח"מ (לא ערב תרומות), אפשר מתצ"ש 13.3.
2. פגישה (ארוחה) עם אנשי-עסקים לעידוד השקעות בישראל (בנוסף לארוחה שכבר נקבעה ביום חמישי בבוקר). התצעה היא של דב לאוסמן.

עד כאן לחינם.

איתן

א/נונה

אמ"מ, 22/2

22/2

- ס ו ד י -

נקודות מפגישת רה"מ - הארופ - 22.2.93

1. לדעת השגריר עיקר הלחץ שלא לחדש את השיחות הוא מהפלשתינים ואש"פ. אסד ושרעה בעצם הביעו נכונות לשוב לשיחות. האמריקאים באמצעות הקונכ"לית בירושלים משוחחים עם הפלשתינים. בשטחים יש הקשחה ולא ידוע מה שומעים מטוניס.
2. כדי לתת לפלשתינים חבל חזרה לשיחות, טוב יהיה אם יצהיר רה"מ בדבר עקביות החלטת המחשלה עם החלטה 799, וכי הגירוש אינו העונש המועדף לטירור, או אולי לומר שאם הפלשתינים מעוניינים בשלום, לא יהיו גירושים. (מסר הצעת נוסח בכתב).
3. לבקשת הארופ מנה רה"מ שלשה נושאים עיקריים שעשוי להעלות עם המזכיר:
 - א. הדרך בה הוא רואה האפשרויות לחידוש המו"מ.
 - ב. תאור עמדתנו מבחינה סובטנטטיבית - היכן אנו עומדים.
 - ג. בהמשך להצהרות המזכיר בדמשק לגבי "שותף מכא" - למה הכוונה?רה"מ ישמח לשמוע רשמי המזכיר מפגישותיו, ככל שירצה לתאר, במיוחד לגבי הסעיף הראשון (הסיכוי לחידוש השיחות).
4. הארופ מניח שהמזכיר ירצה לדון על התפיסה האומרת שמאחר והמסלול הפלשתיני מתסכל, תתרכז ישראל במסלול הסורי. רה"מ הסביר לגבי העדר מנהיגות פלשתינית, הצורך למצוא באמצעות מו"מ מהי העמדה הסורית והאם אכן יסכימו הסורים להתקדם וכמה.

אורח
9/93

אאא, חוזם: 26986
אל: רהמש/1236
מ-: בטחון, נר: 393, חא: 190293, זח: 0825, דח: ב, סג: סו,
בבב
בהול להזעיק/סודי

אל: השגריר, וושינגטון

דע: קונכל ניו-יורק
יח' 730
מנכ"ל רוח' מ
מנכ"ל משהב' ט

מאת: איתן חבר, יועץ ראש הממשלה ומנהל הלשכה.

אי/77

מכתב מוברק - לעיניהם בלבד

הנדון: ביקור ראש הממשלה בארה"ב - מארס 93

א. נראה לנו כרגע שאחרי פגישות יום ששי, 12 במארס בווינגטון, יחזור ראש הממשלה לניו-יורק לימי ששי, שבת וראשון עד הצהריים, לפחות.

ב. יום שני (15/3) יוקדש כולו לווינגטון (נשיא, סגן נשיא, מזכיר ההגנה ואחרים) ויום שלישי (16/3) יוקדש כולו ל'גבעה'.

ג. ההנחה שלנו כרגע היא, אם אינכם סותרים אותה, שאין די ביום אחד ל'גבעה' החדשה. לכן אנו מציעים שגם חצי יום רביעי (17/3) יוקדש ל'גבעה' ובצהריים נצא לניו-יורק.

ד. ימי רביעי (17/3) מהצהריים וחמישי (18/3) יוקדשו לניו-יורק.

ה. לכן, הצעתנו שהנסיעה לפסקגולה והטכס שם יהיו ביום ששי (19/3), מתוך כוונה ברורה לחזור לניו-יורק באותו יום, עוד לפני כניסת השבת.

ו. את השבת (20/3) נעשה בניו-יורק וביום ראשון (21/3) נצא לווינגטון לכנס איסא'ק.

ז. לארץ נמריא באותו יום (21/3) בטיסת 'אל-על' 008.

ח. חשוב לנו לקבל הצעות ל'ימי הגבעה'.

ט. חיוני לנו לדעת בהקדם את אמצעי התעבורה בימים השונים, שאם לא כן נצטרך לשקול שימוש במטוס ח'א.

מיכל .פ.

תפוצה: @ (רדמ), @ (ראשדממשלה)

סססס

February 18, 1993

United States Information Service

American Embassy

Tel Aviv

Official Text

PRESIDENT CLINTON OUTLINES HIS ECONOMIC PROGRAM

President Clinton's Address to Congress

February 17, 1993

USIS

71 Hayarkon Street, Tel Aviv 63 432 Tel: (03) 5174338, Fax: (03) 660508

19 Keren Hayesod Street, Jerusalem 91 008 Tel: (02) 252376, Fax (02) 242560

02/18/93

**CLINTON OUTLINES HIS "NEW DIRECTION"
ECONOMIC PROGRAM**

(Text: Clinton address to Congress)

Washington — President Clinton has presented to Congress a wide-ranging economic program which he claims will reinvigorate the U.S. economy, substantially reduce its budget deficit and reduce government waste and inefficiency.

In his February 17 speech, he said he would slash the deficit by \$140,000 million in four years by sharp spending cuts and tax increases. But he also promised more investment in public infrastructure, health care reform and "a plan to end welfare as we know it."

Following is the text of the speech as prepared for delivery and released by the White House:

(Begin Text)

When presidents speak to the Congress and the nation from this podium, they typically comment on the full range of challenges and opportunities that face us. But these are not ordinary times. For all the many tasks that require our attention, one calls on us to focus, unite, and act. Together, we must make our economy thrive once again.

It has been too long — at least three decades — since a president has challenged Americans to join him on our great national journey, not merely to consume the bounty of today but to invest for a much greater one tomorrow.

Nations, like individuals, must ultimately decide how they wish to conduct themselves — how they wish to be thought of by those with whom they live, and, later, how they wish to be judged by history. Like every man and woman, they must decide whether they are prepared to rise to the occasions history presents them.

We have always been a people of youthful energy and daring spirit. And at this historic moment, as communism has fallen, as freedom is spreading around the world, as a global economy is taking shape before our eyes, Americans have called for change — and now it is up to those of us in this room to deliver.

Our nation needs a new direction. Tonight, I present to you our comprehensive plan to set our nation on that new course.

I believe we will find our new direction in the basic values that brought us here: opportunity, individual responsibility, community, work, family, and faith. We need to break the old habits of both political parties in Washington. We must say that there can be no more something for nothing, and we are all in this together.

The conditions which brought us to this point are well known. Two decades of low productivity and stagnant wages; persistent unemployment and underemployment; years of huge government deficits and declining investment in our future; exploding health care costs, and lack of coverage; legions of poor children; educational and job training opportunities inadequate to the demands of a high wage, high growth economy. For too long we drifted without a strong sense of purpose, responsibility or community, and our political system too often was paralyzed by special interest groups, partisan bickering and the sheer complexity of our problems.

I know we can do better, because ours remains the greatest nation on earth, the world's strongest economy, and the world's only military superpower. If we have the vision, the will and the heart to make the changes we must, we will enter the 21st century with possibilities our parents could not even have imagined, having secured the American dream for ourselves and future generations.

I well remember, twelve years ago Ronald Reagan stood at this podium and told the American people that if our debt were stacked in dollar bills, the stack would reach 67 miles into space. Today, that stack would reach two 267 miles.

I tell you this not to assign blame for this problem. There is plenty of blame to go around — in both branches of the government and both parties. The time for blame has come to an end. I came here to accept responsibility; I want you to accept responsibility for the future of this country, and if we do it right, I don't care who gets the credit for it.

Our plan has four fundamental components:

First, it reverses our economic decline, by jump-starting the economy in the short term and investing in our people, their jobs and their incomes in the long term.

Second, it changes the rhetoric of the past into the actions

Official Text

of the present, by honoring work and families in every part of our lives.

Third, it substantially reduces the federal deficit, honestly and credibly.

Finally, it earns the trust of the American people by paying for these plans first with cuts in government waste and inefficiency — cuts, not gimmicks, in government spending — and by fairness, for a change, in the way the burden is borne.

Tonight, I want to talk about what government can do, because I believe our government must do more for the hard-working people who pay its way. But let me say first: government cannot do this alone. The private sector is the engine of economic growth in America. And every one of us can be an engine of change in our own lives. We've got to give people more opportunity, but we must also demand more responsibility in return.

Our immediate priority is to create jobs, now. Some say we're in a recovery. Well, we all hope so. But we're simply not creating jobs. And there is no recovery worth its salt that does not begin with new jobs.

To create jobs and guarantee a strong recovery, I call on Congress to enact an immediate jobs package of over 30,000 million dollars. We will put people to work right now and create half a million jobs: jobs that will rebuild our highways and airports, renovate housing, bring new life to our rural towns, and spread hope and opportunity among our nation's youth with almost 700,000 jobs for them this summer alone. And I invite America's business leaders to join us in this effort, so that together we can create a million summer jobs in cities and poor rural areas for our young people.

Second, our plan looks beyond today's business cycle, because our aspirations extend into the next century. The heart of our plan deals with the long term. It has an investment program designed to increase public and private investment in areas critical to our economic future. And it has a deficit reduction program that will increase savings available for private sector investment, lower interest rates, decrease the percentage of the federal budget claimed by interest payments, and decrease the risk of financial market disruptions that could adversely affect the economy.

Over the long run, all this should result in a higher rate of

economic growth, improved productivity, higher wages, more high-quality jobs and an improved economic competitive position in the global economy.

In order to accomplish public investment and deficit reduction, government spending is being cut and taxes are being increased. Our spending cuts were carefully thought through to try to minimize any economic impact, to capture the peace dividend for investment purposes, and to switch the balance in the budget from consumption to investment. The tax increases and spending cuts were both designed to assure that the cost of this historic program to face and deal with our problems is borne by those who could most readily afford that cost.

Our plan is designed to improve the health of American business through lower interest rates, improved infrastructure, better trained workers, and a stronger middle class. Because small businesses generate most of our nation's jobs, our plan includes the boldest targeted incentives for small business in history. We propose a permanent investment tax credit for small business, and new rewards for entrepreneurs who take risks. We will give small business access to the brilliant technologies of our time and to the credit they need to prosper and flourish.

With a new network of community development banks, and 1,000 million dollars to make the dream of enterprise zones real, we will begin to bring new hope and new jobs to storefronts and factories from South Boston to South Texas to South-Central Los Angeles.

Our plan invests in our roads, bridges, transit facilities; in high-speed railways and high-tech information systems; and in the most ambitious environmental clean-up of our time.

On the edge of the new century, economic growth depends as never before on opening up new markets overseas. And so we will insist on fair trade rules in international markets.

A part of our national economic strategy must be to expand trade on fair terms, including successful completion of the latest round of world trade talks. A North American Free Trade Agreement with appropriate safeguards for workers and the environment. At the same time, we need an aggressive attempt to create the hi-tech jobs of the future; special attention to troubled industries like aerospace and airlines, and special assistance to displaced workers like those in our defense industry.

Official Text

I pledge that business, government and labor will work together in a partnership to strengthen America for a change.

But all of our efforts to strengthen the economy will fail unless we take bold steps to reform our health care system. America's businesses will never be strong; America's families will never be secure; and America's government will never be solvent until we tackle our health care crisis.

The rising costs and the lack of care are endangering both our economy and our lives. Reducing health care costs will liberate hundreds of thousands of millions of dollars for investment and growth and new jobs. Over the long run, reforming health care is essential to reducing our deficit and expanding investment.

Later this spring, I will deliver to Congress a comprehensive plan for health care reform that will finally get costs under control. We will provide security to all our families, so that no one will be denied the coverage they need. We will root out fraud and outrageous charges, and make sure that paperwork no longer chokes you or your doctor. And we will maintain American standards — the highest quality medical care in the world and the choices we demand and deserve. The American people expect us to deal with health care. And we must deal with now.

Perhaps the most fundamental change our new direction offers is its focus on the future and the investments we seek in our children.

Each day we delay carries a dear cost. Half our two-year-olds don't receive immunizations against deadly diseases. Our plan will provide them for every eligible child. And we'll save ten dollars for every one we'll spend by eliminating preventable childhood diseases.

The women, infants, and children nutrition program will be expanded so that every expectant mother who needs our help receives it.

Head Start — a program that prepares children for school — is a success story. It saves money, but today it reaches only one-third of all eligible children. Under our plan, we will cover every eligible child. Investing in Head Start and WIC is not only the right thing, it's the smart thing. For every dollar we invest today, we save three tomorrow.

America must ask more of our students, our teachers, and

our school's. And we must give them the resources they need to meet high standards.

We will bring together business and schools to establish new apprenticeships, and give young people the skills they need today to find productive jobs tomorrow.

Lifelong learning will benefit workers throughout their careers. We must create a new unified worker training system, so that workers receive training regardless of why they lost their jobs.

Our national service program will make college loans available to all Americans, and challenge them to give something back to their country — as teachers, police officers, community service workers. This will be an historic change on a scale with the creation of the Land Grant Colleges and the GI Bill. A hundred years from now, historians who owe their education to our plan for national service will salute your vision.

We believe in jobs, we believe in learning, and we believe in rewarding work. We believe in restoring the values that make America special.

There is dignity in all work, and there must be dignity for all workers. To those who heal our sick, care for our children, and do our most tiring and difficult jobs, our new direction makes this solemn commitment:

By expanding the Earned Income Tax Credit, we will make history: We will help reward work for millions of working poor Americans. Our new direction aims to realize a principle as powerful as it is simple: If you work full time, you should not be poor.

Later this year, we will offer a plan to end welfare as we know it. No one wants to change the welfare system as much as those who are trapped by the welfare system.

We will offer people on welfare the education, training, child care and health care they need to get back on their feet. Then, after two years, they must get back to work — in private business if possible; in public service, if necessary. It's time to end welfare as a way of life.

Our next great goal is to strengthen American families.

We'll ask fathers and mothers to take more responsibility for their children. And we'll crack down on deadbeat parents who won't pay their child support.

Official Text

We want to protect our families against violent crime which terrorizes our people and tears apart our communities. We must pass a tough crime bill. We need to put 100,000 more police on the street, provide boot camps for first-time non-violent offenders, and put hardened criminals behind bars. We have a duty to keep guns out of the hands of criminals. If you pass the Brady Bill, I'll sign it.

To make government work for middle-class taxpayers and not the special interests, we must reform our political system.

I'm asking Congress to enact real campaign finance reform. Let's reduce the power of special interests and increase the participation of the people. We should end the tax deduction for special interest lobbying and use the money to help clean up the political system. And we should quickly enact legislation to force lobbyists to disclose their activities.

But to revolutionize government we have to insure that it lives within its means. And that starts at the top — with the White House. In the last few weeks, I have cut the White House staff by 25 percent, saving ten million dollars. I ordered administrative cuts in the budgets of agencies and departments, I cut the federal bureaucracy by 100,000 positions, for combined savings of 9,000 million dollars. It's time for government to be as frugal as any household in America. That's why I congratulate the Congress for taking similar steps to cut its costs today. Together, we can show the American people that we have heard their call for change.

But we can go further. Tonight, I call for an across-the-board freeze in federal government salaries for one year. Thereafter, federal salaries will rise at a rate lower than the rate of inflation.

We must reinvent government to make it work again. We'll push innovative education reform to improve learning, not just spend more money. We'll use the Superfund to clean up pollution, not just increase lawyers' incomes. We'll use federal banking regulators, not just to protect the security and safety of our financial institutions, but to break the credit crunch. And we'll change the whole focus of our poverty programs from entitlement to empowerment.

For years, there has been a lot of talk about the deficit, but very few credible efforts to deal with it. This plan does.

Our plan tackles the budget deficit — seriously and over the long term. We will put in place one of the biggest deficit reductions and the biggest change of federal priorities in our history at the same time.

We are not cutting the deficit because the experts tell us to do so. We are cutting the deficit so that your family can afford a college education for your children. We are cutting the deficit so that your children will someday be able to buy a home of their own. We are cutting the deficit so that your company can invest in retraining its workers and retooling its factories. We are cutting the deficit so that government can make the investments that help us become stronger and smarter and safer.

If we do not act now, we will not recognize this country ten years from now. Ten years from now, the deficit will have grown to 635,000 million dollars a year; the national debt will be almost 80 percent of our gross domestic product. Paying the interest on that debt will be the costliest government program of all, and we will continue to be the world's largest debtor, depending on foreign funds for a large part of our nation's investments.

Our budget will, by 1997, cut 140,000 million dollars from the deficit — one of the greatest real spending cuts by an American president. We are making more than 150 difficult, painful reductions which will cut federal spending by 246,000 million dollars. We are eliminating programs that are no longer needed, such as nuclear power research and development. We are slashing subsidies and canceling wasteful projects. Many of these programs were justified in their time. But if we're going to start new plans, we must eliminate old ones. Government has been good at building programs, now we must show that we can limit them.

As we restructure American military forces to meet the new threats of the post-Cold War world, we can responsibly reduce our defense budget. But let no one be in any doubt: The men and women who serve under the American flag will be the best trained, best equipped, best prepared fighting force in the world, so long as I am president.

Backed by a leaner and more effective national defense and a stronger economy, our nation will be prepared to lead a world challenged by ethnic conflict, the proliferation of weapons of mass destruction, the global democratic revolution, and the health of our environment.

Official Text

Our economic plan is ambitious, but it is necessary for the continued greatness of our country. And it will be paid for fairly — by cutting government, by asking the most of those who benefited most in the past — by asking more Americans to contribute today so that all Americans can do better tomorrow.

For the wealthiest — those earning more than 180,000 dollars per year, I ask you to raise the top rate for federal income taxes from 31 percent to 36 percent. Our plan recommends a ten percent surtax on incomes over 250,000 dollars a year. And we will close the loopholes that let some get away without paying any tax at all.

For businesses with taxable incomes over ten million dollars, we will raise the corporate tax rate to 36 percent. And we will cut the deduction for business entertainment.

Our plan attacks tax subsidies that reward companies that ship jobs overseas. And we will ensure that, through effective tax enforcement, foreign corporations who make money in America pay the taxes they owe to America.

Middle-class Americans should know: You're not going alone any more; you're not going first; and you're no longer going to pay more and get less. Ninety-eight point eight percent of America's families will have no increase in their income tax rates. Only the wealthiest 1.2 percent will see their rates rise.

Let me be clear: There will be no new cuts in benefits from Medicare for beneficiaries. There will be cuts in payments to providers: doctors, hospitals, and labs, as a way of controlling health care costs. These cuts are only a stop-gap until we reform the whole health care system. Let me repeat that, because it matters to me, as I know it matters to you: This plan will not make new cuts in Medicare benefits for any beneficiary.

The only change we are making in Social Security is to ask those older Americans with higher incomes, who do not rely solely on Social Security to get by, to contribute more. This change will not affect 80 percent of Social Security recipients. If you do not pay taxes on Social Security now, you will not pay taxes on Social Security under this plan.

Our plan includes a tax on energy as the best way to provide us with new revenue to lower the deficit and invest in our people. Moreover, unlike other taxes, this one reduces pollution, increases energy efficiency, and eases our dependence on oil from unstable regions of the world.

Taken together, these measures will cost an American family earning 40,000 dollars a year less than 17 dollars a month. And because of other programs we will propose, families earning less than 30,000 dollars a year will pay virtually no additional tax at all. Because of our publicly stated determination to reduce the deficit, interest rates have fallen since the election. That means that, for the middle class, the increases in energy costs will be more than offset by lower interest costs for mortgages, consumer loans and credit cards. This is a wise investment for you and for your country.

I ask all Americans to consider the cost of not changing, of not choosing a new direction. Unless we have the courage to start building our future and stop borrowing from it, we are condemning ourselves to years of stagnation, interrupted only by recession; to slow growth in jobs, no growth in incomes, and more debt and disappointment.

Worse yet — unless we change, unless we reduce the deficit, increase investment, and raise productivity so we can generate jobs — we will condemn our children and our children's children to a lesser life and a diminished destiny.

Tonight, the American people know we must change. But they are also likely to ask whether we have the fortitude to make those changes happen.

They know that, as soon as we leave this Chamber, the special interests will be out in force, trying to stop the changes we seek. The forces of conventional wisdom will offer a thousand reasons why it can't be done. And our people will be watching and wondering to see if it's going to be business as usual again.

So we must scale the walls of their skepticism, not with our words, but by our deeds. After so many years of gridlock and indecision, after so many hopeful beginnings and so few promising results, Americans will be harsh in their judgments of us if we fail to seize this moment.

This economic plan cannot please everybody. If this package is picked apart, there will be something that will anger each of us. But, if it is taken as a whole, it will help all of us.

Resist the temptation to focus only on a spending cut you don't like or some investment not made. And nobody likes tax increases. But let's face facts: For 20 years incomes

Official Text

have stalled. For years, debt has exploded. We can no longer afford to deny reality. We must play the hand we were dealt.

The test of our program cannot simply be: What's in it for me? The question must be: What's in it for us?

If we work hard — and work together — if we rededicate ourselves to strengthening families, creating jobs, rewarding work, and reinventing government, we can lift America's fortunes once again.

Tonight I ask everyone in this Chamber — and every American — to look into their hearts, spark their hopes, and fire their imaginations. There is so much good, so much possibility, so much excitement in our nation. If we act boldly, as leaders should, our legacy will be one of progress and prosperity. This, then, is America's new direction. Let us summon the courage to seize the day.

Thank you very much. Good night. And may God bless America.

(End Text)

February 18, 1993

United States Information Service

American Embassy

Tel Aviv

Official Text

HIGHLIGHTS OF PRESIDENT CLINTON'S ECONOMIC PROGRAM

White House Fact Sheet

February 17, 1993

USIS

71 Hayarkon Street, Tel Aviv 63 432 Tel: (03) 5174338, Fax: (03) 660508

19 Keren Hayesod Street, Jerusalem 91 008 Tel: (02) 252376, Fax (02) 242560

02/18/93

**HIGHLIGHTS OF THE PRESIDENT'S
ECONOMIC PROGRAM**

(Text: White House fact sheet)

Washington— Following is the text of a White House fact sheet released February 17 presenting the highlights of President Clinton's economic program:

(Begin Text)

The president's economic program is a three-part plan for restoring the nation's economy, and raising the present and future incomes and living standards of America's families. It has three primary components: a stimulus program to strengthen the current recovery and provide for immediate job growth; a program of targeted investments in our people, infrastructure, technology, and equipment to lay the foundation for long-term economic growth; and a serious, balanced, and fair deficit-reduction plan that will reduce the drain on private investment that is critical to long-term growth and higher living standards.

ECONOMIC STIMULUS

The president is proposing a \$30,000 million stimulus package to strengthen and prolong the economic recovery. The focus of the stimulus package is on creating jobs by placing a down payment in the current fiscal year on the long-term investments that will create greater economic growth in the future.

**LONG-TERM PUBLIC INVESTMENTS IN ECONOMIC
GROWTH AND JOBS**

The president is proposing a four-year \$160,000 million investment plan focusing on rebuilding America through investments in infrastructure, energy and the environment, and housing; improving education and encouraging job training to enhance the current and future productivity of our people; rewarding work by taking working families out of poverty; improving health care and research; and providing incentives to the nation's businesses to invest in technology and improved productivity of people, plants and equipment.

LONG-TERM DEFICIT REDUCTION

The president is proposing the largest deficit reduction package in U.S. history — almost \$500,000 million over four years and over \$700,000 million over five years. The proposal seeks to reduce spending by eliminating spending in programs that do not work or are no longer needed, eliminating unfair or unnecessary subsidies, reforming programs for better management of taxpayers' dollars, controlling health care costs without harming program beneficiaries, and making substantial overall reductions in agency expenses and reducing the size of the federal bureaucracy. In addition, the plan provides for additional revenues, primarily by ensuring that the wealthy and corporations pay their fair share.

The plan reduces the deficit as a percent of GDP from 5.4% of GDP in fiscal year 1993 to 2.7% of GDP in fiscal year 1997.

STIMULUS

To sustain and strengthen the recovery and create additional jobs now, the president has proposed an economic stimulus plan totalling \$30,000 million to be passed by the Congress on an expedited schedule.

This plan will produce over 500,000 full and part-year jobs through investments in highways, summer youth employment, community development, natural resource protection, summer Head Start, the WIC program, youth employment, veterans facility upgrading and energy conservation.

Following are some major components of the stimulus proposal:

- \$3,000 million in highway investments
- \$2,500 million in Community Development Block Grants
- \$845 million in wastewater clean-up initiatives
- \$1,000 million in summer youth employment and training

Official Text

— a temporary incremental investment tax credit

The spending portion of the stimulus package will be within the overall discretionary spending totals for fiscal year 1993 agreed to in the 1990 Budget Agreement

LONG-TERM INVESTMENTS

The long-term investments proposed by the president address the investment deficit — both public and private — that has shortchanged our children, workers, businesses, and communities. They are targeted to areas that have been starved for resources yet are critical to long-term economic growth and rising standards of living. Following are highlights of the additional investments proposed through fiscal year 1997:

REBUILD AMERICA — \$18,600 million by FY 97, \$48,000 million over four years, for initiatives to restore the nation's infrastructure, environment, housing stock, and technology base.

— Transportation: \$3,000 million in FY 97, \$8,400 million over four years; full funding of 1991 highway bill; investments in mass transit, high speed rail, airport improvements.

— Technology: \$6,100 million in FY 97, \$17,000 million over four years; National Science Foundation, science, engineering and technology grants, high performance computing, extension of the research and development tax credit.

— Environment: \$3,500 million in FY 97, \$8,000 million over four years; \$4,500 million for clean water and increases for environmental technology, weatherization grants, forestry research, and natural resource protection.

— Energy: over \$1,300 million in FY 97, \$3,000 million over four years; energy conservation and renewable energy programs, fusion research and more energy efficient federal buildings.

— Housing and Community Development: \$3,100 million in FY 97, \$9,600 million over four years; Community Development Block Grants, enterprise zones, assisted housing, extension of low-income housing tax credit.

— Rural Development: \$620 million in FY 97, \$1,500 million over four years; rural water and waste loans and grants, community and business development for rural areas.

LIFELONG LEARNING — \$15,700 million in FY 97, \$37,800 million over four years for programs to educate and train our people from early childhood through adulthood. Included are defense conversion measures. The following increases are for fiscal year 1997:

— National Service: \$3,000 million

— WIC: full funding by 1996, \$984 million

— Head Start: full funding by fiscal year 1999, \$3,700 million

— Education reform and initiatives: \$3,200 million

— Worker training: \$4,100 million

— Youth Apprenticeship: \$500 million

— Parenting and Family Support: \$495 million

REWARDING WORK — \$7,500 million in FY 97, \$25,000 million over four years to remove disincentives for work, protect those who are temporarily unemployed and secure safer communities.

— Expand Earned Income Tax Credit: \$6,600 million

— Extension of Unemployment Compensation

— Crime initiative: \$837 million

HEALTH CARE — \$9,400 million in FY 97, \$26,000 million over four years for improving public health programs to help families and make our workers more productive, including:

— AIDS, women's health, and other public health initiatives: \$3,400 million

— AIDS, Ryan White Act full funding: \$394 million

— Drug and substance abuse prevention and treatment: \$800 million

— Nutrition assistance and USDA food safety initiative:

Official Text

\$102 million

- Improving Social Security disability insurance processing: \$200 million
- VA Medical Care: \$800 million

PRIVATE SECTOR INCENTIVES — \$3,000 million in FY 97, \$24,000 million over four years in carefully targeted incentives and initiatives to encourage investments that provide technological gains and improved productivity of plants, equipment, and people, including:

- targeted capital gains provision
- alternative minimum tax relief for corporations
- permanent small business investment tax credit

DEFICIT REDUCTION

It is critical that we reduce long-term budget deficits in order to make room for greater private investment in the economy. This economic plan proposes the largest deficit reduction effort in U.S. history — larger than the 1990 Budget Agreement.

- The four-year deficit reduction plan totals \$496,000 million
- In FY 1997 the deficit is reduced by \$140,000 million
- Federal spending is cut by \$253,000 million over four years, including:
 - (a) Defense savings of \$76,000 million
 - (b) Non-defense discretionary spending cuts of \$54,000 million
 - (c) Entitlement reductions of \$91,000 million
- Revenues are increased by \$242,000 million over four years

A. Programs That Don't Work or Are No Longer Needed. Making government work for the next century means ending funding in programs that don't work and updating policies and programs that were designed to meet the needs

of an earlier era. Savings here include:

- Consolidating overseas broadcasting programs
- Terminating obsolete commissions
- Terminating State Justice Institute

B. Eliminating Subsidies and Wasteful Programs, Charging Fees for Government Services. The nation can no longer afford subsidies and giveaways to those who don't need them, and we must assure that the taxpayer is fairly compensated for services or resources provided by government. Savings here include:

- Auctioning spectrum for new communications services to end windfalls
- Reducing export promotion support for large companies
- New or increased user fees for SEC registration and grain inspection
- Extending fees for DOE environmental clean-up costs to foreign customers

C. Managing Government for Cost-Effectiveness and Results. Making our government more effective and efficient means abandoning structures and practices that impede flexibility, waste resources, and frustrate service delivery. Savings here include:

- White House and government-wide administrative and employee reductions
- Streamlining USDA offices
- Strengthening child support enforcement mechanisms
- Phasing out Impact Aid "b" payments

D. Controlling Health Care Costs. System-wide reform is a top priority, but some additional short-term savings proposals which do not harm beneficiaries are necessary as a down payment on controlling health care costs. Savings here include:

- Setting laboratory and durable medical equipment rates at market levels

Official Text

— Capping excessive physician and hospital reimbursement

E. Shared Contribution. For deficit reduction to succeed, all groups must contribute. Only if there is a sharing of the load can the entire country be sure that everyone is participating. Savings here include:

— Taxing more of Social Security benefits for upper-income recipients, affecting 22% of beneficiaries

— Ending lump-sum benefits for federal retirees

(End Text)

בחירור - אני רוצה להציע לכם הצעה, למרות שבכבר לא נהגתם בתכרוח לשמוע לעצותי.

קלינטון יציג היום (17.2) את התקציב AND IT WILL BE A FIRE STORM יבוצעו קיצוצים עמוקים בתכניות היקרות לאנשים רבים, תהיינה העלאות מיסים כבדות ומדד השערים בבורסה ירד עוד יותר, זבעיה תחל כאשר חוק סיוע החוץ יגיע למליאת ביהנוב וכל המחוקקים " הלג מאושרים" מקיצוצים שבוצעו בתכניות פנים ידרשו לבצע קיצוץ בסיוע חוץ. נאכד רפובליקנים רבים השנה ואין מה לצפות לעזרה מצידם שכן בהעדר ממס רפובליקני אין להם כל מחויבות ותמריץ לשחרר פעולה בחוק לא פופולארי. בנוסף לכך יש 110 חברי קונגרס חדשים אשר אף הם יקשו על העברת חוק הסיוע.

אמרתי לממשל, המשיך אובי, שיהיו מוכנים לקיצוץ, שכן לא נוכל להעביר את החוק.

לדעתי יהיה זה נכון וחכם (ציין כי אמר זאת גם לתום דיין ואסתר קורצ) שישראל ומצרים יכירו בקשיי ארה"כ ובחובתה לקצץ לכולם וכי על כולם לתרום מעט את חלקם, לפיכך מציע שתעשו (ישראל) מה שעשיתם בעבר (החזרת 51 מליון דולר) ותציעו וולונטרית קיצוץ קטן וסימבולי. בעקבות זאת נוכל לאמר שכולם קיצו ACROSS THE BOARD כולל 2 מקבלות הסיוע הגדולות.

מחווה זו איננה צריכה להיות קבועה, אלא מוגבלת לשנה אחת בלבד. אינני מדבר על סכום גדול אלא על 2-3 אחוזים ואני מדבר על קיצוץ וולונטרי זה רק כשסתום בטחון - SAFETY VALVE

אובי סיים דבריו כאמרו:

I URGE YOUR GOVERNMENT TO CONSIDER IT

שכן השנה יהיה קשה מאד להעביר חוק הסיוע ויהיה צורך להישען רק על קולות הדמוקרטים.

שה"ח הבטיח להעביר את המס,

אגב היום (18.2) אחה"צ סיפר הקונגרסמן כרמן לדרנגר כי אובי התקשר אליי, סיפר לו על תוכן שיחתו עם שה"ח וביקש שאף הוא יפנה אליי.

ג. הפגישה עם הסנטור ליידי:

אנו עומדים לקצץ בכל תכניות הפנים ויהיה זה אך ריאליסטי להניח שגם תכנית סיוע החוץ תקוצץ. אינני יודע באיזה אופן יתבצע קיצוץ כזה ACROSS THE BOARD או אחרת.

ניסיתי להיות זהיר בישראל, אינני יודע מה יקרה אולם ברור שיהיה לחץ כבד יותר על חוק סיוע חוץ/הקצבות מאשר בעבר. אם יהיו קיצוצים משמעותיים גם ישראל ומצרים תהיינה חלק מקיצוצים אלה. אני (ליידי) מצידך לא אציע תיקונים לחוק שיביא לקיצוץ.

7. הפגישה עם הסנטור מקונל (רפובליקני מקנטקי):

הנ"ל, בכיר המיעוט בוועדתו של ליידי, החליף את הסנטור קסטן אשר הובס בבחירות.

זהו זמן קשה. הנשיא עומד להודיע (אמש בנאום לאומה) על העלאת המיסים הגדולה ביותר בהיסטוריה. האוירה הכללית כלפי הסיוע הולכת ומתדרדרת. ייעשה בנראה שיכתוב משמעות " MAJOR REWRITE " של חוק סיוע החוץ בנימוק שבעידן של פוסט מלחמה קרה, ישנו עדיפויות חדשות. לפיכך לדעת, נשקפת סכנה לכל חבילת סיוע החוץ. יש לצפות לקיצוץ מסויים בחוק הסיוע לאור האוירה ויהיה קשה להגן על סיוע החוץ באופן כללי. אולם בהיותי נומד של סיוע חוץ, אמשיך לתמוך בסיוע בכלל ובהמשך הסיוע לישראל.

3. המלצות והערות:

א. הפעולה המתבקשת עתה במהלך ביקור מזכיר המדינה בריסטופר לפני שחתימה חמונת המצב בשלמותה. היא לחוק הפנייה לממשל בבקשה שיגיש את בקשת הסיוע לישראל במלואה.

הערה: הצעת התקציב הפדרלית לשנת '94 תוגש ע"י ממשל קלינטון לקונגרס, בנראה ב-23.3.

ב. ממקורות שונים אנו קולטים שהממשל אינו מתכוון להציע קיצוץ בחוק סיוע החוץ.

לפי ידיעה אחרת, שקלטה דרנגר, הממשל אף העלה (לעומת אשתקד) בהצעת התקציב שלו, את גודל פונקציה 150 - " עניינים בינ"ל ", הכוללת את תקציב סיוע החוץ.

ג. לאור ביטול מימון תחנת המסר בערבה (VCA) ניתן אולי להשתמש בביטול זה כמחווה ישראלית לקיצוץ.

ד. אם מתקבל מדיווח זה רושם " אלרמיסטי ", כדאי לזכור שכל הדברים האלה נאמרו ביום נאום הנשיא, נאום שהכניס את כל המחוקקים ללחץ ולדאגה. במשיך לעדכנכם ולהמליץ, לאור הלכי הרוח שיתפתחו כאן ולאחר שנמצא האם מחווה מצידנו הכרחית, האם יהיה בה כדי לרצות והאם בכלל יהיה בה כדי למנוע קיצוץ יווס גדול יותר מעבר להתנדבות. הנ"ל על דעת השגריר והציר.

ק. לקונגרס

- 110 -

0000

סודי

15-19-93 R010338

אאאא חוזם: 24603
אל: בטחון/1891
מ-: 11:ש, נר: 2065, תא: 170293, זח: 1045, דח: מ, סג: 10, בבכ

אל: אגת/87/רמחחא"ס

אל: שר הבטחון

אל ראש הממשלה

סודי/מיידי

אל: מצפ"א

מאת: אבי גיל - וושינגטון

אורזת - 682
ר - 3841

2/12

הנדון: פגישת שה"ח פרס עם מזכיר ההגנה לס אספ"ן. (16.2.93)

אספ"ן: פותח בחיבור השינויים במערכת הכינ"ל בעקבות קץ המלחמה הקרה, מצביע על ארבעה מוקדים שיתבעו תשומת ליבה של ארה"ב:

1. המשך התלקחות של סיכסוכים אזוריים, יהיה צריך להוסיף ולהתמודד גם בעתיד עם שליטים מסוגו של סאדאם חוסיין.

2. סכנות הכרוכות בפרולiferציה, כמקום בריה"מ המצויידת באלפי ראשים אטומים, אנו ניצבים בפני סכנת הופעתן של מדינות טרור המצויידות במעט ראשים וכלי שיגור והפעלה בלתי מקובלים, זו מערכת חדשה של עולם נוקלארי בתשואה למערכת הדו-קוטבית לה הורגלנו.

3. עלינו לדאוג שאין נסיגה באותם מקומות בהם הוחל בתהליכי רפורמה חיוביים (בריה"מ לשעבר). זהו אינטרס לאומי לגיטימי לארה"ב ולפנטגון.

4. אינטרס מחודש כבחינת הקשר שבין תקציב הבטחון להשלכותיו על הכלכלה (שאלות של הסכת תעשייה צבאית וכד'), הקשר בין הפלח של ה-R AND D בחקציב הבטחון ליתר מרכיבי הכלכלה הלאומית האמריקאית וכד'.

פרס: הייתי מוסיף מוקד נוסף: כיצד להתמודד עם מלחמות אזרחים, בבריה"מ לשעבר למשל. ישנם 71 מוקדי סיכסוך פנימיים אנשים מעדיפים להתרפק על זכרונות עבר על-פני חשיבה אודות העתיד, אולי יש לנו תשובות לסכנות הישנות, אבל טרם גיבשנו פתרונות לבעיות החדשות. כאשר אנו מביטים בסכנות החדשות אנו מגלים שאינן מושפעות מגבולות, הטיל מתגבר על מרחק, על זמן, על מכשולים טופוגרפיים ודי בפגיעה אחת כדי לגרום לנזקים אדירים.

- מודה על סיוע ארה"ב בעניין שמירת היתרון האיכותי והסיוע הצבאי.
- המזהית זקוק למבנה בעל היקף איזורי ומהות מדינית.

- לגבי האשמות הערבים בסוגיית פירוק נשק: אנו אומרים - תנו לנו תשובה מספקת לגבי הסכנות שמציבות איראן, עיראק וכד', ישראל חזקה מהווה משקל מאזן באזור מול כוחות עוינים ופאנאטים שקשה לסמוך עליהם ואסור לבטוח במילתם. האיראנים מממנים פעולות חתרניות באזור (במצרים, סודן, דר' אפריקה, החמאס אצלנו). הם הם פיתחו תיאכון לנשק נוקלארי והם עלולים להשיגו.

לגבי האיראנים, עלינו לפתח גישה מורכבת: מדיניות של לוחמה פסיכולוגית: לא להתיר לאיראן לשגות באשליה כאילו המערב נאיבי, לקרוא להם להפסיק פעילותם החתרנית.

- המצרים הסכימו שנקיים שיחות אסטרטגיות בנושא האיראני במשולש מצרים-ישראל-ארה"ב.

- סאדאם חוסיין אינו יציב ולכן קשה לכנות עליו ככה מאזן ביחס לאיראן. אנו חפצים לעבוד בקרבה רבה עמכם בסוגיית בקרת נשק. המצרים ביקשו שנציג את תפיסת החזון שלנו בעניין. הסכמנו: הודענו שכאשר יהיה שלום נאמץ גישה הקוראת לאזור נקי מנשק לא קונבנציונאלי.

המצרים אמרו שאין זה מספיק וביקשו התייחסותינו לפיקוח וביקורי תגר. אמרנו בתגובה שאם השלום יוכיח עצמו נסכים גם לכך. הודעתנו על כך בעת החתימה על האמנה הביטחית בפריז. ההודעה סייעה בהחלטתן של תשע מדינות ערביות לחתום על האמנה. אני מאמין שגם מצרים תצטרף לאמנה.

לצד הצגת החזון בתחום הבק"נ יש להתקדם בצעדים הדרגתיים במימד הגיאוגרפי. לבחור איזורים וליישם בהם אמצעים בונים אימון. ניתן להתחיל בים האדום: ישראל, מצרים, אריתריאה (אני צופה שאריתריאה תתגלה כמדינה מפתיעה ברצינותה), אתיופיה, ירדן, סעודיה.

ניתן להתחיל ב-CBM שונים: מניעת התראות שווא, חיפוש נעדרים, וכו'. הסעודים יוכלו להעביר נפט דרך הים האדום ולא להיות תלויים בשאט-אל-עראב. הקשר זה מוביל כמובן לשיחות הרב-צדדיות. לשיחות הרב-צדדיות יש השפעה מרכזת על הצד הערבי. מרוקו מילאה לאחרונה תפקיד חיובי ביותר במועבי"ט. טוניסיה מבקשת לארח כינוס של המומ"מ הרב צדדי. ללא גישה של בטחון איזורי איני רואה בטחון ומענה לבעיה של פאנאטיזם הכנוי על דלות נשק של השמדה המונית.

יש לחשוב היטב על התייחסותנו כלפי שש המדינות האיסלאמיות בחבר העמים. האם יאמצו לעצמן המודל התורכי או האיראני?

- איננו באים בבקשה לסיוע פיננסי מארה"ב. אנו מודעים לבעיות שלכם. עם זאת עדיין זול ויעיל יותר לסייע לישראל בנשק ולא בחיילים (כפי שהינכם מסייעים באירופה ובמזרח הרחוק).

יש חשיבות וצפוי אימפקט ממש' לקומבינציה של אירופה, יפן וארה"ב (במנהיגה ומנסחת האסטרטגיה) שמציגה ודוחפת לקראת יעד של מזה"ח חדש. אם ישראל תצטייר בעיני שכנותיה כחלשה, הרי זה סוף לכל התהליכים החיוביים המתרחשים עתה באזורנו.

האיראנים סבורים שישראל הינה סולימן רשדי קולקטיבי. ברגע שיריחו חולשה יקפצו על זה ולכן אנו חייבים לשמור על היחרון האיכותי שלנו.

מציע להקים קבוצות התייעצות קטנות:

- = ישראל-ארה"ב-מצרים.
- = ישראל-ארה"ב-תורכיה.
- = קבוצה לא פורמלית לגבי הים האדום.
- = לשקול קבוצה מול סעודיה.

אני רואה בממשל החדש לא רק שינוי שלטון אלא שינוי באג'נדה. נרצה לעבוד יחד.

אנו נמצאים באזור בו יש כח צבאי עצום ודלות רבה. זה שילוב שצופן סכנות קשות.

אספין: התיאור שלך מעניין מאד ומציג במדויק את הסכנות האמיתיות. לגבי הרפובליקות המוסלמיות אני מבין שהמודל שאתה מציע להם להם הינו תורכיה (על פני המודל האיראני).

פרס: אנו יכולים לסייע ולתרום לרפובליקות המוסלמיות בתחומים בהם יש לנו יתרון יחסי: חקלאות ובריאות. (יש בישראל מספר גדול של רופאים דוברי רוסית). נרצה לצרף את התורכים למאמץ הזה. מול האיום של איראן רצוי לחזק את תורכיה (ולא כמקובל - את עיראק). זו אסטרטגיה חדשה שכאמצעותה ניתן להשפיע באופן ממש'.

אספין: האם אתה פטימיסטי או אופטימיסטי לגבי הרפורמות של ילצ'ין.

פרס: איננו אופטימי. פגשתי בדבנוס את רה"מ רוסייה. הוא נתון כל כולו לבעיות הפנימיות של ארצו. עיקר העניין שלו היה במאבק שאנו ניהלנו בזמנו באינפלציה. הסברתי לו החשיבות שיש לדעת. ביצירת קואליציה כלכלית כאשר נאבקים באחגר כה כבד: ממשלה, חעשיינים, אירגוני-עובדים. מודה על היחסים המצויינים בין מערכת הבטחון לפנטגון.

אספין: אנו מעוניינים בשח"פ מלא.

פרס: אנו חייבים לפעול יחד לשמירת היתרון האיכותי של ישראל.

אספין: אנו בודקים את הנושא ובוחנים הדרכים כדי להבטיח היתרון האיכותי. אנו מאד מעוניינים בברור הסוגיה.

רום: החילוננו בסדרת שיחות בסוגיה והגענו למספר מסקנות:

= הצורך בפיתוח מערכות בטחון בישראל מיצור שלנו שמתאים לצרכנו.
= הצורך בטכנולוגיות אמריקאיות שמועברות אלינו ומעניקות לנו יתרון איכותי.

= הצורך לחזק הקשר בין שני הצבאות. דבר בו החילוננו אמנם. אך אנו עדיין בשלב ההצהרות הכלליות. יש להעמיק קשר זה ולטפחו.

אספין: אנו מאד מעוניינים למצות בחינתו של אפיק זה (מנחה עוזריו) אנא המשיכות בשיחות ובבדיקה.

פרס: בשמו של ראש הממשלה, אני מזמין לבקר בישראל.

אספין: תודה. אבדוק מועד מתאים לאחר ביקור בריסטופר באיזור.

אבי גיל.

לבח

0000

3/3

17.2.97 יום שישי

תלמידי תורה 07:45

תפילות - שבת 08:30

שבת 09:45

שבת 11:00

שבת 12:15

11:00 מ"מ לילת תורה
התורה והאשכול
מ"מ לילת תורה

ח. מסגרת הביקור נראית לנו מכאן וכרגע כך:

יום שישי	-	12.3	ווישינגטון (נחיתה)
יום שבת	-	13.3	ווישינגטון
יום ראשון	-	14.3	ווישינגטון
יום שני	-	15.3	ווישינגטון
יום שלישי	-	16.3	פסקגולה/ניו-יורק
יום רביעי	-	17.3	ניו-יורק
יום חמישי	-	18.3	ניו-יורק
יום שישי	-	19.3	ניו-יורק
יום שבת	-	20.3	ניו-יורק
יום ראשון	-	21.3	ניו-יורק - המראה

ט. עדיפות ראשונה, בכל מקרה, ניתנת לפגישות בווישינגטון והם לפני כל אירוע אחר.

י. הצעות נוספות: קיימות הצעות נוספות לאירועים ופגישות כמו, למשל, פגישה עם "המכון הווישינגטוני", הפדרציות היהודיות בארה"ב (אירוע בניו-יורק ביוזמת שמחה דיניץ), המועצה ליחסי חוץ בניו-יורק ועוד.

יא. נודה להמלצותיכם.

הבר

0000

Handwritten signature

אוקט
3/93

אאאא, חוזם: 24614
אל: רהמש/1121
מ-: המשרד, תא: 170293, זח: 1957, דח: ב, סג: סו,
בכב
סודי/בהול להזעיק

לעיני המכותבים בלבד

אל: השגריר - וושינגטון
דע: מנכ"ל רה"מ, מנכ"ל משהב"ט, יח' 730
מאת: איתן הבר, מנהל לשכת רה"מ

הנדון: ביקור ראש הממשלה בארה"ב - מארס 93

א. ראש הממשלה יבקר בארה"ב במחצית חודש מארס 93.

ב. מטרת הביקור: שיחות עם ראשי הממשל, הסכרת מדיניות לגורמים שונים, מפגשים עם הקהילה היהודית.

ג. מועדי הביקור: מיום שישי 11/12 במארס 93, עד יום ראשון 21 במארס 93.

ד. מועד המראה מישראל

יום חמישי 11/12 במארס 93
טיסת אל-על 001
המראה מנתב"ג: 01:00 לפנות בוקר
נחיתה בקנדי, ניו יורק: 06:00

מועד המראה מניו יורק

יום ראשון 21 במארס 93
טיסת אל-על 008
המראה מנמל תעופה קנדי: 22:30
נחיתה בבן-גוריון: 15:50 (22 מארס)

ה. הפגישות המבוקשות: נשיא ארה"ב, סגן הנשיא, יועץ לבטחון לאומי, מזכיר המדינה, מזכיר ההגנה.

ו. הגבעה: לנוכח המספר הרב של "הפנים החדשות" בגבעה, נראה לנו כי יש

להקצות לפחות יום שלם, אם לא יותר מזה, לפגישות בגבעה (ועדות, פגישות אישיות).

ז. התחייבויות:

התחייבנו מראש לאירועים הבאים:

1. כנס איפא'ק ב-21.3.
2. דינר ל'שיבה יוניברסיטי בניו יורק (דיוויד זייסמן).
3. השקת הסטיל בפאסקאגולה.

ח. מסגרת הביקור נראית לנו מכאן וכרגע כך:

יום שישי	-	12.3	ושינגטון (נחיתה)
יום שבת	-	13.3	ושינגטון
יום ראשון	-	14.3	ושינגטון
יום שני	-	15.3	ושינגטון
יום שלישי	-	16.3	פסקגולה/ניו יורק
יום רביעי	-	17.3	ניו-יורק
יום חמישי	-	18.3	ניו-יורק
יום שישי	-	19.3	ניו-יורק
יום שבת	-	20.3	ניו-יורק
יום ראשון	-	21.3	ניו-יורק - המראה

ט. עדיפות ראשונה, בכל מקרה, ניתנת לפגישות בושינגטון והם לפני כל אירוע אחר.

י. הצעות נוספות: קיימות הצעות נוספות לאירועים ופגישות כמו, למשל, פגישה עם 'המכון הושינגטוני', הפדרציות היהודיות בארה"ב (אירוע בניו-יורק ביוזמת שמחה דיניץ), המועצה ליחסי תוך בניו-יורק ועוד.

יא. נודה להמלצותיכם.

הבר

תפוצה: @ (רהמ), @ (ראשהממשלה)

סססס

פיק

אאאא, חוזם: 24927

אל: רהמש/1166

מ-: רוש, נר: 2071, תא: 170293, זח: 2000, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מזדי

אל: ממ'ד, מצפ'א

דע: לש' רוה'מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: תהליך שלום: לקראת ביקור המזכיר

בהמשך לשלכם 2134 מ-16.2

משיחה עם מקור העוסק בתהליך:

1. בהמשך לתדרכי הרקע של צוות התהליך שיתלווה למזכיר שעיקרם הנמכת ציפיות לגבי תוצאות ביקור המזכיר, ציין איש שיחי שהסבירות שהמזכיר יוכל בסיום ביקורו להודיע על מועד חידוש השיחות הביטורליות אינה גבוהה.

2. המאמץ העיקרי של המזכיר בביקורו יהיה ליצור התנאים לחידושו המהיר של התהליך. אחת הבעיות (אם לא העיקריות) תהיה מול הפלסטינים. עיקר המאמץ יושקע ביצירת תנאים שיאפשרו שובם (של הפלסטינים) למו'מ רציני. הסיכויים לכך, כל עוד בעיית המורחקים לא נפתרה לשביעות רצונם אינם טובים. המורחקים יוצרים לחצים ואילוצים על חברי המשלחת הפלסטינית שיקשו עליהם להתרכז במו'מ.

3. האסטרטגיה האמריקאית היא להגדיל עד כמה שניתן הלחץ על הפלסטינים לשנות עמדתם. לאור האמור לעיל, בכונת המזכיר לנצל ביקורו כדי לגייס את מדינות ערב ללחץ על הפלסטינים. המזכיר יסביר לאנשי שיחו הסיכום שהושג בנושא המגורשים (ההבנה האמריקאית - ישראלית והסיכום עם נשיא מועבי'ט) ומה לא ניתן להשיג.

4. איש שיחי טען כי הודעה ישראלית במהלך ביקור המזכיר באיזור (עדיף סמוך להגיעו) על כך שבעקבות בחינה תיקי מורחקים הוחלט לאפשר חזרתם של 40-50 חקל על המזכיר בשיחותיו עם מנהיגים ערביים. עד כאן בנושא הפלסטיני.

5. איש שיחי (וכנ'ל גורמים נוספים עמם שוחחתי בימים האחרונים) חזרו על כך שהמדובר בסיוור לימודים של המזכיר, שבמרכזו המאמץ לחידוש התהליך. מטבע הדברים יידונו בתחנות השונות של מסעו נושאים ביטורליים ואיזוריים. כך לדוגמא בכונת המזכיר להעלות במצרים נושא עיראק ובוסניה. בסוריה יעלה

המזכיר סוגיית נסיגה מלבנון.
יבהיר שצעד זה יסייע ללבנון ולתהליך השלום.

6. לשאלתי בדבר אפשרות לגיחה אפשרית של המזכיר לביירות או לחילופין לפגישה עם ראש ממשלתה מחוץ ללבנון, איש שיחי מילא פיו מים.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
גנור, @ (ר'אגת), @ (רם), @ (אמן), ממד, מצפא,
@ (ראשהממשלה)

סססס

18 FEB 93 A010594

אונת

24927:חוזם:אאאא
אל:בטחון/1952
מ-:ווש,נר:2071,תא:170293,זח:2000,דח:מ,סג:10,סבב

אל:אגת87/רמחחא"ס

3963 - 7
אונות -

אל:שר הבטחון

פ.ל.י.

אל ראש הממשלה

סודי/מיידי

אל:ממ"ד, מצפ"א

דע:לש' רוה"מ

מאח:השגרירות, וושינגטון

405

הנדון: תהליך שלום: לקראת ביקור המזכיר
בהמשך לשלבם 2134 מ-16.2

19/2

משיחה עם מקור העוסק בתהליך:

1. בהמשך לתדרוכי הרקע של צוות התהליך שיתלווה למוזכיר שעיקרם הנמכת ציפיות לגבי תוצאות ביקור המזכיר, ציין איש שיחי שהסבירות שהמוזכיר יוכל בסיום ביקורו להודיע על מועד חידוש השיחות הביטורליות אינה גבוהה.

2. המאמץ העיקרי של המזכיר בביקורו יהיה ליצור התנאים לחידושו המהיר של התהליך. אחת הבעיות (אם לא העיקריות) תהיה מול הפלסטינים, עיקר המאמץ יושקע ביצירת תנאים שיאפשרו שובם (של הפלסטינים) למו"מ רציני. הסיכויים לכך, כל עוד בעיית המורחקים לא נפתרה לשביעות רצונם אינם טובים. המורחקים יוצרים לחצים ואילוצים על חברי הממשלה הפלסטינית שיקשו עליהם להתרכז במו"מ.

3. האסטרטגיה האמריקאית היא להגדיל עד כמה שניתן הלחץ על הפלסטינים לשנות עמדתם, לאור האמור לעיל, בכונת המזכיר לנצל ביקורו כדי לגייס את מדינות ערב ללחץ על הפלסטינים, המזכיר יסביר לאנשי שיחו הסיכום שהושג בנושא המגורשים (ההבנה האמריקאית - ישראלית והסיכום עם נשיא מועבי"ט) ומה לא ניתן להשיג.

4. איש שיחי טען כי הודעה ישראלית במהלך ביקור המזכיר באיזור (עדיף סמוך להגיעו) על כך שבעקבות בחינה תיקי מורחקים הוחלט לאפשר חזרתם של 40-50 תקל על המזכיר בשיחותיו עם מנהיגים ערביים, עד כאן בנושא הפלסטיני.

5. איש שיחי ווכנ"ל גורמים נוספים עמם שוחחתי בימים האחרונים) חזרו על כך שהמדובר בסיוור לימודים של המזכיר, שבמרכזו המאמץ לחידוש התהליך, מטבע הדברים יידונו כחחנות השונות של מסעו נושאים ביטורליים ואיזוריים, כך לדוגמא בכוונת המזכיר להעלות במצרים נושא עיראק ובוסניה, בסוריה יעלה המזכיר סוגיית נסיגה מלבנון, יבהיר שצעד זה יסייע ללבנון ולתהליך השלום.

6. לשאלתי בדבר אפשרות לגיחה אפשרית של המזכיר לביירות או לחילופין לפגישת עם ראש ממשלתה מחוץ ללבנון, איש שיחי מילא פיו מיס.

800-

1/12

אאאא, חוזם: 22989
אל: רהמש/1093
מ-: ווש, נר: 2063, תא: 160293, זח: 2030, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי

א ל: מצפ'א
לש' ס/שה'ח

ד ע: לש' רהמ' 2/12

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: פגישת שה'ח - מזכיר המדינה (16.2)

1. השתתפו בשיחה מצידם: לייק, טרנוף, דג'רג'יאן, לוואיס, רוס, אינדיק מילר וסיוורס (דסק ישראל). מצידנו שגריר, בנצור, שילה, גיל, פנקס והח'מ.

2. לפגישה המורחבת קדמה פגישה מצומצמת בה השתתפו המזכיר, שה'ח ולייק.

3. להלן סיכום השיחה:

א. המזכיר קידם בכרחה את שה'ח. ביקש לשמוע הפרספקטיבה של שה'ח למסלול המולטילטרלי. מבין שזה החלק היותר מוצלח של התהליך וזאת לא במעט הודות למאמצי שה'ח.

ב. שה'ח בירך המזכיר והביע תקווה להמשך היחסים המיוחדים ולשת'פ. בהמשך, התייחס שה'ח לשינויים שחלו בעקבות התמוטטות בריה'מ ('אבדנו אויב וגילינו בעיה'). סבור שאיננו מפנים תשומת-לב מספקת לבעיות המידיות הניצבות בפנינו. אנו מדברים על שלום ושוכחים איזה סוג של שלום אנו מבקשים להשיג.

ג. שה'ח התייחס לבעיית הבטחון לסכנות הצבאיות להן אנו צריכים למצוא תשובות. הזכיר מירוך התימוש הלא קונבנציונאלי. עמד על מאמצי מדינות ערב לרכישת נשק גרעיני. הדגיש הסכנה בשילוב של טילים ונשק לא קונבנציונאלי. התשובה לסכנה זו היא איזורית ופוליטית.

ד. שה'ח הדגיש נחישות ישראל לגבי השלום והצורך בהשגת התקדמות בשנת '93.

ה. בהמשך, התייחס שה'ח לגידול המהיר של האוכלוסיה הערבית במזה'ת וזאת על רקע המחסור במים וגידולו המהיר של המדבר. ציין כי העוני והשחיתות הן הסיבות העיקריות לעליית הפונדמנטליזם. הביא את המצב באלג'יריה שנגרם לא

כתוצאה מתהליך הדמוקרטיזציה אלא כתוצאה מבעיית האבטלה.

ו. שה'ח עמד על הצורך בתווית מדיניות שהיביטיה יכללו בקרת נשק, השקייה כלכלה ופליטים. הוסיף כי יש לקדם את התהליך המולטילטרלי במקביל לתהליך הביילטרלי כאשר לכל ברור שהתהליך המולטילטרלי אינו תחליף לביילטרלי.

ז. שה'ח עמד על השתלבותן הקונסטרוקטיבית של הקהיליה ויפן בתהליך המולטילטרלי אשר יחד עם ארה"ב ומדינות נוספות נטלו על עצמן משימת בניית מזה"ת חדש. השתתפות 13 מדינות ערביות המתרחכות כתוצאה מהשתתפותן. ציין כי כחלק מהתהליך צ' אפריקה נפתחת. הזכיר רצון טוניסיה לארח ק.ע. לפליטים ותרומתה הקונסטרוקטיבית של מרוקו (באמצעות שגרירה באו"ם) לפתרון בעיית המורחקים.

ח. על רקע התחרות הכלכלית המתפתחת בין הקהיליה ליפן, הדגיש שה'ח הצורך בחלוקת עבודה בתחום ההשקעות במזה"ת וכישראל. ציין נכונות הקהיליה (שנרתמה לסיוע ברוסיה, סומליה ויוגוסלביה) להשתתף בתכניות בתחום המים. שה'ח עמד על הצורך בהשקעות בתחומי התיירות והמים כחלק מהמאמץ לשיפור המצב הכלכלי במזה"ת. שה'ח המליץ שהממשל החדש ימלא תפקיד אקטיבי בקידום התהליך המולטילטרלי. ('יש צורך במנהיגות. האירופאים אינם מאורגנים לטפל בנושא מורכב. הם מסתכלים על ארה"ב כדי לראות אם ניתן לעבוד יחד').

ט. בתשובה לשאלת הבהרה של המזכיר, ציין שה'ח כי הטכנולוגיה המבטיחה ביותר להתגבר על המחסור במים היא זו הקשורה להתפלת מים. בהתייחסו למצוקת המים האיזורית, עמד על הצורך בארגון חלוקת המים וריסון קרי שימוש מחושב (דוגמת זה הנהוג בישראל) במים להשקייה. בנוסף למאגרים הקיימים יש צורך לייצר כמויות נוספות. לנוכח הקשיים הכרוכים בהשגת הסכמה בינינו לשכנינו בנושא לעיל עמד על הצורך בתכנית יצירתית שתאפשר להתגבר על המחלוקות. שה'ח סיפר על מאמצו לשכנע הפלסטינים להתחיל ולהתמודד עם מצוקת המים המחריפה בעזה באמצעות התפלת מי ים. הבהרנו כוונתנו לסייע במימון הפרוייקט שינוהל על ידם. אנו רואים בפרוייקט זה CBM מובהק. הוסיף כי באותה הזדמנות הבהרנו להם הצורך בשינוי הטקטיקה שעיקרו לחדול מלהתלונן על המצב. טקטיקה זו לא תסייע להם לזכות בתמיכת הציבור הפלסטיני. באותה נשימה, הוסיף שה'ח כי במומ' הביילטרלי (במסגרת תהליך השלום) אנו ניצבים בפני החלטות קשות וכי נצטרך הרבה INGENUITY.

י. שה'ח הזכיר קצרות מעורבות יפן בהובלת נושא התיירות (במסגרת השיחות המולטילטרליות). לדבריו, יפן מבינה שעליה למלא תפקיד פוליטי.

יא. בהתייחסו לנושא הביילטרלי הזכיר שה'ח קיומם של כ-11 הסכמים בנושאים מדעיים-טכנולוגיים. ציין כי הנשיא קלינטון הציע (במהלך מסע הבחירות) הקמת ועדה משותפת בנושא טכנולוגיה מתוחכמת (HIGH TECHNOLOGY). הציע כי הועדה תסייע בגיוס אוניברסיטאות אמריקאיות שיצרו קשר עם אוניברסיטת באר-שבע, במטרה לשתף פעולה במלחמה לעצירת המדבר במזה"ת. המאמץ המחקרי, ציין, ירוכז בתמומי הבג-הנרסה והתפלה. הדגיש החשיבות שאישיות רמת דרג תעמוד בראש הועדה.

יב. שה'ח התייחס לסוגיית הסיוע לרפובליקות המרכז אסיאתיות. עמד על החשיבות בהמשך שתה"פ על רקע המאבק בין תוריקה לאיראן (על השפעה ברפובליקות) והצורך בחיזוק ההשפעה התורכית. הציע הקמת ק. עבודה אליה

ניתן לצרף את תורכיה שתצא לאיזור ותעמוד על הצרכים. בחשובה לשאלת המזכיר, ציין שה'ח קשרינו המתפתחים עם הרפובליקות. הזכיר הביקורים בישראל של מנהיגים מהרפובליקות. ציין כי עיקר פעילותינו הינה בתחום החקלאי. א-פרופו קשרינו עם המסלמים במרכז אסיאתיות הזכיר חידוש קשרינו עם הודו, תחילת קשר עם פקיסטאן, ונסיונותינו מול אינדונזיה. הזכיר נושא ה-A-4 וביקש הסכמת הממשל.

יג. המזכיר ביקש לשמוע הערכת שה'ח לגבי הדרכים לקידום המו'מ עם הפלסטינים. שה'ח ציין קיומן של שלוש בעיות לו'ז, פרטנר ומפה. עמד על הקושי במציאת פרטנר לנוכח המחלוקת והיעדר הארגון. הביע תקווה שביקורו של המזכיר (ושיחותיו עם הפלסטינים) יסויע בסוגיית מציאת פרטנר רציני למו'מ עמנו. ('' המשלחת הנושאת ונוחתת עמנו חלשה. יש לחזקה.''). הדיון בנושא המפה יעשה רק בשלב הדיון על מעמד הקבע.

יד. לשאלת המזכיר האם רואה בבחירות מיכניזם מתאים, השיב שה'ח בחיוב. הוסיף כי קיימות דעות שונות לגבי מועד עריכתן. בהתייחסו לסוריה עמד שה'ח על השינוי היסודי שחל אך מכאן ועד להשגת הסכם, הדרך ארוכה.''. עמד על הפער בין ציפיות הסורים והקונצפט שלנו. הוסיף כי הבעיה עם סוריה היא הקושי לעמוד על כוונותיו של אסאד שהינו המוציא והמביא. השגריר הוסיף כי המשך התקדמות במו'מ עם סוריה תלוי במעורבות הממשל. ללא מעורבות מסיבית, התקשה לחתום על הסכם. הדגיש בהקשר זה חשיבות ביקורו של המזכיר בסוריה.

טו. המזכיר התייחס, לסיום, לביקורו הקרוב. ציין כי ירצה לנצל ביקורו בישראל ללימוד יסודי של המצב בשטח. שמח על כי נעמיד לרשותו מסוק שיאפשר לנו לעמוד מקרוב על המצב ברמה ג' ובגבול עם לבנון. סיפר על דווחים מעודדים שקיבל מסנטורים וחברי קונגרס לגבי המצב בסוריה. חלקם, לדבריו, לא נפגשו עם אסאד בשל בריאותו הלקויה. שה'ח העיר כי יש לקחת עובדה זו בחשבון בהקשר למו'מ עם סוריה.

טז. לייק התייחס קצרות, לצורך בשת'פ עמנו. הזכיר קצרות שתה'פ המוצלח בנושא המורחקים שהתנהל לשביעות רצונו של הנשיא.

עד כאן סיכום השיחה שנמשכה כ-30 דקות.

שטיין.

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז, גנור, @ (ר'אגת), @ (רם), @ (אמן), מצפא, סי יבל, ממד

סססס

אנונימי

אאאא, חוזם: 20254
אל: רחמש/977
מ-: המשרד, תא: 150293, זח: 1440, דח: מ, סג: סו,
בכב
507072
סודי/מיד

אל: וושינגטון - קישור לקונגרס

דע: וושינגטון - שגריר, ציר

מאת: מצפ"א

הנדון: ביקור משלחת ג'פורדס סיכום

1. משלחת סנטורים בראשות הסנטור ג'פורדס ביקרה בישראל בתאריכים 10-11 דנא.
2. חברי המשלחת:

SENATOR JAMES JEFFORDS (R - VERMONT)
SENATOR ARLEN SPECTER (R - PENNSYLVANIA)
SENATOR HANK BROWN (R - COLORADO)

MRS. J. JEFFORDS
MRS. A. SPECTER
MRS. H. BROWN

Laurie Heim, Assistant to Senator Jeffords
Charles Battaglia, Assistant to Senator Specter
Carter Pilcher, Assistant to Senator Brown

COL. DON COOK, USAF Military Escort Officer

סטיב ריקרד, ראש צוות העוזרים של ועדת המשנה למזה"ת בראשות הסנטור מוינהן שליד ועדת החוץ.

המשלחת ביקרה בישראל במסגרת סיור שערכו בקרואטיה, סוריה, ירדן, ישראל ומצרים.

3. סנטור ספקטר, רעייתו ועוזרו חצו הגשר יום קודם לכן והראשון נפגש ע'ם בקשתו עם חברים מהליכוד: משה ארנס, ח'כ בנימין נתניהו, וח'כ יצחק שמיר.

4. להלן מפגישות המשלחת:

10.2 - יום ד'

א. פגישה עם ס'שה'ח

הסנטורים פתחו וספרו על המצב בקרואטיה. ספקטר מסר כי התרשם מביקורו בסוריה כי הסורים מוכנים להסכם שלום. דמשק מעונינת בפיתוח הכלכלי ולכן מעונינת בשלום. מסרו כי קבלו תמונה אופטימית מביקורם בסוריה. ס'השר ביקש לברר האם נכונותם לשלום עם ישראל מותנת בשלום עם אחרים. האם הסורים יוכלו לחתום על הסכם שלום נפרד? בעוברו לסוגיה הפלס' עמד ס'השר על ההבדל בין הצעת הליכוד הקודמת לבין הצעת ממישראל הנוכחית בנושא הבחירות בשטחים. הפלס' מצידם לא דחו רעיון הבחירות. ספקטר הזכיר כי שה'ח הסורי דיווח להם כי בידיהם כל מסמכי קמפ דיוויד שנחתמו בין ישראל למצרים. ס'השר עמד בהקשר זה על ההבדל בין נסיגה בגולן לבין נסיגה מהגולן. הוסיף כי ממישראל הביעה נכונותה לפשרה בגולן. מה שיפונה ימולא ע'י כוחות או'מ ויהיה מפורז. סנטור ג'פורדס בקש חוות דעת ס'השר לסוגית המגורשים ומשמעותם החוקית.

ב. הפגישה עם שה'ח

סנטור ג'פורדס פתח ומסר לשר על מסלול סיורם והוסיף כי מטרת הסיור במזה'ת היא תהליך השלום. השר השיב כי לממישראל מדיניות חדשה המושתתת על מספר עקרונות והם נכונות לשלום במהירות האפשרית, נכונות לשלם המחיר עבור השלום, ונכונות להתפשר. נקודת המפגש מבחינת ישראל היא אי שליטה על אומה אחרת. היינו רוצים לראות הפלס' מנהלים חיייהם בנפרד. סנטור ספקטר הזכיר סוגית המגורשים וביקש לדעת האם לכשנדונה ביננו לבין האמריקאים היה דיון מקביל של האמריקאים עם מדינות ערב על מנת שיסכמו הנושא.

תהליך השלום

השר סקר הזירות השונות בתהליך. לגבי הסורים ציין כי השינוי שחל הינו אסטרטגי ולא טקטי. סוריה ויתרה על השאיפה לאיזון אסטרטגי עם ישראל והגיעה למסקנה כי פתרון השלום עדיף. לגבי הפלס' הקושי נעוץ באופי המשתתפים יותר מאשר באופי הפתרון. אנו דוחקים כפלס' ללכת לבחירות אך אין זה פשוט. סנטור ספקטר בקש לדעת האם קיימים צינורות חשאיים למו'מ עם הסורים או עם אסאד. נענה כי המו'מ עם הנשיא הסורי מוזר שכן הסורים דורשים נסיגה בראש ובראשונה ואח'כ מו'מ על השלום וישראל טוענת כי סוג הנסיגה תלוי בסוג השלום. ספקטר ציין כי בפגישתם עם שה'ח הסורי ציין האחרון כי המו'מ לא התקדם לשום כיוון. סנטור בראון בקש לדעת מדוע משוכנעת ישראל שסוריה אכן מעונינת בשלום נענה כי העובדה שהסורים נאותו לשבת עם ישראל בפעם הראשונה באופן גלוי ומדברים על שלום מוכיחה זאת. אך לנו לא ברור האם יסכימו הסורים להתקדם לבד ללא הצדדים האחרים.

2. הפונדמנטליזם במזה'ת

השר סקר בפניהם תופעת הפונדמנטליזם האיסלמי שנזון מהעוני הרב המצוי במדינות ערב. הוסיף כי ישראל צריכה לשמור על שני הגורמים: כוח הרתעה צבאי וכח משיכה כלכלי וחברתי. במזה'ת צריך לבנות כלכלה חדשה שתתבסס על מים ותיירות. צריך לבנות כלכלת שוק שלא תתחשב בגבולות.

ג. הפגישה עם רוח'מ
בתחילה ביקש סנטור ג'פרדס לדעת על מדיניות ההפרטה של הממשלה.

תהליך השלום

רוח'מ ביקש להעבירם תחילה מדיניות הממשלה בנושא תהליך השלום. ממשלתו אמצה הפורמט של ועידת מדריד אך שינתה התפיסה. בזירה הסורית ממישראל הנוכחית אמרה את מה שאף ממשלה קודמת לא אמרה והיא נכונות לקבל את עקרון 242 ו-338 הכולל פשרה בגולן. סוג הנסיגה יהיה תלוי בסוג השלום. האם יהיה זה שלום של גבולות פתוחים, יחסים דיפלומטיים, האם לאחר שייחתם ההסכם יוכל לעמוד כהסכם עצמאי. לשאלות אלו טרם קבלנו תשובות. בזירה הלכנונית: לבנון תחליט לפי סוריה. בזירה הירדנית הירדנים לא יתקדמו ללא תזוזה בזירה הפלס'. בזירה הפלס' ישראל הציעה לפלס' לנהל חיים פלס' בשטחים, וכן בחירות חופשיות דמוקרטיות. סנטור ספקטר ביקש לדעת תגובת רוח'מ לאפשרות שהגוף שיבחר יהיה מורכב מאש'פ. נענה, כי הפלס' יכולים לבחור בעצמם מעצמם את כל מי שהם רוצים. אנו לא נתערב במי יבחר. אך הפלס' רוצים רק פתרון אחד והוא מדינה פלס'. בעוד אנו רוצים להתחיל בהסדר ביניים ל-5 שנים. בסוגית המגורשים הוסיף רוח'מ כי הגענו לפשרה שמטבע הדברים אינה מקובלת על כל הגורמים בישראל. ספר על ההפגנות כנגדו וכנגד קבלת הפשרה. הביע תקוותו כי במהלך 1993 נשיג פריצת דרך בתהליך השלום לפחות עם מדינה ערבית אחת.

2. הנושא הכללי

רוח'מ הסביר הקשיים שבקליטת העליה. בשנתיים וחצי האחרונות, יותר מ-400,000 עולים חדשים הגיעו לישראל. תקציב הממשלה יתמקד בשלושה שטחים: השקעה בתשתית, השקעה בכח אדם ובחינוך וכן טיפול באבטלה ויצירת מקומות תעסוקה. ספר על מדינות ההפרטה ועל ההחלטה ליישם זאת מיידית לגבי 30 חברות. ישראל שינתה סדר עדיפויותיה במובן של הוצאות הממשלה.

בנושא הערכויות מסר כי טרם השתמשנו בכספים. אך ללא ספק השמוש יהיה ביעדים להם נועדו דהיינו בתשתית ובהשקעות. מעוניין שממשלתו תיצור אפשרויות ליצירת השקעות ולא תנהל בעצמה עסקים.

א'ע עם ראש הממ'ד

השיחה עצמה עסקה בסקירת המזה'ת בעידן החדש ובהקשר זה תהליך השלום וכן הדמוקרטיזציה במדינות ערב. סנטור בראון ביקש לשמוע חוות דעתנו על מכירות נשק למדינות ערב. שתאורטית יכולות להפנותו כנגד ישראל (פרטים נוספים על השיחה במברק הדס 1,5705 מ-11 דנא).

ה. א'ב עם יוסי גל

בפגישה נדון בעיקר תהליך הירדני-פלסטינאי. בהקשר זה ראוי לציין כי סנטור בראון סיפר ששה'ח של ירדן רמז להם בשיחתו עמו כי אולי כדאי שעירק תהיה מוזמנת להשתתף בתהליך ובשיחות.

5. נפגשו בנוסף עם ר'ע ירושלים בלשכתו בלוויית הקונס'לית האמריקאית וכן עם פלס'. אחה'צ של ה-11 דנא קבלו תדרוך אמ'ן מרח'ט מחקר.

עד כאן.

יעל רובינשטיין
11 בספרואר 1993

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, רביב,
הסברה, ערן, סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רם),
@ (אמן), גנוד

סססס

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510-4804

1
207K

February 12, 1993

לשכת ראש הממשלה
2 - 3 - 1993
טבל

President William Clinton
The White House
Washington, DC 20500

Dear Mr. President:

We are writing to you to express our opposition to the construction of a Board for International Broadcasting (BIB) radio transmitter in the Negev Desert in Israel. This transmitter, a relic of the Cold War era, is not only unnecessary and costly, but also poses severe environmental risks to Israel. For these reasons, the majority of members of the Israeli Knesset oppose the project as well.

The project was conceptualized in 1985 as a relay station to overcome Soviet jamming of Voice of America and Radio Free Europe/Radio Liberty broadcasts to the Eastern Bloc. After several other states in the region refused the station because of its political sensitivity, Israel accepted the American request for assistance. Though Congress has appropriated a total of \$255.4 million for the program, construction has not yet begun: in fact, only \$60.6 million has been spent. Further expenditures are subject to Congressional approval pursuant to section 806 of the Freedom Support Act of 1992. We urge you to terminate the entire project now, before more money is spent, and needless damage is done.

With the end of the Cold War, airwaves in the Soviet Union and Eastern Europe are no longer blocked. The hundreds of millions of dollars that will be spent to construct, operate, and maintain the transmitter are no longer justified. The project is also obsolete considering that, as the U.S. Advisory Commission on Public Diplomacy noted in its August 1992 report, VOA has developed a site in Kuwait which can deliver more clearly both shortwave and AM broadcasts to Africa and the former Soviet Union than the site in Israel could. In these times of enormous budget imbalance, this money clearly could be better spent elsewhere.

Beyond the cost to the U.S. taxpayer to sustain this project, there are serious ecological concerns as well. Israeli, American, and international environmental organizations have all predicted that the transmitter could cause irreparable damage to the fragile desert environment, as well as to bird migratory

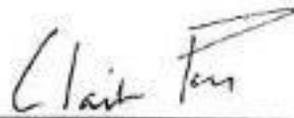
President William Clinton
February 12, 1993
Page 2

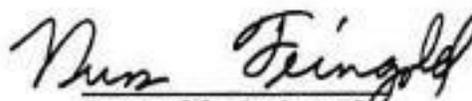
patterns between Africa and Europe. In addition, the potential hazards of electro-magnetic radiation to people living in proximity to the station have not yet been adequately studied. Finally, construction of the transmitter will necessitate the Israeli Air Force to relocate in the desert, further impinging upon the limited open space -- now a nature preserve -- of the Negev. The Air Force is also uncertain about how the transmitter's radiowaves will affect its exercises. For these reasons, the Israeli Supreme Court has ordered a series of Environmental Impact Studies before construction could commence.

The next Israeli Environmental Impact Study could be issued as soon as this month. It will then be reviewed by the Planning and Building Council, which could authorize construction in the Negev to begin shortly thereafter. Given that the rationale for this project has diminished, and that the environmental impact could be disastrous, there are no compelling reasons why this project should proceed.

We agree with the Congressional Budget Office, the majority of Israeli legislators, and international environmental groups that this project should be cancelled immediately. We thank you for your immediate attention to this matter.

Sincerely,

Claiborne Pell

Russell Feingold

cc: Mr. Yitzhak Rabin, Prime Minister of Israel
Mr. Leon Panetta, Director, Office of Management and Budget

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510-4904

February 12, 1993

Vice President Albert Gore
The White House
Washington, DC 20500

Dear Mr. Vice President:

We are writing to you to express our opposition to the construction of a Board for International Broadcasting (BIB) radio transmitter in the Negev Desert in Israel. This transmitter, a relic of the Cold War era, is not only unnecessary and costly, but also poses severe environmental risks to Israel. For these reasons, the majority of members of the Israeli Knesset oppose the project as well.

The project was conceptualized in 1985 as a relay station to overcome Soviet jamming of Voice of America and Radio Free Europe/Radio Liberty broadcasts to the Eastern Bloc. After several other states in the region refused the station because of its political sensitivity, Israel accepted the American request for assistance. Though Congress has appropriated a total of \$255.4 million for the program, construction has not yet begun: in fact, only \$60.6 million has been spent. Further expenditures are subject to Congressional approval pursuant to section 806 of the Freedom Support Act of 1992. We urge you to terminate the entire project now, before more money is spent, and needless damage is done.

With the end of the Cold War, airwaves in the Soviet Union and Eastern Europe are no longer blocked. The hundreds of millions of dollars that will be spent to construct, operate, and maintain the transmitter are no longer justified. The project is also obsolete considering that, as the U.S. Advisory Commission on Public Diplomacy noted in its August 1992 report, VOA has developed a site in Kuwait which can deliver more clearly both shortwave and AM broadcasts to Africa and the former Soviet Union than the site in Israel could. In these times of enormous budget imbalance, this money clearly could be better spent elsewhere.

Beyond the cost to the U.S. taxpayer to sustain this project, there are serious ecological concerns as well. Israeli, American, and international environmental organizations have all predicted that the transmitter could cause irreparable damage to the fragile desert environment, as well as to bird migratory

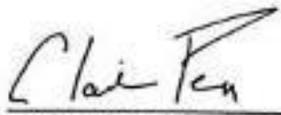
Vice President Albert Gore
February 12, 1993
Page 2

patterns between Africa and Europe. In addition, the potential hazards of electro-magnetic radiation to people living in proximity to the station have not yet been adequately studied. Finally, construction of the transmitter will necessitate the Israeli Air Force to relocate in the desert, further impinging upon the limited open space -- now a nature preserve -- of the Negev. The Air Force is also uncertain about how the transmitter's radiowaves will affect its exercises. For these reasons, the Israeli Supreme Court has ordered a series of Environmental Impact Studies before construction could commence.

The next Israeli Environmental Impact Study could be issued as soon as this month. It will then be reviewed by the Planning and Building Council, which could authorize construction in the Negev to begin shortly thereafter. Given that the rationale for this project has diminished, and that the environmental impact could be disastrous, there are no compelling reasons why this project should proceed.

We agree with the Congressional Budget Office, the majority of Israeli legislators, and international environmental groups that this project should be cancelled immediately. We thank you for your immediate attention to this matter.

Sincerely,

Claiborne Pell

Russell Feingold

cc: Mr. Yitzhak Rabin, Prime Minister of Israel
Mr. Leon Panetta, Director, Office of Management and Budget

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510-4904

OFFICIAL BUSINESS

Russ Feingold
U.S.S.

7714

Prime Minister Yitzhak Rabin
3 Kaplan Kiryat
Ben-Gurion
Jerusalem 91919
ISRAEL

אברהם

אברהם

1. הוצאה של 1000 ש"ח
בשנת 1933 (P.A.)
2. הוצאה של 1000 ש"ח
בשנת 1934

17/2

CASSIDY & ASSOCIATES

Washington is the decision-making center of the world. It is where a vote in the Congress, a Presidential directive, or a proposed new regulation can affect the future of an entire industry — not only in the United States, but a continent away...

Where a decision about trade is made every minute...

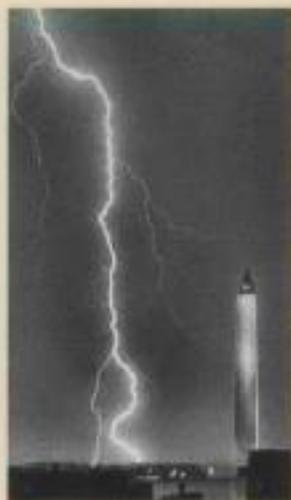
Where the world's largest press corps decides what should be panned and what should be praised...

Where the approval — or withdrawal — of federal regulation can mean millions of dollars to a corporation, thousands of jobs to a local community, and immeasurable consequences to consumers...

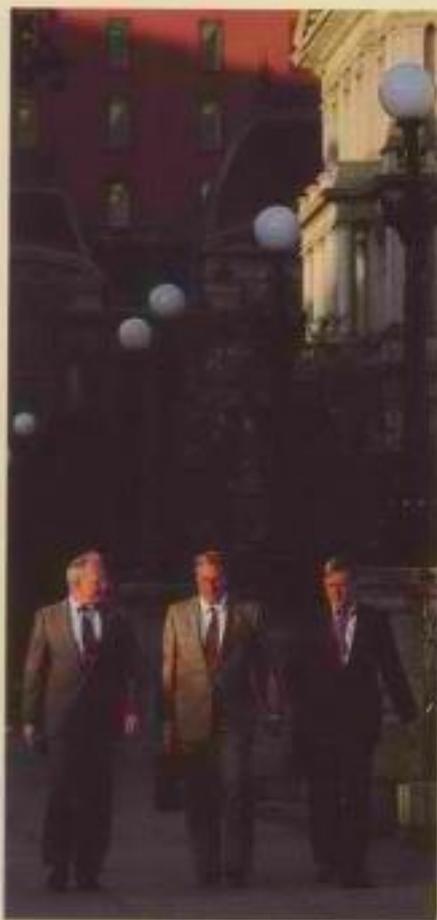
Where a statement by an important government official can send a shudder through the financial markets...

No other city in the world exerts such powerful influence upon so many aspects of global activity.

To achieve success, organizations and individuals quickly learn that they must play an active role in the decision-making process of Washington — with the Congress... with the media... and with the Executive Branch.

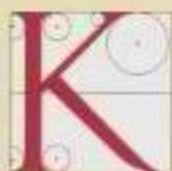

Knowing the business of Washington — and helping its clients make an impact on policy decisions as they are debated by Congress and the Administration — has made Cassidy and Associates the most effective public affairs firm in the Nation's Capital.

Cassidy and Associates understands that decisions made in Washington create a byzantine landscape of problems and opportunities. Cassidy's mission is to help its clients avoid these problems and thoroughly develop these opportunities.

CASSIDY AND ASSOCIATES

knowing the business of Washington — and enabling clients to succeed in the business of Washington — is Cassidy and

Associates' business.

Cassidy and Associates, one of the largest public affairs firm in the nation's capital, provides a full complement of government relations and public relations services in the belief that a strategy which emphasizes one but ignores the other is flawed. In this age of mass communications, direct lobbying is seldom enough. Similarly, a public relations strategy that reaches Wall Street but misses Capitol Hill is usually inadequate. An integrated and carefully conducted public affairs strategy is the difference between success and failure.

Cassidy and Associates thrives on challenges. Since 1975, the firm has achieved success on behalf of many clients who thought they had little chance of prevailing. The firm's overwhelming record of success is the direct result of preparation, persistence, and just plain hard work.

Cassidy and Associates is nothing more than the sum of the expertise and experience of its professionals. Each time Cassidy and Associates works for a client,

the firm structures its strategy in a way that leaves little to chance, building a team of professionals around each client. That team, in turn, is supported by senior consultants, researchers, writers, and attorneys.

Cassidy and Associates' professionals bring a wealth of experience, credibility, and creativity to meet each client need.

☛ **Experience.** Cassidy and Associates' professionals know how Washington works because they've spent their careers at the highest levels of government and the upper echelons of public affairs. There is no substitute for real experience.

☛ **Credibility.** Credibility in public affairs can only be earned through years of hard, honest work. Cassidy and Associates' team is made up of some of the most respected government relations and public relations professionals in the industry.

☛ **Creativity.** Creativity is difficult to quantify, but it can be easily measured in the results it achieves for clients. Cassidy and Associates achieves its clients' objectives because its professionals develop fresh approaches and execute new strategies.

Experience, credibility, and creativity are qualities shared by each Cassidy and Associates

Each Cassidy client is served by a team of professionals, researchers, and support staff — a team assembled with the client's specific goals and objectives in mind. C&A brings a wealth of experience, credibility, and creativity to meet each client need.

Cassidy clients are active in trade, economic development, and public works projects around the world. Whether in Boston or Beijing, Florence or Frankfurt, the work of Cassidy and Associates helps its clients do what they do best.

professional. They are applied on behalf of a vast array of clients, hundreds of times a day in cities and halls of leadership around the world. Some examples:

... a foreign government feels misunderstood by the key decision makers in Washington;

... a major corporation threatened by new federal regulations;

... an investor needing advice about how to bid for an oil concession in the Indian Ocean;

... a corporation faced with demanding new environmental standards and threats of short- and long-term costly compliance;

... a state department of economic development trying to attract federal investments and public-private partnerships;

... a university seeking to forge a multi-million dollar partnership with the U.S. Government;

... a CEO in the middle of a crisis who needs solutions;

... a European-based corporation trying to increase its presence — and market share — in the United States;

... a state government seeking to strengthen its relationship with the Congress and key federal agencies;

... a financial service organization having difficulty with federal financial regulators; and,

... a small start-up high-tech firm needing guidance about how to deal with the media and Congress.

PUBLIC RELATIONS

Cassidy and Associates possesses real skills and deep resources to meet a client's public relations needs. In an age of split-second communications and unprecedented global competition, these needs are constantly growing and changing.

Corporations, associations, coalitions, hospitals — even governments — have a continuing need to convey their messages to their respective publics.

Cassidy and Associates' professionals are known for their ability to develop and execute carefully targeted and highly orchestrated public relations/public affairs efforts. Their experience is unequalled in Washington.

The elements of these efforts may include:

... conceiving and implementing multi-dimensional public affairs campaigns on behalf of corporate and industry positions on legislative and regulatory issues,

... positioning a corporation by conveying a clear, distinct identity.

In the global marketplace, a successful public affairs firm must be able to reach worldwide. Cassidy serves its clients on a local, national, regional, and global basis.

Cassidy and Associates prepares its clients for their most important audiences because the ability to convey a position clearly and concisely is essential.

... counseling and assisting a client in media relations,
... preparing and supporting execution of a crisis management plan,

... developing a variety of internal management and employee communication tactics,

... producing all forms of editorial and broadcast services including speeches, position statements, op-ed articles, background papers, television and radio news actualities and media training,

... organizing national media tours and international seminars and teleconferences; and,

... maximizing the visibility of institutions celebrating major product milestones and anniversaries.

No matter what the assignment, Cassidy and Associates believes that the true test of its professional leadership is what it has accomplished on behalf of its clients. Some examples:

☛ **Need:** A leading agricultural cooperative is concerned that a proposed regulation on product labelling will mislead consumers and, at the same time, dramatically drive up its cost of doing business.

☛ **Results:** A coalition of processing plants and 700 grower-members is mobilized to persuade local and national political leaders to intervene on behalf of the client. Ultimately,

the proposed FDA regulation is withdrawn. Estimated savings to the client: tens of millions of dollars annually.

☛ **Need:** The CEO of a corporation fears that his company's crisis preparedness program is inadequate.

☛ **Results:** After an extensive audit of the corporation's crisis management capabilities, key executives who will play a significant role in a crisis situation are identified. Response materials are prepared, a high level action team is designated, and a seminar is held annually on recommended ways to minimize the potential for a crisis. The results of the audit are utilized by the CEO to reduce potential problems.

☛ **Need:** A university president wants to maximize the media attention his 150-year-old institution receives while hosting a visit of the President of the United States and two foreign leaders.

☛ **Results:** Advance broadcast news actualities are fed to thousands of outlets worldwide focusing on preparations for the historic visit and the university's international celebrations of its anniversary; university visuals are redesigned to insure strong identification; all aspects of the event are covered by professional video crews and still photographers to provide high quality materials for a national television news feed, a 10-minute commemorative

Real knowledge of the dynamics of mass communications and the skillful application of communications techniques is the lifeblood of effective public affairs. Interacting with the media is crucial to many Cassidy clients. Cassidy's media relations specialists are internationally known for the quality of their work.

Cassidy professionals appreciate the importance of sharing fresh, new ideas as well as the wisdom of past experiences. They realize that success on behalf of clients depends on cooperation and support from colleagues.

video package and color brochure to be used for development and recruitment.

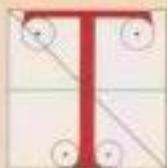
☛ **Need:** A national trade association feels that its interests are being misrepresented in Washington, and misunderstood by the general public.

☛ **Results:** A comprehensive, nationwide media relations campaign is undertaken to raise the visibility and acceptability of the trade association's position on key issues. In order to generate favorable press coverage, interviews are given, speaker's bureaus established, strategically timed press conferences are held, op-ed articles are submitted to widely read newspapers, magazines, and trade journals, and key Washington leaders are briefed about the trade association's interests.

☛ **Need:** The public image of a leading breakfast cereal manufacturer is being jeopardized by a consumer movement against pre-sweetened cereals for children.

☛ **Results:** A campaign is developed to make the company the leader in a "Stand Up For Breakfast" campaign, a program in schools across America emphasizing the importance of a nutritious breakfast. As a result, the company strengthens its working relationships with Members of Congress who are proponents of nutrition, receives positive media coverage nationwide, and improves its public image among consumers.

GOVERNMENT RELATIONS

The complexity of Washington increasingly demands skilled and experienced representation.

A well-known CEO recently noted,

"Without the right team in Washington, all we know is what's published in the Federal Register — and by then it's too late."

Cassidy and Associates' reputation as a leader in the government relations arena is based on its thorough understanding of the legislative, regulatory, and budgetary processes — and how to impact them.

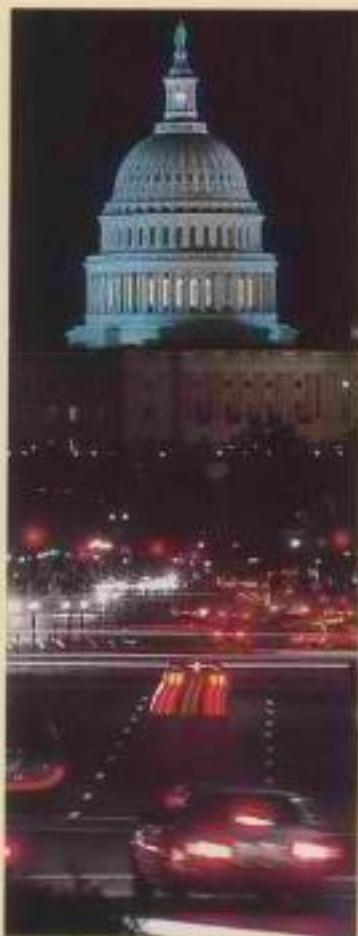
Cassidy and Associates prides itself on getting tangible results — results that its clients might measure on their bottom line. For Cassidy and Associates, carefully crafted proposals and targeted access are the means to achieving a client's strategic goals. Some examples:

🏠 **Need:** A major commercial real estate and development company seeks funds to cover the costs for the design and engineering of a transportation system to link its international trade and financial services center to a major rail terminal.

🏠 **Results:** The state transportation authority working in concert with the client receives a \$1 million grant from the Urban Mass Transit Authority. A federal

Some Cassidy clients gauge effective public affairs services by shifts in percentiles of public opinion or votes cast in legislative chambers. Cassidy prides its ability to help clients build public support and political strength for their points of view.

Cassidy's reputation as a leader in government relations is based on its thorough understanding of the Federal government's legislative, regulatory, and budgetary processes — and how to have an impact upon them.

agency relocates its regional international trade affairs offices into the same international trade and financial services center.

☛ **Need:** A European-based corporation specializing in the manufacture of power cable wants to become centrally involved in plans to design, manufacture and install the world's largest submarine power cable, as well as increase its visibility in the American market.

☛ **Results:** The client is awarded a lead position in the design and manufacture of the test cable — and several million dollars in federal funds are appropriated to the demonstration project to cover its costs. Later, another federal grant is awarded to help support the construction of the client's principal commercial fiber optics research facility in the United States.

☛ **Need:** A major food processing manufacturer comes to Cassidy and Associates after exhausting its own internal resources and failing to secure approval for one of its products to be included in the Food for Peace program.

☛ **Results:** Within months, the client wins approval of its soy-fortified rice product, the first new product included for use in the Food for Peace program in more than a decade.

☛ **Need:** Inadvertently omitted under state law from the opportunity to secure the federal deposit insurance they desired, seven cooperative community banks seek redress from the federal government — despite legislation placing a moratorium on any exits from one insurance program in favor of another.

☛ **Results:** After hearing the compelling facts supporting the institutions' need for redress, Congress passes legislation allowing these seven banks to exit their assigned federal insurance program without penalty, surcharge, or delay and join the federal insurance program they prefer. This action saves each bank several million dollars in excessive fees while enhancing its equity and viability.

☛ **Need:** A major university and the city in which it is located agree to use 24 acres of land to develop a research park — but neither party has a strategy to initiate its construction.

☛ **Results:** The U.S. government joins in the partnership and funds a laboratory that becomes the "anchor" for the entire research park. A federal agency provides funding for research into such areas as metal fatigue, manufacturing, engineering, tribology, and advanced ceramic materials.

Results are what counts — results that Cassidy clients can measure on their bottom line. The success of Cassidy clients flows directly from the firm's superior combination of political awareness, communications expertise, and legislative experience.

Cassidy's greatest asset is its people — professionals who are valued by their clients as true business partners because they provide superior counsel and services. Cassidy people share a common drive to excel beyond established standards of excellence. They not only meet their client's needs, they anticipate them. They get the job done right, and they enjoy doing it.

☛ **Need:** A major farm cooperative is faced with a potential federal agency ruling which would restrain the well-accepted practices that are necessary to its conduct of business.

☛ **Results:** The question of federal jurisdiction is raised and the dispute is transferred to another federal agency. In this more sensitive and familiar venue, a decision in favor of the client is reached.

CONCLUSION

 Cassidy and Associates' success on behalf of its clients flows directly from a unique combination of political awareness, communications expertise, and legislative acumen. The firm understands that the day-to-day decision making occurring in Washington creates a byzantine landscape of problems and opportunities. It is Cassidy and Associates' mission to help its clients avoid these problems and thoroughly develop these opportunities.

And results? Nothing is more important. Cassidy and Associates provides the tools which enable its clients to develop a winning strategy and to execute it successfully.

The ability to achieve results makes Cassidy and Associates one of the nation's fastest growing public affairs firms. But more importantly, that ability makes Cassidy and Associates the most effective public affairs firm in the nation.

CONFIDENTIAL

OVERVIEW

Since its creation in 1948, Israel has been partner in an unparalleled strategic relationship with the United States. This partnership has enjoyed the strong and unrelenting support of the American people and their representatives in Washington, D.C.

In recent years, however, this relationship has been strained by a number of events, often made worse by poor communication and misunderstanding.

With this strain, Israel's traditional allies in the White House, the Senate and the House of Representatives have been forced to defend Israel's actions -- reacting to events on the televised evening news and the morning newspapers -- rather than advocate its policies. And faced with negative public opinion at home, such as with Israel's deportation of Palestinians, Israel's strongest allies in the White House and on Capitol Hill have had to back away from pro-Israel positions steadfastly taken in the past, such as support for loan guarantees.

This weakened -- or in some cases lost -- support has been at the expense of Israel's position in American public opinion polls versus that of its neighbors in the Middle East. This has translated into unfavorable or compromised White House and congressional action.

Based on its international standing, Israel has no choice but to play in the public spotlight. And on the world stage, if Israel has to play, it has to play to win.

To outsiders, however, it appears that Israel has elected to ignore the public opinion consequences of its policies.

To fulfill its domestic and international policies, Israel must have the continued backing of the American people, the new Clinton White House and the vastly different 103rd Congress. To do this, Israel needs to formulate its public policy after weighing the potential consequences of each action. Just as in military planning, success or failure on the public opinion battlefield will be translated into every other arena -- politically, economically and militarily. To win on the public opinion front:

- o Israel needs a fresh public affairs counsel with decades of experience dealing with the White House and U.S. Congress.
- o Israel needs a fresh public affairs counsel that knows how to best communicate messages to broad and targeted audiences in an age of highly sophisticated and competitive news media.

Turning around Israel's recent decline in American public and congressional support -- the key to continued success in its relationship with the United States -- will

CONFIDENTIAL

require a modern integrated communications program at all levels of public affairs: government relations, public relations and grassroots lobbying.

**CASSIDY & ASSOCIATES:
A COMPREHENSIVE TEAM APPROACH FOR ISRAEL**

Cassidy & Associates is an employee-owned, independent public affairs firm in Washington, providing comprehensive services in government relations, public relations and grassroots lobbying. Cassidy & Associates employs over 200 full-time employees including more than 90 government relations and public affairs professionals, many of whom came from Capitol Hill, Democratic and Republican White Houses and other political and public affairs organizations.

Cassidy & Associates' core strength is the cumulative expertise of its professional staff in:

- o federal government legislative, budgetary and political processes;
- o the national and local media;
- o nationwide, grassroots public opinion research and lobbying.

All in all, Cassidy & Associates professional staff can call upon hundreds of years of experience in providing strategic public affairs advice and counsel to its clients.

Cassidy & Associates' clients include corporations, associations, coalitions, state and local governments, universities, hospitals and other foundations. The firm's work for clients covers a broad range of situations and issues.

Based on a strong record of 18 years of success, Cassidy & Associates is prepared to enhance Israel's existing broad-based public affairs strengths. It is prepared to become responsible for planning, crafting and targeting modern communications weapons of the public opinion war in the United States generally and Washington, D.C. specifically.

Cassidy & Associates will establish a relationship that is based on a shared commitment to achieving Israel's public policy goals and objectives. This means that Cassidy & Associates' efforts will be conducted with Israel's direct and integrated involvement at all levels of public affairs, and that all decisions are ultimately the designated representatives of Israel.

For public affairs work on behalf of Israel, Cassidy & Associates will assemble a core team, supported by a staff of senior government and public relations professionals,

researchers and writers. Cassidy & Associates will do this to meet Israel's unique, individual needs and to enhance Israel's existing capabilities around the United States and within the Washington Beltway. In addition to the core team, the knowledge, expertise and working relationships of the entire firm will be used to help achieve Israel's public affairs goals and objectives.

THE CHALLENGE FOR ISRAEL AND CASSIDY & ASSOCIATES: TAKING COMMAND OF PUBLIC OPINION

Today, thousands of print and broadcast outlets serve as conduits and catalysts of public opinion. Not only do the news media serve as sources of day-to-day information, they function as sounding boards for public policy and debate. Ideas clash in a highly charged, time-sensitive environment that places a premium on clear, concise, persuasive messages.

The challenge for Israel is to make its own voice heard and, indeed, overcome its opposition by:

- o Controlling the message;
- o Making effective use of the messenger -- the media.

The battle for public opinion should be viewed as critical as the pursuit of military supremacy. Israel is as dependent on success on the world public opinion battlefield as it is on its unquestionable military capability. Success or failure on the public opinion battlefield will impact Israel's future militarily, economically and politically.

Israel must take command of the international public debate. The battle for public opinion must be considered a fundamental component of Israel's larger policy agenda. Cassidy & Associates' strategic counsel to assist in this area embraces four fundamental components:

- o Understanding
- o Anticipation
- o Preparation
- o Control

Israel must work to take control of every possible variable and manage it to Israel's advantage through a coordinated strategy of anticipation and response at three levels: U.S. decision and policy makers, the media and the American public.

Successful public affairs and media relations management is the art of weaving big pictures from the smallest details. As in art, there are no precise formulas guaranteeing precise, uniform results. Also as in art, however, there are principles and techniques, tailored for individual circumstances, that help produce favorable outcomes.

Understanding the Message and the Messenger

Israel must learn to speak to the world using image-messages -- pictures that deliver a specific message transcending language and cultural barriers. These image-messages must be crafted and integrated into domestic, military, economic, and foreign relations initiatives.

Through the use of image-messages, Israel can control public opinion. Image-messages are weapons in every sense. While traditional military hardware has limited range, the image-messages of expelled Palestinians huddled in ragged tents on a barren hill, or pictures of bulldozers clearing yet another settlement on the West Bank, are "missiles" aimed at American living rooms night after night.

The recent Gulf War offers rich examples of image-messages used by both sides with varying degrees of effectiveness. Audiences the world over remain hypnotized by the images of cross-hairs exploding into plumes of white smoke. There is no mistaking the strategic intention of showing a U.S. war machine of such vast technological superiority that nothing could long stand in its way. This is the Pentagon's image-message to Iraq, to defense budget cutters in the U.S. Congress and to the rest of the world.

From the beginning of the conflict Saddam Hussein presented his image-message of the war using pictures of innocent civilians maimed and killed. To the Arab world he was saying: *I am the victim now, but you could be next.* To the United States his image messages play off the Iranian-hostage experience.

These image-messages -- the latest from the U.S. bombing of the Al Rashid Hotel in Baghdad -- immediately put the west on the defensive.

Israel must plan, craft and target these communications weapons of the public opinion war. They must be integrated with the larger strategy for the nation.

Anticipating Every Contingency

Anticipation is the skillful avoidance of surprise. The hallmark of the Israeli Army has been its brilliant capacity to plan for every contingency -- against enemies both large and small. The Israeli Army is never caught by surprise because every nuance of every possible military engagement has been carefully anticipated. Strategic contingency plans are drawn up, challenged, and constantly revised.

To win on the battlefield of public opinion, Israel needs to adopt similar communications approach. It needs to anticipate every possible communications and public relations contingency and adopt smart plans to address them. It needs to think through how its priority audiences in the United States are likely to react to different initiatives and image-messages. Steps must be taken to ensure that the correct information is being imparted at the correct time to the correct people.

Moreover, the actions of Israel's adversaries on the communications battlefield must also be anticipated and planned for. Israel's opponents have learned in recent years how to project sympathetic images to the world and U.S. media. Each year, they get more and more skillful at manipulating media messages. Israel needs to anticipate which actions by the opposition are likely to garner the most media and decision maker attention -- and plan for them accordingly.

Preparing for and Responding to Crises

Preparing for and managing crises is the next critical element in Israel's renewed approach to its communications program. Every day, Israel faces a score of potential crises -- each one of them has a communications component. In certain instances, the global media coverage of the crisis will be as intense as Israel's management of the crisis itself. How Jerusalem is perceived to be managing the crisis will go a long way toward shaping the public and opinion leaders' views toward Israel.

Again, effective crisis preparation is driven by careful, strategic preparation. Cassidy & Associates has helped organizations evaluate risk, plan in advance to anticipate and avoid crisis. In the event of an unavoidable crisis, Cassidy & Associates has helped organizations react promptly and effectively to mitigate and minimize damage to their image and their constituencies.

One of the salient benefits of the crisis communications planning process is that policy decisions are made in a calm environment before the crisis erupts but are not implemented until the organization faces an actual emergency. Cassidy & Associates goal is to remove as many decisions as possible from the emergency itself. As Israel's leaders well know, effective crisis management is comprised of six stages of activity:

- o Risk Identification and Research;
- o Message and Material Preparation;
- o Risk Realization;
- o Actual Crisis Management -- Immediate Mobilization & Response;

- o Disaster Recovery;
- o Return to Normal Operations.

Incorporating a crisis management component into Israel's strategic communications planning will help it control media coverage when the world will be intently watching Israel's actions.

Control

The challenge in the satellite interconnected world is finding image-messages which transcend cultural and national differences and deliver them around the globe tailored to specific audiences. To be successful, Israel must learn new communications skills using message-images that can move across cultural and national lines to various audiences with little distortion. These skills are important in the resolving the current conflict in south Lebanon and even more critical in preventing the next one.

That becomes no easy task in an age that has seen instant communication and as-it-happens news give rise to an ever-growing, non-stop cacophony of images and ideas, competing for the fleeting attention of an information-inundated public. Impressions are made in seconds that can endure for decades.

Cassidy & Associates understands the ever-changing world of media and government. Cassidy & Associates understands how they are interconnected. Cassidy & Associates knows, for example, that in every news event, there is an image-message. Uncontrolled, it can inflict harm. With the right preparation, however, it can be managed. Whether the situation involves hot emotion or cooler forms of conflict or confrontation, Cassidy & Associates has the insight born of broad experience to know how to best turn the circumstances to Israel's advantage.

CASSIDY & ASSOCIATES AND GOVERNMENT RELATIONS: A TRADITION OF SUCCESS

Israel and its allies have tremendous reach in Washington, D.C. But with the new Clinton Administration still refining its foreign policy and a dramatically different 103rd Congress, Israel's traditional government relations efforts should be enhanced and coordinated by a fresh team of outside experts.

Cassidy & Associates's broad government relations capabilities will be able to provide Israel with a that fresh, new look at White House and congressional relations. On behalf of its nearly 150 clients, Cassidy & Associates has addressed questions of an individual senator or congressman, educated all 100 senators and 435 congressman on

complex matters, and established new and strong alliances with White House and other executive branch officials.

The firm's approach to counseling clients is to tailor their government relations strategies to the unique requirements of the client, the situation, and the target. Like the general public they represent, Capitol Hill lawmakers and White House officers enter a given debate with varied personal opinions that have often been formed around false information or influenced by opposing parties. Cassidy & Associates has a long tradition of success in analyzing the positions of Washington policy and decision makers and in shaping a message based on the targeted audience and the desired legislative or policy outcome.

Cassidy & Associates is prepared to tailor an integrated and flexible government-relations plan for Israel, working in conjunction with existing government relations capabilities, to recapture traditional support in the White House and on Capitol Hill. Cassidy & Associates' government relations services include:

- o Issue Research -- gathering and analyzing coverage of specific issues;
- o Strategic Counsel -- advising on how positions can best be communicated to Washington policy and decision makers;
- o Message Development -- framing issues and correcting misconceptions of key Washington policy and decision makers;
- o Tactical Management -- choosing and employing the best means of message delivery and managing those processes;
- o Tracking and Analysis -- monitoring and responding to events and evaluating how messages are conveyed.

To be successful working with the Clinton Administration and the 103rd Congress, Israel must be prepared operate in a very different and constantly changing Washington environment. Cassidy & Associates is ready to be responsive on Israel's behalf to the unique environments of all of Washington's power centers.

CASSIDY & ASSOCIATES AND PUBLIC RELATIONS: EXPERIENCE IN A DYNAMIC MARKETPLACE

Today, thousands of print and broadcast outlets serve as conduits and catalysts of public opinion. Not only do the news media serve as sources of day-to-day information, they function as sounding boards for public policy and debate. Ideas clash in a highly

charged, time-sensitive environment that places a premium on clear, concise, persuasive messages in the form of images and sound bites.

The challenge for Israel is to make its own unique voice heard through strategic government and public relations tactics. To be effective, Israel must have the benefit of an effective knowledge and ability to use the messenger.

Around the world, television viewers will always remember a feeling of rage at Saddam Hussein's Scud launches on Israel and Saudi Arabia. And even in the midst of other stories such as carnage in Bosnia and starvation in Somalia, the image of expelled Palestinians huddled in ragged tents on a barren hillside has made an impression across the United States.

In the dynamic media marketplace, public relations cannot become a slave to convention. Cassidy & Associates recognizes that today's proliferation of communications outlets and message vehicles is creating a new range of opportunities for shaping public opinion and public policy.

Israel must know every possible element for every imaginable issue, knowing the opposition and answering questions brought to the fore by the media or the course of public debate. Cassidy & Associates' services include:

- o Media Research -- gathering and analyzing coverage of specific issues;
- o Strategic Counsel -- advising on how positions can best be communicated;
- o Message Development -- framing issues and correcting misconceptions;
- o Media Preparation -- selecting and training spokespersons as well as developing and drafting materials;
- o Tactical Management -- choosing and employing the best means of message delivery and managing those processes;
- o Tracking and Analysis -- monitoring and responding to events and evaluating how messages are conveyed.

The Cassidy & Associates public relations strategy for Israel is straightforward. First, an audience must be defined and understood. In addition, image-messages must be developed to sway public opinion of these audiences to Israel's point of view. And finally, tactics must be developed to deliver the message via various channels to the intended audiences.

**CASSIDY & ASSOCIATES AND GRASSROOTS LOBBYING:
INFLUENCING PUBLIC OPINION**

In concert with its already formidable grassroots lobbying capabilities in the United States, Israel must employ creative strategies and techniques far more sophisticated than those used only a few years ago. Nearly every initiative in Washington, D.C. will require some form of grassroots campaign, either offensive or defensive.

Cassidy & Associates' experience is that the most effective and cost efficient methods are always offensive. Israel needs a preemptive grassroots campaign that provides a state-of-the-art communications and organizing program to focus the debate rather than reacting to it.

Cassidy & Associates is prepared to develop a comprehensive national, state and local strategy for Israel to resolve immediate political crises in Washington, to win needed policy change, to position Israel positively with policy and decision makers, and to generate support in advance rather than in response to any surprise. Cassidy & Associates' highly regarded team of political strategists and policy experts is ready to enhance Israel's existing outreach capabilities in the United States, carefully tailoring every public policy campaign to Israel's unique requirements.

Cassidy & Associates' grassroots services include:

- o Targeting key congressional districts and Members of Congress;
- o Identifying potential allies, both traditional and non-traditional;
- o Cultivating allies and developing constituencies in support of Israel's position;
- o Educating and training coalitions to advance Israel's cause or case;
- o Arranging for personal contact between coalitions and decision makers;
- o Demonstrating degree of public support for Israel's policies;
- o Offsetting opposition early to limit an opponent's position.

The changing political landscape demands that Israel focus on the front end if it expects to be in a position to influence policy and decision making.

###

CASSIDY & ASSOCIATES

BIOGRAPHIES

GERALD S.J. CASSIDY, Chairman, Chief Executive Officer and Founder of Cassidy & Associates, Inc., is a graduate of Villanova University and the Cornell University School of Law. Prior to the establishment of Cassidy & Associates in 1975, he worked as a Trial Attorney in the South Florida Migrant Legal Services Program, as Executive Director and General Counsel of the Democratic National Committee's 1973 Reform Commission, and on two separate occasions--from 1969 to 1973 and from 1974 to 1975--as General Counsel of the U.S. Senate's Select Committee on Nutrition and Human Needs. He has been a featured speaker on legislative issues at numerous governmental, university, industry, and trade association conferences. He is a member of the Board of Trustees of Tougaloo College, the Board of Overseers for the School of Nutrition at Tufts University, and the Board of Directors of Seragen, Inc.

JAMES P. FABIANI, President and Chief Operating Officer, is a graduate of Harvard College and holds an M.Ed. from the University of Massachusetts, Amherst. Immediately prior to joining Cassidy & Associates in 1982, he worked for three years as the Senior Minority Staff Member of the U.S. House of Representatives, Committee on Appropriations, Subcommittee on Labor, Health and Human Services and Education. In that capacity, he worked for the Committee's Ranking Republican Member, the Honorable Silvio O. Conte of Massachusetts. Mr. Fabiani's responsibilities included oversight, analysis and legislative development for more than \$100 billion in annual appropriations for all federal health, education, and labor programs. Mr. Fabiani has been a featured speaker at numerous educational and corporate conferences on topics ranging from the federal role in higher education to the impact of tax legislation on high-technology manufacturers. Mr. Fabiani is a Director of Cassidy & Associates, Inc., and a Director of the First Commonwealth Savings Bank, Alexandria, Virginia.

MARTY RUSSO, Vice Chairman of Cassidy & Associates, served in the U.S. Congress for 18 years, representing Illinois' Third Congressional District. During his tenure he became a key member of the House Leadership, a Member of the Committee on Ways and Means—the House of Representatives' tax writing committee—and served on the House Budget Committee, setting priorities for a \$1.2 trillion budget.

As Chair of the Task Force on Minimum Tax, Mr. Russo was instrumental in the inclusion of a minimum tax provision in the 1986 Tax Reform bill. As Vice Chairman of the Subcommittee on Health and the Task Force Chairman on Income Security, he became a proponent for affordable health care for all Americans and authored the bill H.R. 1300, the single-payer health care bill that gained national attention and support.

Mr. Russo, cited as the most effective vote counter in the House, crossed party and ideological lines in his work as a House Whip and was designated the Floor Whip by the Democratic leadership. He was a member of the Democratic Steering and Policy Committee.

Prior to serving in Congress, Mr. Russo worked in private practice and as a Cook County Assistant State's Attorney. A native Chicagoan, he received his Juris Doctorate from DePaul University College of Law in 1967, and his Bachelor of Arts Degree from DePaul in 1965.

JOHN A. BRENNAN, JR., Vice Chairman and Director of the New England Office, was Majority Whip of the Massachusetts State Senate in the six years prior to joining the firm. A 14-year veteran of the Senate, who also served for two years in the State House of Representatives, Mr. Brennan is a nationally recognized expert on competitive and equitable banking services. As Senate Chairman of the legislature's Joint Committee on Banks and Banking, Mr. Brennan was a chief sponsor of the Interstate Banking Act, which established New England regional banking as a model for interstate banking nationwide.

Mr. Brennan served on key committees and special task forces throughout his Senate career, and has been a key participant in issues including the state economy, budgets and fiscal policy, redistricting, reforms in state government and the judiciary, small business, and the environment. Mr. Brennan is an attorney and is a graduate of Suffolk University and Suffolk University Law School. He oversees the firm's activities in the New England area, and also provides regulatory and legislative counsel to the firm's national public affairs team.

ROBERT K. DAWSON, Director and Vice Chairman, is a graduate of Tulane University and the Cumberland School of Law at Samford University. Prior to joining Cassidy & Associates, Mr. Dawson was Associate Director of the Office of Management and Budget at the White House where he was responsible for about one fourth of the annual domestic budget of the United States, including all budget and policy issues for the Agriculture, Energy and Interior Departments, as well as the Army Corps of Engineers, the Environmental Protection Agency, and the National Aeronautics and Space Administration.

Mr. Dawson began his career in government in 1972 as Legislative Assistant to U.S. Representative Jack Edwards where he handled the Congressman's Defense and Transportation Appropriations Committee work. In 1974, he became Administrator of the House Public Works and Transportation Committee where he directed the staff of the House

Committee responsible for highways and mass transportation, and water resource development, environmental protection and regulation, and economic development programs. Mr. Dawson was appointed by President Reagan, in 1981, as Deputy Assistant Secretary of the Army for Civil Works, and in 1985, was confirmed by the U.S. Senate as Assistant Secretary of the Army for Civil Works where he headed the U.S. Army Corps of Engineers.

HENRY K. GIUGNI, Director and Vice Chairman, was the Sergeant at Arms for the United States Senate from January 1987 until he joined Cassidy & Associates on January 1, 1991. As Sergeant at Arms, Mr. Giugni was the chief law enforcement and protocol officer and principal manager of most of the Senate's support services, including computer center, telecommunications, recording studio and post office. Mr. Giugni oversaw more than 2,000 employees and administered a budget of nearly \$120 million. Prior to his Sergeant at Arms post, Mr. Giugni served as Chief of Staff to U.S. Senator Daniel K. Inouye (D-HI) from 1963 to 1986. Mr. Giugni is a former member of the Hawaii Democratic Party's State Central Committee, and served as a delegate to the Democratic National Conventions of 1964, 1968, 1972, 1980 and 1988. He is a member of the board of directors of Rehabilitation Hospital of the Pacific in Honolulu, a Trustee of the Oceanic Cablevision Foundation in Honolulu, a member of the Board of Directors of the Genesee Management in Rochester, N.Y., and a member of the Hawaii State Society in Washington, D.C. A former Inspector for the Liquor Commission of Honolulu, Mr. Giugni also has been a Honolulu police officer and served in the U.S. Army from 1942-1945. Mr. Giugni attended the University of Hawaii in Honolulu.

GENERAL PAUL X. KELLEY, U.S. Marine Corps (Retired), Director and Vice Chairman for Corporate Strategy, joined Cassidy & Associates in January 1989. He served as Commandant of the Marine Corps and a member of the Joint Chiefs of Staff from 1983-1987. General Kelley holds a B.S. Degree in Economics from Villanova University, and is the recipient of honorary doctoral degrees from his alma mater, Norwich University, Webster University, Jacksonville University, and The United States Sports Academy.

During the course of his 37 year military career he commanded Marine Corps organizations at every echelon from platoon through division, including command of an infantry battalion and infantry regiment in combat, and was appointed by the President of the United States as the first Commander of the Rapid Deployment Joint Task Force.

General Kelley is the Chairman of the American Battle Monuments Commission, Chairman of the Board of The Irish American Partnership, and serves as a Director for a number of corporations, including: Allied-Signal, Inc.; GenCorp, Inc.; MNC Financial, Inc.; PHH Corporation; The Wackenhut Corporation; The Holden Group; Matra Transit, Inc.; Brassey (US); and Sturm, Ruger & Company, Inc.

He is also a Governor of the National Football League Alumni; a Trustee of the March of Dimes Birth Defects Foundation; a Director of Project HOPE; and a member of Beta Gamma Sigma, The Council on Foreign Relations, The Alfalfa Club and the University of Southern California School of Business Visiting Committee.

WALTON M. CHALMERS, Executive Vice President, Chairman's Office, is the former Executive Director and Chief of Staff of the Democratic National Committee. In that capacity, he was responsible for the Democratic Party's campaign programs in all fifty states and political coordination of the Democratic National Convention in Atlanta, Georgia. He was Director of Broadcast Research at CBS News in 1985; beginning in May of 1983 through the 1984 general elections, he served as political editor at CBS.

A former official in the Carter administration, he served as Director of Consumer Affairs of the Federal Energy Regulatory Commission and Assistant to the Secretary, Department of Health, Education and Welfare. He is a graduate of the University of Pennsylvania and holds an M.A. in Legislative Affairs from George Washington University, Washington, D.C.

CHARLES H. DOLAN, JR., Senior Vice President of Cassidy & Associates, is the former Executive Director of the Democratic Governors' Association where he was responsible for the election and re-election of Democratic governors in all fifty states. Prior to his work with the Democratic Governors' Association, he served as a Special Assistant at the U.S. Embassy in Ireland.

He also worked for three years as a Legislative Assistant in the U.S. Congress with responsibility for Appropriations Subcommittees on Justice-Commerce and Foreign Operations.

Mr. Dolan received his Bachelor of Arts degree at the University of Massachusetts in Amherst and is a graduate of Harvard University's Kennedy School of Government where he received an M.P.A. in Government and Business.

ELLIOTT M. FIEDLER, Senior Vice President, has over twenty years of experience in the Legislative and Executive Branches of the federal government. Prior to joining Cassidy & Associates in 1987, he served as Staff Director to Congressman Dave Obey (D-Wis.), a senior member of the House Appropriations Committee and Chairman of the Appropriations Subcommittee on Foreign Operations. For over ten years, he was a key legislative aide to

Congressman Obey, responsible for budget and appropriations, agriculture, energy, environment, aging, and a host of other issue areas. Between 1968 and 1977, he served in a variety of leadership and management positions in the federal Department of Health, Education, and Welfare (HEW), the Somerville-Cambridge (Massachusetts) Home Care Corporation and the U.S. Office of Economic Opportunity (OEO). He is a graduate of Cornell University and was a Peace Corps Volunteer in Costa Rica.

CARL FRANKLIN GODFREY, JR., Director and Senior Vice President, was the Executive Assistant to the Speaker of the U.S. House of Representatives, the Honorable Thomas P. O'Neill, Jr., until he joined Cassidy & Associates in January of 1984. A graduate of the Virginia Polytechnic Institute and State University and of George Washington University's Graduate School of Business Administration, Mr. Godfrey served as Legislative Assistant and Senior Legislative Assistant to Mr. O'Neill prior to his 1980 appointment as Executive Assistant. In his capacity as the Speaker's Executive Assistant, Mr. Godfrey was responsible for legislative initiatives in the areas of education, energy, and defense.

PATRICK J. LUCEY, Senior Vice President for Latin America, a graduate of the University of Wisconsin-Madison, was twice elected Governor of his home state and served as U. S. Ambassador to Mexico from 1977 through 1979. In 1980 he ran for Vice President on the ticket headed by John B. Anderson.

Governor Lucey brings to Cassidy & Associates extensive experience in a wide range of domestic issues and foreign affairs, with particular emphasis on Mexico. Many of his clients have been American companies with current or potential investments in Mexico, but he has also served Mexican concerns with problems in the U. S. and/or in Mexico.

In addition, Governor Lucey has dealt with such issues as utility regulation, economic conditions in Panama, hostile take-overs of U.S. corporations, Third World debt-for-equity swaps, corporate labor policy and factory site selection for U.S. companies in their initial overseas ventures. He has served both Wisconsin and the Mexican state of Yucatan in the area of industrial development.

Governor Lucey is President of Westaire, Inc., a Wisconsin land development company. In recent years he has served on the Board of Trustees of Beloit College and on the Advisory Council of the LaFollette Institute of Public Affairs. He has received honorary degrees from Northland College and St. Norbert's college of Green Bay. He taught State Government for four semesters at Marquette University and in 1983 was a Teaching Fellow at the Political Institute of the Kennedy School of Government, Harvard. While there he did research on the history and foreign policy of Latin America.

ROBERT A. MACARI, Senior Vice President and Director of the Midwest office, joins Cassidy & Associates after serving as Legislative Director for Coffield, Ungaretti and Harris, a Chicago-based law firm that specializes in litigation, real estate, labor, and health for the past three years. Prior to his work in the private sector, Mr. Macari served as Chief of Staff to Congressman Marty Russo (D-IL) from 1975 to 1989. In 1990, he was National Finance Chairman for Senator Paul Simon (D-IL). He was also a Delegate to the Democratic National Convention in 1980, 1984 and 1988.

Mr. Macari attended DePaul University College of Law and earned his Juris Doctorate from Western State University of Law in California in 1972 and his Bachelor of Arts Degree from Roosevelt University in 1964.

GEOFFREY G. PETERSON, Senior Vice President, brings two decades of congressional experience to Cassidy & Associates. As Legislative and then Administrative Assistant to Senator Abe Ribicoff, Mr. Peterson worked for six years on Senate Finance Committee legislation, focusing on tax, health and other domestic legislation. Following a run for Congress (in which he won the Democratic nomination in Connecticut's Fourth Congressional District), he returned to Washington as Counsel to Finance Committee Chairman Russell Long.

In the Carter administration, Mr. Peterson served as a Special Assistant at HEW where he worked on welfare and health reform. Subsequently, he served as Deputy/Assistant Secretary of the Treasury for Tax Legislation in which capacity he helped shape administration tax policy and worked with the congressional tax committees on Capitol Hill.

For the last decade, Mr. Peterson has served as Director of Government Relations for the Distilled Spirits Council, leading that industry's lobbying efforts on issues ranging from tax and trade to advertising and regulation.

Mr. Peterson is a graduate of Harvard College and holds a law degree from Georgetown University.

FREDERICK B. ROONEY, Senior Consultant, and former Congressman from Pennsylvania, brings extensive experience and expertise in a broad range of issues. As the Representative of Pennsylvania's 15th District until 1978, Mr. Rooney served eight terms in the U.S. House of Representatives. During his tenure, Mr. Rooney served as the Chairman of the Transportation and Commerce Subcommittee (as part of the old Interstate and Foreign Commerce Committee) and also served on the Merchant Marine and Fisheries Committee. He was also Chairman of the Subcommittee on Aging, where he dealt with a wide variety of health issues.

Mr. Rooney authored the RCRA Act of 1976 and the Regional Railroad Reorganization and Reform Act, which authorized the financial assistance for the

Consolidated Rail Corporation Act (the first attempt to deregulate the railroads). He has been deeply involved in environmental and transportation issues and has represented many nationwide industries in these fields.

KENNETH R. ROSSANO, Senior Vice President, joined Cassidy & Associates after serving as a senior officer of the Massachusetts Higher Education Assistance Corporation, a leading guarantee agency for student loans. Previous to that, Mr. Rossano was responsible for the Bank of Boston's public relations, government relations, advertising and economics departments. During his career, Mr. Rossano has been instrumental in the formation of several nationally recognized business/school partnerships, including The Boston Compact and The Boston Plan for Excellence in the Public Schools. For the United States Chamber of Commerce he chaired a committee whose work lead to the formation of The Center for Workforce Preparation and Quality Education.

Currently serving as Chairman of the New England-Canada Business Council, Mr. Rossano has been actively involved in the U.S.-Canada Free Trade Agreement and in the North America Free Trade Agreement. A former Chairman of the Greater Boston Chamber of Commerce, he continues to be an active member of its board and those of other business organizations. Mr. Rossano serves as director or trustee of a number of colleges, companies, and hospitals. He is a graduate of Harvard College and of the Columbia University Graduate School of Business.

DONALD P. SMITH, Senior Vice President and Director of Legislative Affairs, is a graduate of the University of Texas at Austin and holds an M.P.A. degree from the University of Virginia. Prior to joining Cassidy & Associates, he worked as Staff Assistant on the Committee on Appropriations of the U.S. House of Representatives. With the Committee for 12 years, Mr. Smith served as Staff Director of the Military Construction Subcommittee, covered military personnel, procurement and research and development appropriations for the Defense Subcommittee and as a senior staff member of the Energy and Water Development Appropriations Subcommittee handled all civilian energy research, including science research activities and regulatory functions, and the Tennessee Valley Authority and economic development programs of the Appalachian Regional Commission. In his service with the Committee on Appropriations, Mr. Smith was responsible for all or part of more than 50 major appropriations bills covering most functions of the Federal Government. Additionally, he has served as a Budget Examiner in the Office of Management and Budget, as Deputy Executive Secretary of the Cost of Living Council and as a Presidential Management Intern in the Department of Commerce.

VINCENT M. VERSAGE, Senior Vice President, served as Legislative Director for Representative Timothy E. Wirth (D-CO), Chairman of the House Energy and Commerce Committee's Subcommittee on Telecommunications, Consumer Protection, and Finance from 1984 to 1985. His responsibilities included coordinating the legislative activities of the Congressman's office, with a particular emphasis on energy and telecommunications matters. Mr. Versage was the Senior Legislative Assistant to Senator Spark Matsunaga (D-HI) from 1976 to 1984 where he was responsible for all legislative issues under the jurisdiction of the Senate Energy and Natural Resources Committee on which Senator Matsunaga served, as well as legislation relating to defense and foreign relations. Mr. Versage is a graduate of St. John Fisher College with a B.A. in public policy.

GERALD FELIX WARBURG, Senior Vice President, has fifteen years experience as a senior aide to members of both the House and Senate leadership. As Legislative Assistant for Foreign Policy, Defense and Trade to Senate Democratic Whip Alan Cranston, he coordinated the Senator's work on the Committees on Foreign Relations, Intelligence, and the International Finance and Monetary Policy Subcommittee of the Banking Committee. Previously, Mr. Warburg served as Legislative Assistant for energy environment and trade issues to Representative Jonathan B. Bingham (D-NY), Chairman of the International Economic Policy and Trade Subcommittee of the House Foreign Affairs Committee. In addition, he served as an aide to Senator John Tunney on the Joint Committee on Atomic Energy. Mr. Warburg also staffed Senate delegations to the Soviet Union, Poland, West Germany, Israel, the People's Republic of China, Taiwan, the Philippines, Colombia, Venezuela, Panama and Mexico.

Author of Conflict and Consensus: The Struggle Between Congress and the President Over Foreign Policymaking (Harper & Row, 1989), he holds a degree from Stanford University. A member of the Council on Foreign Relations, Mr. Warburg has served as an advisor to several Presidential and Senatorial campaigns, consultant to the U.S. Nuclear Regulatory Commission, and as Visiting Professor at Georgetown University's Department of Government.

LARRY F. AYRES, Vice President, has over 12 years in government relations experience, including four years in his current position and three years as Director of Governmental Affairs at COLTEC Industries, an automotive and aerospace corporation. Upon graduation from Southwest Missouri State University, Mr. Ayres was commissioned in the United States Army and after 20 years retired as a lieutenant colonel. During the last six years of his military service, Mr. Ayres served in legislative affairs positions in the Offices of the Secretary of Defense and the Secretary of the Army as liaison to the U. S. House of Representatives.

GREGORY M. GILL, Vice President and General Counsel, served for five years on the House Appropriations Committee as Associate Staff Member and Legislative Director for U.S. Representative Steny Hoyer (D-MD). During this period, he was responsible for the coordination of the legislative activities in the Congressman's office and was directly responsible for legislative initiatives in areas such as health, biomedical research, education and labor. In addition, Mr. Gill served as Committee Counsel to Environmental Matters, Judicial Proceedings, and Economic Matters Committees of the Maryland General Assembly, as a Legislative Assistant to U.S. Senator Donald Riegle (D-MI), and as a political consultant to the Democratic House and Senate Council. Mr. Gill has also served as a law clerk for the Department of Health, Education and Welfare and as a research assistant to the House Judiciary Committee Impeachment Inquiry staff. Mr. Gill has spoken at numerous national and regional conferences on health and education issues and the legislative process. Prior to joining the firm, he oversaw substance abuse prevention, treatment, and law enforcement policies as Drug Policy Coordinator for Maryland's Prince Georges County. Mr. Gill is a graduate of the University of Maryland School of Law and Frostburg State College.

MICHAEL LANCE, Vice President, served as Minority Staff Director for Representative Tom Coleman (R-MO) Ranking Republican Member on the Education and Labor Committee's Subcommittee on Post Secondary Education from 1987-1991. Beginning in 1990, he also served as the Senior Higher Education Staff Member to Representative William Goodling (R-PA) Ranking Republican Member of the Education and Labor Committee in the U.S. House of Representatives. For five years prior to joining Cassidy & Associates, Mr. Lance played an active role in shaping Federal higher education policy. His responsibilities included coordinating all Federal higher education legislation, such as federal student financial aid and oversight of such Federal agencies as the Student Loan Marketing Association (Sallie Mae), the College Construction Loan Insurance Association (Connie Lee), and the two National Endowments for the Arts and Humanities. A graduate of the University of Tennessee, Mr. Lance holds graduate degrees from Middlebury College and Harvard University. A former Congressional Fellow, Mr. Lance worked with the Education Staff of Senator Edward Kennedy (D-MA) Chairman of the Labor and Human Resources Committee in the U.S. Senate.

MARK D. MCINTYRE, Vice President for Marketing, has worked on behalf of corporate, university, and state clients while at Cassidy & Associates since 1989. Mr. McIntyre joined Cassidy & Associates after having served for two years as speechwriter to then-Vice President Bush beginning in 1986 and continuing through both the 1988 Presidential Campaign and President-elect Bush's Transition.

Mr. McIntyre is an award-winning writer whose career in government began as press secretary to U.S. Congressman Robert Livingston of New Orleans, for whom he handled all aspects of the Congressman's media relations.

Prior to joining Representative Livingston's staff, he worked in the Public Relations Department at Loyola University of Chicago where he earned a Spectra Award of Merit for "Demonstrating outstanding achievement in business communications" from the International Association of Business Communicators.

A graduate of Yale University, Mr. McIntyre's articles have appeared in a number of newspapers and magazines including USA Today, the Boston Globe, Chicago Tribune, New Haven Register, Stamford Advocate and First Monday.

ARTHUR MASON, Vice President, brings to Cassidy & Associates seasoned experience in areas of business, finance, law and politics. He was a member of the legal staff of the U.S. Securities and Exchange Commission, where he served in the Office of the Chief Counsel, Division of Trading and Markets. Mr. Mason worked with the President's Commission on the Review of the National Policy toward Gambling and was appointed by President Ford as a United States Delegate to the World Health Organization in Geneva, Switzerland. In 1976 he was the Republican nominee for United States Congress from the 4th Congressional District of Massachusetts. He served on Presidential Inaugural Committees in 1984 and 1988.

A native of Brookline, Massachusetts, Mr. Mason graduated from Cornell University and Boston College Law School. Following law school, he entered the United States Army and served in the infantry as a first lieutenant and captain in Vietnam. While a company commander, he was awarded the Silver Star for Gallantry in Action, the Bronze Star, three Air Medals, a Valorous Unit Citation, and numerous other decorations.

PRISCILLA R. PERRY, Senior Associate, is the former Director of the Center for Urban and Regional Studies and the founding Director of the Institute for the Study of Aging at the University of Miami, Coral Gables, Florida. She created and edited, Miami Interaction, a journal published by the University of Miami, which featured articles on urban problems. Her faculty positions included the Department of Family Medicine at the University of Miami Medical School and the Department of Human Relations. She has served as a consultant to corporations in the areas of transportation and varying municipal and county oriented projects; to health provider organizations on health issues; and to universities seeking funding alternatives. She has served on various committees of the Greater Miami Chamber of Commerce and has worked closely with the City of Miami Mayor's Committee on the Budget, the Dade County General Land Use Master Plan and the Dade County Department of

Transportation, Public Involvement Policy Committee. Ms. Perry graduated from the University of Miami with a Masters of Arts degree in Politics and Public Affairs.

DOUGLASS E. BOBBITT, Associate, has sixteen years of experience in the Legislative and Executive Branches of the federal government. Prior to joining Cassidy & Associates, he served in positions in the Reagan and Bush Administrations -- in the Office of the Commissioner of Customs where he was responsible for all trade-related legislative activities in the areas of trade law administration and enforcement, and in the Office of the Secretary of the Treasury where he was responsible for the oversight of legislative activities for the Treasury Department's operating bureaus to include all efforts relevant to moving the Department's operating budget through Congress.

From 1975 to 1984, Mr. Bobbitt was an Associate Staff Member on the House Committee on Appropriations on the majority side, and a principal staff member on the minority staff of that committee. During this period, he had staff responsibility for four major appropriations bills which covered funding for the Departments of State, Treasury, Justice, Transportation, Commerce, Energy, the United States Trade Representative and numerous other Federal entities such as the Federal Communications Commission and the Federal Trade Commission.

Mr. Bobbitt is a graduate of West Virginia University, and served as an Infantry Officer in the United States Army.

THOMAS A. COLE, Associate, directs marketing and media services for the New England office of Cassidy & Associates, Inc. His responsibilities include developing strategic marketing and media campaigns for Cassidy's clients. Prior to joining the firm, Tom was Executive Vice President of Regan Communications, Boston. In that position he directed marketing, media and advertising services for many private and public companies. Mr. Cole was also the director of advertising and promotion for the state lottery in Massachusetts. He attended Wake Forest University, Winston Salem, North Carolina and holds a Bachelor of Science degree in Business from Salem State College, Salem, MA. Mr. Cole is a founder and member of the Lynn Business Partnership, a private business advocacy group in Lynn, Massachusetts.

LAWRENCE C. GROSSMAN, Associate, served as a professional staff member of the House Armed Services Committee prior to joining Cassidy & Associates, where he

developed public policy initiatives for Chairman Les Aspin. Mr. Grossman was also Chairman Aspin's principal speech writer. Until he joined the House Armed Services Committee in late 1989, Mr. Grossman was associate editor of Military Forum, a defense policy magazine published by National Journal Inc. He is also author of numerous articles on defense and national security issues published in Atlantic Monthly, Washington Monthly, National Journal, Government Executive and other public policy magazines. He graduated from Bard College in 1985 with a B.A. in Classics and History and received an M.Litt. in Classics from Oxford University as an Overseas Research Scholar.

JULIA M. JONES, Associate, served as a Legislative and Staff Assistant to Representative Joseph M. McDade (R-PA), Ranking Minority Member of the House Appropriations Defense Subcommittee, Member of the House Appropriations Interior Subcommittee, Ranking Minority Member of the House Small Business Committee and Dean of the Pennsylvania Delegation from 1982 to 1986. Ms. Jones was responsible for coordinating the Congressman's Appropriations Committee legislative activities, as well as legislative initiatives in energy, health, communications, transportation, environment, aging and child abuse. Prior to joining Congressman McDade's staff, Ms. Jones was a staff member on the House Appropriations Committee from 1980 to 1982 and a staff member on the House Select Committee on Narcotics Abuse and Control from 1979 to 1980. Ms. Jones is a graduate of St. Marys/Notre Dame in South Bend, Indiana.

DANIEL J. MCNAMARA, Associate, served as Assistant Legislative Director to U.S. Senator Dave Durenberger from 1985 to 1989, Legislative Assistant from 1980 to 1985 and Legislative Aide from November 1978 to 1980. Prior to his employment by Senator Durenberger, Mr. McNamara held the position of Staff Assistant in the offices of the late U.S. Senator Hubert H. Humphrey and the former U.S. Senator Muriel Humphrey. Mr. McNamara's employment history in the United States Senate started in August of 1975.

Mr. McNamara's responsibilities in Senator Durenberger's office covered a wide range of issues, with a strong concentration in Agriculture, Budget, Transportation, Public Works and General Commerce. Mr. McNamara was also responsible for formulating the office's annual legislative plan and constituent services tracking system. Mr. McNamara is a graduate of the University of Maryland, College Park.

DIANE I. SCHNEIDER, Associate and Executive Assistant to the Chairman, joined Cassidy & Associates in 1987. Prior to joining Cassidy & Associates, Ms. Schneider was a founding member of the management team at New York Air, which later merged with Continental Airline. While at New York Air, Ms. Schneider served as Special Assistant to the Chairman and CEO, responsible for special promotions and media events; Interim Director of Public Relations; and Manager of Consumer Affairs. She previously worked in the White House during the Carter Administration as a Press Aide in the Office of Media Liaison. Prior to joining the White House staff, Ms. Schneider held a staff position on the U.S. Senate Subcommittee on Antitrust and Monopoly then chaired by Senator Philip A. Hart (D-MI). Ms. Schneider attended the University of Maryland at College Park.

MARY E. SHIELDS, Associate and Director of Corporate Resources, served as a Professional Staff Assistant to Senator William V. Roth, Jr. (R-DE), in his capacity as Chairman of the Senate Governmental Affairs Committee, prior to her joining Cassidy & Associates in 1987. In that position she was responsible for the preparation and execution of Senate confirmation hearings for heads of federal agencies nominated by the White House. She also had legislative responsibilities in the areas of health, education and defense. She previously worked on the 1984 Reagan-Bush campaign as an issue analyst and was Co-coordinator of Volunteers for the 1985 Reagan-Bush Presidential Inaugural Committee.

Ms. Shields was a teacher and administrator in a number of private secondary schools, and served in administration at Rosemont College, Rosemont, Pennsylvania from 1976 - 1980. Ms. Shields received her undergraduate degree from Manhattanville College, and her Master of Arts degree from Boston College.

BARBARA SUTTON, Associate, served as Director of Scheduling to former Speaker of the House, Thomas P. O'Neill, Jr., prior to her joining Cassidy & Associates in 1987. In that position she was responsible for negotiating and implementing the speaker's legislative and political calendar, acting in her position as a liaison to Congressional committee members, foreign government officials, federal administration officials, and members of the national press corps. In 1986, Ms. Sutton was appointed as Speaker O'Neill's representative to the House Budget Committee's delegation to Japan, People's republic of China, Thailand and Hong Kong. During the presidential election of 1988, Ms. Sutton served as a special consultant to the Dukakis-Bentsen campaign for the State of Massachusetts.

Ms. Sutton received her Bachelor of Arts in Political Science at Trinity College, Washington, D.C.

ROY C. MEYERS, Director of Communications, was educated at Cornell University. For many years he was an award-winning investigative reporter and later political editor and columnist for the Cleveland Press. From 1977 to 1985 he was press secretary and political advisor to Senator Howard M. Metzenbaum (D-OH). Mr. Meyers is a member of Sigma Delta Chi, national professional journalism fraternity, and is a former president of the U.S. Senate Press Secretaries Association. During his tenure in the Senate, he was the subject of profiles in publications such as the Washington Journalism Review and the New York Times. He also has written articles for numerous newspapers and magazines.

GEOFFREY ALLEN, Senior Account Executive and Executive Assistant to the President, worked from 1988 to 1989 at the National Democratic Institute for International Affairs (NDI), a non-profit group working to promote international political development prior to joining Cassidy & Associates. At NDI, he researched election codes and procedures, participated as staff assistant on two international delegations to observe elections in Pakistan and Paraguay and assisted in the preparation and coordination of reports containing the delegation's evaluations of these elections. Mr. Allen graduated from the University of North Carolina - Chapel Hill in 1987, with a B.A. in history and received a Diploma in International and Comparative Politics from the London School of Economics in May of 1988.

WILLIAM C. BATES, Account Executive, works on behalf of corporate and university clients and has legislative responsibilities in issue areas including defense, transportation, education and foreign affairs. Prior to joining Cassidy & Associates, Mr. Bates worked as media coordinator and consultant for MacWilliams/Cosgrove, a campaign consulting firm in Washington, DC. Mr. Bates has also worked with the Democratic Congressional Campaign Committee's fundraising department and with Congressman Wayne Owens (D-UT), a member of the Foreign Affairs Committee. A graduate of Cornell University, Mr. Bates received his B.A. in Political Science and History.

KAREN CARGILL, Account Executive, assists state and local government, university, and institutional clients of Cassidy & Associates in the development of project proposals, testimony, colloquies, and legislative language. Ms. Cargill also is responsible for monitoring and analyzing legislative developments in the areas of health care and education. Prior to joining Cassidy & Associates in March, 1991, Ms. Cargill spent two years reporting on Congressional and regulatory developments in the areas of workforce quality, education, and training, employer-sponsored health care, child care, and parental leave, and employment

discrimination for the Daily Labor Report and Employee Relations Weekly at the Bureau of National Affairs, Inc. in Washington, D.C. Formerly, Ms. Cargill directed a grass-roots lobbying campaign for the Massachusetts Public Interest Research Group. A graduate of Boston University, Ms. Cargill holds a B.A. in English Literature.

DIANE C. DEGRANDCHAMP, Account Executive, works with corporate, university and hospital clients and has legislative responsibilities in environment, energy, and health. In her position, she is responsible for monitoring legislative initiatives in these areas, as well as developing client materials such as project proposals, Congressional statements, colloquies and testimony, and legislative language. Prior to joining Cassidy & Associates in August, 1991, she worked at Hill and Knowlton's Environmental and Energy Policy Group for three years. In this capacity, she provided clients with legislative and regulatory monitoring and analysis on issues including clean air, alternative fuels, toxic substances, food safety, dioxin, asbestos, and global warming, among others. A graduate of the University of Maryland, Ms. DeGrandchamp holds a B.A. in Communications, and has completed graduate coursework covering environmental law.

JENNIFER E. DUFFY, Account Executive, joined Cassidy & Associates from Hill and Knowlton, Inc. where she was a member of the firm's Health Care and State and Local Relations practices. In this capacity, she was responsible for developing and implementing strategic programs for national public affairs accounts, as well as providing clients with political, legislative and regulatory monitoring and analysis on a wide range of issues. She has also served as a contributing editor and the associate editor of The Cook Political Report. From 1985 through 1987, she was the deputy director of communications for press relations at the National Republican Senatorial Committee.

Ms. Duffy received her Bachelor of Arts degree in political science from Georgetown University.

VICTORIA E. LION, Account Executive, Marketing, directs all marketing research for the firm and assists in servicing our corporate accounts. Prior to joining Cassidy & Associates, Ms. Lion spent four years in both the Senate and House serving as Deputy Press Secretary for Senate Democratic Whip Alan Cranston and to Congressman Bart Gordon of Tennessee. Ms. Lion has a B.A. in journalism from the Walter Cronkite School of Journalism and Telecommunications at Arizona State University.

ANNE E. RUNG, Account Executive, served as a Legislative Assistant to Joseph R. Biden (D-DE), Chairman of the Senate Judiciary Committee, from 1989 to 1992. As Legislative Assistant, Ms. Rung was responsible for a wide range of drug and crime initiatives, including the Comprehensive Crime Control Act of 1990 and the Juvenile Justice and Delinquency Prevention Act of 1992. In addition, she served as Acting Chief Clerk of the Committee from July 1991 to January 1992, where she assisted in the preparation and administering of all Executive Business Meetings and hearings. Ms. Rung is a graduate of Pennsylvania State University with a B.A. in political science and received a Masters in West European Politics from the London School of Economics.

FRASER BARRON, Research Associate, came to Cassidy & Associates in May, 1991 with substantial Washington experience serving in the Executive Branch at the Office of Economic Opportunity (Congressional Relations), the National Endowment for the Arts (where for seven years he was Advisor to the Chairman), and the President's Council on Management Improvement. In the private sector, Mr. Barron was the lobbyist for the Association on American Indian Affairs (handling the landmark Alaska Native Claims Settlement Act of 1971) and the American Arts Alliance. From 1979 to 1983 Mr. Barron published Government & the Arts, a widely respected monthly report on Federal support for the arts and the humanities with subscribers in six countries. Mr. Barron has been a consultant to numerous cultural organizations; he has been interviewed on National Public Radio and has spoken at several national conferences. In 1986 he delivered a paper at the 4th International Conference on Cultural Economics in Avignon, France. In 1989 Mr. Barron received the Distinguished Service Award for his services at the Arts Endowment. Mr. Barron holds degrees from Princeton University and Harvard Law School, and is a Member of the Bar.

DR. DAVID CARLEY, Senior Consultant, is a former President and CEO of the Medical College of Wisconsin where he also served as a member of its Board of Trustees. He has been a member of the Board of Regents of the University of Wisconsin. His professional consulting career has included work with the University of Illinois, Penn State University, North Carolina State University, Fudan University in Shanghai, China, and the University of Pennsylvania.

Dr. Carley joint ventured as a partner with the University of North Carolina/Charlotte, in a multi-use commercial, residential and retail development. He was also a joint venture partner with the University of Maryland in the Maryland Science and Technology Center.

Dr. Carley at present serves on the Chancellor's Advisory Board of the University of Wisconsin Health Sciences Center. He is a National Trustee of the John F. Kennedy

Presidential Library in Boston, Massachusetts. Dr. Carley is a graduate of Western Michigan University and Kalamazoo College. He served for four years as Chairman of the Robert La Follette Institute of Public Affairs Graduate Center, University of Wisconsin. He received his Ph.D. degree from the University of Wisconsin.

ROBERT A. FARMER, Director and Senior Consultant, joined Cassidy & Associates, Inc. after having served as Treasurer of the Dukakis for President campaign. He is the Treasurer of the Democratic National Committee, a director of the Center for National Policy and the Treasurer of the Democratic Governors' Association. He previously held the position of National Treasurer of the John Glenn Presidential Committee and was a member of the Board of Directors of the Mondale for President Committee.

In Massachusetts, Farmer served as President of the John F. Kennedy Library Foundation and is now a member of its Board of Directors. He is a Corporator of the New England Baptist Hospital, and is a member of the Development Committee of the Spaulding Rehabilitation Hospital. He was the founder and Chairman of the Robert A. Farmer Group, Inc., an educational publishing firm. He currently serves as a Director and Chairman of the Board of Mastery Education Corporation and as a Director of International Data Group, Inc. Farmer also serves as a member of the Board of Directors of the Harvard AIDS Institute.

Mr. Farmer is a graduate of Dartmouth College and Harvard Law School. He also attended Harvard Business School and has lectured across the country and abroad on the subjects of marketing and management.

MAJOR GENERAL EDMUND P. LOONEY, JR., U.S. Marine Corps (Retired), is a Senior Consultant with the firm. During his military career, General Looney commanded an Infantry platoon, a rifle company, the 31st Marine Amphibious Unit, Marine Corps Logistic Base, Barstow, California and the 6th Marine Expeditionary Brigade (MEB). As the Commanding General, 6th MEB, he was responsible for implementing the Maritime Prepositioning Program within the Marine Corps. He is a graduate of the NATO Defense College, Rome, Italy and the Industrial College of the Armed Forces, Washington, D.C. Prior to his retirement, he was the Assistant Deputy Chief of Staff for Manpower and Reserve Affairs for Reserve Affairs and before that the Director, Logistic Plans, Policies and Strategic Mobility at Headquarters, Marine Corps. General Looney holds a B.B.A. degree in Accounting from St. John's University and a Master's degree in Human Resources Management from Pepperdine University.

HENRY S. POINTON, JR., Senior Consultant, served as Assistant Chief of Programs Division in Civil Works Programs Division, Office of the Chief of Engineers, U.S. Army Corps of Engineers prior to joining Cassidy & Associates. In this position, he was responsible for program development, defense, and execution of the annual \$3 billion national water resources development and management program. Mr. Pointon also served as Assistant Chief of Planning Programs Management Branch where he engaged in national planning, policy, legislation and administration for water and related resources development. In addition, Mr. Pointon was Chief of Engineering Branch, Natural Resources Division, Inter-American Geodetic Survey, Fort Clayton, Canal Zone. He advised and assisted U.S. Agency for International Development missions and host country agencies throughout Latin America in integrated natural resource surveys, reconnaissance, feasibility studies, and planning for regional development in irrigation, drainage, flood control, transportation, agriculture, forestry and minerals. He has also held other responsible positions in water resources and public works, including City Engineer.

Mr. Pointon holds a B.S. degree in Civil Engineering from the University of Rhode Island and a M.S. degree in Civil Engineering from Northeastern University, and is a registered professional engineer in Ohio, Virginia, and Maryland. He is fluent in French and has travelled extensively in Europe, Latin America and North Africa.

CASSIDY & ASSOCIATES

CORPORATE CLIENTS OF CASSIDY & ASSOCIATES:

AT&T	Washington, D.C.
American Dredging Company	Camden, NJ
Asian American Bank & Trust Company	Boston, MA
B & F Palace International	New York, NY
Bean Dredging Company	Belle Chasse, LA
CEGELEC	Paris, France
Center for Health Technologies, Inc.	Miami, FL
CertainTeed Corporation	Valley Forge, PA
Chicago Board of Trade	Chicago, IL
Chicago Mercantile Exchange	Chicago, IL
Garden Isle Cablevision, L.P.	Kapaa, HI
General Dynamics Corporation	Falls Church, VA
Genetic Design	Greensboro, NC
Glaxo, Inc.	Washington, D.C.
Great Lakes Dredge and Dock Company	Oak Brook, IL
Insituform Technologies, Inc.	Memphis, TN
Intercontinental Energy Corporation	Hingham, MA

T. L. James & Company	Kenner, LA
Jones Intercable, Inc.	Englewood, CO
Kraft General Foods, Inc.	Washington, D.C.
MacAndrews & Forbes Holdings, Inc.	Washington, D.C.
Maersk Inc.	Washington, D.C.
Moog, Inc.	East Aurora, NY
National Abandoned Property Processing Corp. (NAPPCO)	Boston, MA
Ocean Spray Cranberries, Inc.	Lakeville-Middleboro, MA
Pine Bluff Sand and Gravel Company	Pine Bluff, AR
Polaroid Corporation	Cambridge, MA
Providence & Worcester Railroad Company	Worcester, MA
Public Financial Management	Boston, MA
Savings Bank Life Insurance of America	Woburn, MA
Sutter Bay Associates	Roseville, CA
Tufts University Development Corporation	Medford, MA
Union Switch and Signal, Inc.	Pittsburgh, PA

STATE OR FOREIGN GOVERNMENT ENTITIES:

The CSO Partnership	Richmond, VA
Delaware State Department of Transportation	Dover, DE
Town of Harvard, Massachusetts	Harvard, MA
Hawaii State Executive Office on Aging	Honolulu, HI
Hydro-Quebec	Montreal, Quebec

Office of the Governor of the State of Indiana	Indianapolis, IN
Massachusetts Bay Transportation Authority Retirement Board	Boston, MA
Massachusetts Municipal Wholesale Electric Company	Ludlow, MA
Rhode Island State Office of Economic Development/Port Authority	Providence, RI
Scott County Composting	Shakopee, MN
Scott County Highway Department	Jordan, MN

HEALTH CARE CLIENTS OF CASSIDY & ASSOCIATES:

California Pacific Medical Center	San Francisco, CA
Charlotte-Mecklenberg Hospital Authority	Charlotte, NC
Children's Hospital of Michigan	Detroit, MI
Children's Hospital of Pittsburgh	Pittsburgh, PA
Children's Hospital of San Diego	San Diego, CA
Children's National Medical Center	Washington, D.C.
Connecticut Health System	Hartford, CT
Hahnemann University	Philadelphia, PA
Heritage Hospital	Somerville, MA
Lahey Clinic	Burlington, MA
The Medical Center of Central Massachusetts	Worcester, MA
Mount Sinai Medical Center of Greater Miami, Inc.	Miami, FL

National Jewish Center for Immunology & Respiratory Medicine	Denver, CO
New England Deaconess Hospital Corporation	Boston, MA
Rehabilitation Hospital of the Pacific	Honolulu, HI
Rhode Island Hospital	Providence, RI
Sacred Heart Hospital	Allentown, PA
The Union Memorial Hospital	Baltimore, MD
Waterman Health Care Systems, Inc.	Eustis, FL
Watsonville Community Hospital	Watsonville, CA

FOUNDATION AND ASSOCIATION CLIENTS OF CASSIDY & ASSOCIATES:

American Hospital in Shanghai Foundation	Washington, DC
The APEX	Atlanta, GA
Armenian Assembly of America/AGBU Task Force	Washington, D.C.
Bishop Museum	Honolulu, HI
Boston Carmen's Union, Local 589	Boston, MA
California Community Colleges	Sacramento, CA
Central Credit Union Fund	Worcester, MA
Challenger Center	Alexandria, VA
Community College Association for Technology Transfer	Washington, D.C.
Critical Languages and Area Studies Consortium	Northfield, MA
The Franklin Institute	Philadelphia, PA
Fudan Foundation	Washington, D.C.

International Deafness Outreach	Rochester, NY
"Just Say No" International	Oakland, CA
Mary Washington Hospital Foundation	Fredricksburg, VA
Massachusetts Association of Private Career Schools	Boston, MA
Massachusetts League of Community Banks	Boston, MA
Motion Picture Association of America	Washington, D.C.
Multinational Business Development Coalition	Boston, MA
National Association of Dredging Contractors	Alexandria, VA
National Association for Proton Therapy	Bethesda, MD
National Cable T.V. Association	Washington, D.C.
Securities Industry Association	New York, NY
World Learning	Brattleboro, VT

UNIVERSITY AND RESEARCH CLIENTS OF CASSIDY & ASSOCIATES:

Albion College	Albion, MI
Babson College	Babson Park, MA
Bentley College	Waltham, MA
Boston College	Boston, MA
Boston University	Boston, MA
Bryant College	Smithfield, RI
Buena Vista College	Storm Lake, IA
Columbia University	New York, NY
Detroit Mercy, University of	Detroit, MI

Fairleigh Dickinson University	Teaneck, NJ
Florida Institute of Technology	Melbourne, FL
Gonzaga University	Spokane, WA
Hawaii, University of	Honolulu, HI
Illinois Eastern Community Colleges	Olney, IL
Illinois Institute of Technology	Chicago, IL
LaSalle University	Philadelphia, PA
Lehigh University	Bethlehem, PA
Lewis & Clark College	Portland, OR
Limerick, University of	Limerick, Ireland
Loma Linda University Medical Center	Loma Linda, CA
Loyola Marymount University	Los Angeles, CA
Miami-Dade Community College	Miami, FL
Michigan Biotechnology Institute	Lansing, MI
Monterey Institute of International Studies	Monterey, CA
New Jersey Institute of Technology	Newark, NJ
New York Medical College	Valhalla, NY
Northwestern University	Evanston, IL
Pennsylvania, University of	Philadelphia, PA
Polytechnic University	Brooklyn, NY
Rochester Institute of Technology	Rochester, NY
Saint Joseph's University	Philadelphia, PA
Saint Norbert College	De Pere, WI

Saint Thomas, University of	St. Paul, MN
Saint Xavier College	Chicago, IL
San Francisco, University of	San Francisco, CA
Southern Mississippi, University of	Hattiesburg, MI
Tougaloo College	Tougaloo, MS
Tri-State University	Angola, IN
Tufts University	Medford, MA
Tufts University Veterinarian School	North Grafton, MA
Vermont, University of	Burlington, VT
Villanova University	Villanova, PA

January 22, 1993

אניה ג

אאאא, חוזם: 17201

אל: רהמש/838

מ:- ווש, נר: 2050, תא: 110293, חז: 1830, דח: ב, סג: סו,

ככב

סודי / בהול לבוקר

- מ כ ת ב מ ו ב ר ק -

אל: רוה'מ, שה'ח - ניו יורק - למכותבים בלבד

דע: רובינשטיין - למכותב בלבד

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: תהליך השלום - שיחת רובינשטיין - דג'רג'יאן (9.2).

1. השתתפו בשיחה, מצידם: לוואיס, רוס, אינדיק, קרצר, מילר, האל, מילר (מח' ישראל) ובוואריה. מצידנו: השגריר, רוטשילד, בנצור, ציר והח'מ.

2. להלן סיכום נקודות עקריות שעלו בשיחה שארכה כשלוש שעות:

א. דג'רג'יאן התייחס בפתח השיחה לביקורו המתוכנן של המזכיר באיזור. עמד על הצורך לדון בתוצאות הרצויות של הביקור. ציין רצונם להחיות התהליך. הביע שביעות רצון מקידום המפגש. הזכיר בחטף בעית המורחקים והדיה בניו-יורק.

ב. רובינשטיין עמד בפתח דבריו על הצורך לחדש התהליך ולקדמו כמטרה משותפת לשתי המדינות. הביע תקווה שמטרה זו היא גם נחלת הערבים.

ג. רובינשטיין הבהיר שכוונה בפגישה להבהיר מספר סוגיות הזקוקות להבהרה, וזאת על רקע ביקורו הקרוב של שה'ת, ביקור מזכיר המדינה באיזור וביקורו המתוכנן של רוה'מ.

ד. קודם הצגת עמדתנו בנושא הפלסטיני, התעכב רובינשטיין קצרות על המו'מ עם ירדן. ציין כי אנו מצפים לקבלת תגובתם לגבי התיקונים לסדה'י. הזכיר הכירסום בעמדת ירדן בנושא סכר כארמיה. ציין כי הדבר אינו תואם תוכניותינו בנושא המים.

ה. אשר למו'מ עם הפלסטינים, רובינשטיין ציין העובדה הרבה שהשקענו בנושאים ספציפיים הקשורים למודל אותם טרם העלינו בדיונים בשל חשש הפלסטינים מכך שבכוונתנו להציפם בפרטים. עמד על ההתקדמות שהושגה בדיוני המומחים וחזר על נכונותנו לדון בנושא ז'א כמו-גם בנושא הלינקאז' למרות

(שבהקשר לנושא האחרון), איננו רואים צורך בכך בהקשר לתוכן מו'מ. הבהיר
כוונתנו להעברה מוקדמת של סמכויות כדי להחזיר לפלסטינים התחושה שדברים
זזים.

ו. בהמשך הציג רובינשטיין בפרוטרוט תרשים של מבנה וסמכויות של המוסדות
המרכזיים בתקופת המעבר. הדגיש כי המודל שהכנו (שטרם קיבל גושפנקא רשמית
) הינו נסיון לאזן בין הצורך לשנות, הרצון שלא לסגור אופציות ולא ליצור
מצבים בלתי הפיכים.

ז. בהתייחסו למועצה האקזקטיבית הפלסטינית, ציין רובינשטיין כי עדיין לא
ברור השלב שבו נדון בבחירות ומועדן. הבהיר עמדת רוח'מ בדבר הצורך
בהתקדמות בקונצפט ('הצורך לדעת מה הולכים לבחור קודם לדיון בבחירות').
הדגיש (בהקשר לסמכויות המועצה) רצוננו לפתור בעיות פרקטיות ולא להעניק
' ' SYMBOLIC STATELIKE POWERS ' ' .

ח. בעקבות הסברי רובינשטיין, התפתח דיון ארוך במהלכו נשאלו שאלות לגבי
סמכויות החקיקה שינתנו לפלסטינים בתחומים שיהיו בסמכותם ובתחומים שיהיו
באחריות משותפת. בתגובתו הבהיר רובינשטיין בין היתר כי במידה ויתעורר
צורך לשנות חקיקה ראשונית, נרצה למצוא מיכניזם מתאים שיפתור הבעיות מבלי
שנצטרך ליצור סימבולים. העלה האפשרות שהגוף המקשר בין המועצה המבצעת
והממשל הצבאי ישמש כמיכניזם. הדגיש כי בנושאים הנוגעים לחקיקה ראשונית
תשמר לנו זכות הוטו.

ט. בתשובה לשאלה האם הסברנו לפלסטינים ההבדל בין חוקים ראשוניים וחוקי
משנה (BY LAWS) הבהירו רובינשטיין ורוטשילד כי ניסינו אך הפלסטינים
סירבו להאזין.

י. בהתייחסו למשרדים הפלסטינים (כמפורט בתרשים) עמד רובינשטיין על
הפוטנציאל הרב של סמכויות שיעברו לפלסטינים.
הביא כדוגמא הפוטנציאל הטמון מבחינת הפלסטינים בהקמת משטרה, שבהכנות
להקמתה (הכשרת שוטרים וכד') יש להתחיל במועד מוקדם ככל האפשר, כך
שכוח יהיה מוכן ביום העברת הסמכויות.
רוטשילד עמד על הצורך בדיון עם הפלסטינים על המודליטיס והתחלת ההכשרה
המקצועית. הבהיר כי טרם העלינו הנושא עם הפלסטינים. הזכיר שהנושא הועלה
ע'י רוח'מ בשיחתו עם המזכיר איגלברגר. הוסיף כי יהא זה מועיל אם
ארה'ב תעלה הצעתנו עם הפלסטינים והירדנים. מעורבות האחרונים בבחירת
מועמדים ובהכשרתם, תסייע ותחסוך זמן. רוטשילד הוסיף כי טרם קיבלנו החלטה
האם נאפשר לכת המשטרתי לתפקד לפני תאריך העברת הסמכויות.

יא. רובינשטיין הבהיר נכונותנו להעברה מוקדמת של אחריות בתחומי הבריאות,
תיירות וחינוך. כהד להצעות שהעלו גורמים בצוות בעבר הבהיר רובינשטיין
שהשאלה אינה של PACKAGING אלא של EXPLORING הנושאים לעיל.

יב. בהתייחסו למערכת המשפטית הפלסטינית (בתקופת המעבר) הבהיר
רובינשטיין שהחוקים הקיימים ישארו למעט שינויים בהסכמה משותפת. חקיקה
חדשה בתקופת המעבר תיושם בעזה וביו'ש. בחינה של החקיקה החדשה תתקיים
במסגרת קבוצה משפטית כדי להבטיח שתעלה בקנה אחד עם הסדרי תקופת המעבר.
הביע רצוננו במעורבות ירדן. בהמשך פירט הסמכויות שיהיו לשלוש מערכות
השיפוט בשטחים. הבהיר כי למעט עברות בטחוניות כל יתר הנושאים יהו כפופים
למערכת השיפוטית הפלסטינית. התייחס לקושי לפתור בעיות משפטיות שבהן יהיו
מעורבים ישראלים ופלסטינים. העלה האפשרות שבעיות בנושא לעיל שלא תמצאנה

פתרון, יובאו לדיון ב- LIAISON .
 במהלך דיון בסוגיא לעיל התייחס רובינשטיין לרגישות שמגלים מתיישבים
 ישראלים בשטחים בנושא אחריות המשטרה והסמכויות שיוענקו לפלסטינים בתקופת
 המעבר. לשאלה מה תשובתו לאותם ישראלים השיב רובינשטיין כי נצטרך למצוא
 איזון בדרך שתהיה מקובלת על כולם.

יג. בהתייחסו לתפקיד ה- LIAISON דחה רובינשטיין טענת הפלסטינים לפיה
 הגוף ימלא תפקיד המנהל האזרחי תחת שם אחר.

יד. בתשובותיו לשאלות בנושא עמד רובינשטיין על נסיונותיו להבהיר
 לפלסטינים תפקידי ה- LIAISON . כמו-כן ציין כי ניתן יהיה להשתמש במכניזם
 זה לטיפול גם בתחומים שלא יפורטו בהסכם וכאמצעי לקומוניקציה.

טו. בתשובה להערת מילר על כך שהפלסטינים יראו ב- LIAISON גורם שיגביל
 יכולתם למשול, הבהיר רובינשטיין כי נעשה כל שנוכל לשנות דימוי זה. עוד
 בהקשר זה, רובינשטיין הדגיש חשיבות איוש ה- LIAISON באנשים מתאימים.

טז. בהקשר ל'מכירת' נושא ה- LIAISON לפלסטינים, מילר הבהיר הצורך
 בעריכת אבחנה בין REFFERD AND OVERSIGHT .

יז. אשר לסוגיית הקרקעות, רובינשטיין הבהיר הצורך באימוץ גישה מאוזנת
 שתיקח בחשבון הצורך בשנוי המציאות בשטח (קרי נוכחות ישראלית) והרצון
 שלא לסגור אופציה. בהמשך תאר רוטשילד באמצעות מפות מורכבות המצב בשטח,
 והקשיים במציאת פתרונות חדים וחלקים. רובינשטיין הוסיף בתשובה לשאלות כי
 (לנוכח מורכבות נושא הקרקעות) השאלה בפנינו היא כיצד לעצב מודל שיחן
 לפלסטינים הסמכות להיות אקטיבים ובאותה עת לא יפגע בשיקולי בטחון,
 נוכחות ישראלים והעתיד.

יח. רוטשילד ציין כי מסקנתו ממצב - קרקעות היא שבגלל מורכבות הבעיה יש
 לחתור להסדר פונקציונלי. הוסיף כי משמעות כוונתנו שלא לפגוע (NOT TO)
 PREJUDICE בהסדר עתידי היא שברשויות המוניציפליות יוכלו הפלסטינים לנהל
 חייהם ללא התערבות. וכנ'ל לגבי המתיישבים הישראלים כאשר, השטח שלא יכנס
 לשתי הקטיגוריות לעיל (למעט בסיסי צה'ל) ינוהלו במשותף. הדגיש שכל
 פתרון למצב המורכב חייב לקחת בחשבון את המציאות הקיימת. סבור שהצעתנו
 מהווה החקדמות משמעותית בהשוואה למצב הקיים.

יט. האל העיר כי העובדה שהפלסטינים לא יוכלו לעשות מה שירצו מחוץ
 לרשויות המוניציפליות הוסכת הצעתנו לבלתי אפשרית. רוטשילד בתגובה חזר על
 הצורך באיזון בין כל האינטרסים. הוסיף כי טרם ראינו נכונות מצד
 הפלסטינים לדון בסוגיית הקרקעות כמו גם בנושא המים.

כ. לואיס העיר שהמפות (שרוטשילד הציג) הן מסר ושאל האם גם לפלסטינים
 יש מפות. מילר העלה טענת הפלסטינים על כך שאין בידם מספיק מידע להכין
 מפות. רובינשטיין סיפר כי לפי שעה לא ניצלו נכונותנו להעביר להם נתונים
 רלוונטיים.

כא. בנושא המים, רובינשטיין ציין כי גישתנו הכללית הינה הידרולוגיה
 כללית ולא לוקאלית וכי בכונתנו להדרש לנושא בבוא הזמן.

כב. רובינשטיין התייחס קצרות לניסיון הפלסטינים ליצור לינקאז'. הבהיר כי
 איננו סבורים שיש הצדקה לכך. הוסיף כי העברנו להם נוסחה שלקחה בחשבון

בעיותיהם. דג'רג'יאן, בתגובה, העיר שטוב יהיה אם נוכל לחזור על נקודה זו כמו'מ.

כג. אשר לנושא ז'א, רובינשטיין ציין כי ישנם מספר דברים שניתן לעשות. הבהיר כי מחוות לא יעשו לפני כניסה למו'מ וכן שמה שיעשה יהיה בכפוף למצב בשטח. רוטשליד העיר לגבי ההבדל בין מה שאנו מוכנים לעשות לבין רצון הפלסטינים. דג'רג'יאן ציין כי כל מה שנעשה (בתחום ז'א) יסייע.

כד. רובינשטיין סיכם באומרו שיש דברים שניתן להקדים ולעשות. לשם כך יש צורך בשת'פ מוקדם עם הפלסטינים. אנו מנסים להבהיר הצורך בדיון על שורה ארוכה של נושאים ללא PREJUDICE (דיון על משטרה וכד'), בכך איננו מתכוונים לוותר על העתיד. הדיון יתן לפלסטינים תחושה של הישגים מוחשיים.

כה. דג'רג'יאן ציין כי ההסברים שקיבלו יסייעו להכין המזכיר לביקורו באיזור (הערה: המזכיר וצוות התהליך יקיימו בשבת הקרובה סמינר לקראת ביקורו. ש.ש.). ציין כי מודאגים לגבי השיחות במסלול הישראלי-פלסטיני במיוחד על רקע סוגיית המורחקים. יצטרכו להשקיע מאמץ מיוחד להתזרז הפלסטינים לשולחן המו'מ.

כו. לואיס העיר כי מופתע מהפערים הפסיכולוגיים בעמדות הצדדים והיכולת המוגבלת לגשר על פער זה. עמד על החשיבות שיש לדרך שבה נציג עמדתנו. הביא כדוגמא הסוגיא של אותם אלמנטים שיכללו בקטיגוריה של אדמות מדינה. אשר לתרשים שהוצג, סבור כי טוב נעשה אם לא נעשה בו שימוש כמו'מ עם הפלסטינים.

כז. מילר ציין כי ניתן לסכם את מה שהושג כך 'מה ששלי שלי ובחלק שלך נתחלק'. רובינשטיין השיב בעוד שכיום לא מנהלים הפלסטינים דבר הרי שבתקופת המעבר יעברו נושאים רבים לניהולם.

כח. בנצור התייחס לסמכויות המשלחת הפלסטינית. לדבריו, ניתן להתרשם מהעדר סמכות חבריה אותם מאחד מכנה משותף נמוך. פגם נוסף מוצא בעובדה שחברי המשלחת אינם מדווחים לתושבי השטחים על הצעותינו. ציין הצורך בחיזוק סמכותה של המשלחת. דג'רג'יאן העיר כי בשיחות עם חברי המשלחת מדגישים הצורך במסירת דוח לאוכלוסיה על ההתקדמות כמו'מ. מעניין לענין סיפר כי עשראווי חזרה (בשיחה שקיימה עמם) על מחויבות הפלסטינים לתהליך.

כט. רוס סבור שיכולת קבלת ההחלטות של הפלסטינים נשחקה. לדבריו, אקט מצידנו בתחום זכויות אדם יתרום לחיזוק מעמדה. בהתייחסו להסברים שהשמענו ציין כי בחלקם ניתן לעשות שימוש כמו'מ. סבור שאפשר להבהיר לפלסטינים שהמדובר בהסדרים לחמש שנים וכי בהצעותינו אנו מנסים לאזן בין צרכים ורצון שלא לפגוע בהסדר הקבע. לדבריו, חשוב שנדגיש הרעיון שאיננו סוגרי אופציה. במקביל להגדרתנו את תקופת הביניים חשוב לשמוע מהפלסטינים הגדרתם. כמו-כן יש להבהיר שהצעותינו משפרת את מצבם.

ל. רובינשטיין סיכם באומרו שלקראת הביקורים הקרובים (שה'ח בווינגטון, המזכיר באיזור ורוה'מ בווינגטון) חשנו צורך לחלוק עמם עמדותינו אשר אינן פרי קפריזות אלא משקפות גישה מציאותית וצורך פוליטי שלא לסגור אופציות. תחת האילוצים לעיל אנו מנסים לעשות משהו הגיוני. הביע תקווה שהפלסטינים יצרו עמנו קשר עד לכינוס סיבוב השיחות הבא. עד כאן סיכום השיחה.

הערה:

תגובות ראשונות שקלטתי / קלטנו בעקבות הפגישה היו מעורבות. מבחינת הגורמים שהצטרפו זה לא מכבר לצוות (לואיס ואינדיק) היה מפגש מועיל ביותר. חלק ממשחפיו הוותיקים של צוות התהליך הביעו אכזבה מהדברים ששמעו. הם ציפו שרובינשטיין יגיע עם מודל מעודכן שיאפשר להם לנסות ולמכור לפלסטינים. הם מסופקים אם המודל בצורתו הנוכחית יאפשר התקדמות לכשיחודשו השיחות.

שטיין.

תמוצה: @ (רהמ), שהח, @ (ראשהממשלה)

סססס

אובל

אאאא, חוזם: 16459
אל: רהמש/817
מ-: המשרד, תא: 110293, זח: 1650, דח: מ, סג: סו,
כבכ
505598
סודי/מיד

אל: וושינגטון, קישור לקונגרס
דע: שגריר, ציר
מאת: מצפ"א

הנדון: בקור סנטור לייחי - סכום

סנטור פטריק לייחי בקר בישראל ביו ה-9-7 דנא. נלוו אליו עוזריו אריק
ניוסום, ואן לובל (ר' משרדו) וכן רעייתו.

להלן מפגישותיו:

1. פגישה עם שר האוצר

א. אבטלה
שר האוצר פתח בסקירה על תקציב המדינה, נקב במס' העולים הצפוי להגיע
ב-1993 והדגיש כי הבעיה העיקרית העומדת בפנינו הינה יצירת מקומות עבודה
ללא מועסקים. סנטור לייחי ביקש לדעת כיצד מתחלק שיעור הלא מועסקים בין
תושבי ישראל לבין עולים חדשים ונענה שאכן רוב המובטלים הינו מקרב
העולים.

ב. השקעות

סיפר על השינוי בהעדפות הממשלה מאז הקמתה וכן ההחלטה להשקיע בתשתית.
הביע תקוותו כי שיעור ההשקעות בישראל יגדל. לייחי בקש לדעת האם חלו
שינויים עד כה שמצביעים על מגמה זו הוסיף כי להערכתנו גידול בהשקעות
בישראל תלוי גם ברפורמות הכלכליות שיתבצעו. שוחט הוסיף כי המדיניות
הכלכלית של הממשלה הולכת לכיוון ליברליזציה גדולה יותר ותחרות. הסביר גם
מדיניות ההפרטה. באופן עקרוני מדיניות ישראל היא לנסות ולהוציא הממשלה
מהכלכלה מהר ככל שניתן.

ג. ערבויות :

ליהי ציין כי יש לשמור את שיעור עלות הערבויות (SCORING) נמוך ככל שניתן שכן אין לשכות שקיימת תקרה לסך ה-SCORING של כל הערבויות של ממארה'ב.

המשיך באומרו כי אחת מדאגותיו, במהלך המו'מ על הערבויות, היתה השימושים של הערבויות, כיצד יוצאו, באילו תחומים יושקעו והאפשרות של חברות אמריקניות להשתתף במכרזים כמו למשל בתשתית, לעומת חברות אירופיות.

שר האוצר ומנכ"ל האוצר הבטיחו כי בכל הנוגע לסקטור הממשלתי, הממשלה תקל על מכרזים לחברות אמריקניות ותדאג לתדע את שגרירות ארה"ב. יעשה הכל לקידומן של חברות אמריקניות למרות שנפעל על בסיס של תחרויות.

ליהי השיב כי הוא מבין שמדובר בתחרויות אולם חששו הוא שכאשר הנושא יגיע לוועדתו יישאל ע"י הסנטור בירד, יו"ר ועדת ההקצבות מהו אחוז הרכישה מארה"ב מסך הערבויות ולא יהיו בידו נתונים. ציין כי עד כה לא הצליח לקבלם וביקש לקבל לפחות הערכה. מנכ"ל האוצר הסביר כי כרגע מדובר ברכש המסתכם בכ-1 ביליון דולר, נתון שילך ככל הנראה ויגדל. ציין כי קשה להגדיר זאת באחוזים לאור השערים המשתנים.

ליהי חזר והדגיש כי SPECIFIC PROJECTIONS WILL BE VERY APRECIATED המשיך באומרו כי כאשר ביקשנו הערבויות, תחזית מספר העולים עמדה על 1 מיליון וכי החוק מאפשר קבלת 2 ביליון דולר לשנה תוך העברת יתרה משנה לשנה. לאור השינוי בנתוני העליה, נשאלת השאלה האם ישראל תזדקק למלוא ה-10 ביליון דולר. ליהי הדגיש כי 'אינני מנסה לקחת בחזרה את הערבויות' אלא לקבל מידע על אופן ניצולן.

שר האוצר הסביר כי עד כה היגיעו כבר כחצי מליון עולים וכי נראה לו שישראל תזדקק למלוא סכום הערבויות (10 ביליון דולר) שכן צרכי הקליטה יחייבו זאת גם אם קצב העליה יהיה איטי יותר מהתחזית. לשאלת ליהי השיב שוחט כי לא תהיה בעייה בהחזר חובות. אמנם היחס בין אחוז החזר החובות החיצוניים יגדל לעומת ה-GNP אולם נוכל להוריד זאת אם נשכיל להשתמש בכסף. ליהי שיבח את ישראל על פועלה ואמר כי אף מדינה בעולם לא עשתה יותר מאשר מדינת ישראל למען עליה, בפתיחת דלתותיה לכל העולים ללא אפליית בריאות, מצב כלכלי וכו'.

ISRAEL DESERVES AN IMMENSE PRAISE FOR WHAT IT'S DONE

ליהי אמר כי יש צורך לבצע רפורמות כלכליות. שר האוצר השיב כי המדיניות נקבעה וכבר קיימת אולם אנו ניצבים בפני קשיי ביצוע. ליהי אמר כי הוא מסכים עם כך שישראל לא תוכל להיות חזקה פוליטית ובטחונית אלא אם כן תהיה חזקה כלכלית. היה מעוניין לראות הסכם שלום ומודע לכך שלא יהיה זה מייד 'אתם המדינה החזקה ביותר במזה'ת והדמוקרטיה היחידה ולכן זה באינטרס שלי (של ארה"ב). אני פה, שכן יש ממשל חדש (שוחחתי עם קלינטון וכריסטופר לפני בואי ואדווה להם עם שובי) ומאחר ואני ידיד ישראל אני מודאג נצטרך לברוק את כל מכלול סיוע החוץ של ארה"ב.

'WE'LL MAINTAIN OUR INTEREST IN OUR ALLY ISRAEL AND I WANT IT TO WORK'.

ליהי סיים דבריו בחוזרו לנושא הערבויות (שהיה דומיננטי בשיחה עם שר האוצר): 'לאור הדיון והבדיקה הדקדקנית של הערבויות, לטוב ולרע, הם יהיו

גם השנה תחת ביקורת ובדיקה מצד חבריכם וכס מצד כאלה שאינם נמנים כירידיכם ולכן עליכם להיות מודאגים בנושא. אני ממליץ לכם כידור, ולא אומר לכם מה לעשות שכן אתם עצמאיים, היו זהירים לגבי השמוש בערבויות ובמיוחד בשנה הראשונה. חובת ההוכחה היא עליהם. עבודתי בשנים לאחר מכן תהיה קלה יותר'.

בסוף הפגישה קיימו שר האוצר וליהי מסע'ת משותפת קצרה.

2. הפגישה עם רה"מ

א. כללי

בתחילת הפגישה הציע רה"מ כי הפגישה תתחלק לשניים. חלקה הראשון - כללי יותר והשני פרטי. רה"מ פתח והסביר ערוצי העבודה לפיהם עובדת ממישראל תהליך השלום מחד וחידוק הרגשת הבטחון בישראל מאידך. דיבר על העליה מברה"מ ועל הקושי שבקליטת 8 אחוז נוספים לאוכלוסית ישראל.

הרחיב בסוגיית הקיצוץ בתקציבי ההתנחלויות. יותר לא מוקנית עדיפות לאלו המשקיעים בחעשיות בשטחים. סדר העדיפויות בישראל השתנה.

ב. רפורמות כלכליות

רה"מ הסביר כי הגרעון צומצם בכ-חצי בתקציב 1993 (לעומת תקציב 1992). דבר על הנסיון להפרטה שאינו כה פשוט. אנו בתהליך של שינוי הן בסוגיית תהליך השלום והן בנושא הרפורמות הכלכליות. בפני ישראל 3-4 שנים קשות במובן הכלכלי.

ג. תהליך השלום

ליהי הזכיר כי בקור המזכיר באיזור יאיר התהליך בזרקורים לטוב ולרע שכן ישים את תהליך השלום בסדר היום. הביע תקוותו כי המומנטום שהחל לא יאבד. בגלל סדר עדיפויות פנימי לא היה רוצה לראות התהליך נדחק הצידה.

ד. המגורשים

ליהי העיר כי קיימים הבדלים באופן ראית סוגיית המגורשים בארה"ב ובישראל. רה"מ הסביר כי ההבדל בגישות נובע כנראה מכך שהאמריקאים אינם ערים דיים לסכנת הפונדמנטליזם במידה שקיימת בישראל.

ה. תהליך השלום

ליהי שאל על גורל התהליך שנה מהיום. נענה כי באם לא תושג פריצת דרך ב-1993 הרי שתיווצר בעיה. הזכיר כי המשבר האחרון שפרץ (מלחמת המפרץ) לא היה קשור לסכסוך הערבי-ישראלי. הוסיף כי הבעיה עמה יצטרך העולם הדמוקרטי להתמודד בעוד כ-5 שנים הינה איראן והחמאס. הוסיף כי לא מצא בארה"ב עירנות לפונדמנטליזם האיסלאמי. רה"מ הוסיף כי הוצע לסעודיה לתמוך בפלס' ע'י הקמת מפעלי תעשייה אך נענו בשלילה.

3. הפגישה עם שח"ח

שח"ח אירח את הסנטור, רעייתו ועוזריו לא'צ בהשתתפות ס/שח"ח, נגיד בנק

ישראל מנכ"ל משה'ח, ממנכ"ל, סמנכ"ל אירופה וכלכלה, מנהל מצפ"א, יועצי
השר פנקס וברדוגו, דרנגר והח"מ.

א. הכלכלה הישראלית

השר פתח וסקר הכלכלה הישראלית, החרם הערבי. ציין העובדה כי לייחיי הנו
הסנטור הראשון המגיע בעידן קלינטון. לייחיי העלה סוגית העליה והבעיות
המובנות שבקליטתה. הוסיף כי הערבויות לא עברו בקלות בממשל הקודם
ובקונגרס. חשוב במיוחד שהשימוש בהם יבוצע כמסוכס במיוחד בשנה הראשונה.
הנגיד סקר ההתפתחויות בכלכלה והדברת האינפלציה. המבחן האמיתי יהיה
בבנלאומיות הכלכלה הישראלית. גם זרם העליה יגבר באם הכלכלה תתפתח. עבור
ישראל קליטת העליה הינה מחויבות לאומית.

השר הוסיף כי נעשו טעויות בשטח הכלכלי בעבר. החלה בניה באיזורים ללא
תעסוקה ולא הושקע בתשתית בצורה נבונה. הערבויות, מטרתן לבנות תשתית
נכונה.

ב. תהליך השלום

השר סקר התהליך והוסיף כי הפלס' צריכים יותר סמכויות בניהול המו"מ מאשר
קיים בפועל. הסורים איטיים בתהליך אך ברורים בכיוון. ס/השר הוסיף כי
לדעתנו יהיה קל יותר למצוא פריצת דרך עם הסורים. אתם הבעיה מתמקדת
במימדי הנסיגה זאת לאחר שממשישראל הנוכחית לא פסלה הרעיון. מבחינת ישראל
טרם קבלנו חשובה לאיזה שלום מתכוונים הסורים וכן האם ניתן לקיים הסכם
שלום נפרד עמם כזה שמתקיים עם מצרים ללא תלות עם מדינות ערב נוספות או
עם הפלס'.

לייחיי ביקש לדעת האם קיימת מסגרת שבה יוכלו לבנות הסכם שלום נפרד זה
פקטו עם סוריה תוך התבססות על הסכמי סחר וכו'. בנוסף, שאל על מעורבות
סוריה בארגוני הטרור. הזכיר ההתנקשות בחיילי המרינס בכיירות. ובקש אף
לדעת האם קיימת מעורבות ירדנית בטרור.

השר השיב כי לישראל אין חילוקי דעות עם חוסין. האחרון שולט בפונדמנטליזם
בצורה מאוד מתוחכמת. המלך הוא היחידי בעולם הערבי שרוצה ל'מערב' את
העולם הערבי. הוא לא דוחף התהליך אך גם לא מהווה מכשול לו.

השגריר האמריקאי העלה בסוף השיחה את סוגית המגורשים והחמא'ס ונענה
בהתאם.

בנוסף נפגש הסנטור לפי בקשתו אף עם שמחה דיניץ, ח"כ בנימין נתניהו ומשה
ארנס. למחרת ביום ג' 9/2 סיירו בלוויית הקונסוליה האמריקאית בשטחים.

עד כאן

יעל רובינשטיין

10 בפברואר 1993

תפוצה: שדח, סשהח, @ (רחמי), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
גנור, @ (ר'אגת), @ (רם), @ (אמן), ממד, מצפא,
ערן, כלכליתב', מזתים, סייבל, @ (ראשהממשלה)

סססס

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

505767
בלמים/רניל
המנהל הכללי
100.10

DIRECTOR GENERAL

אורן

א:ל יצחק אורן - משרד רוה"ט
פגס טס' - 02-664838

הנדון: עצירים אמריקאים ממוצא ערבי

להלן אינרת תשובה לשנרירות האמריקאית.

השלמות בטלפון.

ר' חטיבת תאום
10 בפברואר 1993

2/2

מ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

80654

The Ministry of Foreign Affairs presents its compliments to the Embassy of the United States of America and has the honour to refer to its Notes No. 029 dated 4 February 1993 and No. 031 dated 5 February 1993.

As the Embassy is well aware, the three individuals referred to in the above Notes are being held for investigation in connection with terrorist activities.

Mohammad Jarad and Mohammad Salah, both U.S. citizens, were arrested on 25 January 1993 on suspicion of being high level activists in the HAMAS organisation. The major offences for which they are being investigated are:

(i) entering the territories with the intention of rebuilding the HAMAS infrastructure and terrorist network in the West Bank and Gaza; and

(ii) importing large sums of foreign currency for that purpose.

In an unrelated case, Mohammad Omar, a resident of the territories with U.S. citizenship, was detained on 24 January. He is suspected of involvement with HAMAS terrorist activity in the West Bank.

Notwithstanding the extremely grave nature of the offences which these individuals are suspected to have committed, the Israel authorities have complied with accepted standards in relation to the process and conditions of their detention.

(a) The U.S. authorities were notified of the detention of Jarad and Salah within a matter of hours, and of Omar within no more than 48 hours. This is in full compliance with the requirement of the Vienna Convention on Consular Relations that notification of detentions be given "without delay".

(b) Visits by a U.S. consul were scheduled within a few days of the detentions. Omar was visited on January 28, Jarad on January 29, and Salah on January 31 (following the weekend). This is a reasonable time-frame in the light of international practice. A second round of consular visits has since been held. The visits have taken place without any restriction on the duration or content of the meetings.

(c) The authorities initiated procedures for meetings with lawyers within the week following the detentions. The Ministry understands that all three detainees will have met with their lawyers by the end of this current week, well within the 30 day period permitted by the applicable law.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

(d) The three detainees were brought to court for remand hearings within a week to ten days following their arrest, as against the 18 days permitted by law. In each case the court was satisfied that there were reasonable grounds for extending the period of detention.

(e) The suspects are all under constant medical supervision. After being detained they were each examined by a doctor, and continue to be examined by a paramedic on a daily basis. All requisite medication is provided - in co-operation with the U.S. Consul-General in Jerusalem in the case of Jarad. When the latter complained recently that he did not feel well, he was immediately taken to Madassah hospital in Jerusalem for cardiological tests, examined by a specialist and kept in hospital overnight for observation before being released in good health the following day.

The Embassy will have noted that none of the suspects complained about the conditions of his detention and investigation when brought before the judge at his remand hearing.

The Ministry notes the Embassy's concern that official Israeli statements may have imputed guilt to the detainees although the investigation is still in process. The Ministry wishes to emphasise that there was no intention to prejudice or prejudge the outcome of the investigation. At the same time it will be understood that reference by Government officials to the extremely serious security offences which the detainees are suspected of having committed was legitimate.

Due process will continue to be observed throughout the ongoing investigation of the detainees and any subsequent legal proceedings which may arise as a result of the findings.

The Ministry of Foreign Affairs avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of the United States of America the assurances of its highest consideration.

Jerusalem, 10 February 1993

Embassy of the United States
of America in Israel

י"ז בשבט תשנ"ג
8 בפברואר 1993
910.00

501850

טיעונים לשמירת רמת הסיוע

- הטיעון המרכזי והראשי לשמירת חבילת הסיוע בהיקפה נוכחי צריך לסוב על תהליך השלום. ישראל חייבת להתפס בעיני כל הצדדים לתהליך השלום כמדינה חזקה ובעלת ברית של ארה"ב. מדינות ערב בודקות ובוחנות את מחלכי ממשל קלינטון החדש ויחסו לצדדים בתהליך ובמיוחד כלפי ישראל. שינוי אפשרי בחבילת הסיוע יתפס כשינוי במחויבות האמריקנית לישראל שכן בעיני מדינות המז"ת אין הבנה ששינוי בסיוע יכול לנבוע מקשיו תקציב פנימיים וסדרי עדיפות המדגישים את הנושא החברתי הכלכלי. הסיוע האמריקאי נתפס במדינות המז"ת קודם כל אמצעי לחשנת יעדים פוליטיים.
- חבילת הסיוע לישראל מסייעת ליציבות הפוליטית בישראל ומקלה בנטילת סיכונים מדיניים במהלך חסו"מ.
- יש להדגיש את העובדה שמירוץ החימוש במז"ת לא הואט, אדרבא לאחרונה אף גברו מכירות הנשק האמריקאי לסעודיה וכווית.
- יש לנו ענין שפונקציה 150 חכוללת את סימון חוק הסיוע וסימון שאר הפעילות הכינ"ל של ממשלת ארה"ב. תהיה גדולה ככל האפשר כדי שצדודית הסיוע לישראל לא תובלט וכדי למנוע קיצוץ אפשרי מתוכניות סיוע למדינות אחרות. יש מקום שרוח"מ ושה"ח בביקוריהם הקרובים יעודדו את מזכיר המדינה למאבק על שמירת היקפה של פונקציה 150 וכך לשמור על היקף תקציב החוץ ברמתו הנוכחית.
- במשך שנים הסיוע למצרים וישראל נכרך במה שקראו אז "גוש קמפ דייוויד" היינו שלתהליך שלום שנעשה במעורבות אמריקאית מתלווה גם אחריות כלכלית כלפי המעורבות האזורית. כך גם המצב היום, בכל הקשור לתפקיד המרכזי של ארה"ב בתהליך.
- תהליך שלום מוצלח לא יקטין בשנים הקרובות את רמת התוצאה הבטחונית, מה גם שהאיומים על בטחון המדינה לא נובעים רק ממדינות שעמן עשויה ישראל לחתום על הסכמים אלא גם ממדינות הפריפריה (איראן, עירק, לוב).

- במסגרת תהליך השלום, אין ספק שישראל תיזדקק ליטול על עצמה סיכונים רבים ומשום כך בטוחה תקרוב לא רק שנטל הבטחון לא יקטן אלא שהוא אף עלול לגדול.
- המערכת הפוליטית במזה"ת עדיין רחוקה יציבות והשילוב של פונדמנטליזם פנטי משולב בעוצמה צבאית ואולי גם בעוצמה בלתי קונבנציונלית מהווה איום על ישראל גם אחרי חתימת הסכמי שלום עם שכנותיה.
- על אף הסיוע שמעמידה ארה"ב לישראל בדמות מלווה נוח בסך 10 מיליארד דולר, יכביד נטל קליטת העליה על כלכלת ישראל.
- ישראל קלטה עד היום כ-500,000 עולים בכוחותיה, נטל הקליטה הוא אדיר, הפחתת הסיוע תפגע במאמצנו לעמוד במשימה. לא בקשנו הגדלת הסיוע, אלא רק עמידה באותה מסגרת נומינלית.
- ישראל לקחה על עצמה לעמוד בכל העלות התקציבית של הערבויות, שמירה על אותה רמת סיוע, מסויעת אך במעט למאמץ האמיתי שחמדינה עושה, בקליטת העליה.
- הרפורמות הכלכליות שחמדינה נקטה בהם לאחרונה מחייבים אמוץ ציבורי במדינה ובכלכלתה, המשך הסיוע הינו אחד המסרים החיוניים ביותר ביצירת האמינות הכלכלית.
- ישראל עשתה ועושה להגדלת הסחר עם ארה"ב ולמעשה חלק גדול מחסיוע חוזר לארה"ב עם קניית מוצרים (מוצרי חקלאות ומכונות) ושירותים למיניהם.
- הסיוע האזרחי קוצץ לפחות בכ-30 אחוז מאז 1985 - מאחר והוא נשאר בגודלו הנומינלי, בעוד האינפלציה הממוצעת היא בין 3-4 אחוז לשנה.
- רוב הסיוע האזרחי מיועד להחזר החוב בגין הסיוע הצבאי אשר נתן לישראל בשנות השבעים.

א/כ

דחימות מידי	שגרירות ישראל רושינגטון	דף 1
סיווג שמור	טומס טברק	מתוך 3
מס' פקס למטה"ח: 1047		אל: רוח"ם
מס' פקס לבחורין: -		דע:
מס"ן: -	השגריר, רושינגטון	מאת:
נ"י: -		

שמור / מידי

לפני צאתי את רושינגטון מסר לי עבורך פקס קמפלמן המסמך הרצ"ב.

שובל

2/2

1 | טומס

הנני מודיע לך
באשר לך
באשר לך

א/ר

1047 $\frac{2}{3}$

MEMORANDUM

TO: Prime Minister Yitzhak Rabin
FROM: Max M. Kampelman
DATE: February 4, 1993

Zalman Shoval suggested I prepare this memorandum for you with the thought you might wish to raise its substance with President Clinton when you meet in Washington.

Dr. Robert Jastrow and I have recently published two pieces urging support for the SDI program. The first was published in Commentary, and I sent you a copy of that in November; the other recently appeared in The New York Times. The two of us and Zbigniew Brzezinski had published an original supportive article in 1985 which appeared in The New York Times Magazine. Dr. Jastrow, who is writing this memorandum with me, is a world-class astrophysicist and a very good friend of Israel.

Our most recent activity was motivated by the realization that there has developed a bias against space-based SDI research within many Democrat Congressman, most of whom are friends of Israel and do not appreciate the importance of space-based technology to Israel's defense against ballistic missiles. The Arrow and similar U.S. missile defenses which are available to Israel do not, according to military experts with whom we have consulted, offer Israel adequate protection. For example, cluster munitions (warheads containing 50-100 bomblets each) are low technology and readily available in the weapons market. An attack by 50 Scuds, each armed with bomblets, would present the missile defenses of Israel and other U.S. allies with thousands of attacking objects to be intercepted. These are likely to overwhelm any feasible Arrow or Patriot type defense. Warheads filled with chemical or biological toxins could devastate the population of Israel.

-2-

1047 $\frac{2}{3}$

The only counter to the cluster munitions threat, other than the threat of prior nuclear deterrence, is a defense that destroys the Scuds in their boost phase, within a minute or so after launch, while their engines are still burning and before the Scuds have deployed their bomblets. Fortunately, several SDI technologies are being developed by SDI to meet the threat of cluster munitions in the Middle East with a near-term boost-phase defense. Prompt alert of launches, provided by a space-based reconnaissance network, is an essential component of the defense. The technologies involved are not exotic and no technical difficulties, according to our information, stand in the way of their early realization.

If the cluster munitions attack is severely met with an effective boost-phase defense of this type, the Arrow and comparable U.S. defenses will then play a role both effective and essential in mopping up the relatively small number of leakers through the first line of defense.

A space-based research program is of the greatest importance for the security of Israel, other U.S. allies and the safety of U.S. forces overseas. It is vital that this early boost phase research be continued and accelerated, for "eyes" in space would provide Israel with more early warning time than could be provided from ground sensors alone. It is our concern that President Clinton, some of his advisors and a great many friends of Israel in the Congress, are not aware of this urgent need to help meet Israel's vulnerability and think of this issue only in terms of whether a space-based program is required to defend the continental U.S.

I do hope this is helpful to you.

2/11/93

Government of the United States, the United States Congress, and the people of the United States. The Embassy believes that Mr. Omar's case and the cases of all other Americans held by the Government of Israel should be resolved expeditiously and through procedures that are fundamentally fair.

The Embassy avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs the assurance of its highest consideration.

Embassy of the United States of America

Tel Aviv, Israel

February 5, 1993

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

501020
שמו"ר/מיד"ר

אל"ד
מ"ל שמואל אוזנובוי - תאום הפעולות בשטחים
הגב' יעל ברה - עמית/482
הפע"ר
אל"מ אחז בן-ארי, רע"ג דבל"א - פע"ר
מר יצחק אורן, משרד ראש-הממשלה

מאת: מנהל מז"ח 2

הנדון: אס"ב - שטחים - מצורב הסמ"ס האס"ב/סג"מ

רצ"ב שלושה אגרות מחאה שהוגשו לנו ע"י שארירות ארה"ב:

- א. TALKING POINTS.
 - ב. מחאה בעקבות ביקור הקונסול אל האמריקאי העוזר מוחמד תופיה שומר.
 - ג. מחאה כוללת על טיפולנו בשלושת הנעורים.
- נודה על תגובה הולמת.

אבי שוקת

7 בפברואר 1993

Handwritten mark

talking points (K)

93 02/05 13:16

3-663449

AMEMBASSYTELAVIV

0901

AMERICAN EMBASSY
TEL AVIV, ISRAEL
FAX 972-3-663449

TO:

NAME: Mr. Eitan Ben Tsur
Deputy Director General
C/O: Ministry of Foreign Affairs EXT: _____
TELEFAX #: 02-303704

FROM: Mr. Michael J. Metrisko
Counselor for Consular Affairs
OFFICE: American Embassy, Tel Aviv EXT: _____

DATE: February 5, 1993

MESSAGE: ATTACHEMENT

AUTHORIZED BY: *M. Metrisko* DATE: 2/5/93
SIGNATURE OF AMERICAN HEAD OF SECTION 0121

93 02/05 13:16

3-663449

AMEMBASSYTELAVIV

*Embassy of the United States of America*February 5, 1993
Tel Aviv

Mr. Eitan Ben Tsur
Deputy Director General
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Ben Tsur:

I have been instructed to bring the attached points relating to the recent arrests of three American citizens to your attention. The Americans involved are Mr. Mohammad Tawfik Omar, Mr. Mohammad Hilmi Jarad, and Mr. Mohammad Abdelhamid Salah, and all three are presently being detained by authorities of the Government of Israel.

Earlier today the Embassy delivered a diplomatic note on this subject to Mr. Shlomo Hover, Director of the Consular Affairs Division of the Ministry of Foreign Affairs. The points attached are in addition to the information contained in the Embassy's Note No: 029.

Sincerely,

Michael J. Metrisko
Consul General and
Counselor for Consular Affairs

Attachment: a/s

93 02/05 13:17

3-663449

AMEMBASSYTELAVIV

- We are disturbed by reports we have received about the treatment of three American citizens recently detained without charge in the West Bank -- Mohammad Jarad, Mohammad Salah and Mohammad Omar.
- We fully appreciate Israeli security concerns and we appreciate that the Territories are subject to military rule.
- However, we have a compelling interest in ensuring that American citizens receive humane and fair treatment and are accorded full due process.
- Ambassador Harrop has already registered our unhappiness over the delay in gaining consular access to these detainees.
- We are still not satisfied with the terms of our access. Although all three detainees are at the same prison, we are only being allowed to visit them on different days and only once a week. Such arbitrary restrictions make the work of our consular officers needlessly more difficult and raise suspicions about the detainees' condition that could be easily dispelled.
- More reasonable accommodation is essential, involving more frequent and simultaneous opportunities for consular visits.
- We have particular concerns about the condition of Mr. Jarad. His family has advised us that due to his heart condition, he not only requires regular medication but a thorough blood test every two weeks to gauge the effect of the medication. Since he may have missed some dosages immediately after his arrest, they believe it is imperative that he be examined by a competent heart specialist as soon as possible.
- Further, as we understand it, no charges have been filed against any of the detainees, and yet they have now been in prison for more than a week. Moreover, we have been told that none has been accorded access to legal counsel or to family members.

'93 02/05 13:17

3-663449

AEMBASSYTELAVIV

- 2 -

-- Frankly, we find this sort of treatment inconsistent with fundamental concepts of due process. If the Israeli government has reason to believe that they have committed crimes, charges should be brought, access to counsel assured, and a public trial held, where the evidence can be tested objectively.

-- This is an issue of fundamental concern not just to the State Department. Members of Congress have expressed a direct interest and the cases are becoming a matter of public concern as well. How Israel treats American citizens -- whatever their ethnic background or political orientation -- is a matter of the utmost concern to the United States government. Israeli behavior in these cases is being watched very carefully in the United States.

-- We believe it would be very much in Israel's interest to see that these cases are resolved expeditiously and through procedures that will be seen as fundamentally fair.

-- In this regard, we are concerned about reports that the Government of Israel has backgrounded press in a manner implying these American citizens are guilty before they have even been charged.

-- This may compromise their ability to receive a fair trial, and certainly is damaging to their reputations.

-- The current situation -- where American citizens are being held incommunicado for lengthy periods without charge -- is not acceptable to us and will not be acceptable to the American Congress or public.

-- The United States government will continue to follow these cases very closely at senior levels.

② לחאה באקבול ביקור הקונסול אור
 האמריקאי העצור מוחמד עוביד אלמר

*File in
 2/7/93*

EMBASSY OF THE
 UNITED STATES OF AMERICA

No. 031

The Embassy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs and has the honor to refer to the recent arrest and interrogation by authorities of the Government of Israel of Mohammad Tawfiq Omar, bearer of U.S. passport No. 012582238.

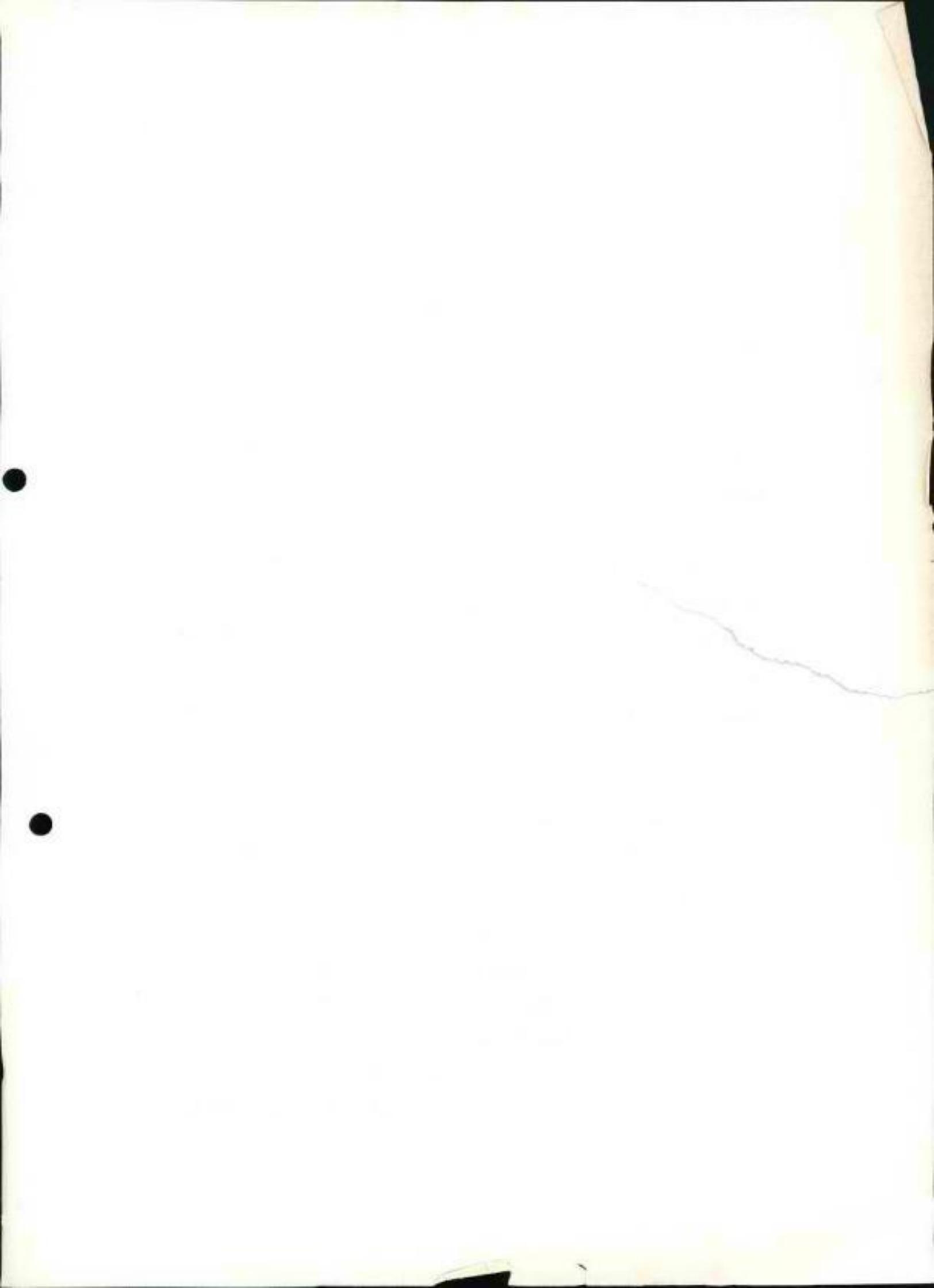
Mr. Omar told the U.S. Consul on February 4, that from the time of his arrest on January 24 until the evening before his court appearance on February 4, he had been held in solitary confinement. He stated that loud music was played continuously, and that his guards awakened him if he fell asleep. During the last three days before his hearing, he had been in a small room, seated on a low chair, with a hood over his head and his hands tied behind his back. The three days before that, he claims to have been kept in what the prisoners refer to as the "refrigerator" -- a small cubicle without windows, and a leaking vent. He was unable to do more than crouch in the available space.

Mr. Omar told the U.S. Consul that he was interrogated several times and asked to sign a statement. His interrogators offered the option of permanent return to the United States if Mr. Omar would agree to sign a statement. He told the consul that he had declined to sign the statement.

Mr. Omar stated that it was not until the evening of February 3, that he had been placed in a cell with another detainee and permitted to sleep. Only on the morning of the next day when he had a court appearance and the consul was scheduled to visit, was Mr. Omar permitted to bathe and have a hot meal.

Mr. Omar's attorney has not yet had access to his client, nor has Mr. Omar's family been permitted to visit with him.

The Embassy strongly protests the terms and conditions of Mr. Omar's detention as described by him to the U.S. Consul, and requests an immediate investigation into the circumstances of his treatment. The description Mr. Omar has given of his

detention is not reflective of minimum international standards of humane and fair treatment of prisoners. The egregious attempts, as described by Mr. Omar, to extract a signed statement from him through physical abuse and solitary confinement, in addition to denying him access to counsel, are inconsistent with fundamental concepts of the due process of law.

If the Government of Israel has reason to believe Mr. Omar has committed crimes, then charges should be filed and delivered in writing to his counsel, access to counsel assured, and a public trial held, where the evidence can be tested objectively and Mr. Omar's counsel can effectively cross-examine witnesses against Mr. Omar.

The terms of Mr. Omar's detention and the fairness of his trial is a matter of fundamental concern to the Government of the United States. A long period of detention of an American citizen, where he is held incommunicado without clear charges and right to consult counsel, is unacceptable to the

② למחלקת המשפטים משרד החוץ

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 029

The Embassy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs and has the honor to refer to the recent arrests of the following three American citizens:

Mohammad Tawfik Omar, bearer of U.S. passport No. 012582238;
Mohammad Hilmi Jarad, bearer of U.S. passport No. 26041444; and
Mohammad Abdelhamid Salah, bearer of U.S. passport No. 024296248.

Mr. Omar was arrested by authorities of the Government of Israel on January 24, 1993. Mr. Jarad was arrested on January 25 and Mr. Salah on January 26.

Because Mr. Omar and Mr. Jarad were arrested on the West Bank, on January 25 the Embassy contacted the Office of the Coordinator for Government Operations in the Occupied Territories, Ministry of Defense (Civil Administration), and requested consular access to Mr. Omar and Mr. Jarad. Upon being informed of the arrest of Mr. Salah, the Embassy also requested access for a consul to visit Mr. Salah.

The U.S. Consulate General in Jerusalem sought confirmation of Mr. Salah's arrest through the Israeli National Police, since the arrest was reported to have occurred in Jerusalem. On January 27, the Israeli National Police informed the U.S. Consulate in Jerusalem that they had no record of this arrest and referred the Consulate to the Civil Administration.

The Embassy waited two days, January 25 and January 26, for the Civil Administration to locate the above Americans, whose arrests (or in the case of Mr. Salah, impending arrest), had already been confirmed to the Embassy by the Israeli General Security Services on the morning of January 25 and by the Ministry of Foreign Affairs on January 26.

The Embassy was informed by the Civil Administration on January 26 and 27 that the names of the Americans did not appear in the Civil Administration's computer list of prisoners or detainees. The Embassy was informed that without West Bank Identity Numbers, it was difficult to track prisoners within the Civil Administration prisons and detention facilities.

On January 27, the Embassy initiated an inquiry to the Israeli National Prison Service suggesting that the National Prison Service search for the Americans in the regular national prison at Ramallah. On January 28, officials of the Prison Service confirmed to the Embassy the presence of the above Americans in the regular prison at Ramallah and offered a visitation schedule. Although all three Americans were located in the same prison, the consul was required to make three separate visits to Ramallah prison on January 28, 29, and 31 in order to visit each prisoner.

Despite the sensitivity of these arrest cases, consular access to Mr. Omar was only permitted four days after his arrest. Mr. Salah was only permitted a consular visit five days after his arrest. In the case of Mr. Jarad, who was known by the arresting authorities to be suffering from a heart condition, and who was not permitted to take his heart medication with him to prison, consular access was only granted four days after his arrest.

The Embassy has verbally protested to the Prime Minister this delayed access. The Embassy has the

process in these cases. officials cast doubt on the whole question of due have come to trial. Such statements by government still in the interrogation process and none as yet of fact that impute guilt even though these cases are Press Office Director Uri Dromi, proclaim conclusions including Police Minister Moshe Shahal and Government from responsible Israeli government officials, statements reported in the Israeli media as coming Finally, the Embassy notes that a series of

prison facilities three on different days the same imposed by the authorities which will require access has again been met by a similar schedule Embassy no a second request for consular imposed by the National Prison Service. The delay was aggravated by the visitation schedule in granting access to them by a U.S. Consul. This initial notification was made, as well as the delay authorities in locating the above American after Foreign Affairs the de responsible Israeli honor to officially pro of the Ministry of

אוריאל

אאאא, חוזם: 8494

אל: רחמ"ש/465

מ-: וו"ש, נר: 2028, תא: 050293, חז: 1130, דח: מ, סג: ס, מ,

בכב

מיידי/סודי

אל: רוח"מ, שה"ח

מאת: השגריר, וושינגטון

מ כ ת ב מ ו ב ר ק

=====

קיימתי הבוקר שיחה עם סם לואיס בנושא התהליך.

האמריקנים ישתדלו בימים הקרובים, וזאת אף לפני נסיעת כריסטופר וצוותו לאיזור, לחפש דרכים להחזרת הפלשתינאים לשולחן המו"מ. ארה"ב מודאגת מידיעות שונות שקיבלו לאחרונה - ללא קשר עם פרשת 'המורחקים' - שאחדים מבין חברי המשלחת הפלשתינית בלאו הכי מבקשים 'להשתחל' החוצה מהתהליך, וזאת בין אם בתוצאה מלחצים המופעלים עליהם ובין אם מתוך תחושת חוסר התקדמות נאותה.

לואיס הסכים איתי, שהמשלחת הפלשתינית אשמה עצמה במידה לא קטנה במסרים הפסימיים המשודרים כלפי הציבור הפלשתיני בשטחים- ושכתוצאה מכך, רבים מתוכו נדחפים לקיצוניות. לואיס מקווה שאפשר יהיה לנצל את ביקור רובינשטיין ורוטשילד הקרוב כדי לבדוק הבטים שונים בהצעות שלנו. אשר למו"מ עם סוריה, סביר שהסורים בהחלט מסוגלים להתקדם הלאה, אך ירתעו מחתימת הסכם סופי אתנו טרם שתושג הסכמה עם הפלשתינים לגבי הסדר הביניים. 'הסדר עם ישראל חשוב להם, אך אין ההסדר בבחינת דבר שאי אפשר בלעדיו מבחינת המשטר הסורי' - הוסיף.

לואיס חושש כי 'קו הרקיע' לקיום התהליך והצלחתו איננו בלתי מוגבל. לדעתו צריך אולי, לשאוף עם הפלשתינים להסכמות גמישות יותר ופחות מפורטות- כדי להדגיש את העובדה שכל האופציות לגבי הסדר הקבע בעתיד פתוחות.

שובל

2/8/2

תפוצה: @ (רחמ), שהח

סססס

Ajit

7

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.
MINISTER (ECONOMIC AFFAIRS)

שגרירות ישראל
ושינגטון
ציר כלכלי

110

1033

Handwritten note with a line pointing to the left:
אוריך

תאריך: 05.02.94

בלמס/ דחוף

אל: סנכ"ל האוצר

ממונה על התקציבים

יועץ כלכלי לרוח"ם

יועצת כלכלית - ציפי גל ים - אגף גאול

מצפ"א

מאת: א. נויבך - וושינגטון

הנדון: הנחיות הממונה על התקציבים האמריקאי

מצ"ב לעיונכם הנחיות הממונה על התקציבים לגבי תקציב 1994. לתשומת לבכם במיוחד ללוח הזמנים הצפוף של הכנת התקציב - האמור להסתיים ב 23.3.93. בתאריך זה אמור התקציב להיות מוגש לבית הנבחרים. מלוח זמנים זה ניתן להניח שהמלצות הממשל באשר למסגרת תכולת של סיוע החוץ תגובש באבועות הקרובים. לידיעתכם.

אמנון נויבך.

Handwritten signature and notes:
11033
3
התקציב / אגף גאול
אוריך

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1988

P.2/11

THE DIRECTOR

EXECUTIVE OFFICE OF THE PRESIDENT
OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET
WASHINGTON, D.C. 20503

January 29, 1993

*Betsy,
Please make a
copy for all Analysts.
Thanks.
- Dick*

1033

2/10

OMB BULLETIN NO. 93-07

TO THE HEADS OF EXECUTIVE DEPARTMENTS AND ESTABLISHMENTS

SUBJECT: Guidance on Preparation of the FY 1994 Budget

This Bulletin provides guidance for preparing the FY 1994 Budget, including instructions on the process by which agencies may appeal Presidential decisions. Also included are instructions for constructing the FY 1994 Budget data base.

The schedule for preparation of the FY 1994 Budget is based on transmittal to the Congress on February 17th of a summary document providing the Administration's economic plan and transmittal of the FY 1994 Budget on March 23rd.

Presidential decisions on policy proposals will be provided to agencies on Thursday, February 4th. Agency heads may appeal specific savings proposals by proposing alternatives that achieve the same amount of savings, or specific investment/economic stimulus proposals by proposing alternatives that provide for comparable investment or economic stimulus. Agency appeals are due to OMB by Monday, February 8th. All appeals must be resolved by Thursday, February 11th.

With such a short time available for completion of the FY 1994 Budget, it is essential that the above deadlines be met. A schedule listing all deadlines is attached. Your cooperation and assistance in this effort will be appreciated.

Leon E. Panetta
Director

Attachments

0113.04.'93 18:59

P.3/11 002

1033

3/10

Attachment A
OMB Bulletin No. 93-07

Instructions on the Appeals Process

1. **Purpose.** This attachment provides instructions on the process by which agencies may appeal decisions passed back to them on the FY 1994 Budget in early February.
2. **Passback process.** As indicated in Attachment C, passback of Presidential decisions is scheduled for Thursday, February 4, 1993. Decisions will be passed back as changes ("deltas") from baseline estimates and as agency passback levels, as calculated by OMB.

For the nondefense discretionary category (i.e., domestic and international discretionary), these changes will be calculated as deltas from a baseline revised by OMB to reflect economic assumptions released January 29, 1993.

For the entitlement category (i.e., direct spending), changes from the baseline will be deltas from the BPS baseline that supported the Bush budgetary statement.

Defense passback and appeals will be handled on a separate track.

3. **Appeals policy.** Agency heads have the option of appealing individual passback items by proposing specific alternatives that achieve the same amount of outlay savings, or in the case of investment or economic stimulus options, that provide comparable increases in investment or economic stimulus.
4. **Timing and submission requirements.** Agency appeals of passback decisions are due to OMB by 5:00 p.m., Monday, February 8, 1993.

A. **Appeals request format.** Appeals requests should be submitted by agencies in accordance with the instructions in this attachment in the format of the attached exhibit. Appeals requests should be reported on separate sheets of paper for any of the following four options, as appropriate: nondefense discretionary savings, entitlement savings, stimulus options, and investment options. The agency and category (i.e., nondefense discretionary or entitlement) should be identified in the center heading of the request. Information should be reported for FYs 1993-1998, in millions of dollars. Savings amounts should be shown as negatives; increases due to stimulus and investment options as positives.

On appeals requests, economic stimulus options are defined as proposals to stimulate the economy through increases in FY

1/10
1033 4/10
02 FEB '93 18:58

P.4/11 00

1993 budget authority and outlays and the spendout of those outlays in FYs 1994-1998. Investment options are defined as proposals to support President Clinton's themes on rebuilding America, lifelong learning, private sector incentives, health care, and rewarding work, which increase budget authority and outlays by FY 1997.

Column (1). Appeal of passback decision/Alternative proposals. First, list each passback item that is being appealed. Items not being appealed should not be listed. Then list alternatives that are being proposed in lieu of items reflected in the passback.

Column (2). Function. For each passback item appealed or alternative proposal listed, report the budget function affected.

Column (3). Type of option. For each item, indicate the applicable option (i.e., nondefense discretionary or entitlement savings, economic stimulus, or investment option). Each submission should report on one type of option only (i.e., report proposals for investment and economic stimulus options on separate sheets of paper).

Columns (4) through (9). Budget authority and outlays for FYs 1993-1998. For each nondefense savings, stimulus, or investment item, report changes from the baseline in terms of budget authority and outlays for each year affected. For entitlement programs, only changes in outlays should be reported. Except in the case of proposals for supplementals (e.g., for stimulus), the FY 1993 columns should be blank.

Total [savings, stimulus, or investment options, as appropriate] / Total alternative proposals. Report the total impact of all appeal items on the baseline by type of option. The total impact of alternative proposals on the baseline should also be reported for the corresponding option type. Total outlays for alternative savings options for any year should be no less than the total for passback savings items appealed for that year. In addition, the total outlays for alternative stimulus or investment options should be no more than the total for passback items appealed for the corresponding option. Alternative investment options should achieve the same outlay impact by FY 1997. Alternative proposals must apply to the same option as the items appealed (i.e., nondefense discretionary savings may not be substituted for entitlement savings).

3. Supporting information. In addition to providing agency appeal data in the format of the exhibit, agencies are required to submit supporting information that describes any alternatives proposed by the agency and discusses pros and cons compared to passback decisions which are being appealed. OMB may also request additional information on a case-by-case basis.

-FEB 84 '93 19:00

P.5/11

1033 5/10

Attachment B
OMB Bulletin No. 93-07Instructions for Preparing the BPS Data Base
for the FY 1994 Budget

1. **Purpose.** This attachment provides instructions on updating the Budget Preparation System (BPS) to reflect FY 1994 budget proposals.
2. **Background.** In November and December, the BPS data base was updated and used to prepare the final budgetary statement of the Bush Administration. For that purpose, the data base was revised to reflect past year actuals, enacted current year amounts, and baseline estimates through FY 1993. This data base will be revised to reflect President Clinton's FY 1994 budget proposals and will be the basis for the FY 1994 Budget to be transmitted to the Congress on March 23, 1993.
3. **Timing and submission requirements.** Agencies are required to provide data:
 - for any proposed changes to FY 1993 enacted amounts in BPS policy data sections (i.e., supplementals, rescission proposals, legislative proposals);
 - for FYs 1994-1998 policy estimates in BPS policy data sections; and
 - for FYs 1993-1998 baseline estimates revised to reflect final economic assumptions (January 29, 1993) in BPS baseline sections.

Attachment C provides a schedule for update of the BPS.

Data will be entered directly by agencies into the BPS. The BPS is expected to be available for data entry on Wednesday, February 3, 1993. Agencies will be able to access all data in BPS data sections, except as noted in section 4.

For those agencies without access to BPS, copies of computer listings will be provided by the agency's OMB representative. These agencies will mark up and return two copies of the computer listings. (Changes will be made by drawing a single line through any amount to be changed and entering the revised amount above it.)

Agencies are instructed to update the BPS in two stages in the following order: (1) revision of baseline estimates to reflect final economic assumptions (dated January 29, 1993); and (2) an update to reflect FYs 1994-1998 policy estimates.

FEB 04 '93 19:00

P.6/11

1033 6/10

Beginning in early February, agencies should revise their baseline estimates based on final economic assumptions in BPS data sections K, M, S, T, W, X, Y, Z. When the data base opens in early February, revised discretionary baseline estimates will be calculated by OMB and automatically loaded into BPS sections S and T. (See section 5 of this attachment.) Agencies are required to review these estimates, revise other BPS baseline sections, and make any changes required due to any errors in the BPS automated load. Mandatory and receipt baseline estimates will not be revised by OMB; agencies will need to revise these estimates, as appropriate, based on final economic assumptions. Review and correction of baseline data should be completed by February 11th.

By February 11th, agencies should begin updating the BPS to reflect the policy estimates, based on passback decisions, and resolved appeals. Agency access will be terminated on Tuesday, February 23, 1993. Agencies should ensure that all data provided are complete and accurate before agencies are locked out of the BPS.

Data for deposit insurance and the Pension Benefit Guaranty Corporation will be on a cash basis in the BPS.

4. Locked columns in BPS.

A. Data for the past year (PY). The PY column in the BPS will be locked (i.e., agencies will not be able to revise PY amounts in the BPS). Past year outlays and receipts have been reconciled with Treasury; in most cases, changes to PY data will not be allowed.

B. Estimates for the current year (CY). The CY column in the BPS will also be locked. As a result, when supplementals or rescissions are proposed, all agencies will have to mark up AAD and RAD files as appropriate, and submit them to their OMB representative. OMB will then make the CY changes in the BPS centrally.

For discretionary baseline estimates, no changes should be necessary for the CY. An exception to this rule would be, for example, where coding or distribution of data on BPS lines is clearly in error. However, there will be changes to mandatory baseline estimates for the CY due to revised economic assumptions, dated January 29, 1993. These will also need to be marked on computer listings and submitted as hard copy to OMB.

C. Addition, deletion, or copying of accounts in BPS. The locking of the PY and CY columns of the BPS also has implications for adding, deleting, or copying accounts. When adding a new account (or any new transmittal code) by copying an existing account, the PY and CY data will be carried forward to

FEB 24 '93 19:01

P.7/11

1033 7/10

the new account. Agencies will not be able to delete FY and CY data lines from the SPS. As a result, agencies will need to inform their OMB representative so that FY and CY data can be deleted or changed centrally by OMB.

D. Locking of other SPS fields. In addition to locking of FY and CY amount fields, SPS fields for the mandatory/discretionary category, pay/non-pay, grant/nongrant, exempt/sequestrable, and other codes reported in these fields will be locked. Agencies are required to report any proposed changes to their OMB representative so that coding in these fields can be changed centrally by OMB.

E. Basis for estimates for FYs 1994-1998. Estimates should be prepared in accordance with OMB Circular No. A-11. Agencies should ensure that all discrepancy messages generated by SPS data entry are resolved before the SPS data base locks.

Policy estimates should reflect the passback, as revised by appeals approved by OMB.

Agencies should note that the special treatment for budget year (BY) character classification data required for the Bush budgetary statement no longer applies. Agencies should develop BY outlay data for the character classification on a policy basis (rather than a baseline basis) and enter the data into SPS data section C.

Baseline estimates will be updated for revised economic assumptions released on January 29, 1993. These assumptions will be provided to agencies under separate cover. All mandatory and discretionary program estimates for FYs 1994-1998 will be updated based on these economic assumptions, as described below.

For discretionary baseline estimates, revisions to budget authority and outlays new and prior will be calculated separately by OMB and automatically loaded into SPS. (The only exception is for accounts in the national defense function; outlays from obligated and unobligated balances in FY 1995 will not be updated.) OMB will calculate revised estimates of pay and nonpay budgetary resources for each discretionary account by inflating the FY 1993 amount by the revised pay and nonpay inflators. In most cases, the amounts calculated by OMB should be correct, and agencies should consult with OMB before changing them. The revised estimates of outlays new and prior should also be reasonable, because they were calculated using the spendout rates entered in SPS for the Bush budgetary statement. Agencies should review and correct these estimates, and they should change all other baseline data in SPS to be consistent with the revised estimates.

FEB 04 '93 19:22

P.8/11

1033 8/10

Agencies will be responsible for revising mandatory baseline estimates to reflect final economic assumptions. As a general rule, technical reestimates of mandatory programs will not be made. Exceptions to this rule will be reviewed on a case-by-case basis.

5. Budget appendix print materials.

Reprinted galleys will be provided to agencies for updating in early February and will be the starting point for the FY 1994 Budget. They will include FY 1993 enacted appropriations language and PY and CY data for all schedules that are produced by the BPS. A schedule for submission of revised galleys to OMB will be provided separately.

7/10 FEB '94 '93 19:02 =

1033 9/10

Attachment C
OMB Bulletin No. 93-07

Schedule for Preparation of the FY 1994 Budget

- Final economic assumptions released.....Fri., Jan. 29
- Agencies to update baseline estimates.....Feb. 3 - 11
- Passback of Presidential decisions
to agencies.....Thu., Feb. 4
- Agency appeals due to OMB.....Mon., Feb. 8
- All appeals resolved.....Thu., Feb. 11
- Agencies to provide policy estimates.....Feb. 11 - 13
- Summary document to GPO.....Mon., Feb 15
- Transmittal of budget summary document.....Wed., Feb. 17
- Agencies locked out of BPS.....Tues., Feb 23
- Detailed budget documents to GPO.....Fri., Mar. 12
- Transmittal of detailed budget documents.....Tues. Mar. 23

Amounts should be reported as deltas from the baseline.

Appeals Request
Department of Agriculture
(in millions of dollars)

Exhibit
OMB Bulletin No. 83-

Category: Nondetense discretionary

Appeal of Passback decisions (1)	Func- tion (2)	Type of Option (3)	1993		1994		1995		1996		1997		1998	
			BA	O	BA	O	BA	O	BA	O	BA	O		
Reduce Ag. Research/ Extension by 10%	350	savings												
Eliminate Special Extension grants	350	savings			-166	-104	-173	-154	-179	-168	-186	-180	-193	-189
Ag. user fees					-13	-13	-13	-13	-14	-14	-14	-14	-15	-15
Total, savings options					-38	-62	-80	-78	-123	-119	-167	-159	-210	-201
Alternative proposals					-215	-179	-266	-245	-316	-301	-367	-353	-418	-405
Eliminate Ag facilities construction	350	savings												
Reduce funding for ERS	350	savings			-200	-187	-250	-230	-300	-285	-350	-336	-400	-367
Total, alternative proposals					-15	-12	-16	-15	-16	-16	-17	-17	-18	-18
					-215	-179	-266	-245	-316	-301	-367	-353	-418	-405

1033
10/10

Agencies should also provide supporting information that describes alternative proposals and discusses pros and cons compared to passback decisions.

Total outlays for alternative savings for any year should be no less than total outlay savings appealed for that year.

P.18/11

FEB 04 '93 19:02

א/נני 2

אאאא, חוזם: 8497

אל: רהמש/466

מ-: ווש, נר: 2030, תא: 050293, זח: 1445, דח: מ, סג: סו,

בבבב

סודי / מיידי

אל: ממנכ"ל, מצפ"א

מאת: קישור לקונגרס

- מכתב מוברק -

בשיחת השגריר שובל, דרנגר והח"מ עם אחד המחוקקים היותר ידידותיים לנו איפיון הלה את סביבתו של הנשיא קלינטון כחיובית לישראל. לדבריו, אספין הוא כמובן המניע החיובי המרכזי וימשיך להיות כזה. גם ראש ה-CIA החדש יהיה חיובי מבחינתנו וכך גם אישים רבים נוספים ובהם טוני לייק, סנדי ברגר, מדליין אולברייט, והשאר. וורן כריסטופר עושה מאמץ עילאי להוכיח ידידותו ומשתדל מאד להפיג כל החששות שליוו את בחירתו לחפקיד. הוא חריג בנוף הצעיר שמסביב לנשיא ונברר בעיקר בשל ערך 'הלגיטימציה של הגיל' שהוא מביא לממשל. הנשיא עצמו 'בסדר' כלפי ישראל אולם מומלץ לקיים קשר עם רעיית הנשיא, שכן סביבתה הקרובה טעונה אישים ביקורתיים לישראל ולרקורד שלה.

בינה.

28/2

חמוצה: שדח, סשדח, @ (רהט), מנכל, ממנכל, מצפא

סססס

שגרירות ישראל - וושינגטון
סופס מברק

1020 א-
28 - ק
1/2

בלמס/מידי

תאריך: 3 פברואר 1993

אל: תפוצת תקשורת

מאת: תקשורת - וושינגטון

הנדון: מנויים.

1. מתוך הוושינגטון פוסט מצ"ב, לקט ידיעות מעניינות:-
2. המאבקים המתנהלים על תפקיד ראש ה-A.I.D.
3. בעיות התקציב של ה-NSC, ומניין של קנח' וויזמן מיודענו למועצה.

תקשורת

2/2
6/2

(1) כחמ	(1) טנכל	(1) מסוכל	(2) ספא	(1) כחמ	(2) שחח	(27)
(1) לטס	(1) סקצב	(1) ר/מרכז	(1) מסד	(2) הסכר	(1) סכת	
(1) סייבל	(1) דוצ-יס			(1) אומ	(4) אס	

Heavy Lobbying for AID Administrator

The fight for administrator of the Agency for International Development is starting to look like a nasty brawl, as House Democrats weigh in to support their candidate, former representative Matthew F. McHugh (D-N.Y.), and to block Washington attorney Ruth Harkin, wife of Sen. Tom Harkin (D-Iowa) and apparent first pick of First Lady Hillary Rodham Clinton.

House Appropriations foreign operations subcommittee Chairman David R. Obey (D-Wis.) is trying to block Harkin's appointment for McHugh's, according to the newsletter CongressDaily. McHugh had been thought to have a lock on the job until Harkin's name surfaced. House Speaker Thomas S. Foley (D-Wash.) and

Foreign Affairs Committee Chairman Les H. Hamilton (D-Ind.) have contacted the White House on McHugh's behalf, although one knowledgeable source said they may have done so before Harkin moved into the picture.

McHugh's nomination is still "in play," as they say, and Harkin, who lost out on the job of agriculture secretary, also is still in the running to head the agency, which dispenses about \$7 billion in foreign aid each year.

Meanwhile, President Clinton is said to be puzzled by the intense interest in running an agency that for years has been plagued by mismanagement, drift and corruption and that just about everyone wants to either renovate, relocate or terminate.

"Everyone wants AID," Clinton told a visitor recently, indicating he couldn't figure out why.

NSC Encounters Hiring Hurdle

As Budget shortfalls are crimping hiring at the National Security Council. The powerful NSC, with a

ANTHONY LAKE

small budget, does not even pay for national security adviser Anthony Lake or deputy Samuel R. "Bandy" Berger—who are on the White House budget.

Lake and Berger early on signed up a number of outside experts not on the government payroll—including people such as Ross Gotsomoeller from Rand Corp. and Toby Gati from the U.N. Association. That ate up much of their limited budget.

As a result, Lake and Berger are resorting to the time-honored practice of borrowing talent from oth-

er agencies. One example may be the new NSC senior director for Asia. Kant M. Wiedemann, a career Foreign Service officer and deputy chief of mission in Tel Aviv, is on the State Department payroll and might remain there if, as expected, he gets the NSC Asia job.

Power Coupling

Brooke Shearer, longtime friend and campaign aide to Hillary Clinton, has been tapped to run the White House Fellows program, which provides one-year internships for young, expected-to-be-powerful people. Husband Strobe Talbott, longtime POB, has been made aid czar to the former Soviet Union.

Counsel on the Constitution

Duke law professor Walter Dellinger, once talked about as a possible solicitor general, has joined the White House counsel's office as an associate counsel focusing on constitutional matters.

WALTER DELLINGER

Dellinger helped draft Clinton's series of executive orders on abortion-related issues—such as fetal tissue research and the "gag rule" on abortion counseling—with Dawn Johnson of the National Abortion Rights Action League and Michael Small, a lawyer at Wilmer, Cutler & Pickering. Johnson and Small have gone back to their old jobs. Dellinger still teaches at Duke on Fridays but is otherwise at the White House post.

A Range of Billions

Everett McKelvey Dirksen, call home. At yesterday's briefing, Clinton press secretary Dee Dee Myers wasn't sure precisely what the latest figures were on the Clinton economic stimulus package. \$15 Billion? \$30 Billion? "It's all in the same range," Myers said.

As the late Republican senator from Illinois reportedly said: "A billion here, a billion there and pretty soon you're talking about real money."

And a Penny for Good Luck

Tiberio's strikes back: In response to revised ethics restrictions on gifts and meals that executive branch officials may accept from lobbyists, reporters and the like—\$20 a meal and a total of \$50 a year from a news or other organization—Giulio Bastillo, owner of Tiberio Ristorante, says that starting this Friday he's offering what might be called an ethical lunch—\$19.99 including a glass of wine, taxes and tip.

The price is good, he says, for two months.

—Al Kamen

1020

28

212

WP

3/2

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

9

1
ח/נוכח

מ"ד מס' פקט למטה"ח: 1012	שגרירות ישראל וושינגטון טומס מברק	דף 1 מחרן 14
מס' פקט לבטחון: -----		אל: מצפ"א
מס'ן: -----		רע: -----
מ"י: -----		מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון
2 4/12		
<p>2 מכרואר 1993</p> <p>הנדון: VOA - תחנת המשדר בערבה והמנטור פיינגולד</p> <p>1. רצ"ב הצעת חוק שהגיש הסנטור פיינגולד ב - 1/2 הכוללת ביטול תחנת VOA בערבה. הצעת החוק שנועדה לאחר ולצמצם את כל שירותי השידור של מט-ארה"ב בחו"ל, נעשית במסגרת מאמצי קיצוץ של פיינגולד לצמצום הגרעון הסרדלי.</p> <p>לדברי עוזרתו של פיינגולד (עוזרתו של קונסטון לשעבר), הסנטור קיבל מכתב כותימה 73 ח"כים הקוראים להסקת מימון ותחנה עוד בטרם יחלו את שלב הכנייה.</p> <p>2. כמו כן רצ"ב לידיעתכם מכתב Dear Colleague שמתין פיינגולד בקרב עמיתיו הקורא להם לחתום על מכתב לנשיא קלינטון ולסגן-הנשיא גור הקורא להסקת פרויקט VOA בישראל.</p> <p>השופט לבכם כי במכתב ישנה התייחסות להתנגדותו של השר לאיכות הסביבה להקמת התחנה וכן לעובדה ש-VOA פיתחה כבר אתר אלטרנטיבי ככווית.</p> <p>3. חזרתי על עמדתנו הידועה בנושא בדבר מחוייבות מט-ישראל לחסכם עם מט-ארה"ב.</p> <p>אודה בכל זאת על התייחסות ספורטת יותר לצורך התייחסות.</p> <p>יהודית ורנאי דרנצר</p>		

גיה 2
סגרה 1
רהד 1
אולס 1
אולס 1
אולס 2
סיוס 1

מדינת ישראל

אלונה

2/1

תאריך:

אל: דנה

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

יבואית פועל משקיף/ת
 הוותיקות מיתם בקטגוריה
 סיומת ודרכני אלו.
 האבות היקרה וחסר האב
 גשמי עסוקי.

יפתח א.

ECZC TG

ISRAEL POSTAL AUTHORITY
TELEGRAPH CENTER

551 93 JAN 26 22:45

TV 581

TDEL UPPER SADDLE RIVE NJ 134/129 28 2145

ZCZC TIK138 4844693 WUF-FN-9302800587813

ILJM CO UDNX 112

TDEL UPPER SADDLE RIVE NJ 112/106 28 1440

PRIME MINISTER YITZHAK RABIN

JERUSALEM

JERUSALEM

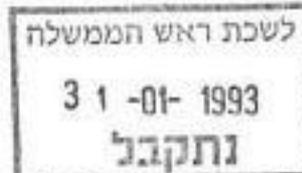
208

I LEARNED YESTERDAY OF THE ARREST BY ISRAELI AUTHORITIES OF TWO VISITORS WHO ARE AMERICAN CITIZENS, LONGTIME RESIDENTS OF THE CHICAGO AREA -- MR MOHAMMED SALAH AND MR MOHAMMED JARAD. I HAVE INCOMPLETE INFORMATION ABOUT THE CIRCUMSTANCES OF THEIR ARREST ON JANUARY 26. NEVERTHELESS, THE INFORMATION I DO HAVE SUGGEST THAT THEY MAY HAVE BEEN ARRESTED WITHOUT CAUSE, ARE BEING DETAINED WITHOUT FORMAL CHARGES, AND HAVE NOT BEEN ALLOWED TO SEE AMERICAN CONSULAR OFFICIALS. UNLESS THERE IS JUST CAUSE FOR THEIR DETAINMENT, I URGE YOU TO SEE TO IT THAT THEY ARE RELEASED AT ONCE.

PAUL SIMON

UNITED STATES SENATOR

NNNN

אאאא, הוזם: 939
אל: רהמש/17
מ-: וושינגטון, נר: 852, תא: 280193, זח: 1931, דח: מ, סג: שמ,
ככב
שמור/מידי

אל: מז"ת 2, מצפ"א, הסברה/מידע

דע: הקונכ"ל, שיקאגו

מאת: ק. לקונגרס

הנדון: מעצרים של שני ערבים אזרחים אמריקניים

1. התקשר עוזרו לעניני חו"ב של הסנטור פול סיימון (דמוקרט מאילינוי) ואמר כי הוא פונה בשם הסנטור בנוגע לשני אזרחים אמריקניים, "CONSTITUENTS OF THE SENATOR" שנעצרו בישראל: - מוחמד סלאח ומוחמד ג'ראד. הפרטים כבר ידועים לכם.
עוזרו של הסנטור המשיך וסיפר שמוחמד ג'ראד סובל ממחלת לב קשה וכאשר עצרוהו בבית אימו לא איפשרו לו לקחת את התרופות שהוא לוקח באורח קבוע. כן הוסיף שנמסר לו ממחמ"ד שנציגי הקונסוליה האמריקנית ביקשו רשות לבקרו אולם טרם נענו ע"י שלטונות ישראל. סייג דבריו באומרו כי זהו הדיווח האחרון אמנם שקיבל ממחמ"ד ויתכן שהמצב כבר השתנה לגבי היתר הביקור. לדברי עוזרו של סיימון, הסנטור מאד מודאג מהמעצר ובמיוחד ממצבו של ג'ראד. הסתפקתי באמרי כי ידוע לנו על מעצרים וכי ברגע שיהיה מידע נוסף אעבירו אליו. כ"כ הבטחתי להעביר פנייתו אליכם במיוחד לגבי מחלתו של ג'ראד.

2. בהמשך לפרטים ולהנחיות בחוזמים 33546 ו- 34178. מ- 28.1 האם ניתן להעביר לסנטור סיימון הנמנה על ידיה הקרובים של ישראל פרטים ומידע כלשהם שיניחו את דעתו.
התשובה שטסרתי היום ומופיעה בהנחיותכם איננה מספקת לגבי מתוקקים ובמיוחד סנטור כסיימון. כפי שתוכלו להבין, משרדו של סיימון עומד בקשר עם מחמ"ד אשר לא חוזר לא מסר הסיבה למעצר השניים כפי שמופיע במברקכם הנ"ל.

יהודית ורנאי דרנגר

תמוצת: (רומ)

סנס

אאאא, חרוזם: 938
אל: דהמש/16
מ-: רושינגטון, נר: 911, חא: 290193, זח: 1731, דח: מ, סג: בל,
בבבב
בלמס/מייד
29/1/93

אל: אבי שוקת, מנחל מז"ת 2
דע: מצפ"א
מאת: ק. לקונגרס

הנדון: מעצר 2 ערבים אזרחיים ערבים - פניית הסנטור סיימון

בשם הציר שילה, ציר הסברה ברקן והח"מ מודים לך מאד על הטיפול המהיר
והיעיל ביום ו' בערב.
החסברים נמסרו מיידית לסנטור פול סיימון אשר הודה על הטיפול.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: @ (רהמ)

סססס

15

מכתב
18

מכתב
1209

בלמס/בהול ליום א'
29/1/93

אל: מצפ"א
דע: לשכת רה"מ, לשכת שה"ח
אהרון יעקב - נאום ניו-יורק
מאת: ק. לקונגרס

הנדון: מורחקי החמאס - מכתב הסנטורים

1. היום בצהריים 29/1 נשלח באופן רשמי מכתב הסנטורים עליו חתמו 68 סנטורים (למעלה מ-2/3 של הסנאט). אין לשכוח את הסנטור פל אשר שלח מכתב בנפרד. יצויין שלוגיסטית היו משרדים שלא הגיעו אליהם או לא קיבלו המכתב ומשרדי הפרשונים עדיין "בבלגן". לאחר שיגור המכתב היגיעו בקשות נוספות למשרדו של הסנטור מק, שיזם את המכתב, בבקשה לצרף חתימות. יתכן שיפתחו המכתב מחדש ביום ב', יוסיפו חתימות וישגרום למחמ"ד. (פנו לאחר שיגור המכתב, הסנטורים הולינגס, סטיבנס וג'ון).
2. רצ"ב ההודעה לעיתונות של הסנטורים מק ומוינהן יוזמי המכתב ורשימת הסנטורים שחתמו על המכתב.

יהודה יעקב יעקב
יהודית ורנאי זרנגר

2/30/1

1
 2
 1
 1
 1
 2
 1
 1
 1
 2

"We agree with the President, the Vice President, and with you. The U.S. should veto any resolution that unjustifiably condemns Israel, particularly one that does not specify and condemn the violence that precipitated Israel's actions.

"It would be ironic if, in the name of peace and international law, the United Nations were to encourage violence against Israel, undermine the peace process, and strengthen Hamas, a terrorist organization committed to Israel's destruction. We thank you for your attention and look forward to the administration's principled stand on this issue."

--30--

1209
18
3
3

January 29, 1993 Total: 68

U.S. SENATORS WHO HAVE SIGNED THE MACK/MOYNIHAN LETTER TO SECRETARY CHRISTOPHER URGING A U.S. VETO OF A POSSIBLE ANTI-ISRAEL RESOLUTION IN THE UN SECURITY COUNCIL.

1. Connie Mack	Daniel Moynihan
2. Don Nickles	Paul Simon
3. Richard Lugar	Paul Sarbanes
4. Alfonse D'Amato	Harris Wofford
5. Orrin Hatch	Daniel Akaka
6. Hank Brown	Bob Graham
7. Charles Grassley	Tom Harkin
8. Slade Gorton	Dennis DeConcini
9. Phil Gramm	Joseph Lieberman
10. Trent Lott	Carl Levin
11. John Danforth	Frank Lautenberg
12. Larry Pressler	John Kerry
13. Dave Durenberger	Richard Shelby
14. Dan Coats	Donald Riegle
15. Christopher Bond	Chuck Robb
16. Bob Packwood	Richard Bryan
17. Mitch McConnell	Barbara Mikulski
18. Jesse Helms	Howard Metzenbaum
19. John McCain	Harlan Mathews
20. William Cohen	Herb Kohl
21. Conrad Burns	John Rockefeller
22. Larry Craig	Byron Dorgan
23. James Jeffords	Ben Nighthorse Campbell
24. Nancy Kassebaum	Max Baucus
25. Robert Bennett	Howell Heflin
26. Arlen Specter	Patty Murray
27. Bob Smith	J. Bennett Johnston
28. Dirk Kempthorne	Edward Kennedy
29. Frank Murkowski	Jim Sasser
30. John Breaux	Dianne Feinstein
31. Robert Krueger	Robert Kerrey
32. Kent Conrad	Harry Reid
33. Daniel Inouye	Barbara Boxer
34. Thomas Daschle	68. Joseph Biden

אנני 1
✓

אאאא, חרזם: 35271
אל: דהמש/1562
מ-: ווש, נר: 2127, תא: 280193, חז: 1430, דח: ב, סג: סר,

בכב
סודי/בהול

אל: מנכ"ל

דע: לש' רה"מ, לש' שה"ח

מאת: הציר, וושינגטון

פסיקת בג'צ

דבר איתי איש מחמ"ד המטפל בעניננו. אמר שבפסיקת בג'צ ובדברי רה"מ אין די החמושת עבורם כדי להלחם בהצלחה את מלחמתנו כמועבי'ט. הוסיף שיש קונצנזוס בווינגטון בין המטפלים בנושא שעל ישראל לתת יותר בשאלת המרחקים. בשעה זו מתקיימת בנושא זה שיחה בין הנשיא לבין מזכיר המדינה כריסטופר ויתכן שתוצאת השיחה תהיה העברת מסר מן הממשל לרה"מ.

J

שילה.

הפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ביין, מצפא, מצב,
@ (ראשהממשלה)

סססס

אנטי

1/3

שמור/בהול לבוקר

אל: ארב"ל 2, מצפ"א

דע: מקש"ח/משהב"ס
אהרון יעקב - נאו"ס, ניו-יורק

מאת: ק. לקונגרס

1175

הסמך 155

10-11 יוני
מ. הוצעו

זכיו יוק

הנדון: מועבי"ט - מורחקים: מכתב סנסורים

רצ"ב מכתב ביוזמת הסנסור קוני מק, עליו חתומים כרגע, בעת כתיבת המברק 8 סנסורים, שישוגר עוד הערב למזכיר קריסטופר. במכתב קוראים הסנסורים לארה"ב להסיל וסו לא רק על החלטה סנקציות נגד ישראל אם תדון במועבי"ט אלא על כל החלטה אנטי ישראלית חריפה אשר לא תהיה מאוזנת. זאת ע"ס דבריו של המזכיר בשימועי האשרור שלו בסנאט, דברי גור וקלינטון. מאחר ואין ודאות מליאה שתדיון לא יתקיים מחר יום ד' למרות שלאנשי משרדו של מק ומוינהן ידוע המצב לאשורו, מעדיפים לאסוף כמה חתימות שניתן ולשגר חמכתב עוד הלילה. יתכן שימשיכו מחר (יום ד') באיסוף חתימות אם יהיה צורך בכך.

אנטי ורנאי דרנגר
יהודית ורנאי דרנגר

2	1	1	1	2	2
אנטי	אנטי	אנטי	אנטי	סמטה	סמטה
				2	2
				אנטי	אנטי
				2	2
				אנטי	אנטי

2/3

January 26, 1993

The Honorable Warren Christopher
Department of State
Washington, DC 20520

1125
155
10

Dear Secretary Christopher:

Today United Nations Secretary General Boutros Boutros-Ghali called on the UN Security Council to take "whatever measures are required" to enforce resolutions calling for the return of over 400 Islamic fundamentalists expelled by Israel. We understand that the Clinton administration will veto any resolution imposing sanctions on Israel. Further, we believe that the United States must remain true to your commitment to oppose any unbalanced resolution condemning Israel.

In your recent confirmation hearing, you were asked, "Will the new administration oppose UN resolutions that condemn Israel's response to violence without specifying or condemning the violence committed against Israel?" Your response was unequivocal, "Senator, I've always thought those needed to be balanced. That is, if the actions of Israel are going to be condemned, it was very important to describe the provocation or describe what was being responded to."

Vice President Gore has also expressed himself very strongly on this issue. In a letter to Secretary Baker regarding the administration's support for an unbalanced resolution condemning Israel, then-Senator Gore wrote, "The United States should never again participate in the unfair condemnation of any nation, let alone an ally, let alone a small democracy trying to cope, however imperfectly, with terrorism and threats against her very existence. Compromising the truth and our principles is wrong, diminishes us as a nation, and harms the cause of peace." President Clinton also criticized the same unbalanced resolution, calling U.S. support for it "a mistake."

We agree with the President, the Vice President, and with you. The U.S. should veto any resolution that unjustifiably condemns Israel, particularly one that does not specify and condemn the violence that precipitated Israel's actions.

3/3

The Honorable Warren Christopher
PAGE TWO
January 26, 1993

1175
155
10

It would be ironic if, in the name of peace and international law, the United Nations were to encourage violence against Israel, undermine the peace process, and strengthen Hamas, a terrorist organization committed to Israel's destruction. We thank you for your attention and look forward to the administration's principled stand on this issue.

Sincerely,

Connie Mack

Daniel Patrick Moynihan

Don Nickles

Paul Simon

D'Amato
361

Wofford
Apple

א/כנה ב

אאאא, חוזם: 29667

אל: רהמש/1315

מ-: וושינגטון, נר: 702, תא: 250193, זח: 1753, דח: מ, סג: שמ,

כבב

שמור/מידי

אל: ממנכ"ל

מצפ"א

ממ"ד

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: תהליך השלום- הרכב הצוות שיעסוק בנושא

1. משיחות במחמ"ד ומדוחי התקשורת עולה שחברי בצוות תהליך השלום בממשל קלינטון, יהיו: סם לואיס, רוס, דג'רג'יאן, אינדיק, קרצר ומילר.
2. לנוכח ריבוי "הבכירים" בצוות (ארבעת הראשונים), נשאלת השאלה, מי מתוכם ימלא התפקיד אותו מילא רוס בממשל הקודם.
3. מאנשי שיחי בממשל, הבינתי שהתפקיד הוטל על סאם לואיס (במידה ויוחלט בחודשים הקרובים על מינוי שליח מיוחד, יש להניח שהמשימה תוטל על לואיס). שלא כקודמו, רוס אשר במקביל לריכוז הטיפול בתהליך, ריכוז הטיפול בבריה"מ (כשלב ראשון) וברוסיה בשלב מאוחר יותר, כמו-גם בנושא AC הרי שסאם לואיס הנעדר את הרקע המתאים יגביל עצמו לטיפול בתהליך השלום. ריכוז הטיפול (חשיבה ויישום) בנושא חב"ע (תוך דגש על רוסיה ונושא גרעין) יועבר לסטרום טלבוט.
4. שלא בתקופת בייקר-רוס, ההנחה היא שצוות התכנון המדיני ישא אופי פחות אופרטיבי. המגמה תהיה ככל הנראה לשילוב האגפים בעשייה.
5. שלא כבעבר, נראה שלמרות קרבתו של לואיס למזכיר (בהשוואה ליתר חברי הצוות העוסק בתהליך), לא תהיה לו, ככל הנראה, גישה ישירה למזכיר. המתווך בין לואיס למזכיר יהיה תת המזכיר לנושאים מדיניים טרנוף. (האיש השתתף בפגישת היכרות שהיתה לצוות התהליך עם המזכיר בשבוע שעבר).
6. מבין כל חברי הצוות נראה מעמדו של רוס כבעייתי. האיש יצטרך, ככל הנראה, להסתפק בתפקיד משני בחשיבותו לתפקיד שמילא תחת בייקר. האם יוכל להתאים עצמו לנסיבות המשתנות ? האם ישלים עם היותו שני בהירארכיה או אולי שלישי? (אחרי דג'רג'יאן אשר ממשיך לחגוג את עובדת מינויו מחדש למשרת עוזר המזכיר) ? ימים יגידו.

7. בניגוד לתחזיות התקשורת על כך שבממשל קלינטון הבית הלבן, קרי המועצה לבטחון לאומי תעצב מדיניות החוץ ומחמ"ד יישמה יש להניח (לנוכח הריכוז המרשים של אנשים הבקיאים בתהליך במחמ"ד) שעיצוב ויישום יעשו במחמ"ד ולא במועצה לבטחון לאומי. מבחינה זו, מיודענו מרטין אינדיק יהיה שותף פעיל יותר מקודמו האס (שבשלב מוקדם החליט לנטוש הטיפול בתהליך וזאת לאחר שהגיע למסקנה שלא יוכל ליטול הבכורה מדניס רוס). אך בכל מקרה לא יהיה המעצב. נראה שהאדונים קרצר ומילר ימשיכו להיות היצירתיים שבחבורה. להיות עד כאן התרשמויות ראשונות.

שטיין

תמוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
גנור, @ (ר' אגת), @ (רם), @ (אמן), ממד, מצפא,
פרג, סמנכלמזח

סססס

יש לבדוק - לא אנו אלא אתה - באיזו מידה לא ייתכן מו"מ משך רמזן.
בדרך כלל הם עובדים משך הרמזן, רק אינם אוכלים משך שעות היום.

כאשר תרצה לבוא נקבלך בברכה.

המזכיר בדבריו שאל לגבי ענין המגורשים, החלטת הבג"ץ, האפשרות לסבב
שיחות קצר עוד לפני ביקורו בארץ. חזר והדגיש בדבריו הצורך בתיאום
הדוק ותכוף עמו. רה"מ ברך על כך.

1/11/78
052-580 191
03-5176418
050-235903

SECRET

1. We want to give you advance warning of action we are about to take against Iraq.
2. You will recall that on January 9 we announced that our intelligence indicated the Iraqis were not complying with the terms of our January 6 demarche.
3. We have now confirmed that additional surface-to-air missile sites have been established since then in new locations south of the 32nd parallel.
4. As was the case with the SAM deployments dealt with in our January 6 demarche, these new sites threaten Coalition aircraft over the no-fly zone.
5. We made clear January 9 that the requirements of our January 6 demarche remain in effect and that, if Iraq violated those requirements, we would respond without further warning.
6. Coalition aircraft will therefore destroy SAM sites south of the 32nd parallel in the near future.
7. We are letting you know so you will not be surprised.
8. I am sure you will understand the sensitivity of this information and the importance of keeping it in the closest confidentiality until our action is completed.
9. We hope this action will convince Saddam Hussein to end his defiance.
10. If he persists in flaunting the will of the international community, however, we will have to consider additional measures.

Handwritten notes in Arabic script, likely a translation or commentary on the main text.

Handwritten notes in Arabic script, likely a translation or commentary on the main text.

SECRET

2 part order - miss
- see right side - part
of tape. many papers

איוה

אאא, הו"ם: 23093
אל: רהמש/988
מ-: המשרד, תא: 200193, זח: 1347, דח: מ, סג: בל,
ככב
9,869473
9,233388
בלמס/מיד

49293

אל: כל הנציגויות

דע: תפוצת הסברה
דוברים

2
23/1

מאת: הסברה/מידע - מצפ"א - מע"ת

הנדון: דו"ח זכויות אדם לשנת 1992 - מחלקה המדינה של ארה"ב
להלן תגובתנו לדו"ח הנ"ל, אם וכאשר עולה הענין במקומותיכם:

1. ישראל רשמה בסיפוק את הנאמר בדו"ח בכל הקשור לצעדים שנינקטו על ידה והביאו לשפור משמעותי במצב ז"א בשטחים ובין היתר, שיפור בדרכי הפיקוח והבקרה שהנהיגה הממשלה.

2. בשנת 1992 חלה עלייה משמעותית במספר פעולות הטרור, בעיקר מצד הארגונים הקיצוניים, המכוונים לפגוע בתהליך השלום. כתוצאה מגל טרור זה חלה עלייה דרסטית במספר היהודים שנהרגו ע"י פלסטינים - למעלה מפי שלושה בהשוואה לאשתקד, וכן עלייה משמעותית של מספר הפלסטינים שנהרגו בידי ארגוני טרור פלסטינים.

3. ממשלת ישראל שמה לבה לציון העובדה בדו"ח שהיא מאפשרת את פעילותם המקיפה של ארגונים בינ"ל ומקומיים לשמירת ז"א והיא אכן תקפיד לשת"פ, ככל שהנסיבות יאפשרו זאת.

4. ישראל מברכת על הטגמה להציג, בדו"ח מחמ"ד על ז"א, גם את תגובותיה של ישראל לטענות המושמעות נגדה.

5. מדינת ישראל, הדמוקרטיה היחידה באזור, מקפידה על שלטון החוק גם כשהיא נתונה להתקפות חוזרות ונשנות של מעשי טרור נגד אזרחיה. ישראל חמשיך להקפיד על שמירת החוק והסדר בשטחים הנתונים לשליטתה, ובה בעת חתמיד בטאמציה למציאת פתרון מדיני ולהביא שלום לאזור ותושביו.

הסברה/מידע - מצפ"א - מע"ת

20 בינואר 1993

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכלים, מצב, אירופה,
משפט, מעת, הסברה, מזאר, מאפ, אסיה, אוקיאניה,
מזחים, מצרים, ארבל1, ארבל2, אמלט, אכב,
כלכליתא', כלכליתב', כלכליתג', מצפא, מקצב2,
קונס, ממד, @ (לעמ), @ (דוצ), @ (מתאמשטחים),
@ (בן עמי/ משהבט), @ (לוברני), @ (גולן/ ממומשפטים)

סססס

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
ISRAELI OFFICE

א"ת

TO: *א"ת - דבר - 113*

FROM: *א"ת - 113*

DATE: *19.1.93*

SUBJECT: *ד"ר א"ת*

*א"ת
113
113*

ד"ר א"ת

א"ת

א"ת - דבר

AIPAC/ISRAEL IS TRANSMITTING 3 PAGE(S)

FOLLOWING THIS PAGE.

If copy is not clear, please notify us via:

PHONE: (972-2) 244-953, 255-105 OR FAX (972-2) 243-681

222

1/3

~~Lenny~~

MEMORANDUM

Standard 144

January 19, 1993

TO: TAD, HAK
FROM: LJD
SUBJECT: SAM LEWIS

Front page stories in Israel that Sam Lewis has been named as Dennis Ross' replacement. Do you have confirmation of the story?

Sam at Policy Planning
MI with the total NSC/
ME portfolio.

אין צ'ק NSC
2/1/93

Dick Clark in a senior
NSC position.

צ'ק קליין

Wisher at DoD/Policy

צ'ק קליין

DR as a senior consultant

צ'ק קליין

∴ Peace team: Djerjian,
Lewis, Indyk with
Ross as consultant.

צ'ק קליין

JAN 06 '93 12:51

2/3

WHIP ADVISORY

Washington, DC 20515

le sil
בית הנבחרים

DAVID E. BONI
MAJORITY WHIP
H-107 U.S. Capitol
The Capitol
225-3130

1993 House Calendar

- January 5 Congress Convenes
- January 6 Joint Session for Electoral Ballot Count
- January 11-19 District Work Period
- January 18 Martin Luther King Jr.'s Birthday
- January 20 Inauguration Day
- February 1 Receive President's Budget
- February 8-15 Lincoln/Washington District Work Period
- February 12 Lincoln's Birthday
- February 15 Washington's Birthday
- March 19-22 March District Work Period
- April 5-13 Easter District Work Period
- April 6 Passover
- April 11 Easter Sunday
- May 28-June 4 Memorial Day District Work Period
- May 31 Memorial Day
- July 2-9 July 4th District Work Period
- July 4 Independence Day
- August 9-September 7 August/Labor Day District Work Period
- September 6 Labor Day
- September 16 Rosh Hashanah
- September 25 Yom Kippur
- October 8 TARGET ADJOURNMENT
- October 11 Columbus Day
- November 2 Election Day
- November 11 Veterans Day
- November 25 Thanksgiving Day

* Dates are inclusive

*Resist
Go*

SENATE CALENDAR 1993 103D CONGRESS FIRST SESSION

January 5 (Tues.)	Senate Convenes
January 6	Electoral Votes Counted
January 11-19	Senate not in Session
January 18	Martin Luther King Jr. Day
January 20 (Wed.)	Senate Reconvenes Inauguration Day
February 8-15	Senate not in Session
February 15	President's Day Senate Reconvenes
April 5-16	Senate not in Session
April 5	Passover
April 9	Good Friday
April 11	Easter
April 19 (Mon.)	Senate Reconvenes
April 23 (Fri.)	Senate not in Session
May 31-June 4	Senate not in Session
May 31	Memorial Day
June 7	Senate Reconvenes
July 5-9	Senate not in Session
July 4 (Sun.)	Independence Day
July 12 (Mon.)	Senate Reconvenes
August 9-September 6	August Recess
September 6	Labor Day
September 7	Senate Reconvenes

200/A

Office of the Majority Leader

בכנס

בלמס

א פתוח

חוזם: 1,17880

אל: המשרד

לעדים: ניו יורק/797, דהמש/783

מ-: וושינגטון, נר: 445, תא: 150193, זח: 1648, דח: מ, סג: בל

תח: אוצר, נויבך גס: משרדים

נד: @

בלמס/מיידר

א ל: שר האוצר

מנכ"ל משרד האוצר

ממונה על התקציבים

יועץ כלכלי לרוה"מ

מצפ"א

ד ע: אוצר - ניו יורק

מאת: ציר כלכלי - וושינגטון

2/16

הנדון: מעקב אחר ביצוע התחייבויותינו בנושא הערבויות

התקשר תום מילר ממח"ד ובפיו שתי שאלות - הערות בהקשר הנ"ל.

א. שר האוצר בכנס מסוים בארץ אמר כי הערבויות מיועדות להשיג שלושה לעדים.

1. השקעות בתשתית
2. העמדת מט"ח לסקטור הפרטי
3. חילוץ יתרות המט"ח למשק

שאלתו-הערתו היתה כי הסעיף הראשון והשני הם על על פי הסיכומים ואילו הסעיף השלישי לא. הבהרתי לו שהסעיף השלישי הוא בעצם הסיבה לבקשה בעוד שסעיפים 1 ו-2 הם השימושים עליהם הסכמנו. הבהרתי לו כי דברי שר האוצר עומדים בהלימה מלאה למה שדברנו וסכמנו, הוא קיבל את ההסבר.

ב. טען כי בלדיו העתק, כנראה מתורגם לאנגלית של תקציב המחלקה להתישבות הכולל 99.3 מליון שקל המיועדים להתחלופיות בשטחים.

לטענתו סעיף זה עומד בניגוד לסיכומים ומובן שיהיה צורך להפחית אותו

משרד החוץ - מחלקת הקשר

נכנס **

שומר

Handwritten signature: אהבה

חוזם: 17277-1

אל: המשרד

לעדים: 757/משרד, 1397/קט

מ-: מזריד, כר: 102, תא: 150193, ח: 1100, ד: ב.ב.ס, ש: ש

תח: @ גס: אירופה

כר: @

9,610037

Handwritten note: 2/16/11

שומר/בהול לבוקר

א ל: אירופה 2

ד ע: מנכל בית הנשיא

לשכת השר, לשכת המנכל, סמנכל אירופה

מאת: השגריר, מזריד

הנדון: כתבות בנתון EL PAIS בדבר אפשרות לבטול בקור מלכי - ספרד בארץ ובדבר בקשת שגרירותיות ערב במזריד שספרד תצטרף להטלת סנקציות על ישראל.

1. נתון EL PAIS פרסם היום (15/1) כתבה לפיה המלך חואן קרלוס יבטל הבקור המתוכנן למחצית שניה של פברואר אם עד אז ממשלת תל-אביב (בלשון הכתבה) לא תמצא פתרון לבעיית המגורשים.

הכתבה מציינת שהרשויות של ספרד טרם החליטו על בטול הבקור אך סביר שכך יחליטו אם פרשת המגורשים תמשיך, החלטה סופית תתקבלו לדברי הכתבה על המלך בעצה אחת עם פליפה גונזלס כשמצב בריאותו של אבי המלך יכול להיות סיבה נוספת לדחות SINE DIE הבקור.

הכתבה מדגישה שהשגרירים של מדינות ערב טרם פנו למספרד בבקשה שתבטל הבקור אך דיפלומטים מצריים אמרו לכתב הנתון שיעריכו מאד אם הבקור ידחה.

2. באותו עמוד פורסמה כתבה לפיה שהח סולנה קבל חמישה נציגים ערביים שהעבירו לו החלטת הליגה הערבית הדורשת הטלת סנקציות על ישראל לפי פרק 7 ממגילת האום, אם לא תמלא אחרי ההחלטה 799. סולנה השיב שספרד גינתה הגרוש וציון שהוא עומד לבקר בירדן, סוריה ומצרים, לפני שיקיים בקורים כלשהם באמלט ובמזאר. הנציגים שהשתתפו בפגישה היו הנציגים של סעודיה, מרוקו, לבנון, הליגה הערבית ואשף.

הכתבה מציינת ששגריר סוריה מוחמד זואיר אל אקאד השמיע בקודת על סולנה על כך שמאז שנכנס לתפקיד לא התבטא בקשר לסנסור הערבי ישראלי ושהערבים חושדים בסולנה נוכח התמיכה הפומבית שנתן בהפצת הסוללות העיראקיות. רואים בו תוצר חנוך אנגלוסקסוני, סוציאליסטי מהאסכולה הישנה ודיד איש

Vertical text on the left margin: 750 5405

נכנס **

710

חוזם: 1.17918

אל: המשרד

לעדים: דהמש/787, בטחון/1442, אביב/1178, מנמת/996

מ-: נוש, נר: 2074, תא: 150193, זח: 1745, דח: מ, ר: 10

תח: & ס: צפא

& ד: ג

סודי/מדידי

א ל: ממנכ"ל

לש' שהב"ט

לש' רוה"מ

מאת: השגרירות, ודשינגטון

הנדון: שיחת דג'רג'יאן - הרמטכ"ל: נושא המורחקים

1. לבקשת דג'רג'יאן פירט הרמטכ"ל את הסיבות להחלטת ממי ישראל, ציין העליה בשנה האחרונה בפעילות החמאס ובמקביל ההתדרדרות הבלתי נסבלת במצב הבטחוני (שהגיעה לשיאה בדצמי) שחייבה את הממשלה לנקוט באמצעי שנו נקטה. הדגיש כי ההחלטה אינה קלה לכל ממשלה ובמיוחד לממשלה הנוכחית הנחושה להכנס לתהליך שלום. עמד על חובתה של הממשלה לנקוט בכל האמצעים שברשותה כדי להגן על בטחון אזרחיה.

בהמשך ציין כי החמאס מנצל בציגיות הכלים שהדמוקרטיה הישראלית מעניקה כדי להיאבק בהחלטת הממשלה.

2. דג'רג'יאן בתגובתו ציין כי אינם מתכוונים לומר לנו כיצד להבטיח בטחוננו, חילוקי הדעות בינינו הינם טקטיים. חזר על התנגדותם לגירושים (הרמטכ"ל העיר כי החלטת ממי ישראל היתה להרחיק האנשים לתקופה מוגבלת). סביר כי טעינו בהערכתנו תגובת ממי לבנון.

" לו היתם שואלים אותנו (קודם קבלת ההחלטה) לגבי תגובת ממי לבנון, היינו אומרים לכם מה תהיה תגובתה." חזר על כך שהמצב בלבנון (בעקבות מינוי חאירי) השתנה.

3. דג'רג'יאן הבהיר הצורך בפתרון הבעיה לה יש אימפאקט על תהליך השלום. הממשל החדש מעוניין בקידומו המהיר של התהליך. לדבריו הם מעכבים קביעת מועד והוצאת הזמנות לסיבוב השיחות הבא (הערה: הזמנות לשיחות המולטילאטרליות גם כן מתעכבות) עד לתחילת תהליך לפתרון בעיית המורחקים.

חזר מספר פעמים על החשיבות שמייחסים לתהליך שיוביל ל- TO DIFFUSE המשבר שאם לא כן הנושא ישמש אמתלה למשלחות הערביות להחרים השיחות.

2
16/1

Handwritten note with an arrow pointing to the header area.

Vertical text on the left edge of the page.

1
2, 3, 4

Jerusalem, January 12, 1993.
380-2

To Our Detroit Friends, Shalom!

Very soon the people of the State of Israel will welcome the members of the historic Michigan Miracle Mission which, to my knowledge, is of an unprecedented magnitude.

The Jewish community of Detroit has stood at Israel's side throughout decades of struggle and achievement. We are overjoyed that so many of you will witness the fruits of our long and loving association.

I can think of no finer expression of our partnership than to have you among us as we celebrate the 45th. Anniversary of the reborn Jewish nation.

To those of you who will be visiting Israel for the first time, I wish a special Bruchim Ha'abayim - Welcome - with the hope that it will be only the beginning of many more such visits.

To all of you, a warm and personal greeting of N'seeah Tova - Happy Journey!

Sincerely,

Yitzhak Rabin

אורח 2

דחיכות: מירי	טופס חברק קשר ניו-יורק	דף: 1 מתוך: 3
סיוג: כלמ"ס	אל: תמונת תקשורת ארה"ב, מצפ"א	
תזח: 06/2-		
חל מברק: 1023	כסחון - יועץ שה"ס לתקשורת, דו"צ, אמ"נ/קש"ח (ים' העכירונא)	דע:
	עתונות, ניו יורק	מאת:

University Puts Off Plan for Mideast Branch

6-1

By JAMES BARRON

The University of New Haven, which has six campuses in Connecticut and runs undergraduate programs in Russia and in Cyprus, has spent the last several months trying to set up another outpost, this one in the Middle East.

But the site it chose was just over the line in the West Bank territories, which Israel has held since the 1967 Arab-Israeli War. A State Department official called the plan "very unwise" and said it showed "little sensitivity for the ongoing peace process." University officials said the Israeli Ministry of Education tried to discourage them from scheduling classes for the semester that begins next month.

The university resisted. Until yesterday.

The university president, Lawrence J. DeNardis, announced that the Israeli campus was being postponed, in part because of "heightened political tensions."

"The safety of our faculty and students in the Middle East must be a primary concern," Mr. DeNardis said in a statement from the university's main campus, in West Haven, Conn. "A delay will afford us more time to assess this issue and explore all possible options."

He hinted that one possibility was to move the university's Mideast branch somewhere else. Noting that the university's options "did not originally include locating the branch within Israel itself, due to the refusal of Israeli regulatory authorities to grant approval for new institutions of higher education inside their country," he

N.Y. Times

איטוד:

שם השוכח:

תאריך:

צילומים - ניו יורק

6-1

(28) שחח (2) שח'ח (1) רחמ (1) מנכל (1) מנכל (1) מצמא (2) רביב (1) מעת (1) חסכה (2) לעמ (1) מקצב (1) ר/מרכז (1) סנד (4) רם (1) אמן (4) אומן (1) סייבל (1) דוצ-ים (1) גמחון/קמ

1023 (3) 2/3

said, "We hope to reopen the question of location."

Mr. DeNardis said he was looking forward to further discussions with Israeli officials as well as "expanded contacts with Arab institutions and Palestinian and other interested groups."

The decision may quiet the complaints that have been building since the university landed in the middle of an international dispute. Long before yesterday's announcement, Arab-Americans and American Jews had taken sides. Opponents called the plan illegal. Supporters hailed the university for foresight and courage in planning a branch in the West Bank village of Elkana, 12 miles

Continued on Page B4

Continued From Page B1

east of Tel Aviv. The West Bank site was to have been known as the Ha-Sharon campus of the University of New Haven and was to have been open to Israelis and Palestinians.

Mr. DeNardis, a one-term Representative who was a leader of the moderate Republican "gypsy moths" in the early years of the Reagan Administration, said before yesterday's announcement that he knew he was walking into a political minefield.

Protests began even before the formal announcement about the campus in November. An Arab group in Con-

'Heightened political tensions' postpone a campus in the West Bank.

necticut organized a letter-writing campaign and led a march on the

West Haven campus. Opponents said that opening a campus in the West Bank would encourage settlement and upset the already battered peace process between Israel and her Arab neighbors.

The debate spilled over into the Israeli press. The Jerusalem Post quoted one Israeli who was especially skeptical of the claim that Arabs and Jews would study together at the new campus. "The only Arabs able to get into the university will be those who come to clean," said Amiram Goldblum, a leader of Peace Now.

In New Haven, Arthur Spiegel, the retired executive vice president of the New Haven Jewish Federation,

said Mr. Goldblum's criticism was unfair. Mr. Spiegel, who was a consultant to the University of New Haven on the Middle East project, said that the new campus was to be established in conjunction with the Bio-Technical Institute of Tel Aviv, a two-year college-level program attended by both Jews and Arabs.

George Hajjar, a second-generation Arab-American who led opposition to the plan, said before yesterday's announcement that the prospect of a campus in the West Bank represented "an illegal precedent."

"It violates the Geneva Convention, U.N. resolutions, the Hague Agreement and U.S. policy," Mr. Hajjar said. Mr. DeNardis said the university's lawyers had concluded that there was nothing illegal about the original plan.

Objections Continue

But the objections continued. The National Lawyers Guild, the International Jewish Peace Union, the American-Arab Anti-Discrimination Committee, the Middle East Network of United Methodists and Birzeit University, a Palestinian campus in the West Bank that has been closed for nearly three of the last five years by the Israeli military, all voiced objections.

Joe Dimow, secretary of the New

1023

(3)

3/3

Haven chapter of New Jewish Agenda, which he described as a progressive American Jewish organization concerned about human rights, said yesterday: "The university should postpone this indefinitely until there's assurance that the branch is acceptable to all the people involved and that Palestinian students could have access to the town, Elkana, where the school is planned. That town has been settled by fundamentalist Jewish groups who believe that that territory should be settled by Jews. Any Palestinian who wanted to go to school there would have to run a gauntlet,

which makes it unlikely they'd attend the school."

The university's plan had been to offer four-year degree programs in the arts and sciences, business, engineering, public safety and hotel, restaurant and tourism administration. Dr. Richard Morrison, a professor of physics, had been preparing for the opening for several months from an office in Tel Aviv. The school initially planned to rent classroom space from the Jewish settlement of Elkana.

The idea for the West Bank campus, Mr. DeNardis said last week, arose because many Israelis have been attending his university in recent years. About 100 are enrolled,

most in engineering programs.

He said he learned that while there is a great desire among young Israelis to attend college, opportunities are few. Israeli universities, he said, take only a small percentage of those wishing to attend, leaving "tens of thousands of very able young men and women who simply do not have access to higher education."

Mr. DeNardis said he first hoped to open a branch within the pre-1967 boundaries of Israel, but found that this was impossible because the major universities in Israel have a "de facto veto power" over the opening of new higher-educational ventures. They would not countenance an

American competitor on Israeli soil, but they could not stop him from opening in the West Bank.

University administrators said before yesterday's announcement that they had been negotiating with representatives of Israel's previous government, which was led by Prime Minister Yitzhak Shamir and favored the building of Jewish settlements in the West Bank.

The new Government, which is headed by Prime Minister Yitzhak Rabin and is officially opposed to new settlement activity, raised questions about the move but had not said it would intervene to stop it.

אנס
2

אאא, חוזם: 5868

אל: רהמש/235

מ-: וושינגטון, נר: 135, תא: 060193, זח: 1807, דח: מ, סג: שמ,

בכב

שמור/מידי

אל: רה'מ, שה'ח.

מאת: הציר, וושינגטון.

מ כ ת ב מ ו ב ר ק

הנדון: פגישה עם צוות המעבר.

השגריר והח'מ נפגשנו היום עם סנדי ברגר, ליאון פירת' ומרק גינצברג. ברגר פתח ואמר שהם עומדים להשלים את המינויים במחמ'ד ובבית הלבן. הוא צופה שיהיה זה צוות מצוין ושיטתם היא לא לעשות מינויים בודדים, אלא למנות צוותים שלמים מתוך התחשבות באפשרות הצוותים לעבוד אלה עם אלה. ברגר חזר ואמר שהוא בטוח שנחוש בנח עם האנשים החדשים. הביע מורת רוח על מאמרו של פרידמן מאתמול בניו-יורק טיימס, המדבר על תחושות קיפוח בין היהודים והזכיר שהוא עצמו ואחרים על סכיבותיו הם יהודים. שובל אמר שהוא מצטער שענין רצונו של רה'מ להפגש בהקדם עם קלינטון זכה לפרסום כה רחב בעיתונות. ברגר שאל מה רצונו של רה'מ מבחינת לו'ז. שובל השיב שרה'מ רק אמר שהיה רוצה לפגוש את הנשיא במועד מוקדם. ברגר שאל אם נקבע מועד לסיבוב השיחות הבא ושובל השיב בשלילה. הוסיף שהוא מניח שרה'מ מתכוון לפגישה תוך שלושה שבועות אחרי ה"הכתרה". ברגר אמר שידבר על כך עם כריסטופר ועם קלינטון. הוסיף שזה יצטרך להכנס למסגרת התכנון שלהם לגבי החדש הראשון לנשיאות. אין בליבו ספק שקלינטון רוצה לקיים את הפגישה אך השאלה היא קביעת מועד, המצב יתבהר כשהצוותים גם ב-NEA וגם ב-NSC יהיו במקומם. חזר ואמר שהוא וטוני לייק זוכרים את ימי ממשלת קרט, כאשר בין הצוותים במחמ'ד ובבית הלבן היתה "מלחמה", ועכשיו הם מבקשים להתחיל מהתחלה בתאום טוב. שובל שאל אם גיבשו מחשבות בקשר לתהליך. ברגר אמר שהוא מודע לדיבורים על שליח מיוחד, אלא שמה שחשוב כרגע הוא להפגין את מחויבות הנשיא לתהליך בדרגת חשיבות עליונה, והשאלה היא אם שליח מיוחד יתן לעדיפות הנשיאותית הזאת משקל גדול יותר או שיקרה ההיפך. העקר בשלב זה להקים את צוותי העבודה. שובל אמר שחשוב שהישראלים והפלסטינאים יגיעו להבנה ביניהם - אמנם בעזרה אמריקנית אך, לא בכפיה. ברגר הזכיר שקלינטון סבור שהדרך לשלום "עוברת דרך ירושלים ולא דרך וושינגטון". בתשובה לשאלת הח'מ לגבי נסיעה קרובה של כריסטופר לאזור, כפי שממליצים אנשי הצוות הקיים, השיב כי נסיעה כזו טרם נידונה והזכיר שכריסטופר עצמו

נמצא רק שבוע בושינגטון ולפני כן היה בליטל-רוק והוא מתעסק עכשיו רק עם השימוע שלו בגבעה ולא פנוי להחליט על נסיעה. שובל שאל אם יש לכריסטופר תחושת אהדה להסטוריה של העם היהודי וברגר השיב שככל שהוא מכיר את כריסטופר התשובה היא חיובית, אך היא בודאי חיובית לגבי הנשיא קלינטון שהוא איש משכיל ומחשיב את העניין ההסטורי.

סיכם ואמר שאין מקום לדאגה ביחס לעמדותיהם של הנשיא והמזכיר המיועדים. שובל אמר שישנם סימנים שהפלסטינאים מבקשים להכניס את הארופאים כשושבינים נוספים ואילו לנו חשוב לשמר את המסגרת על-פיה השושבינות משותפת לאמריקנים ולרוסים ובלי שותפי-שושבינות נוספים. ברגר אמר שירשום לפני ענין זה.

שילה.

תמוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מגכל, ממגכל, @ (ראשהממשלה)

סססס

אגב

אאאא, חוזם: 4326
אל: רהמש/155
מ-: וושינגטון, נר: 92, תא: 050193, זח: 1828, דח: ב, סג: שמ,
בבב
שמור/בחול לבוקר

א ל: המנכ"ל

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: VOA
===

1. בהמשך לשיחת השגריר עם עוזר המזכיר דג'רג'יאן סיפר קרצר לציר ולח"מ שלשגרירותם נמסר מפי מקור אותו תאר כמוסמך כי בניגוד למסר שהעבר ע"י השגריר עמדנו נשארה כשהיתה קרי, שהממשל הוא שיצטרך להחליט.

2. ביקש כי נשוב ונבדוק הנושא.

3. סיפר כי הנשיא בוש (שיצטרך להחליט) נוטה להעביר ההחלטה בנושא לממשל הבא אלא אם כן ישוכנע שרוה"מ מעוניין להקים תחנת ממסר. במקרה כזה הנשיא "IS INCLINED" להחליט בחיוב.

שטיין

תפוצה: שדח, סשהח, @ (רהט), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, סייכל

סססס

תמוצה: @ (רהמ)

סססס

אננה

אאאא, חרוזם: 2272
אל: רהמש/68
מ-: המשד, תא: 040193, זח: 1856, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי / מידי

מכתב מוברק

--- למכותבים בלבד ---

אל : וושינגטון - השגריר , הציר

דע : מנכ"ל משרד רה"מ
מנהל מצפ"א

ZTI

מאת : אליקים רובינשטיין

הנדון : תחנת המסר בערבה

1. היום התקשר וידמן , הממונה האמריקאי ושאל שוב לעמדתנו בנושא התחנה .
הזכיר השיחות עמך ומנכ"ל משרד החוץ . נימק פנייתו ברצון דג'רוז'יאן למסור
עמדה לאנשי קלינטון . הזכרתי תולדות המגעים בזמן האחרון , מחויבותנו
ההסכמית וציפייחנו לעמדת ארה"ב בעקבות שאלותינו .

2. לאחר בירור השבתי על דעת ראש הממשלה כי אנו ממתינים לדעת מה עמדתם
 שלהם . מבחינתנו התחייבותנו הקיימת בעינה . העיכובים בהליכי בג'צ כמובן
 לא היו בשליטתנו , אך כאמור טרם קיבלנו תשובה לשאלה מה עמדת ארה"ב .

3. הודה ואמר שאכן המצב שלא השיבו מזה 4 חודשים מכיך , וחבל על
 ה-TIMIDITY שלהם . מכל מקום אין הוא מצפה להחלטה מוצקת מצידם תוך החודש
 הקרוב .

ד"ש
רובינשטיין

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

סססס

20/12

Thank you for your message concerning the Hamas terrorists presently in Lebanon. While sustaining the government decision on their temporary removal to Lebanon (including, of course, the appeal option) - we have been sensitive to immediate humanitarian needs, as far as they exist.

It should be emphasized that in the first few days supplies from Beirut were permitted. They were then blocked, following a decision by the Lebanese government. (As far as we know, however, there is no shortage of basic supplies.) The problem could thus easily be resolved through a renewed permit by the Lebanese army, similar to the original situation.

Nevertheless, when the ICRC recently suggested simultaneous aid, we were ready to consider it positively, as proposed by you in your message. Lebanon was requested to permit the crossing of a supply convoy, and we were asked to permit the arrival of a vehicle or two, with five people and medical supplies. We agreed on a one-time simultaneous basis. The Lebanese government rejected the ICRC request; this is regrettable. We still stand ready to implement the above proposal.

Beyond that, Lebanon - in our view - should be encouraged to allow the Hamas individuals to move on and stay in its territory, or at least, to refrain from depriving them of the freedom to decide on their destinations and leave the country for that of their choice.

Finally, any appeal that will be submitted by Hamas individuals will be fairly and promptly reviewed by the Appeal Committee.

We shall keep you apprised regarding the developments.

December 30, 1992.